

والله الا انه قد روي في
 ٦٥٩
 جامع الابیات جامع الابیات
 ١١٤٢

مثنوی شریف الی جلد نود و شصت ابیات عربی و مناجات اولی
 آیات کریمه تحریر و تفسیر و تفسیق سورہ شریفہ اولی یعنی تفصیل اور
 بیان ایدر خارج مثنوی الشیخ اسمعیل انور قدس سرہ حضرت مولانا
 تالیفات تندر

سردہ مولانا شریف غفرلہ
 جامع الابیات
 لیس العالیہ
 لیس العالیہ
 لیس العالیہ

٦٥٩
 ثم استقر الی سائر الکتاب
 ثم استقر الی سائر الکتاب

ثم استقر الی سائر الکتاب
 ثم استقر الی سائر الکتاب
 ثم استقر الی سائر الکتاب

Suleyn Hünarlı
 Hasan Hüsnü Paşa
 659

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين

لما روي في
 جامع الابیات
 جامع الابیات
 جامع الابیات

ثم استقر الی سائر الکتاب
 ثم استقر الی سائر الکتاب
 ثم استقر الی سائر الکتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه
سبحان الله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه

ثم دخل في سلك ملكة الفقير احمد
عبد الله بن احمد
بن محمد بن احمد
ناصر بن محمد بن احمد
سوار بن احمد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه

۲۰۰

ایک ایک یا حقا

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
تهران

من القبر
عنه

[illegible]

منه
مهم

۵

السنن والایمان

عمر و عمره و عمره
عمر و عمره و عمره

مجلس تفتیشی و تحقیقاتی
در امور ادبی و تاریخی
در روز ۱۳۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
يا من نور فلوب العارفين بانوار الكرامة ونشرح صدورنا عنك يا من نور فلوب العارفين
نحمدك حمد العارفين الواسعين الشاكرين لجلال الوعدة الحقيقية ونصلي على نبيك محمد الهادي
الى مرتبة الهوتية وعلى آله الذين وصلوا الى رتبة العلية واصحابه الذين بلغوا الى المقامات
السنية السنية بعد فيقول العبد الفقير العليل المولود في الشيخ اسمعيل الانقروني كشف
الله له اسرار العتوري والمعنوي لما ريت شرايح المشنوي قد غفلوا في حل مشكلات ديباجة
المرتبة وعباراته وتجاوزوا في تحقيق انشائه وتسلوا في تزيين معانيه واستعاره
فبعضهم شرحوا فارتبوا لاسم ولا يغني عن جوع ولم يسبح من احد الى هذا الان انما شرح على
هذا الاسلوب المقبول المطبوع فشرت شرحا عربيا وافيا يوضح اسرار ويكشف استار
بالاصول والفروع وتبينه بسميات الموقفين لاني رايته حين خبر هذا الشرح في ليلة
الجمعة شيخا نورانيا في هيئة المولود فقال لي ستم كتابك بسميات الموقفين فانتهيت
ووجدت في قلبي سرورا وكتبت هذا الاسم نيزكا وتيمنا ومعتقدا انه من عند الله
ونال الله ان ينتفع به الطالبون ويستفيد به السالكون قال سلك الاولين وبرهان
الاصفي ملك المعنوي هذه بالمشنوي اقول لاء للشنبه فهو ليس في الحقيقة من اسم
الانشاء وانما هو حرف في به للشنبه على المشا واليه وذا اسم الانشادة والمثاليه
المشنوي اما في الذهن ان كانت الزباجة قبل الشايف او في خارج ان كانت بعد الشايف
والمشنوي من ثنائيتي ثانيا كرمي برقي ربا من باب انشائي مصدر ربي كالمعنوي

2
والبيان المنسبة يقال شئت الشئ شيئا اي عطفته وفي اصطلاح الشوا يقال للمعصومين الذين
على قافية واحدة وانما في الكتاب للبيت وانما يتجزأ هذا الكتاب مشنوي لانه جميع الممكنات
والمكنونات مشنوي من حيث التقابل ومن حيث التوافق كما قال الله تعالى ومن كل شئ خلقنا
زوجين اثنين وقال الله تعالى وخلقناكم انا ذواجا فالكلمة في هذه التسمية اشارة الى
احاطة اسرار جميع الخلق وهو اي المشنوي اصول اصول اصول الذين المراد بالذين الاسلام
كما قال الله تعالى ان الذين عند الله الاسلام والمراد بالاصول الاول الشيعت واصولها
حرف كما قال النبي صلى الله عليه وسلم بنى الاسلام على خمس شهادة ان لا اله الا الله واقامة
الصلوة وايتاء الزكاة وصوم رمضان وحج البيت من استطاع اليه سبيلا وبالنسبة
الطريقة واصولها مع كثرة عددنا لخصورة ايضا على هذه النواع للزوايا والطلابين
اولا خدمة الشيخ الكامل العالم العارف بالله الموقر الذي يعلم علوم الظاهر والباطن
الباطن ويعرف اسرار الباري والكامن فينبغي ان يكون بين يديه كتاب
بين يدي الغفلة يتصرف فيه كياشا ليفيد بها والولاية عن جنابة البشرية ولوش
الاختلاف التردية وثنائية التوبة وهي الرجوع الى الله بالارادة والخروج عن التوبة
كلما ظاهر او باطنا كما قال الله تعالى وذر الظاهر الاسم وباطنه والذنب في الحقيقة
ما يجلبك عن الله تعالى مراتب الدنيا والآخرة فقلت كذلك بتوب عما يجلبك من
الله تعالى عن وجوده لانه ذنب لا يقاس عليه ذنبا فخر وناشأ التجرد وهو الخروج
عن علماني الصورية والمعنوية والشهوات النفثانية واسباب الدنيا الدنية و

منها ما لا يوافقها كما انشبه اليه في هذه الآية واذا رسم ربك وبمثل التبتدأ قال البيضاوي
ان دم على كراته ليلما ونارا وانقطع اليه بالعبادة ووجه ذنوبك على سواء ورايها الذكر وهو
عن ذكر ما سوى الله بالنسبة كما قال الله تعالى واذكر قبلك ان نسبت اي ذنوبك غير الله
فاذا اشتغل بالكل المطالب بكلمة لا اله الا الله فبالنفي ينزل المواد النفسانية وهي
الاضلاع الزمنية والاولى منها الشهوانية والتعلق الغائبة بالانبات تحصل في القلب
وسلامة الروح ويتلأل انواراته ويختلج ذاته وصفاته وافعاله واشرق في ارض
القلب بنور ربها ويوم تبدل رطل الجسد الى الروح وسماوات الروح الى نور الذات
فيكون الذكر والمذكور واحدا كما قال بعض المحققين لقد كنت دهر اقبل ان يكشف
الغطا اخلاقي ذكر لك شاكرا فاما اخفاء الليل اصبحت شاكرا بانك مذكور وذكر
وذكر وخامس الفقراتام والغناء العام الفوق في اصطلاحهم اسم للبرادة مع
روية الملك والفقير لا يرى الملك لانه فاذا اتم فهو الله يعني اذا انحل العبد و
استكمل وجوده الموهوبية في عين الذات حقيقة الذات الالهية كما كان في اذل
بما قيد ولا تعين في رتبة بركته بما كيف ولا ادراك وهو توصيل الذات وليس
وراء عبادان قرية وليس قرية وراء عبادان والمراد بالاصول الثلاثة
هذه الاصول المذكورة في كشف اسرار الوصول واليتقين اعلم ان الكشف في
اللسنة رفع الحجاب يقال كشفت المرادة وجهها اي رقت ثيابها وعند المشايخ ^{ظلال}
عليها ورايها ب من المعاني العينية والامور الحقيقية وجودا وشهودا والاسرار

٣
بحر من هو المعنى الباطن عن الادراك والوصول ضد الاكبر ان وعند المشايخ هو ان في كل
امور موهومة واختص عن كل شهود والموهوم وجود الغر فاذا وصل العبد الحق انكشف
الغيرة وقفا العبد في وجود الحق كما قال امير المؤمنين علي كرم الله وجهه الحقيقة ضحو
المعلوم موهوم والموهوم في هذا المقام لان الحضرة الاصلية لا تغد في
بوصه ولا فناء فيلحق في الاذل وهي باقية لم ينزل ولا واصل ولا موصول في
الحقيقة الا هو الباقين هو سكوت الغم واطمينانه واستقراره بزوال التردد والشك
من قولهم يقين الماء في الحوض اذا استقر وهو على ثلثة انواع علم اليقين وهو قبول
ظهور الحق بطريق الرسالة وهو ما جاءت به الرسل من الايمان والاسلام والاصحاح
وقبول غاب من التدارك الآخرة واحوال الغيبة والجنة والقرى وغيره فاذا اصدق ^{ان} الك
قبل هذه المذكورات بالعلم يقال علم اليقين والثاني عين اليقين وهو الغنى
عن الاستدلال والاستدراك والجنة وهو شهود الانبياء بالكشف وادراك
الحقايق في عالم القدس فلا يدخل فيه للنقل والاستدلال وهو اعلم من مرتبة الاول
لان الرتبة اعلم من العلم والثالث هي اليقين وهو تحقيق حقيقة علم الحق و
الاضلاص من كلفة علم اليقين فاذا تحقق العبد علم الحق فاعلم في علم الحق و
دوينة في رتبة الحق فيعلم بانه ويرى بانه فلما اثبتت في هذا المقام بل يرى في
ذاته بذاته وصفاته وافعاله بعد علمه في هذه المبركة عين ذاته هو المراد بالحق
اليقين اعرا به في حرف جزواني زرع الجود متعلق بخدوف والجنة مرفوعة الجمل

صفة الاصول والقبول معطوف على الاسرار وهو اي المشوى فقه الله الاكبر الفقه في المال
 الفهم يقال فقه الرجل كبر القاف اذا علم ويقال فقه الرجل بالضم اذا صار فقيرا وقدر
 العرف فاصفاً بعلم النوع والاكبر صفة للفقه وتقدير الكلام هذا المشوى علم الله الاكبر
 في حذاته ومن فقه فيه صار عالماً بكل ما ليس من الخفية والجلية والطريقة والقضية
 والمعنوية وحقايق الاشياء الجليلة والخفية ولا رطب ولا يابس الا في هذا الكتاب
 العلنية وشرح الازهر الشرح طريق من طرق الانبياء والزهرة بالفتح في الاصل
 النورة وقد ينحى في الحسن والبهاجة والازهر صفة للشرح والمراد به هنا طريق التهديف
 والاسرار شرح نبينا محمد الهادي الى صراط المستقيم وبرهان الله الاكبر اي حجة الله
 الاين لمن آمن انه ترجمه كلام الله ومعانيه منزلة من عند الله مثل نوره كشوة
 فيما صباح لما جاء حقيقة صفة للمشوى عجباً بغير المثل زيادة في الكشف وتبني
 ليس والغرب المشرك في ابراز خفا المعاني ورفع الاستدراك عن حقايق ما يشترطها و
 لقد ذكر ذلك في كتاب السماوية وكلام الانبياء والاولياء كما قال الله تعالى وقد
 المثل الاعلى وقال وتلك الامثال فخر للناس وما يعقل الا العالمون والمثل
 في اصل كلامهم بمعنى المثل وهو النظير يقال مثل ومثل ومثل كشيء وشبه وشبيه ثم
 قيل للقول التابر المثل مضمرة بمورده ولم يفرقوا امثالا الا الاشياء فيه غرابة من بعض
 الوجود وقد استعمل المثل للحال والصفة كانه قال حالة الجيب الثقل وصفة نوره
 في الاضاءة واللمعان كشوة اي صفة مشكوة وهي تكون في الجدار غير النافذة فيما

4
 صباح اي سراج خيم ثاقب وانه در ملك الخمرة شبه انوار معاني المشوى بالمصباح المشوى
 في ازالة ظلمة النفسانية وكرويات الحسانية وابية المشوى بالمشكاة فضي الله
 بانواره قلوب الطالبين وينور باسراده صدور العاشقين ويهدي من يشاء
 من عباده بمعانيه الى جنابه وفي الحقيقة من نظريتين عقده والانسان من نفسه
 ولم يذهب عن جادة معانيه يمينا وشمالا يراه غير نور والهداية الموصلة الى الله
 ومن لم ينظر بعين الكشف والشرود فهو كالاحياء الذي سواه عليه صبح الليل وضوء
 النهار بشرق اشراق اي المشوى بضياء اضاءة كاملة على قلوب الكليين تنويره للفتن
 النور من الاصباح بكسر الهمزة مصدره وبالفتح جمع صباح اي المشوى في تنوير قلوب
 العاشقين وازالة كرويات كلبين النور من الصبح الذي ينزل ظلمة القيد
 لان ازالة ظلمة النفس لتكون الانواراته وهداية فهو الاعلى والاقوى وهو جنة
 الجنان الجنان بالكسر جمع جنة وهي لبنة التي يستر الارض شجيرة من كثرها و
 الجنان بالفتح القلب وازافة الجنان الى الجنان بمعنى اللام ذو العيون والاعضاء
 العيون جمع عين وهي ينبوع جارية والاعضاء جمع عظم وهي اعضاء الاشجار
 واشجانه ونباتات شجرة المشوى بالجنان واثبت لا ما يلزمها وبنائها من العيون
 والاعضاء والمراد بالعيون جاراته اللطيفة واثباته الشريعة التي تنبعث
 من ماء الحياة المعنوية وتجرى فيها انوار اسرار الحقيقة وينابيع المعارف الجليدة
 التي اجلاء من لعل وابرود من الثلج وابيض من اللبن فمن شرب منها لم ينل ابدان وميت

من هذا والمراتب الاغصان العلية التي تظلمها دابة وثمارها الجنة بسيرة من كل
 منافع في عبادة راضية وقيل لغاية وحافظه كلوا واشربوا هنيئا الذين العارفون بالاسرار
 الالهية من عيني عن عذرا بانه لا تسبيل سبيلا من التبعيض والغير راجعة
 الى العيون اي ومن تلك العيون عيون واحد في تلك العيون عذرا باب هذه الطريقة
 الموصلة الى الله سبيلا السكينة اخذنا في الخلق وسهولة من غير ان يقال
 بناء سلسل وسلسل وسلسيل اذا اذهب في الخلق بمرحاة العزوبة وقيل سلمه
 سبيلا فسيت به كتاب شراب لانه لا يشرب من الا من مثل اليه سبيلا بالعمل
 الصالح وعذرا صحا بل مقام كرامة الصالحات المقامات العارضة بالمراتب الالهية
 ومقامات الجنة المتنوعة عن مراتبهم كما تقول ربنا في الخلق واهل الكرامة اذ في مقام
 مرتبة لان الكرامة تعد من الالك في بعض الاحيان من قوة روصه وكمال توجهه
 الى جناب الله وبينهما عموم وخصوص لان كل صبحا مقام اهل كرامته وليس كل اهل
 كرامته باصحا مقام خيرة مقام نصب على التميز في اي من جهة المقام خيرة عند القوة والقدرة
 خيرة مقدم واحسن مقبلا عطف على خيرة ومقبلا تميز اي من جهة تلك العبدية المقيد
 اسم مكان من قال يقيد قبلا وقيلولة واي النوم قبل الزوال وانما قال للمشوى مقبلا
 لان ان الكرامة اذا اشتغل بمعرفة ومطالعة لبيح عن اضطراب النفسانية وافكار
 الشيطانية وتخلص عن العوايج الغانية والعلايج الجسمانية الا برافقه يكون
 ويشربون الا برافقه بوزار باب كعب واصحاب وشهدوا شهدا وهو المطيعون الذين

لا يذوقون الذر ولا يعرفون الزمان المطيعون الحسنون بالخروج في هذه المشوى من انواع
 الاطعمة النقية الالهية واصناف الفاكهة اللذيذة الربانية التي اكلوا منها
 الانبياء والمرسلون كما اكل نبي عليه السلام حين البستوة عذوبة واشارة الله
 يا بيت عذرتي يطعمني ويعطيني ويشربون العاشقون من شراب الذي ختمه مسكلا
 فيما غول ولا ام عن هاتر فون وفي ذلك فليتنافس المتنافسون والاحرار من يفرجون
 ويطلبون الاحرار جمع وهو في اصطلاحهم احرار من قيودات النفسانية ودرجة
 رقية الشيطانية الى الاحرار من المشوى يفرجون ومن شراب معينه يطلعون ويخرجون
 منه اسرار ان شرابا اعزلا وبيانا اذ اشربوا سكر واوا اذا سكر واطابوا
 واذا طابوا طربوا الى آخره وهو اي المشوى كسبل هم شبه المشوى بالنيل عذوبة
 معانيه وصلاوة عباداته وكثرة منفعة وكما في فائدة شراب للقابرين
 الذين يعمرون على جباهات النفسانية والرياضة الجسمانية والبدنية
 القنودية والمعنوية حتى يصلوا الى مراتب اللوالب فيستدليل معاني المشوى
 عند نظائهم كالما والحيات وشراب فينتا يشربون منه ولا ينفون كالبقيطة السبل
 وحسرة اي نيل اسرار المشوى وشراب معانيه حمان وحسرة على آل
 فرعون والكافرين اي على اهل فرعون هي النفس والهوى والانس انهم
 احوال الاولياء وانوار الاصفياء المنكسرين باسرارهم وطريقاتهم كما قال
 في مشنوبه بيت آي فيلسطين بقبطة خون نود آل مؤمن رانه خون بود

بود آية نيلست اين حديث جان فزا يارش در چشم قبضه خون نما كما قال الله
 تعالى بفضل كثير او يهدي بكثيرا والغفر في به هذا يرجع للمثنوي وفي القرآن يرجع الى
المثل والموعظ بفضل الله بالمثنوي كثير من الناس ولا يوفقهم لهدى بان يولوا معنا
 الى مراد انفسهم ويهدي بكثيرا من الناس ويوفقهم لطريق الهداية والرشاد ويوصلهم
 بانواره واسرارها الى الدرجات العالية والمقامات انسية وانه شفاء الصدور وانه
 كتاب لانواع الادوية المعنوية والاشربة الالهية التي شفا لما في الصدور من
 امراض الشكوك والشبهات وعلة اخلا الرزية وسوء الاعتقاد وجللاء الاخوان
 وهو حكاية اخوان القلوب عند مطالعة ويكشف الاشجان والكروب حين قرائته
 وكشف القرآن اى كشف الاسرار التي ظهر او بطنها الى سبعة ابطال الخواص والى
 ابطال خواص الخواص من المكملين ولم يصنف مثل هذا الكتاب المستبطن في تفسير كلام
 الله واسرار بنية كما قال الشيخ الجناني انني ابصرت في النوم الرسول في يده المثنوي
 وهو يقول صنعت كتب لا سرار البنية لم يصنف مثل هذا فاجتنب وسعة الارزاق
 السعة بالغنى القنابكع الوسع وذكر المصدر للمبالغة والرزق في اللغة الخطا و
 ما يتفوق به وهو شامل للصوري كالانوال والاقوات وغيرها والمعنوي كالمعارف
 الجليسة والعلوم الدينية والاسرار الالهية اى المثنوي سبب وسعة الارزاق
 الدنيوي والاخروي وتطبيب الاخلاق الخلق السجية والقطيب من التفتيل
 مصدر رعيته الفاعل على مطيب الاخلاق عن زراعت البشرية وهو احسن النفاية

الرزية ومظهر القلوب عن دون الطبيعة ووسخ الرهيو لانية وموصل الى الخلق الذي
 مدحه البنية على السلام ما من شئ اقل في ميزان المؤمن بلوغه من خلق حسن يعرض
 انما حش القرى بايدي سورة جمع ما يقال سورة الكتاب سوا اى كنبته والتركيب
 للكشف يقال سورة المرأة اذا كشفت وجهها الباء متعلق بحزق والجملة خبر
 مستأخذ وفي تقديره هو مثبت مكتوب بايدي سورة اى كنبته من الملائكة ينتسخون
 الكتب من النوح لانه مع القرآن وانه كان اللفظ مغايرا لالفاظ القرآن وعندي
 حنيقة القرآن المعنى وهذه وصيغة القرآن اسم للكلام قائم بذات الله والحق انما
 سينقر ان لا دلالة عليه والنظم العربي ليس شرط في دلالة لينة المعنى السني الاتري
 الى قوله تعالى وانه يذبر الاولين وقوله تعالى ان هذا النسخ الاولي والحق في قوله
 وانه والاشارة في قوله ان هذا يرجع الى القرآن والمراد به المعنى دون النظم لان
 في ذبر الاولين والحق الاولي لم يكن القرآن بالنظم العربي والمعنى لا يختلف باختلاف
 اللفظ فاذا عرفت هذا فتصنيف المثنوي بما يوصف به القرآن جاز لانه في الحقيقة
 معناه كرام صفة للتفردة اى عزاء الله برة صفة بعد صفة اى تعبا او
 المراد بالسفرة المكتبة التي حاضرون عند المولانا كى لم الدين وغيره وهم كرام
 الاولياء وبررة الاصفياء بمنفون ان لايت الا المظهر من اى بمنفون تلك
 التفردة ان لا يمتلئ المثنوي ويطلع على معناه والتجاسات الضرورية والرجاسات
 المعنوية ولا يجز طمعه ونفعه الا الموحدون ولاة دقايق القرآن تنزل من رب

العالمين انما هو منزل من رب العالمين على حروف المبتهاء وذكر التبريل واراها المثل
لاياتيه لباطل من بين يديه ولا من خلفه لى لا ياتي للمشتوى لباطل من قبله ومن
بعده والله يرصده ويرقبه اى يرصد المشتوى ويحفظه من تغير المتغيرين وتنقيض الخاطئين
وتبديل العقلاء النراحيين وان كانوا بعض القراء بدوا بعض ابياته التي كما وقعت في
النسخة العتيقة لكن تبديلهم ليس بخريف المعنا بل كقراءة القرآن على وجه كثيرة
فلا يقدح فانه خير حافظا اى من جهة الى خفية فتوكل اليه فيه وهو ارحم الراحمين
على كل شئ والله للمشتوى لقاب اخر يخرج لعبد واللقب ما يستحق به شئ بعد العلم
يقوم المدح والذم يدل على زيادة معنى خلا اسماء الاعلام يعني والمشتوى القاب عظيمة
غير ثلثينا من الاوصاف المذكورة لقبلته اى جعل الله له لقبا فلا يعلم الا الله و
المكاشفون المكتمون من اولياء الله فاقصرنا على هذا القليل اى اقتصرنا على
هذه الالباق العظيمة ولم نطو في اطرافه بل اختصرنا في توصيفه ونحججه ونجده واوردنا
انموذجا من توصيف الله وقيلما من ثلثيه والقليل يدل على الكثرة فغرس على هذا
سائرا لا وصفا وبرهنة تدل على الغدير ابرية الشبهة من الماء واهي التي تنبع في القدر
بعد الشرب والغدير البحر الصغير ومعلوم ان جرعة من ماء الغدير تنزل في اللذة
واللطافة على ما كثير في الغدير وهكذا هذه الاوصاف العظيمة نزل على الاوصاف
الجديدة والخفة نزل على البير الكبير والخفة نفع الخا المأكلة ملاء الكفاين
يعني ايكمل وجه طلو يبي طعام والبير راجع الكثير يعني ملاء الكف من الخنطة نزل

47 على اربع الكثرة في المطبوعة فيسند من هذه الاوصاف المذكورة في الاتفاقيات الجديدة والاوصاف
الجديدة الموصوفة عند الله العاقل كعبه لاشارة فخصنا عن طلوع المقصود من افق
العبادة ثم شرع رضي الله عنه الى سبب ثلثيه وعلة ما فيه فقال يقول العبد الضعيف
المنجى الى رحمة الله وانما قال مثل هذا الكامل المكمل الجليل القدر العظيم
هضما لنفسه واتباعا لسنة نبية عليه السلام كما قال عليه الصلوة والسلام لا تطروا
كما اطرى عيسى بن مريم وقولوا عبد الله ورسوله وكذا قال انما انا عبد فقولوا
عبد الله لا والملائكة فالكما عند الانبياء والاولياء اظهرا العبودية لا ان
سرا الربوبية فيغندهم من قال لنا العبد افضل ممن قال لنا الحق قول الحق الى الله
الله اشعار الى جميع الانبياء والاولياء حتى جون الى رحمة الله صورا ومعنويا
كما ورد في الحديث لمن يدخل احدكم منكم على الجنة قالوا ولا انت يا رسول الله
قال ولا انا الا ان يعتمدن الله برحمته وفضلته كمن يدين بالحق عطف بيان
للعبد والبلح يجوز ان يكون صفة طمخ والى بن وان كان صفة طمخ ففى
بالرفع وان كان كسرا فبجر تقبل الله منه جملة معترضة دى ثنية بل القول
والمقول وهو اجتهدت في تطويل المنقول المشتوى وليس اجتهاد كما خلد
اهل التصور والتفكير المراد باجتهاده توفيقه الى حقا الله بحضرة قلمي وقابى
حقى كيف يلهم ويلقى لقلبه كما قال وتلك الحفرة في محل من المشتوى فانه
انزلهم ودار من كودهم من شئ جزير من حرفه بودنا وان شئ ازان

حرف جود في غايه بوار ذران حرف وصورة وكنت رابهم زعم ناكم في ابن هر سب با تودم
 زعم كما نقل من من قب جنابه اذا جلا الله له باسم العليم ظهرت ينابيع الحكم
 الآهية من قلبه على لانه وبكلم يقتضيه شجابه حتى يجره من الكناهي كناية فاذا
 انقطع النجاة والواردات سكت ودخل الخلوه ويستقل في عبادة الله المستحق
 على الغائب والنواد رصفة للمشغول بالجنة الحاي على غراب كناية عن عجايب
 الروايات ونواد الاضبار والانا ر ودرر المقاتل الى لعل الله كانه ر
 في حسن النظم والبرار وعمر الدلائل الى لدلالة التي كالوزن في غايه نورنا
 وكم ان ظهورنا وطريقة الزمان الزهد اسقاط الرغبة عن الشئ باكلية قال عليه السلام
 اعمل الزمان كمن عابدوا وارض نفسك بعسمة الله كمن ذاهدا والزمان صيغة مبالغة
 للزهد الى المشغول على علم زمان الدنيا وتارك ما سوى الله وحقيقة العبادة الحقيقية
 بستان فيما انواع الشجرة المثمرة واصناف الثمرة اللذيذة الى هنا عطف على
 الغراب قصيره المباني المباني جمع المبنى وهو مصدر يبنى والمراد به بحره ووزنه
 ووجهه للتعظيم او رعا به لتسج والجلد سنانة خبر مبتدأ محذوف تقديره وهو قصير
 المباني وكثرة المعاني وهو جمع المعنى وهو اما اسم مكان من معنى يعنى بمعنى المقصود
 او مصدر بمعنى المعنى المقصود فكل بيت منه يحكى على وجوه كثيرة من المعاني وروى
 غامضة من الحقايق وفي كل الفاظ منه اشارة او استعارات لطيفة في كل عباراته
 كفاة دقيقة فلا يطلع عليها احد الا من يؤتى من عند الله ونور قلبه بنوار الله خذراة

معاني مستورة عن كل محبوب وابكار السراره وحاييب معارفه ولطائفه مبطلونه
 عن كل ناقص ومحبوب فلا يلبس نقله وتغيره كل جوارح اهل ولا يعلم بموقفه
 الغاربية والعوي بل بتعليم الوفا النجول لاسند عادي يندى متعلق باجنه يدت
 في قلوب المشغول لاقتصار راسي واعني ومتبوع وقابلي عاقبته وتلذذ
 معتمد يقال عتيد عليه اي اتكى عليه وهما الفاظان مترادفان ومكان التوكل
 من جسد ونزلة الروح المدبر في جسي ومن يعنى في الروح عبارة عن جوار
 لطيف وعين شريف مشرقة للشمس وهي لا تقبل التحلل ولا التفرق ولا التبدل
 فاذا تكون البدن وتم استعداده وهو المراد بقوله فاذا استويته ونقته فيه
 من روي تغذت تملك العين الشريفة الآهية في داخل عشاء البدن نفاذ
 النار في الخدي ونفاذ الدرس في الشمس ونفاذ ماء الورد في جرم الورد وفيه
 ابحاث كثيرة لا يلبس ابراده في هذه المختصر وذخيرة يوم وغدى يعنى الدنيا
 والاخرى عبر عن الدنيا باليوم وعن الآخرة بالغد كان الدنيا والآخرة
 نهارا ن يوم وغداي زاد روي وغداي قلبي في الدنيا بها ونه بحد هذه الفتا
 الجميلة وشريكه الى هذه المعارف الجزئية وكذلك في الحقيقة انبيى وعلية
 يتغذى منه روي بمواسمه وجماله وهو الشيخ المراد بالشيخ فيهم المبرق الكامل
 والمرشد المكنى العالم العارف الفاضل الرباني الذي يعلم حقايق الاشياء و
 مراتب الآهية واحوال المسترشدين واستعدادهم ويتصرف فيهم تصرف الحق

كما قال في محفل من المشوق شيخنا فاعلمت في التجرى به بربريدان دادة في كتمان سبغ
قدرة العارفين يقال فدان قدوة اى يقتدى به وينقاد عليه فالعارف من
 يوفى امر الله ويعلم علم الله في سئل على الامام الحسن متى يكون العارف
 عارفا قال اذا بر المشهود وفنا الشواهد وانجلي الاضلاص والمراد بال
 الفناء الشواهد المستوطنة الخلق عنك وذما بالحواس وهو مغفولة
 فيه ينطق وبني بصر والمراد بانجلي الاضلاص ان تراك مخلصا وقال الشيخ
 الاسلام العارف ان لا يرى غير الله والمعرفة اتحاد العارف بالمعروف
 يكون كما شئت واصدا وسئل عن جند قبله ما العارف قال لو ان
 الانا ديعني لا لون له كالماء بل يتلون بكل لون وينصف بكل صفة تكون
 في الحقيقة لا لون له ولا صفة له ولا مرتبة له واذا عرفت هذا فالحق
 الذين قدوة هذه الطائفة العلية وزيرة هذه النمرة الجليلة امام
 الهدى واليقين الامام في اللغة حبة البناء التي ترتب ويستوى عليها
 البناء فلانه يستحق الامام القوم اما لا اقتدا ثم عليه وابتنى ثم لانه ميمنة
 عليه ومقتدى به والهدى لمصدر ومعناه الدلالة الموصلة الى اليقينة
 والمضاهاة كزوفى الى امام اهل الهدى او روى الهدى واليقين معنيته
الورى المغيب بمعني الممد والورى الخلق اى عند الخلق في كل حال ومعينه
 وظهيره في البلى والاضلال وفي اشارة الى مرتبة غوثيته وقبليته لان

معنيته الورى في الحقيقة لا يكون الا غوثا فالعقب الذي عليه اركان العالم وهو مركز
 دائرة الوجود من الاصل الى الابد واحد باعتبار حكم الوحدة وهو الحقيقة الخدية وباعتبار
 حكم كثرة الحقيقة متعذرة فلا يزال في هذه المرتبة واحد من الاولياء وقائما في هذه
 المقام يحفظ به هذا الترتيب والنظام كما قال سبحانه ولكل قوم نادر وقال كذلك وان
 من امته الاخلافيها نذير فالحق م الذين طلب زمانه ومعنيته الورى في وانه امين
 القلوب والنهي اى حافظ القلوب والعقول في التعرف بلا ضياع والنهي جمع
 نهية وهي العقل يستحق العقل نهية لانها تنها عن الخطر صاحبها وينتهي اليها
 في الامور دبغة الله بين خلقه الى مائة الله بين خلقه فان الانبياء والاولياء
 ودبغة بين المخلوق ومن زعم انه بشر من جنسهم وفان في لوازم خدمته وامان
 فيعذب الله عذبا بصوريا ومعنويا بانه ومن عرف قدره وعظم ذكره شرع
 الله صدره بتعظيمه ورفع قدره وصفونه في برية البرية الحقيقة من براء
 بمعني خلق بالهمزة وغير الهمزة بتشديد الياء اقراءة اى وصفوة الله وجبته
 في خلقه وخبيا عند صفة الجبا يجمع حبة كالحفا يا وذا ومعني والمراد
 بالصفى جسيما لله ورسوله اى وهو اخفى الله عند رسوله والاضفى اشارة
 مقبولة وطائفة مجبوبة من الاولياء كما ورد في الخبر وهو قوله عليه السلام ان احب
 العباد الى الله الاضفى والاصفى ان حضر والم يوفوا وان غابوا لم يذكروا وهم
 مع الناس بظواهرهم ومع الخبي يواظبونهم بعينهم اهل العالم انهم انما هم تنكروا عن

مقامهم الى مباح عقول الناس وكلهم هم بغير فهمهم ووزوا بام ذى وجهين من انهم
وجها ومرادهم الوجه الآخر من انهم ليس عند الله منزلة ومقام في حقهم الناس
ان ذلك لنقصه ومراده انه لكمال لانه ترقى عن كل منزلة ومقام لغناه وسمه في الحقيقة و
المقام لا صبحا الرسوم ووصايا به لنبية وصايا به وصية لغيره الى اسم الذين وصية
انه لنبية كما اوصاه الله لنبية عليه السلام بعض الملكات كالعلاء وابى الفريز وغير
ذلك من الاولياء في تعظيمه وتخييره وهو منهم مفتاح خرازين الوتر خير مبتدأ خذوف تعذيره
هو مفتاح خرازين الله في عرشه امين كنوز الوتر لان الانكامل مفتاح دوز
الكنوز في عرش الله وعرشه فانه الاسم الاعظم خرج من الباطن الى الظاهر معني من
المعاني الانجلى فيكم لان الكمال ولا يدخل من الظاهر في الباطن شي الا بمرور
كما قال ابن الفارض ولا فلك الا من نور باطنى به ملك يهدى لهدى بمشيقي
فلا يتجلى الخ على العالم الا بواسطة فتجلى اولاً المرأة قلبه فيعكس النور من قلبه
الى العالم فيكون باقيا بوصول ذلك العنصر الباقى دام هذا الكمال موجودا
في العالم يكون محفوظا بوجوده وتصرفه في العوالم الوشية والنشوية والصورية
والعنوتية ابو الفضل بل جمع فضيلة والى الزيادة وخلاف النقص الى
صاحب الفضائل ومنه الفضائل ومعدن شمائل حيث ام الحى والدين الى
التيقن القاطع وانما كنى بهذه الكنية كمال قطع الاغيار في طريق وقتل أعداء
النفوس والشيطن وقد اهل البديعة والطغيان كرسول ملكا لثان الذى قال

10 انا النبي لا يصف ان العقول الضخوة وقيل في حقها عليه الصلوة والسلام ان الرسول
لسيف يستفاد به من سبوت الله ملكوت حسن ابن محمد الحسن عطف بيان
بما قبله وهو علم الحسام الذين ابن حسن المعروف بابن ابي نورك واني ترك جزى اسم
الذين وهو رجل صالح ووفى من اولياء الله قبل في مناقبه فتح بسيفه وفنوته بما ذكره
من الزوم ابو يزيد الوقت خير مبتدأ خذوف تعذيره هو ابي الحسام الذين ابو يزيد في
وقته في الموقنة والولاية والكرامة جنيد الزمان في التصوف والتصرف والعالم الظاهر
والباطن والآداب والفتوة صدوق بن عبد بن صدوق كما قال رسول الله
عليه السلام في حق يوسف القنديل ان الكبريم ابن الكبريم يوسف بن يعقوب بن اسحاق
بن ابراهيم والى ابن لا يكتبه اماكن بين العليين والصدوق صفة مبالغة للفضيلة
قال الشيخ الصدوق منه ارقام عن الشافعي وقال بعضهم الصدوق الوفا الله بكل
ومن اراد ان يكون الله معه فليعلم الصدوق لان الله قال ان الله مع الصادقين
^{في} رضي الله عنه وعلمهم جملة معتزلة بين الصفة والموصوف الادموني الاصل صفة
نسبة الحسام الذين المعنى الى الشيخ المكنوم وهو الشيخ ابو الوفاء با قال
كردت يا وصيحت عريفا ابى مكنوبا اما زائدة وبعض السبب متعلق للمكنوم والموصوف المكنوم
بسبب شي الذي قال بو مكنوبت منسوب الى الكرد وصيحت منسوب الى الوفاء وب
هذا القول ان قوم الشيخ قالوا لا محالة ان شيخكم جاهل وامى ومن يتخذ الله
وليا جاهلا ولعن اخذ له لعنه ويرثون هذه جهالة ان العلم هو العلم الرسمى

ابن ابي نورك
ابن ابي نورك

فقط في الشيخ هذا القول فكلمت غير الحق فيه فتوجه الى ان في ابي عبد الله عليه السلام
صلى الله عليه وسلم فقال عليه السلام يا شيخ لا تخون ان الله تعالى لا يهديك الى الله تعالى
وخطا لا تخي وفسر كلام الله وكلامه لا يهديك الى الله تعالى فانه لا يهديك الى الله تعالى
ويستأكل كرسيا في المسجد فتعجب بعض المريد من قوله فقالوا ان الشيخ لا يعلم شيئا
في يقول عينا فوضعا كرسيا في المسجد فقال في براء الكلام اميت كرسيا واصبحت
عينا ثم شرع في تفسير بعض الايات فحقها وادته وادته في اشارة في غير العلماء ونحوه البلاء
وقال اما سمعنا بهذا من آباءنا الاولين قدس الله روحهم اي طهر الله روحهم الى الوفاء
من صفات البشرية فالماضي اذا كان في موقع الدعاء يكون بمعنى امر الغائب وايراد
بصفة الماضي اشارة الى وقوعه موقع التحقيق وارواح اخلاقه من انسابه وخلفائه
فتم الخلف نعم من افعال المدح الخلف فاعله والمخصوص بالمدح يحذوق تعذيره فتم
الخلف مع اسم الذين وتعلم ان الله تعالى ابوه وجده وهذا علامة له نسب كغيره
ونسب مبتدأ مؤخر وتنوينه للتعظيم اي للمقام الذين نسب عظيم الشان العترة
الشمس عليه ودانها وهذا الجملة في محل الرفع صفة لنسب اي له نسب عظيم الذي طهرت
الشمس على ذلك النسب العظيم الشان ودانها اي انوارها وهونانية عن التفتيح
والنقل لان الشمس الحقيقية الان في الكامل في الحقيقة كما قال رسول الله عليه السلام
ان نورا واقلوبهم انور من الشمس وهذه الشمس الدنيا وهي مستفيضة من
نورهم دايما وادحت النجوم ليد اخوانها ارحمت من باب لا افعال من اولى برحمتي

11
يتعال ارحمتي زبد السرو وغيره اي دسكه وكذلك المراد بارحمت النجوم ليد اخوانها تذل
وانتقاد لاسم كذا قال ابن الفارض نظم جذري لم تافك وشمسي لم تغيب
ولي تهدي كل الدار الى المنيرة مو اجم افلاكي جوت عن تم في ملكي واطلاكي
ملككي فزت لم يزل فتاؤهم قبلة الاقبال نظم لم يزل فعل من الافعال فافقتة من
زال يزال لام من زال يزول فانه تامة فاذا دخل النون فيجسد معنى الانبثا
واسم فتاؤهم وجبره قبلة الاقبال والغناء بكسر الفاء اما من جانب
الدار وهذه الجملة لا تزل يرام من الاعراب دعاء لهم بمعنى امر الغائب اي
لاذات ساحة وراهم وقتا ومنزلهم قبلة لا يزل الاقبال والابلال بتوجيه
البر بنو الولات وتخل جملة بتوجيه نصب اما على البدلية من خبر لم يزل اي لم
يزل فتاؤهم متوجه الى بنو الولات واما على الحالية اي متوجهين اليها فا
الاول اولى واما صفة لقبلة الاقبال اي لم يزل فتاؤهم قبلة للاقبال
التي بتوجيه البر بنو الانباء الوالدين الولاية جمع الوالي بمعنى التريب وهم المقربون
واهل الولاية وكعبة الامال معطوف على قبلة الاقبال بطوف برأ وفود
الحج والعمرة وهذه الجملة كجملة المتقدمة بمعنى بتوجيه البر بنو الاعراب
والوفود جمع وفديقال وقد فلان على الامر وقد اي ورد رسول الله
ابواب الثاني نوع تزيين الجملة الشرف والعمارة جمع العاني والعاني
طالب المعروف والافعال والمعنى لانزال جنابهم وقتاؤهم كعبة الامال

والمراد التي يطوف بها رسول الجبر والشرف وطلب العطايا والاحكام ما طلع نجم
مصدرة فهي مع ما بعد ثباتها من المصدرو وتقدير الزمان قبل المعاد وكثير
وتقدير الكلام لم ينزل فناوهم قبلة الامال مدة طلوع النجم وذرث روح
من ذرير ذرور ورايهم طلوع طلوع طلوع واث روح اسم الشمس وهذه
الجملة عطف على طلوع اي ومدة طلوع الشمس ليكون محصيا لاولي البصائر
متعلق بلهم ينزل واسم يكون مستتر فيه راجع الى الفناء وجنزة محصيا تقدير
الكلام لم ينزل فناوهم وقبلة الاقبال ليكون ذلك الفناء محل اعتصام و
تمسك وحفظ من البلى الصورية والمعنوية لاولي البصائر ترجع بعبرة
والبصيرة هي النظر المنور بنور القدس المحكي بصفاء الهداية الانس فلا يخفى في
شي من الخبايا والعيا ولا يحتاج الى تدليل والبرهان بل ينظر الحق تبارك
مكتوفا والباطل ذاهبا مدورا وفيه مبالغة التقطيم لذلك الفناء لانه
اذا كان ذلك الفناء محصيا لاولي البصائر الذين يتصفون بهذه الاوصاف
الجليلة فبطريق الاولى ليرى الخلق الربانيين وهو وما بعده صفة
لاولى البصائر لى المنسوبين الى الرب الروافدين صفة بعد صفة اي
المنسوبين الى الزوج السمايين العرشيين اي المنسوبين الى السماء والعرش
النوريين اي المنسوبين الى النور ان يكون النطق رجا ونكتة اعاب القلم
على حذف الجبلة او النصب على المردية واجترأ الصفتية السكون على وزن

فقول

فقول والنظر على وزن نصار واما صفت ثبوتها في السكوت والنظر يعني
السكوت الذين يسكتون على مراد الله ولا يتكلمون الا باذنه والنظرين الذين
ينظرون الى قدرة الله وعبرته والسكوت على الكلام النهم يعني لا يتكلمون الا في وقت
الحاجة كما قال الجاني **بيت** كفتن ببارنة از تو نيت ولوله طبل ز بي نوبت
الغيت بجهنم الغاين وتشيد براليا صيغة مبالغة للغايبين الغايبون عن صفات البشرية
او الغايبون والمعتزلون عن الخلق **الحق** وعلى وزن نصار اي الحاضرون بصفة
الحقانية او المعنى الغايبون عن الخلق والمستودون في قبائلهم لا يرون اناس
انما هم ولا يعلمون مرتبتهم ومنازلهم والحاضرون في كل مكان باذن الله
بيت غاني ز خود وز دوست باقى وين طرفه نيتند واستند الملكوت تحت
الاطهار جمع طمر بالكسر والظم ثوب مرفوع مخرق اي هم ملوك الجنان تحت اثواب
مرفوعة بالية يزعمون الخلق انهم فناء الصورية لا يملكون شيئا بل هم الملوك في الجنة
وملوك الدنيا صملوك لان الدنيا لا توزن عند الله جناح بعوضة فليست كيف تكون
ملوكا **اشرف القبايل** جمع قبيلة اي هم اشرف قبائل الخلائق وافضل شعوب الناس
اجمى القبايل النوار **اللائل** اي هم امجى القبايل الجليلة وارباب السمايل
الجليلة والخصايل اللطيفة والنوار **اللائل** الصورية والمعنوية والمراد باللائل الصورى
الاشياء المخصوصة لانه لا دليل على قدرة الله وذاته وصفاته واسمائه والمعنويات
المعقولة والشعور لانه لا دليل على الملائكة وغيرها والاولياء النوار هذه الاشياء الظاهرة

والباطنة لانهم اكمل النور الى الله **ببيت** آفتاب مرد بيد آفتاب **م** كرد بيت بايد از
 وي دو قتاب **بيت** و هذا دعاء لا يرد لانه **دعاء** الاصفاء البرية **م** اي هذا
 المذكور في حق ام الذين **دعاء** لا يرد عيان الجمهور بل يقبل ويستجاب لانه هذا
 الدعاء الفاعل لتعسير الانواع الخالوية **م** فاذا كان الدعاء تنوع الخلال على
 المحوم لا يرد البتة **فان** قلت الدعاء في حق ام الذين كيف يشتمل على اصناف
 الخلال قلت ان وجود الاولياء والاصفياء درجة على العالمين بهم برزقون
 وبهم يعطون وبهم يصلون الى لدرجات العلية وبارشاهم واهتمهم وبتسليمهم
 يتخلصون عن عداوة النفس والشيطان وعذاب النيران فاذا استنروا واخضعوا
 فذلك الساطعين يكون استنارهم واخضعوا لهم نوع عذاب على الخلال لانهم
 لا يستردون على الهداية ولا يتكبرون بدعائهم وان كانوا في باطن يشرعون
 الناس ويدعون لهم فاذا كانوا يظهرون على القوم لارشادهم فاعلم انه درجة
 من الله على ذلك القوم لانهم يتوجهون الى فناء دارهم وساحت منكرهم و
 يستردون على طريق الهداية ويتكبرون بدعائهم ويتعظون بنصائحهم
 ويخلصون من انواع البليخ فالحق ام الذين غوث زمانه وقطب اوانه و
 اجدادهم كذلك فدعاء خديته المولانا في حقه فائدة العالمين ونفع المسلمين
 انهم انفعنا بدعاء اهل الحال وسهل علينا سكون الكس طويح ارباب
 الكمال وتوزق قلوبنا من اشتغال اسرار ضمائرهم وزين خلعت حيواتنا بطراز

13
 انوار بواطنهم وظواهرهم اترك على كل شي قدير وبالاجابة جدير تحت هذه الرتبة

لربابة المشوى لسنة خمس

وخمسين والاف

م

هَذَا كِتَابٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ جَامِعُ الْآيَاتِ

محدثی بن قیاس که بیرون خط و حدود و معانی ناس و بی شمار و فکر خلوص استیناس که فزون
 خطه ادراک و احساس اول اول خالق الجبر و الناس و لیسون که کلام ولایت نظام کرامت
 انجام ارباب کمال طوای مناشیر فوز آمال و بشرای تبارک و تعالی و اقبال ابد و به آرزوی
 موفقیه ظلمات ترکیب و حروف و کلمات اوی بی سعادت سمانه تعبیه فکریه عطفان بادیه
 عشق و شوق و سوزان و ادنی بخت حق اولی سرگردانی سرچشمه بنای اصنافی
 ولایت صفات و بیان قلوب موات تعلقات ان ظلمات نیر و فوات تنزلات
 جسمانی و شیطانی در خلاص رزای قبیل و صلوة ذاکت و غیا و اقبال که فایده
 خصوصیت صفای معطر شام ملائکه قدس و رایحه فتور و بواطن صدور نشینان
 می افل النسل و له اول سید انبیا و سید اصغیا محمد مصطفی که مرقم مظهر و درخشان
 معطر لرینگ و زربینه اولسون که علقه غائبه ایجاد و اشرف هداة جمیع عباد و در **ربیع**
 اوست ایجا و جهان را واسطه **ما** در میان خلق و خالق را **بسم الله** علقه غائی زامکرین **عنان**
 نیست غیبه ذات آن صاحب قرآن **ما** نشا به از لامکانی جان او **ما** همه للعالمین در **ما**
 او **ما** رفاط و ارسر جزو **ما** خلق اول روح اعظم عظم کل **ما** رهنمای خلق و نادی
 سبیل مقتدای نبی ختم رسل و دفی آل و اولاد و اصحاب سعادت سمانی
 او زربنه فی کل یوم و اوقات آن ساعت مبالغ مهدی و لیسون که هر بری مرتب طریق خلایق
 و نجات و هداة طریق ولایت و کرامات و بدایه و نجات در بر بعد از ابوعلیل و ذیل و

محدث زده اعنی اسمعیل دده حفظه الله عن نزل الموقرة الیه تطوع علی الاخذة و انجاء الغفلة
 الیه هی عند الحقیقه می مود و قنایم خیر علوم و معارف و تحسین سید و بجای ابد و هر
 علمه نیجه ذوق و لطائف مشاهده قلوب دائمی رسائل و تصانیف ارباب
 المعارف و اصحاب لطائف مطالعین مقصود و مطلوب و بیاض و سواد
 کتاب اویا و اصغیا ولایت عنوان بصیرت که در خطم رخسار جهان
 کیه محبوب و مرغوب اولمش که لاسنما اول اوانی **ما** الجوة معنوی و مبنی و
 فوز و ام مولوی اولان حضرت مشوی که سلطانم پیرم دنیا و آخرت و دستگیرم
 شمس منیرم نور خیمم در دریای اسرار و غام هر سپهر بخت و دلا صد درختین از یک
 و ما منان و با و باغ و شکوفه رخ ازی سبقت لایم من الحفی اعنی خدمت مقدر
 مولانا قدرنا الله با سر از انه الاعلی و بجای کلامه الاحیاء و احیای چون
 انشاء صفای اهل سکون چون انخاف مهدی بیورد فکری در اشعه یارقمه
 معاینه دل پر ظلام ضیا و انوار لامعه و اسرار سا طعمه نیدن غام غوم
 جان و اقلوب هر نقطه و خط خانی خط دلبران جهان نیدن منبج و اوانی تر اکیب
 الفاظ ندره مندرج اولان معانی دل و جان و ذلال حبیب و دانی و سلسله
 بغا و دوام زندگان که مغرور و مغرور اولمشدی خوش نامه که عنوان کمالی
 دیباچه صحیفه خیر و افضال و منشورهای یون و طوای جلالی توفیق مثال قبول
 و اقبال در و حیدر کنان که کلمات نامان خوانده احسان و الطاف الهی و ابیات

بیتانی نشان انواع اصطفا با دشاهی در حق بود که دیگر کجایه اما و انیس قلوب
 ارباب ایمان و نور آفتاب هدایت و نور پاشا صاحب ولایت و کرامت در نور کاملی نور
 چراغ بصیرت و فیض شامی را بنور باغ سر بر نذر خیال جمالی مونس خلوت عاشقان با
 سوز و کداز و نور دیده وصال مایه سلوت غریب سر پرده ناز و نباهت در الفاظ ترکیبی
 شوق آفرین و مدام معانی شورانگیز کمال طاهر اجزای دیده خلقت نه توتیا اید و کنه
 شیرین و شایه و اکبر اعظم اسرادی زمره مغرب نه کیمیا اولد و غنچه دلب و مین بوفل
 زبان بی ادای شرح صفا تنزه بخند موم اولد بیه و اضح و مباه و ناطقه خوش
 سر آنک نوین کلمات تنزه قصور کمال موبه معانی **بیت** فیکفیک عن ذکر المسبحه اشاره
 فدعه معصوما بالجلال **بیت** وصف حسن تو باندازه این طایفه نیست عالم
 و عارف و عالی همه سرگردانند پس بواغ اهل عرفان و احقر زمره متو یان
 و عزای مالابدر که کلام لایزال است طایفه و الاکمال کاشن قلوب اجنا
 و احد قافی قطرات و رشیخ این صفا صفا مکر نزن شاد آب سیراب قلوب و صدور
 پر جوهر شقایق نسیم روانا و حکایتا عنبر شمیم مستقی قلوب و دم بعضی باران صفا
 و اخوان و فائز بونواب اقدام اهل و عرفان حسن نظری اولد و غنچه ابرام
 و افتخار ابدوب دید بیکر که جفا مکتوب و شاردن موجود که اول سلک الابرار
 و الاحرار که کوه نثار اولد فکری ایثار و بیایه و الفاظ مشکبیه بی شرح و بیان
 ابدوب و انبیا قرآنی متغنی اولی ابیانی و معانی احادیث نبویه بی شرح اولی

الفاظ ملاحت ستم و صفات بیتانی اخراج ابدوب مأخذ و منابع علی طریق الشرح
 و التفسیر علی ابدوب پس بوفیل البعنا و عیدم الاستطاعة علی سید المصطفی
 و الحجاب تنزه اظلام و غرور و ابراز مانع و قنور قلوب بوقاطره ای آنلردن
 دور قدم کس الامور سر مونه با وقایع مقصد اقچه فیه مدیه مجبور و عهد عید
 مرور ابدوب بر وفق حکم است و کادخانه تقدیر **بیت** انه علی ما یث و قدیر بوقعیر
 و حقیر و کثیر التفسیر زیارت آستانه بر لازم کلوب زیارتی ممکن و سیر
 اولد قاره فیض سجاد و حانی مکر نزن چمن جامع منزه و نور ضیای کلمات تکریمه جهان
 جنان منور اولوب پس نینا و نبر تا کلام ولایت انجام مکر نزن برنج ابیاتک
 تحقیق مبتدا اولوب بعد الجلس اول سلاله خلاصه اهل ایمان و فله کبد سلک
 العارفین و نسلی پاک و عرفی طربک برهان الواصلین اعنی جلال الجمع و الملکة
 و الذین مولانا و مولی العارفین اولانک فرزند سعادت مندی عین بکری چلی
 افندی الذی لطوف حول بینه ملائکه را کذا اصل المعارف و نطق من سقلا
 یراع جده خواطر کفری عارف **نظم** لا یجی الوصف المظری خصایصه وان یکن
 بانقانی کل ما وصف لا زال فی طریقه الحقیقه نادیا و زریعة الموفه مرشدا
 بوقلص و معتقد لینه اشارت بیوردیکر که اول سلک حقیقت و شمس
 آسمان موقت که حضرت مشنوبه اولی ایثار و بیایه و الفاظ مشکبیه استب زاید که
 و انکرک مأخذ و منابع قرآن عظیم و احادیث رسول کریم ببولوب شرح

تفسیر ایک دیو امر ایوب پس مرید استمال اولیٰ فرض عین و قریب مرید القیادی
 فرض و دین متابع سزده بولوب و بوی خصوص عی عنوان کجیفه سعادت و باعث رست
 دین و آخرت قلوب اول اول بیت ملاحات سمائی ابراز و امتیاز ایدوب هر سوره ده
 خلق بولد قدر شکوه تعاسیر متداوله دن قاضی و کش و معال التیلا و ابوالکلیث
 و مدارک و تیسر و تیسر مطالعہ قلوب زبده معن و خلاصه ثواب ابراد ایدوب تزییل
 اجتناب و تطویر احراز ایدوب پس بکن ب بلاغت صفتا و فصاحت بیتانگ اسم
 ستائین جامع الایادیکله نویسم ایدوب جناب و اهل العلیا و سائر اعلیٰ و عالم
 الترواحی و دن و جافقدم که بکن به سنبلا و بلاغت نصیب سبب رفت در جات
 و باعث مغفرت و لا تم فله شج سید السادات و شفیع یوم الرضا پس اول سلطان
 الواصلین و برهان العادین خیر حکمیکه بورد قریب بیتا سعادت سعادتن بری
 بویست حقیقت صفتا تدرکه بورد شکر **مشق** عشق جان طور آمد عاشقا طور
 مست و خوشی صفتا بویست معرفت اساس سوده اعافده اولان بویست کیرمه دن
 اقتباس اولمش در قال رب ادنی النظر الیک قال من ترا ی و لکن النظر الی الجبریل قال
استمرحکانه فسوف ترا فی قیامه الجبریل علیه السلام و کما یومئیه صفتا و قنایم
 جنانوت جلت قدرته و علت عظمته و و احدنا مویثه ثلثین لیله معتضنا شیخ
 او نور کون و کج و حده ایدوب بویست ثلثین یوم مهوم دن خلوق فم عارض او
 مسواکله دمان مبارکترین تلیب لکن خلوق فم الصائم اطیب منی من المسک

معتضنا شیخ

معتضنا شیخ مذکور رای که حصوله ایچون **فانما ما بعثتم من قبضه شرف**
 اولوب اربعین نام اولد فده **اول سلیط** طور پر سر و زجور اولوب میقات صفت
 و اصل اولوب کلام حق کوش ایدیکه **ست مستغرق** سغراق عشق اولوب دیکه
 رب ای بنم زیم اریا لیکاکو سترینه **انظر الیک** بن نظر ایدیم سکا مذهب اهل
 سنت و جماعت بود که حقی من حبیب التریونیت کورمک جایز در زیر انبیا
 مستحیل طلب محال در نه کم بیضاوی خضر علوی بیور در وفیه **دید علی ان رؤیه**
انته جابر لان طلب الخیر من الایمان حال اما ارباب شهاد ما بیننده
 بر سر دنی وارد که فین نور حوی بوظاهر کوزینه دنی استیلا ایدوب بودیده
 بشریه اول قالیبتی و بر دکه چشم تر عین چشم سر اولوب ظاهر باطنک
 و باطن ظاهر که عینه اولد فده بویست کوزله و جمیع اعصاب سیده حقیقت ایدوب
 قادر اولور لیرا اما اهل ظاهر بویست به راضی دکلمه در نه کم عباد الله بلیانی بیور در
نظم تا حق بدو چشم سرنه بینم هر دم از بوی طلب می نه نشینم هر دم گویند
 خدا چشم نه توان دید آن ایش اندو من چنینم هر دم **قال من ترا ی حضرت**
 حوی بیور دیکر که من بنی البشہ کور من سرح مغفرت کنی تا بید معانته المثلک در
 اما خطای فاحش در اما اهل تحقیق بیور در کر که من اولد و حکم جیشند
 بنی کور من سرح والا اگر ذانکی ذاتده و صفتا و افعالکی صفتا و افعالکده افتا
 فده دانی و مری حقیقتده بن اولوب بغیرت و اثبیت ما بیندن رفیع

سبحانه

اولوب من ذاتی مشهوره قیوم دیگر در بر گرفته کم سبب الطائفه جعید بعد از
 بیور در این ربی بر بی فعال من انت فعلت انت و تعبیر قاش اینده یونیا
 اشارت بیور در حضرت موسی بام موعود فک عشر اولنده افنای افعال
 ایدوب و عشر ناینده افنای صفا ایدوب و عشر ناینده افنای ذات
 ایدوب اما ذاتن بقیة ماقلوب مع تلك البقیة مشهوره مراد ایدوب
 کان جناب عزت بیور دیگر که بن جعید المشهوره مع تلك البقیة وکن نظر
 الی جیل وکن نظر الیه سن جیل طوره تا ویلی بی نظر الی جیل وجودی قان
 استقامت که اگر جیل طوره مکاننده استقامت و در سه قسوف ترا می قریب
 سن بی کور رس تا ویلی ای فان استقامت وجودی که فی مکانه امکنت زوئیک
 ابای وذلک من باب تعلیق بالحال زیرا مادامکه وجود باقی اولمش
 ذات مبتدا اولمش قان بخیر ربه للجیل وقت کم رب موسی جیل طوره ویا جیل
 وجود موسی به بخیر ایدوب جعید و قان ای مدکو کامتلا شیا لا وجود له اصلا
 یعنی حضرت حق جیل طوری مدکو قلدی تا ویلی جناب عزت وجود موسی
 موسی یعنی متلاشی قلدی اعلم باطابا لاسم ادر بخیر تعجیل ظهور
 ذات و صفا و افعال الهیه دن پس وچ نوع اوزرینه اولدی بخیر ذاتن
 مراد ذاتی ذات حقه افعال انکدر و قیل صفا و افعال ظهور الیه صفا
 و افعال صفا و افعال حقه و قیل و قیل جناب عزت قیل ذات ایدوب

ذات موسی متلاشی اولدی و قیل ای سقظ عن درة الوجود صفا ای غیب الیه
 و قانیا پس بوبیت شریفک بوایت کرمه به تطبیق و توفیق بود جمله در که عشق می جمیع
 موجودات و غیب و مکنش و مکنش اولاکه روح روان کبیر و امراض نفسانی که
 در مایند رانی بر پیر نور می اندر که جدا آمدید ایرسه زنده و نباتا افسرده و
 پژمرده به کوز قلم فوضده ایلده ننه کم این فارضک بو کلامی جغت فارض و
 بر تان لامع و و امض در شعر و توفیق امنها نری قریبیت لعا دت الیه الروح
 والنفس الجسم و ان غطرت بوم علی خاطر امره اقامت به الافراع و ادر کل الهم
 پس نود عشق الیه طوری دایکین حرکت کنور و وجود موسی موسی استقامت
 ایدوب وجود موسی و صفاتی اعطا ایدوب رؤیه روحانی به لایق قلدی
 و اول مادی منهاج حقیقتک بوبیت پرا بترنج لری دخی شرح و ایضا محتاج
 اولن ایدوب ندر مشهور آن خیالاتی که دام اولیا است عکس مده و ویا
 بنیاد است بوبیت سوال معذره جواب در کانه دیکه و لیکه جمله عکس
 صلی و جیکه بر خیال و کلی خلقک و قیل و قیل بر قیل و قیل و قیل و قیل
 الله دخی بوضیالک مقید بر پس زمره عالمیان دن انکری استشنا ایدوب
 دیو که اهل الکلم مقید اولد قلدی خیال بستان خدا اولن مکر و لکر
 عکس در اکابر اساطین اولیا و مشایخ عرفا عالم مثال مستی بر عالم اثبات
 ایدوب بیور در لکه عالم اجساد مادی و عالم ارواح مجزده مابینند

بر عالم وارد که اجسام کثیفه دن لطیف و ارواح لطیفه دن کثیف قابل تجر
وانتظام اولده اجسامه مشابه و بیولی و صورتون بخرد اولده ارواحه
منابیده و هر شی که بو عالمه موجوده و البته انک مثالی اول عالمه شهود
یا صورتی متخی اولمقلقه ننه کم صونک مثالی عالم مثاله دخی صواوله و یا صورتی
مثالی اول ننه کم علمک مثالی عالم مثاله سود اوله و اخلاق مرضیه و اعمال
صادقک مثالی بساطین و ریاضین و ثمار و انوار لزه لایق دین و اخلاق
رویه و اعمال سبته نک مثالی خلج و غیاب و قیام و عفار بختی و غلبین
اولور پس رباب سلوک بو مقامی ایکی قسمه منقسم اولور در عالم ارواح تعلیق
جهتندن خیال مطلق و عالم مثال دخی دیلور و عالم اجسام تعلیق طرفندن
خیال مقید دیلور اکثر خوارق عاده بو عالمه ظهور ایندوکندن بونوره دام مثابه
اولمشد و بو عالم عکس مکر و بستان خدا اولمه به مهر و بایندن مراد ارواح
اوله که منظر و مجلای خداد پس عالم خیال لطافتی جهتهندن عکس عالم ارواح
در انا بونون او قیام بر معنی دخی وارد که مهر و بایندن مراد اعیان ثابته اوله که صور
علمیه نفعدر که فیض قدس دیگر کوری در و بواجبان ثابته نک بستان خدا اولمه
مفوز و زیاده انا نظرگاه خداد در و اعیان ثابته نک عکس اسماء و صفات در پس انبیا
مرسلین و اولیا اکملینک نظر لرد ایا اسماء و صفات و اعیان ثابته یه اولور و غی
اجلور بونوره دام مثابه اولمشد و بیا خود مهر و بایندن مراد اصحاب مقام اولور

انبیا اولور

انبیا اولور بستان خدادن مراد قلبی اوله و عکس کنون مراد کشف و فیه و فیوضه
روحیه لری اوله که اکثر اولیا صا حبه حواله فیوضه انبیا دام مثابه سنده اولمشد و بیا
دایما عالم معاده انکر مکنون ارواحندن اقتباس لری مفوز در با خصوص خاتم
الانبیا و اولیا انک عکس فیوضه جمله اولیا مقید لرد **در مشهور** مرجع با مرتضی یا
بحسب **ان تعبد جاد القضا ضاق القضا** لرجب بالضم النعمه و الرجب بالفتح الواسع
و مرجع مصدر میجید و دو فعل کنه و فک مفعول مطلقید رای نیت مرجع و مع
یعنی و سئل کلدک و خوش کلک لری **مرتب** ای رضا اوتمش و ای حب اوتمش
الاجتناب من باب الافتعال بمعنی الاصطفا یعنی بر کزیده اگر س بندن و یا بوقون
غایب اولور سن قضا و بلا کلدی و **حجوز الرکن** اولدی جا و ضاقه بی صیفه
ماضی ده ابراد ایلمه سیه و قوی متحقق اولور و غی ایچوندر و ان تعبد فکینک مفعول
مفوز در تغیری ان تعبد عن هذا القوم او غنی جا **القضا** لهم و ضاق القضا لهم
پسک و لیا **الکرم** وجود لری بر بردن که غایب اوله البته اول قومه و اول دیاره
نیجه بلما و نیجه قضا نازل و نایل اوله اما وجود شری فکری و اتمت لطیف لری که بونوره
حاضر اوله انکر حرمته اول دیاردن نیجه بیتا منزه اوله نکم حدیث قدسی حجت قائمه
و بر ثاب ساطع در کما قال رسول الله صلی الله علیه و سلم حاکما عن ربه قال الله تعا اذا کما
الاستغفار لی غایب علی عبدی جعلت نعمه و لذه فی ذکری عشقی و عشقه رفعت
انچی به نیمه یزیدینه لایسره و اذا سهر لی قاس کل ام کل الام انبیا اوله لک الابل

حقا و کمال الذین ان ارادوا لاهل الارض عفو و ارحام و کرم فیهم ثم انهم ^{فتم} ^{سبب}
 انت مولی القوم من الایمنه فی ردی کمال الذین لم ینتهی ای سدا حقیقت من قوم من غلبه
 خداوندی و افریدی من اهر کم سنی استنبه خفیف هلاک اولدی کلا ای محال ان لم ینتهی اگر
 اولوب رجوع افریدی سنی استمد من و سدا العارفین کلامی حقیقی و هو و دوح
 و لام نوطه ایدیه براد انتم بیا و اصفیا بهجت ایتنلرک هلاک کنی مشهور و معاذ الله
 که انکار اینلرک هلاک و بلا بیا بطریق الاوی پس چیدن بنذر که نباتا و جماد و جمیع
 موجودات عالمه نصیب و خبر عا را ایدر لور پس و بیا انتم بسیل الاغنی نتم کم بود او و
 نودی ابوامامه دن رضی الله عنه بوجده ر و ابنت فلان قال علیه السلام ان الله
 و ملائکته و اهل السموات و اهل الارض حتی النمل فی جراد و حتی الخوت فی البحار
 یصلون علی علم الناس خیر پس بونمره بخت سعاده دارینه موادی و انکار و عداوت
 قهر خدایه مغنی اولور و خود بانه **در پیش بردن پادشاه آن طبیب را بر سر پیا**
مثنوی بی خبر بود نذر احوال درون استعینده الله تما بغیر و ن یغیر اول طبیب
 الهای دیدیکه ای پادشاه علما و رسوم و شایخ متقلیدین بخیبر ایدر احوال قلوب درون
 یعنی امراض کثیر کفدن بن الله صغیرم افر ایدنلرک افراسندن کان بملکری
 شیشه بیلورم دیو اذی لری یین افراد **مثنوی** لا تکلف فی فانی فی الغنا حکمت انهای
 فلا احصا نتم حضرت سدا الواحدین حاسم الذین جلبیه خطا بایور در کره
 لا تکلفی بکما تکلف انتم ای حاسم الذین حضرت شمسک مدحی فانی زیرا تحقیقا

بن فی الغنا فنادیه و فنا عباد رند و وجود غیر کمال الذین یغیر ساکد و جود فی
 ذات جوده فنا قلیدن عباد رند رکلت انهای بنم فاملرم نذا اولدی فلا انتم
 پس بن احصا و اعداد ایدره مزمن ننا کک مدحی و ثنا **مثنوی** کل شیخه
 قاله غیر المغنی ان تکلف او تکلف لا یبوی کل منصور و مغنی و قاله نک
 و قاله ده کی صغیر کل شیخه را جعد و غیر لغظا مرفوع فاعلیدر قاله نک تقدیر کلام
 اهرشی و هر کلامی که بی پوش و غیر مغنی اولر که دیه اگر تکلف ایدر که تکلف
 ایدر لایق و کلد حضرت خداوند کارک بوغتار لری یعنی اعتذار و اظهار عدم
 اقتدار مدح و ثنای شمس و لایت کمر دار قلیدر لری مستغرق بال و عدت اولدی
 اشعار در شمول دکنه اول حضرت انوار ذات حیفه مطلع و جود شمس در مجلی
 و طالع کورب و زرات ممکنا پرتوشم حقیقت که فایم کور بیک حیران و یامیم
 اولوب علی طریق الاعتذار بیور در کره بن بومر قبه ده سر مست و بی او شک
 عالمده ایکس آنک مدح و ثنا سن آنک لایق و کلد رزیر ابو مرتبه نک کلامی
 مرتبه بشرینده منفرام اولم **مثنوی** قال طمعی فانی جابج فاعلی فالتوقت سیف
 قاطع قال حاسم الذین جلبیه حضرت خداوند کاره اطعمنی یا مولانا بکا اطعام
 ایدله فانی جابج زبیر ابن آجم و طعام معانی و صفا بعه طناجم و ارجل کجا ^{اطعمه}
 معارف و اشریه اسرار و لطایف اطعام ایلده عجل ایلده فالتوقت زیرا وقت
 سیف قاطع بر سیف قاطع و شمشیر صادم کبیدر دایما اعاران فانی بران

و اوقات بنی آدمه نقص ویریه در احدی از ان لایح اولان هیچ اوقات تقصیر
 اتمک کرک در نه کم ابن الفارض حضرتی بود لر و کن صار ما کالوقت فالقت فی عیسی
 و ایاک علی منی اخطر **عنه مشنوی** حروف ظرف آمد در و معنی جواب **بجای** عنده ام الکتاب
 سوره رعد بواپتون مقبض در و مکان لر رسول ان بانی بایه الا باذن الله
 ککل اجل کتاب یحوا الله ما یشت و بنیت و عنده ام الکتاب و مکان لر رسول ای
 ما صح لر رسول و کم یکس له فی وصفه ان بانی بایه یعنی بر رسول صحیح اولیکر که آیتان
 بر آیت کتوره الا باذن الله الا الکمل ذیل که تود در هر نه ای **ککل اجل کتاب**
 هر وقت و هر زمان ایچون بر امر مکتوب و مقدار و اردن اول وقت کلمینی اول
 امر مکتوب حکم ظهور انحر **یحوا الله ما یشت** الله تعالی و نسخ ایلو لودن دیدر
 نقشی و بنیت و اثبات ایدرا قضا ایدر و کی مری و عنده ام الکتاب اول
 اللهک عنده در **لوح قضا** سابقه مشخ صوفیه فتنه لوح در تدر
 اول لوح قضا سابقه که عقل کل و عقل قول و حقیقت مجربیه و قلم اعلی
 و اتم الکتاب دخی دیر لر و یولیکه حدیث وارد اول شذر اول ما خلق الله العقل
 اول ما خلق الله نوری او ما خلق الله العلم کبی پس بولوح عقل کلمه منتقش
 اولن امور من بعد تغیرات و تبدلات واقع اولن زمانیا لوح قدر که نفس طاقه
 کلیده در لوح اولده بمثل و لن امور بولوده معضل در بولوح محفوظ دخی
 دیر لر نالو لوح نفوس جزئیة شمائیة که بونزه منتقش و لور شکله و ایسته

باین
 منی

الفکر

و مقدار به بو عالمه مهم نه و ارب او لکی لوح روح مشابه سنده و ایکینجی لوح قلب مشابه سنده
 و اچینجی لوح خیال مشابه سنده در و اربع لوح هیولید که قابل صور تدر بوعالم شهناده پس
 بولوح لوح ثواب و اثبات دخی دیر لر پس معنی بیت بود که حروف ظرف کبیر و معایه اول و ثوبه
 آب کبیر آب معنا نک بجای آب اول اللهک عنده در که اول بر معنی ام الکتاب و لوح
 قضا در حروف مراد جمیع قوالب ان بندر زیر اجمیع کلمات و حروف منزه سنده
 کن امریک نظر لر اولد و غزن او نوری پس ظروف قوالب ان بندر هر کس کروی
 و استغفار و قایلینتی آب کبیر پس هر کس در عنده موهوب اولن شیرینک و
 نخلک بجز سعادت و شقاوت ان نک قوالب جسدانی سندن حاصل اوله
 دکلر بیکله بر معنی اندر که اول بر معنی الله فتنه در و اول بر معنی دن مراد
 اتم الکتاب در **متابع کردن نفس را با وزیر مشنوی** فالج الا اصباح اسرافیل و از
 جمله راد صورت آرد زان دیار **سوره النعام** بواپتون اقتباس یوز کرد
 فالج الا اصباح و جاعل اللیل سکنا و الشمس و القمر عباناً و کذا تعذیر النور العظیم
 فالج الا اصباح خلقت الشیء فلما دیر لر ایکینجی بایدرن یاروی معنایه و اصباح
 بالکسر مصدر در و بالغیر جمع صبح دارای شایع بود الصبح عن طلمه اللیل یعنی
 اول الله نظر صبح در ظلمت لیلدن و جاعل اللیل سکنا و بیلای عبادنه مکن
 قیجیدر و کذا تعذیر النور العظیم بولور یومنون ال و ذره قلمی اول عزیز و قوی
 اولن اللهک تعذیر بیدر که جمیع احواله عالمه **مشنوی** حال عارف ابن بود

بشنوی
 الفکر
 منی
 باین
 منی

گوشت بلند ز لری کوردی تاویل معنی رای گوشت منکوت الیه سکل الان فی الیه النفس المستمعة
 روح حیوانیه اذ و بد فیضه و حیوة و تربیته یعنی سیکل نفس انک گوچی که روح
 حیوانید رانک حیوت و تربیت و فیض بولدیه قال **ابن ارب** حضرت ابراهیم
 دیکه بگو گوشت بنم ز بند رو تاویل و بگو گوشت روح حیوانی بنم ز بند و دیری فلما اقل
 و قیام اول گوشت زایل و لایس تاویل و روح حیوانیه صفت انوار قلب و انوار شد
 تفکله زایل و لایس قال **لا اجد الا فلان** دیکه بن زایل اولی شیلوه جنت ابن
 قاشانی ای القابین فی الجسم المحیی بن حضرت خداوندگار دخی تعلیم پیور در که طریق
 و صورت و راه جناب عزته دلیل و در انما سر کتم و لغوش کائناته لا احب الا فلان دخی
 خلیل و از جمله دل و برم زنها **مشنوی** طرزیته بیا پاکبت کج نو دانست کر
 طلسمش خاکبت **سوره بقره** ده بوانین منبت در **وهدنا امناسا الی ابراهیم**
و اسمعبل یعنی نرا مر ایدر ابراهیم و اسمعبل **طرازیته** تعلیم بیک بنم سیم و بیک کلمه
للطائفین طواف ایدر لایحون و العاکفین دخی معتم اوندرا چون و التوج **بج**
 دخی را کلمه و ساجد لایحون قال قاشانی ای امناسا نظر الی القابین قازورات
 احادیث النفس و اجاس و سوار الشیخ و انجاس دواع الهوی و ادناس
 صفات القوی **للطائفین** ای التلکین المشافین الذین یبدرون حول القاب
 فی سیرهم و العاکفین ای الواصفین الی مقام القاب المعقبین فی بلا تونیات
 النفس و التوج ای فیاضین الذین یفوا الی مقام تجل القضا و مرتبه الرضا

الشیخ

الشیخ و القانتین فی الوحدة پس حضرت خداوندگار دخی بوانک معنای تطهیر قلبیه
 آتوب پیور در که حضرت ابراهیم و اسمعبل کعبه تک تطهیر بنه امر تطهیر قلبیه اشارت و زبیرا
 ادله اصولیه تک بری دخی قیاس در پس تطهیر کعبه واجب و بی تطهیر قلب طریق الاول
 زبیرا المؤمن شرف من الکعبه عند الله حدیثک **طرازیته** تو من کعبه دن انشرف در پس تطهیر قلب
 لازم **مشنوی** تو ز قرآن باز خوان تفسیر بیت گفت ایند ما ربیت از بیت **سوره**
انفال اولی آیتدن معتبس در و ما ربیت از بیت **ولکن الله لی و قیام**
 حضرت پیغمبر بقایته حایله متصف و تخیل و اولی بر جد جوت فعل زلی
 ربیت و بیک کلمه کائنات ایدر و ما ربیت و بیک کلمه اندن نفی ایدر و بیک کلمه الله
 دخی تو بیکه ذات بیچینند **اسناد** دانه سی مرتبه بعد مقام تفصیل اشارت
 پس رانی حقیقتده حقد و حضرت بنی کما آلت در یوم مقامه شایخ قرب
 فرائض تعبیر ایدر و یوم مقامدن و ارشاد انبیا و عارفان ابرار اولی اکل
 اولیاد فی خط التور لیر اول زمانده که کند و لری ذات عقله قایم کورپ
 وجود لری قانی بیل و روح انشیانی دخی جناب عزتک بد قدرت و قوتده
 برالت کوره لیس انشیا دن هر نه ظهور ایدر سه خالق و موجد و جو
 مطلق رفعتکم قل الله خالق کل شیء معنای شفق و قل کل من عند الله
 مفهومی مصدق در امدی بو معنای هر کم کند و به مقام ایدر بنور سه اول که
 قرب فرائضه و اصل در حکایت **پادشاه مجید مشنوی** کر خیر خواهی ازین

دیگر خروج مسوده بر خوان و التما ذات البروج و التما ذات البروج او ن یکی
 برج صابی اولی سحیحیون و الیوم الموعود و دخی قیامت کون چیون و شامرو
 و شامرو اهل نفسیر شامرو شامرو دده چوی معنا و بر شامرو در شامرو در شامرو
 حضرت محمد و شامرو در شامرو اولی و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد
 و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد
 الی غیر النهایه من و بر شامرو در شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد
 عین جمعه شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد
 ایچون در تقدیر کلام دخی شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد و شامرو اهل انت محمد
 انک قدر عظیمی الیهم غیری دراکل ایدر من و شامرو اولی ذات واجب الوجود
 حقیقون که انک عظمی و کبر یاسند عقول و افهام طاقت کنون و من قتل اصحاب
 الاضداد جواب سمد و تقدیر انک عظیمی اشیا و مذکور و حقیقون لغزین قوم
 قریش کما فی و قتل اصحاب الاضداد و عین حقیق ملعون و قتل اولی اصحاب
 اضداد و انک الشف العظیم فی الارض احد و برده اولی شقوقه و بر لانا
 بر لانا شتمال در اضداد و عین قتل اولی اصحاب الاضداد و عین قتل اولی اصحاب
 نادر عین الیهم نادر که لیب و اشتعل صاحبیدر اذ هم علیهم فعود اذ ظفر فیر
 قتل کما فی قتل حین احو قوا بانثار و هم بکون قتل نادر که لیب فعود
 جالس و لیکر کبر سید و زره و هم بکون قتل نادر و عین فاعلمون بالکون فاعلمون

مؤمنه غرابین و احوال قدر انشد کلمی شی شامرو حاضرن و شامرو کمان ایلر
 پس حضرت خداوند کارا حیا اخذ و دکی حالی بو کلمه بیابور و بر ضمننده شی حیا
 و دقایق بزل ایدر و شامرو نیکو انرا است میراث از خوشاب آنچه غیر است
 اورتن الکبتا سوره فاطره بو آیتن مقتصد و نفع کم بود و لرغم اورتن
 انون صکره بر اعطا ایلر که یانچ الکبتا قرآن عظیم بعد الوی الیکل لکین صطفتین
 هم شول قوللر و معرکه سنگل انشدن بر آنکری کزیده و اصطفای ایلر که شامرو
 ظالم النعمه پس بولردن بعضی ظالم النعمه در و شامرو مقتصد و بولردن
 بعضی خیرات و شامرو مابینده متوسط در و شامرو سابق باخیرات و بولردن
 بعضی سابق در باخیرات قال طفقون الظالم المفقود و المقتصد الحق
 و ان ابی الواصل و روی علی بنی صلی الله علیه و سلم کلام فی اجته انصار
 کردن پادشاه محمود مشنوی تا ایلر بعد طیب الکلام صاعدا انشا الی حین
 علم سوره فاطره بو آیتن اشارت در الیه بعد الکلام الطیب اول اللهم
 صعود و عروج ایدر کما پاکیزه کلمه توجید و سایر سلج و نقاد یکسک ثواب
 ناشایه کلام طیب تا و یل ایدر و دیگر النفوس الصافیة الطیبة عن ضایث الطباع
 الذاکرة لیشای توجید نفوس ذکته فی کلمه طیبیه یثبید بویهند که کلمه موجود
 کلمه کنون حاصل و لشد بر بوقدر بر سبک اسمی مستبده اطلاق قبیله کنون
 اولور پس جمله موجود کلمه الیهم در کمن اولیا و انبیا کلمات تا ماندر نفع کم

سینه طلا و نیت حکیم پس بگو از زینت زایل و منزه من فانی بگو و دایما
درینا شیر و شیرین انقدر در عین عین قدرت تقدیر کلام در الحذر یعنی
حذری تر کرایه لبس یعنی حذر فائز و برتر عن قدر قضا و قدر در اول
زیرا **المقدر کاین** و جفا القلم بجا بگو کاین دور و ناگل شئی خلقناه بقدر و کل
شئی مخلوقه فی التبر در بگو که مثالی آیات و اخبار که نایبی بوقدر ایمان
عبده لازم اولن تسلیم و رضا در غیره چاره بوقدر **مثنوی** و صف کرد و مکر
ما شان ذوالجلال لتزول من اقلال الجبال مسوده ابراهیم امام سالفه که
حقنه در جناب غنک قضا شدن احقر از اید و به از اید و مکر اید و کلینی
بیابور در و قدر مکر و اکر مکر کفا و مکر اید و حقیقه غایت مکرله و عند الله مکرهم
و بونکر مکر مکر مکر که خدایه مکتوب در عند الله و ان کان مکرهم اکر
بنوکر مکر مکر و لایه ده لتزول من الجبال ای سونی زاله الجبال و معذا
لذلک یعنی جبال زاله می چون سونی و معذا اولیه ده و یا خود ان نافی
اوله و لام آنی مکتوب اوله و ما کان الله لیغزبهم و ما کان لیضیع ایمانکم
آیتکون اولن کبی بوقدر مکر معنی خالدر که بنوکر مکر جبال زایل قل
یعنی بنوکر مکر جبال زایل مکر و یا خود ان شغل در حقیقت اوله و لام
آن مکتوب اوله تقدیر کلام و ان کان مکرهم من الشدة کثیر تزول من الجبال
و یتعلق عن اکثرها و الحاصل قضاء قدره مکر و صیلة کفائده بوقدر **مثنوی**

لا جرم ابصار حاله ذکره و هو بر کربین تو از موسی و کوه مسوده انفا موده اولن آیت
اش در تذکره **لا ابصار** ای لا یحیط به لا ابصار لانه لطیف الجبیل عن در کها
و کیف تذکره و هو لا تذکر النفس التي هی نور منه و هو یذکر لا ابصار لانه
بکل شئی و لطف ادر که پس بویستک معناسی لاجرم بزم کوز لیر عن اول الکهای ادر که
احاطه اید و مکر اید ادر که نغیر ذویستی مستلزم و کلدر زیر ادر که احاطه و یور لیر
احاطه دن مکر در یور و یوتدن و کل و هو یذکر **باین** اول الکهای ادر که یور کور
از موسی و کوه موسی دن و کوه دن **بردن** **فولوش** **بسوی** **بخیر** **ان** **مثنوی**
باز بان شعلانی شکوفه ای سر اید هر بر و بر کی جدا که پیر و در اصل طراز و العطا
که درخت استغفار آمد فاستوی بوابه مسوده فخره اولن آیت اش در تذکره
بودر هو انذی رسل رسول بالهدی ای لیتب بالتوصید او بسببه اولاجله
و دین الحق ای دین الاسلام لیظهر علی الیزین کلمه ای بعلیه و بعلیه علی جنس
الیزین کلمه برید ایدان الخلفه یعنی غالبه دین اسلامی جمیع ادیان مختلفه
او ذرین یعنی اولناری شیه و باطل و فکر کفادنی اظهار کلمه و کفی بانه
شهید الله تعالی کافیدر شهادت یوننزن بانه ده باز اید در و شهید یا تمیز
و یا خالدر محمد رسول الله محمد متبادر و رسول الله خبر یور و یا محمد قسید اید و کلمه
خبر یور و رسول الله صفت یور و الدین مع معطوف علی محمد و یا متبادر و خبری
اشاد و واشتد اید جمع شدید در علی الکفا یعنی محمد رسول و دینی اکایا کنون

انجا به شدید لرزیدند و گرفتار و زویند و حجاب و سیاهیم در عین و حیل و در بری
 بری مابینند تراجم که عین و نوری کوریک را که اول قلمی حلاله و جرای ای باقی
 لایم شغلون فی اکثر اوقاتهم بالصلوة یبقون فصل یبقون جمله بعدی حلاله
 نتم رکع و جرای اول قلمی کبی من الله و رضوانا یغنی استغفار و التماس لیک طری
 حلاله الله دن مزین در جبا و مزین در حشا و رضوان خالق ملکوتانی سیمام
فی وجودهم من انزال بجود یعنی بگویند علامتاری جبینارنده لامع و ظاهر ایری
 اثر سجود در دنگ یعنی شو و صفی کور و مثلام بگویند که صفت عجیب انشیر
فی التوریه کتاب موسی ده و مثلام دنی بگویند صفت بر رفی الانجیل
 انجیلده و یا خود مثلام فی الانجیل مبتدا اوله و خبری کوزع اخر شطا
 اوله یعنی بگویند انجیلده صفتی شول کن کبیر که اول حلاله ابراز
 و اخرج ایلیه فراغنی و پراغنی قادره من الموانذرة یعنی المعاونة
 من الایزار و هی الایمانه پس تقویت و یروپ معاونت ایوه اول
 شطانی فاستغظ پس رفتن غلظت تبدیل اوله فاسوی علیه
 انون صکره ساقلمی اوزده قایم اولد بلی بجای الزراع زراع
 بجای کتوره اول زرک قوتی و عظمی و حسن منظری جناب غرت جلت
 قدرته و علت عظمه صحابه کرام که بعد اسلامده ضعیف و قلیل اولو
 بعد کثیر اولوب انون صکره بگویند که حوالی سکی اولد و غنی ضرب مثل

بیورد لرزیدند و گرفتار و زویند و حجاب و سیاهیم در عین و حیل و در بری
 اولوب و اصحاب سعادت قوتیک حکم و مستغظ اولوب یوگامیوگانزاده اولد قده
 ناس بگویند حوال عجیب ان نعم ایدر لردی یعنی بهم الکفار تعلیل در نور ک
 احوالی زرعه تشبیه روزبر و زرقی و زیاده اولد قلمی یعنی بگویند یوگا
 فیوگامیوگامی کفارک بومره غیظ و غضب که لرون او نور بود و عرانه الدرج
اموا الله تبارک و عده ایلدی شول که لر کلیما کنور دیلر و عکوا الفنا کاد فی
 عمل صالح اشلد بیر سهم مغفرة بومردن یعنی بومردن مغفرة ذنب و سز عیوب
 وعده ایلدی و احوالها و دنی عظیم ابر و وعده ایلدی پس معنی این حضرت
 مولانا جنس تمیز و سجن و قیود زشتن اذا داولن عفا فکل احوال صبر
 خاکدن نظر اهورا و لان مشط زرعه تشبیه ایدوب و بطون در خدن پرواز ایدوب
 بر کلره تشبیل یور و پ در لور که هر شول که نک که شطاروی صبر خاک نندن
 ازاد و برک و شکوفه قلیه بند بندن خلاص اولوب مرتبه کمالده درخت حکم
 و شجره مستغظ مشابه سنده اولد قده هر مرتبه ده حاله شکر کزار کن
 و باد هوا کبی عشق یار یلدر قص و بی قرار ککلر ایدوب دایم دوز و شوق
 خالی دکالدر در بیجا امدن رسول و با عمر مثنوی نوم را گفتند راقت کونوا
 گفت اوزان سوی و استغش و انبیا بوییت شریف سوره نوم ده اوس
 بویانن معنی در وانی کلام دعوتهم حضرت حق جل و علی نوم نمی

انکه در بر تقدیر کلام حق آیتی که اینک درین بر سر نهاده و در با خود او افتد و در عزت و تبار
منها اول آیه منسوخه در دینی خیر لوس کند و در او شکها یا خود اگاهانند لغده و ثواب
بر آیه اخروی کند و در اتم علم ان الله علی کل شیء قدیر یعنی پس با خود بخیر بود پس تحقیقا
ان الله تعالی جمیع شیئی قادر بر پادشاهی و اینک بود که توفیق بوموال و زره او بود که
اولیا و انبیاد بر یک مرتبه قرب فرایند و اصل اولی و قد و او صفا عظمه متصف
اولی و قد باذن الله و بتصرف اولی و حکمگری نافذ اولی پس قلوب خلق باذن الله
متصرف اولی و پس شول که در ذکره راجحه اولی انکه قلب بند افکار فاسده و جنبه
نسخه اید و پیرینه افکار سنده و خواطر پذیرد کتوره لر و انکه در راجحه اولی
آنکدر در افکار سنده فی ان اید و پیرینه اید و پیرینه اید و پیرینه اید و پیرینه اید
بیور در **مثنوی** آیه ان سوکم ذکر یخوان قدرت نسبی نهادن شایان بود
سوده قدر فایزده در ابتدا می بود که **انته قلوبی من عبادی** بواجبی حضرت علی
وصهیب و سلمی و قنبره اصحاب رسول الله صقند نازل و لشکر آید که ضمیر
نسخه ایچوندر یعنی تحقیقا نشاید بود که بنم عباد مدین بر فروع و ذمه سعادت رفیع
وارد که بقولون انکم یلور ربنا ای بزم رجب آفتاب رسک و حدانیتنه تصدیق
ایلدک **ما حقون** پس برنی انوار ذات و صفا تکلمه ستر ایل و ارجمنا و بزه ر
ایلد و انت **ادع الی الله** حال بود که سن مرگ اید و یکبار در عیس فایز کونم
سبحان یا ضمیر سینه و کبریه قرآن در غیر نسخه اتقا ذایل و کونر حتی ان سوکم

ذکر

ذکر حق سینه او ندر دلیتم ذکر می اهل نفس بر من با اختیار انکه بعضی انکر
استهزا سنده اولی و قد زوغل ایلد و کوز که انکر حاله تعبد انکه کوز بنم ذکر می او ندر
اما اهل تحقیق اهل لفظ در استفاد اولی معنای اختیار اید بر بعضی سینه انکر
استهزا ایلد و کوز انکر دسره بنم ذکر می او ندر دلیتم بر وجه انکرده باذن
انته تصرف و لشکر و لور و کتم منم **تضحی کون** حال بود که ای کافور سینه انکره کور
اولی و کوز اتی **خبر** ایلد **یوم** جناب عت یوم قیامتده دیکه که تحقیقا بنم بونوه
و بر دم انواع نعم بود کون **بما صبر** و اسیر کذا و استهزا کوزه صبر ایلد کوری سبیل
انهم هم **القائرون** تحقیقا اهل بولرد که فایز لور در اصناف نعمه و اصل لور در
انواع غنمه حضرت مولانا دینی بیور در کور که ای اولیا و عرفانی تحقیق و فقا و اصغیا
استهزا و سخر اید ترا حذر از یک انکرش غیر فی قلب کوزدن نور ابانی نوع اید
نسخه کم شبح اکبر حضرت کوری بیور در کور که من **جلس مع الصوفیه و العرفاء و خالهم**
فی شیئی مما یحققون به نزع الله الایمان قلبه و صحیحینده وارد در که
من امان لی و لیا فقد بارزنی بالمجادیه و برهیدینده دینی در باخبر شفت
لوا قسم بالله **لا یترک** محسن حال عرفا و فقا ایلد علی کل حال سو فظنون و آنکه
و طعنند احتراز لازم در **مثنوی** خاتم و آخرتیه اهل السعاده از نبی خود
تا ان سوکم بویست مقدم اولی سینی مکتور در حرکت افعال قلوب بند و مغفولین
تقدرا اید در مغفول ولی آخرتیه و تانبی اهل السمود در و سوغای معنانه در

تقدیر کلام ای پس دنیا و ارباب نفس و هوا سزا پس سموی و اعیان علوی سخریه ظنی
 ایدوب الیحدی قوانین او قوکر تا انستو کم آینه دکن پس قور قکر که الفکر ذکر فی کبره
 اونند و در پس الکفر ذکر نو رجا و ضیاء جفا نند بر قلبه نکه نزع اولو پس رایل
 اوله لغو ذبانه اول قلب کل کفر و عصیان اولو **رشنوی** عاشق و حبیب است ایدوب
 خیر لا افسم بخوان تا فی کبره لا افسم بنذا البید بعضی مغترب لولای زاید طو قشور
 تقدیر کلام بن قسم ایدرم شو مکه شریک و دنی لازاید دکل نیند بویه معنا و برور
 که بن قسم التورین بومکه شریک با مجذ و انت حل بنذا البید حال بومالکدس بوشه
 مکیه حلول ایدرس بن قسم سکر ذاکم لا بقدر و لازاید اویچی معن بن قسم ایدرس
 شو مکه شریک بنس بوشه حلول ایدو مکه حاله زیر اثر و امکان با مکیه در
 اول شریک قسم سکر شاکلی شم در اگر سل و لمه سن اکا قسم انمزد دم دیک اولو
 بعضی حل جلال معناسه المثل بر تو تقدیر صبه بن شویله ده قسم ایدرس که
 سکا حلل در کفار یله قتال تمک بوشه ده وسن و سندن خبری بر اصد و حلل
 اولدی نغمه کم عام خیزه کفار یله بر ساعت قتال تمک حلل و لری یا خود
 معن بن قسم ایدرس بن شوشه که سن حلل س کفار یله بعضی صیده تو ضلریخی
 حلل ایدو کلری کبی سکا دنی تو خنی حلل مرتبه سنده ایدو ر دیکو و ولد و ما و
 والدین مراد حضرت آدم اوله که ابوالاشبا حدرو یا حضرت پیغمبر اوله که ابو
 الارواح در عینه آدم پیچون دخی اولادی پیچون تقدیر خلقنا الارض فی کبر

جواب قسم در تحقیقنا بر خلق ایدو کران فی دخیله و تعبده پس تعب اول مشقت دم
 و ریح آخر مضایقه نموندر و نفس و مابینها لاجرم اکثر ناس غم دنیا ایلد معنوم و لم
 ماسوا ایلد کز و نورد در خدمت مشایخ فکمز لرو قدر عرفانی بلزم کر که مضایقه
 جهانندن خلاص اولو **رشنوی** نفس از پس مدحها فرعون شد کن ذیل النفس
 هونا لاتسد نفس ان فی خلقک تعظیمندن و مدح و مکریمندن فرعون اولو
 کن اول ذیل النفس نفسی ذیل وجودی علیل اول هونا همان و خود و غیر
 اولد و محک حاله لا تسد صقن سینه و اخذی و لمه تا بوایت کریمه تک منظری
 اوله سن و عباد الرحمن الذین یحسبون علی الارض هونا پس نهوس نفس نفی
 عظمایه موصلا ایدو کنه جلله انبیا و اولیا متفقند در تنکم سینه الطائفه جیند
 بغدادی بیوردی رسل الله العظیم اخرج علی النفس لان النفس عظیم جی بیک
 و بین الله **داستان بر چنگلی رشنوی** عشر ارجن سوده دهن جوان **رشنوی** مستطیل
 تنغذ و رابا زدن **یا معشر ارجی و الانس** ای کرده من و انس ان استطعتم
 اگر قادر اید کوزان تنغذ و انغوز و خروج آتکملکد من اقطار القسم
 و الارض جوانب سموات و ارضدن فانغذ و افس فوج و نغوز ایدو کر لا تنغذو
 نغوز ایدو مرئس **الاب** الا انک قدرت و قوتیله قال القاضی ان قدرت
 ان تنغذ و التعموا ما فی السموات و الارض فانغذ و التعموا الکون
 لا تنغذون و لا تعمون الا بیتینه نصیحه الله فتخرجون علیها با فکار کم پس

اول پس عارف پاک نژاد فتنه بواجرام و ایجاد کون و ف و قیامتدن بر
نوع در پس خلق جدیدی ایران مشاهده اید و پ جناب عارفی بوشانده میگوید که
نعم کم حضرت خداوند کار دخی بومعنا به اشارت بود در لوی عالم غیبیکه احوای خاصه
حق پیدا و برید در یوسف سائر خلق عالم بودید در یخیزد در **بقیة فتنه**
پیر چنگی منشوی مرغ آب و ف و دریای غسل می بین ایوبی شرابی مغتسل بود
آیت سوره صادده در آتونی آرکض بر چنگ بواوی یا جبرائیل اید و با خود
جناب بعثت آرکض دیو الهام اید ای ضرب بر چنگ الارض ای ایوب و زانکه
بره **هنا غفلت** انگیزد امر غفلت زیند اور و بر عین بی نظر جاری او یحیی
قبل جفدن اکا اشارت اولدیکه **هنا** اشو صوم غفلت کل اغتال در بار
و شراب ایلد غفلت که بار در و شراب در بر و ایتده ایکی بکار آشکاره
بریدر اولوب بری بار و بری حار ایدی ما بار در دین ایچوب و ما حار دین
اغتال ایلدی و جمیع امراض و استقامت در صحت بولدی حضرت خداوند کار
پیر چنگی بی ایوب تشبیه اید و بیورر پیر چنگی اول جلد به مرغ آبی کجی
که مرغ دریای غسل اولد دریای غسل بوره ده کمال لذتدن کنایه در و
اول خال کات ایوبه منسوب اولن عین ایوبیکه شراب غفلت ایدی همان پس
پیر چنگیکه عرف اولد و غنی ذوقی عین ایوب تشبیه بیورر لوزیا اولد و ف
الهی دخی امراض باطنه و کامنه دن ساکنی پاک و طاهر قلور **حراشی کون**

ان

زن شوهر را منشوی زین للناس حی اراستنت زانچه حی اراستنت
و انفس جنت بو آیت سوره آل عمرانک و ایلنده در زین للناس حی اراستنت
ای زینت اولندی ان نه کتبت مشربیا نف نیه و **منزین** حقیقتده عقور
زیرا خالو افعال و دواعی اعمال و لدر من **ان** من بیان ایچوندر
و شهوراتدن حالدر و شهوراتی بیادرای حال کونیا من طائفة النساء
و ن ایلد ابتدا اولدیه بوطائفة نکل فتنه بیه ساپوا نشیا دن اشته اولد و غش
اشا و تدر و **البنیان** و حال کونیا من الاولاد و الانس ال بنین و بنانه
محبت دخی کتبت شهورات نف نیه دندر زیر اسالک بنوکر که سبیلد نیچ
معاصی به ارتکا باید و ب راه حقه مانع اولور لور کمی قبل اولادنا کبایدا
وان عاشوا افتنونا وان ماتوا ارقونا و **الغن** طبرج قطار و فتنه
حال کثیره در لوقال بو هر بوره ای اثنا عشر الف و قیة کل وقیة اربعون
درها بعضی تمش بیکه و یوز بیکه التونه دخی فتنه در لوقال **المنظرة** ای
المضروبة المنقوشة و بعضی بمنظرة بی حکمه و طمئنه ایلد **تغیة** تمش در
بقا فتنرة الشئ اذا حکمت ای المحصنة الحکمة دیکه اولد که زانی معالم
التیرتل و بعضی بمنظرة فتنه در دین ماضی در دیورنتم برة مبدرة
و النعم مؤلفه و دراهم مدره دیکه لری کجی بو تغیر به قنایطری تا کیلد لور
و قال ابن رباب القنایطیر الاموال فوق الارض و **المنظرة** المدفونة

فصل فی طبر

من الذهب والفضة اول فطير منظره التورن وکوشن اولدو وخی
خالده واخلیل المسموم معطوق قدر علی الشاء حیث یفود اللفظ مجموع المعنی در
قوم کی و اجری قریش در و مستوم تغیبیل باندن اسم مغفول در ماحوذ من التمه
وای العلامة ویا خود سائمه دن ماحوذ اوله تنکم در لرا کام الذاب و سنو کا
ای ارسلنا الی الریح بو تغیر جبهه موعیه ویک اولدو یعنی اول جبهه شهوات
افراس معلوم دن اولدو وخی خالده و الانعام جمع نوم در ای الابل والبع والغنم و اوله
ای الزرع بوجه فتنه نساکه ذکر راه حقدن و وصول جناب وجود مطلق
دور الیمر کهک یعنی شوق اوله ان اشیا مناع الحیوة الدنیا مناع دنیا
فانیه وقلیل الانتفاع و سیرج الزوال در و انه عند حسن المآب الحی حسن
المروج الذی لا ینزال و لا یغنی و هو الجنة و حضرت خداوند کار بیور که اول
عرب یادیه نشین خاتونک کند و به انقیاد و حیاتی کور یک با خردی
بی صبر و قرار کا اطاعت ایلدی زیرا بر شینک که مرتبی حق اولوب ان
ایچون آتی آراسته و پیارسته ایده اول کردن که خلاص اولونکر باریت
حق اوله **مثنوی** چون پی بسکس الیه باشی فرید چون تواند ادم از حق اویور
سوره اعرافه اولن آیتناش رتور هو الذی خلقکم من نفس واحدة
یعنی اول تنه سرنی خلق ایلدی نفس واحدة دن یعنی آدم دن و جملش
زوجه و دنی اول نفس واحدة دن زوجینی قدری یعنی خواجه لیسکس

الها ای لیستائس بها یعنی انخله استیناسل تنون ایچون پس جنت عزت
حوایی تکلیف و ثانیس آدم ایچون خلق ایلدی که آدم حوادن نیجه منقطع
اولدو پس بنی آدم دی کذلک **سبب** **ما ان الشقیاء مثنوی** بنده خود
خواندا حمد در رشاد بجله عالم راچوان قل یا عبدا **سوره** زمره اولن آیت
انشاء و تدو معیت بیت کند و نک قوی و بنده بیله دی پیغمبر ارشاد وقتنده بجله
عالمه او قوس قل یا عبدا ای آیت و فهم ایلدی بکنه یعنی اگر چه قرآن کلام الله در
لکن خلقم محمد بن ظاهر در و عبدا و عبدا و الله در کس عبدا محمد منابه سنده
زیرا خلیفه حق در شلا پادشاه که قوللری و زیور کویله منابه سنده در پس بو
نکته آیتدن دخی منهنم اولور که قل یعنی دی یا محمد نس یا عبدا ای ای نیم قوللرم
دی پس بای مشکلم دن رتور و صرت نید و ک منهنم اولور الذین انزلنا علیهم الغنم
ایله قوللرم که معای و منابه سنده نف لری و زیور افراطله اسراف ایلدی
لا تقنطلون و الله اعلم الی اینتا سوا من مغفرت و فضله ان الله یغفر الذنوب
جمله الله تعالی مغفرت ایلر جمع ذنوبی و لو بعد بعد الله هو الغفور الرحیم
تخفیف اول الله بالقبیل رحمت و مغفرت ایلدی ایمان اولدو واکا
منکم در حقیر و بی خصم دن قوم صاحب نافع صاحب چون خدا خواهد که
قوی و اهلان کند خصم ایشان ترا چشم شان اندک و حقیر نماید و بیکلکم
فی الحین هم یقفض الله امرهم کان مغفولا بآیت سوره انفالده اولی بو

وادیکم هم ذکر ابله اول وقتی ای مؤمنان که استودی سیر کافری آدا
 التفتیم اول و تندر که کافر بود ملافی اولد و کوز فی العینکم قلیلا سیر کوز کوز
 قلیل کوز سدی و تفتکم قلیلا فی عینهم و فی سیری تفتیر لیدر کوز کوز
 لیفتی الله امرکان معقولا الله تفتی الیهم دن او توری شول میر که علمنده
 معقول و معزز در مشنوی تا بر آن امت ز حکم مرک و در دفاقة الله و سقیبا
 چه کوز سورة و الشیء به یور که فقال لهم رسول الله پس قوم نمود حضرت
 صاحب دیکه با فدا الله و سقیبا تا ای ذرو انا قد استمع شبرا یعنی حذر ابله
 ای قوم و الکن با فدا سخی شریله بله تکر ابله فکرتوه اول قوم صاحبی تکر ابله
 فغرو تا اول با فدا فی عینهم لیدر یعنی سکر لیدر قد مدیم علیهم ربهم ای فاطمی
 علیهم العذاب یعنی بولورک ریلری بولورک و زیننه غذای قیلری بدینهم کنا لوی
 سبیلک فسیح ای فتوی لدمدمه علیهم فلم یفلت منها صغیر ولا کبیر و لا یخاف
 الله تعا فواتر عقیبا تا عاقبة دمدمدن **مثنوی** در بیج آورد دهر ای بین
 شرح این زالنوز دنرا جانی **سورة** اعرافده اولن آیته اشادرت در فاختهم
الرحیمة پس قوی زلزله و اضطراب فذا ایلدی فاسجوا فی دایم جانی بین
 بولور اولونده حباصه جانی بین داخل اولد لیر جانی بین در کچو کوییه در لغیر **سورة**
الجرین یسقیبان **سورة** الدابره دیر فی دایره فی مرعاب دایره سال الیسک
 موج البحرین ای رسلا الله یعنی الله تعا ارسال ایلدی جرنج و جرنجی بی

جانی بین
 سوره جانی بین

برینه یسقیبان ای بیجا و دان و تیسر مطومها لوی برینه قبا و زاید و ب مسجاری بری
 برینه ماس ایلدی بیسرها برنخ ای صاحب حصین من قرة الله لا یسقیبان ای لا یسقی
 احدی عا الا فایما زجة و ابطال الخاصیة یعنی جذرینون قبا و زاید و بری برنیک
 خاصین ابطال انم لرقبای الا و کما تکتب ان خطاب ثعلبینه در یعنی زکوز کوز قتیغ ثعلبینه
 تکر بیدر سگوزای جتن و انس **مثنوی** به این فرمود چی عزوجل **سورة** الانعام
 و رد کواجل هو الذی خلقکم من طین اول للهدر که سیری خلج ایلدی طین دن
 کما ذه اولی طین در یا خود مفا فی خذ و فاوله ای خلج ایا کم من طین دیکه اولم تم
 فحیاجلا انون صکره صف ایلدی بواجل غیر یعنی که موندرو و اجل سحی عذره و ایل
 معاین اول للهدر فخذ و مبدل متغیر اولمرا اجل سحی دن مراد قیامت اوله و یا خود
 ابتدای خلقتدن موند و ارجی اولن مدت اولم تم انم غمرون ای تم انم بعد عالم
 قدوم علی ابدانکم و افناکم و احاطه علیکم تشکون فیه و قدوم فتنشون لغیره
 قدوم و تاثیر یعنی الله یک قدرین بید کردن صکره ای کافور محتر و عناد اید و تشک
 ایلد و کوز حضرت خداوند کار بولکاننا سب بیور در که جنات کجج نباتا و لجاد
 و حیوانات بر مدت و مهلت معاین قلیت در زمانی کل کرده نه بر ساعت ثانی و نه بر
 ساعت تقدیم ایدرد **مثنوی** **انکه ای و انکه کل کند برید و انش** یوربت بی
 از سلیمان احد است که مدده غیر مر این ملک و دست **سورة** صافات
 جناب رب العباد بیور در که قال سلیمان دیدی رب ای بنم پروردگارم

اغترل بنی یار لغا و هب لی ملک و بجا بر ملک موایم بلکه لایبغ لا ادر من بعدی لایح اولیه
بر احمد بنز صکره مقابل بود در کوه لایبغ لا ادر من بعدی مراد سحر زباج و ظهور
و شب طین در شکم آیتک آفرنده بود که دالت ایور و بوحیث شریف و فی یوم غنی
موتور در شکم ابوبکر برده حضرت رسول الله در صلی الله علیه و سلم روایت
بیور در مسلم و بخاریک مشفق علیه و لد و فی احادیث شریفه در قال علیه
السلام ان غریبا من جن شقیق از مرده چون بر عفتت بعز بر حشیت و منکر لغت
بکاتر من ابوی الباری که بوی لیبغ علی صلواتی بهم صلواتی قطع اخرون او توری
فاکتی الله صلی الله علیه و سلم من اخذه و قدرة علیه یعنی بکا الله
تعالی قدرت و مکت و بر دی فاقدره من آید طونم فاردت من دیکم ان اریله
اول غریبی بغلیم عباس ریه من سوار علی سجد سجد در کلوزن بر در کرم حقی
بنظر و الله کلکم حقی اول غریبه بلکه کوز نظر ایلیم کوز قدر کورت دعوت ایمن
سلیک پس من ذکر ایلیم قرن ایشم سلیک بودی ای که دیوی قال رب
اغترلی و هب لی ملک لایبغ لا ادر من بعدی فرد دهم پس بن اول غریبی
رد ایلیم فاست ای ذیلک پس حضرت سلیک بوی کلای حله من ابه در کوه
خلفه عین مرگد ردیمش ز شکم حضرت خداوند کار بوی حله تفریح و تبیین
ایدر لک انت التواب تحقیق اس و غاب و بی غرض من بارت دیدی
دل نهادن بوب بر التماس و بر خویش مشغولی گفت ادر من بعدی

ملک

تقیق جنة من رویی یا شیخ مسورة بزرگ آفرنده اولی آیت اشرار نور یا آیتها اشر
المطمئنة ای النفس التي نزلت علیها التکبینه و تنورت بنور الیقین فاطمات
من الاضطراب ارجی الی ربک رجوع ایلیم جناب ربک راصیه راضی و لد و
خالد اعطى اولی ان ثلثه مرطبه من الله فادخل فی عبادی ای دخلی
فی زمرة عبادی الذين كانوا من أهل النوصید و ادخلی جنتی ای دخلی معهم
جنتی و قال بعضهم ادخل فی جرد عبادی حالة البعث و ادخلی مع اجد هم
جنتی حضرت خداوند کار بیور در کوه گفت یعنی من نفا دیبری ادر من بعدی
اول ای نفس مطمئنة فی عبادی بنم عبادی بر رشاد م زمره منک من
ملا فی اوله من جنة من رویی بنم رویی بن بوجت عظیم الشان ای مشفق
اولی قولم جنة لفظا منصوب ثقیق تک مفعولید من رویی جنته تک
صفتید رای جنته کاینة من رویی پس زمره عباد الله داخل اولی
خداوند اولی بقلب بر الک کتور سکر کنایه در یوسف بر در دخل
دکدر پس بر عارف قلمینه داخل و لد و اعیال مقبوله دن در کما ان حلا
قال لابی یزید البسطامی دلیج علی کل الثوب به الی الله فقال حبیب و ابی الله
و ادخل فی قلوبهم فان الله یبصر فی قلوبهم لعلهم یفهمون کل یوم ثلثه و ثلثه
نظرة لعلهم یبصر الی سماء فی قلبه فیفهمونک عرفان بوی یوسفی قتی احسن
بیور مشکور در جنت حقیق بچه سید رعارف انک باغبانیدر باغبان ایلیم

اول حشک برینی لما خلق له سدن غیر به صرافیلیم کانه اول لوله کشاده
ایدوب آبا یانی بحث بره ضایع القتل ولورس پس غصه امونیک حکمت و فائده
آبا یانی حفظ و راسته چون در مشوی دو بر سلطان کار و بار بین حشک برینی
تختها الانرا رابین **سوره توبه** ده اولن آیه اشاد تورا **والذین انفقوا مالهم**
یعنی شون که کرکه مال و انصار و ن صکره انکر عمل صالح اشکره اتباع ایزلر
احسن المکمل کلام اولدر که ان تعبیراته فائده ترا و ان کم نکر ترا فائده ترا
و حق تعالی هم و در خواسته بوردن الله را ضی و لوب و بونکر دنی الیه من راضی
اولدر و اعلم که چنانچه بونکر ایچون جنتک اعداد و احضار ایلدی بونکر
من تختها الانرا اول جناک تختونزه انرا جاری اولدره در بونکر نکر
اوله بونکر مذکوره **قالین** فیما بوجنتک و خلودی مقدر اولدر و غی فائده
ذلک العز العظیم یعنی بونکر و اولن نکر نجات عظیمی رو و صلت جبر
پس حضرت خداوند کار بوردن که ای سالک حق سن کند و علم و عرفانک
آینه فریخته و مغرور اوله بلکه و اصل جناب بارگاه سلطان از اولدر
ذات و صفات جناتک تختونزه فی انرا معانی و هزار جو بیار اسرار سبحانی
جاری اولدره در اگر بر قطر حسن نوش ایدرس **من شرب من ماء** بیت ابرار
ما صدق اهل کلا و لور **دینا انک عاشق دینا** و حیل بینهم و بین ما
بشتمون و صیل یعنی حایل و لغزی بینهم بونکر و منافقتک با فیلتره

و بین ما بشتمون دخی اشتم ایلدی کلری شیک ما بیننه که بیان و ایتان و قیل حد
قبول کردن حلیفه هدیه **را مشوی** هر عرب ما هم سبوا هم ملک جمله
یونک عمنه من افک **سوره زار** آیه اولن آیه اشاد تورا **والسماوات**
الجنک جناب عزت قسم بورد که ذات طریق اولن کو کلر حقیقون مراد سیر
کو اول اولن طریق محسوس اوله و با خود طریق معقول اوله که نظر عقلک
نیجه معارف و حقایق و صولنه سبب اوله انکم لغی قول مختلف جواب سمد
تختها سبب ای کافر لرا قوال مختلفه که بیز بار رسول جفته اولن مختلف قوالی
اولدر که کاس و ساح و جنون دیک کلری کسی و یاقیات احوالند اولن اخلاک
کسی و اما الثاویل و الزوج التی ذات الطریق فان من کل صفة طریقا الی شما
الزوج یصل الیه من یسکک **انکم لغی قول مختلف** ای من حدیث النفس
و افکار المتنوعه و اعتقادات الفاسده المانعة عن الاتقاد فی المستوک
و المذاهب الباطلة المانعة من الکمال یونک عمنه من افک ای یصرف عن القرآن
او الرسول و الایمان من صرف یعنی مصروف و مطرود اولدر بیز یا قرآن
و یا رسولدن و یا ایماندن انکر که علم از بیده مصروف و موزوم اولدر بیز
اما الثاویل یصرف عما یوعدون من الکمال من صرف بالشقا و فی علم
انته شاکل اقصون ای من الکذابون بالقول لختلف الذین هم فی
عمره یعنی کذابین شول که بر در که حالت و کمال غفلتده ساهون

خاکلر در او امر الهمیدون و کما لانت ابندن **مثنوی** حضرت خداوندگار بپور رز
که هم عرب بزرگم سو بزرگم ملک بزرگم جملة ثوابو جملة بزرگم جنت الحقیقة **یوکل**
مثنوی بومعیدین مصروف اولدی من شول کج که افلاک مصروف و مژوم
اولدی یی علم از لیده **صفت پیر و مطاوعت وی مثنوی** شاور وین
و انکه خالفوا ان من لم یصبر من نالغوا **مثنوی** شاور وین خالفوا من نالغوا
وارد اولشد رکن مردان الی انشی زین تشبیه **مثنوی** شاور وین نالغوا
ایلم شاوره فلوک و انکه خالفوا ان من صکره هر نه دیسه مخالفات ایلم
ان من لم یصبر من خفیف شول کج که کر که نفع عصیا اندی **مثنوی** شاور وین
نفسی بی و یا خود لغت من ثا خود اوله ای تو افغوا و ثا لغوا انفسهم لکن لا اول
اولی وصیت کردن رسول مرعلی ابو حدیث نیز یکن مضعونیدر که حضرت
رسول بپور رز یا عیاذ الله **مثنوی** الفاسل فی مقامهم بالواجب القرب الی الله
بالتواضع العقل لبغهم درجه و زلفا عند الناس فی الزینیا و عند الله فی **مثنوی**
مثنوی دست او را می چو دست خویش خوانند تا بیا آیه فوق ایهم بپور
سوره فخره اولن آیه انشاد نوزان **مثنوی** بیایم کج **مثنوی** شاور وین
کو که با نچی تسکمه مباحی قلد یلر **مثنوی** انکه بیعت ایلم الاله
بیعت ایلم بپور مرتبه به شایح مستوفه قرب فو یمنی تعبیر ایلم بپور حضرت
رسول علیه السلام ذات حقده ذاکک وصف حقده صفا تک و افعال حقده

افعال

افعال حاصل هر حال وجود حقده فنا ایدوب فنا من کم بکن و بقا من **مثنوی**
لم یزل مرتبه بپور حاصل و لوقده جناب رسول من هر نه کج ظهور ایدوب عین جنت
حقن صدور انکشی و لو پرس بیاعت رسول حقیقده بیاعت صدور **مثنوی**
مثنوی ای قدرته البارزة فی صورة یو الرسول فوق قدرته الم بارز
فی صدور ایهم کج ای نفع الهم فاما یکن علی نفعه فلا یعود ضرر نکش
الاعطیه من اونی و شول کج که ایفا ایلم بما عا یو ایلم ان الله اعلم ما یهدی
ایلم و کج تشبیه و زین فیه ابر اعطیه عن قریب انشاد اکابر عظیم
اعطای ایدر حضرت خداوندگار بپور حله العلماء و رتبه الانبیاء متعین کج علی
باعت و او بیا اللهم اولن مرشدان ولایت پناه دینی فنا فی الله و بقا بانه
مرتبه سند و اصل و لوقده بپور بروج و قدرت و قوی قدرت و قوت
وجود مطلق او و زین بپور بروج بپور حضرت بپور مشکوه روحانیت من انکشی
ایدر بپور بپور دینی بیعت و تسلیم و اراد او خدمت حقیقده حق **مثنوی**
مثنوی چون دلش آموخت شمع فروختن آفتاب با و رانبار و خوش
گفت حی در آفتاب منجم ذکر ترا و رکز اعی که فهم **مثنوی** سوره که حقده اولن آیه
انشاد نوز و تری الشمس اذا طلعت بائع اکبر اول همده حاضر اولیدر
شمس کور در کج با خود خطای عیال انوار جلیله و لم یمنی ای رؤیته قادرا وین
کج که اکبر اول زمانده حاضر اولیدر شمس جی حین طلوعده کوریکر ترا و

عن کلامهم یعنی بنوعی که بخار و سوز و عذوب و ایدر که در کمال لذت و راضی المصل
 والعدول عنه ذات البین ای جانب بینه زیرا عذره نک قبولی قلبی شالی طرفه واقع
 اولشیدی و اذا اذیت فی حق ب غویله **توضیح** ای تنکرهم و تعزل عنهم و
 تقطعهم و اصل الهمز القطع و هم فی حق من حال بگویم بولوا اول که عذر کان مشح
 و فراخه ایدر یعنی وسطی رده ایدر شول صیبتن که بولوا روح هواد ای نایل
 و وزان اولوب بعضی غا درون بولوا این اولشیدی و عوارت و شعل و شمس
 بولورون مندرغ اولشیدی ذلک یعنی بولوی عوارت شمس در مخفوقا و بعضی غا در
 مصون و مرسوم قلمی من انما الله الذکر آیتند که بولورون نیجه بخت و بعضی
 آنکه من بولوی الله شول که که الله تعالی ایتاید **توضیح** ای من مذکر و
 من یضلل الله و شول که کی که الله تعالی ایتاید ایدر خلق بولورون بولورون
 بولورون اوکی بولورون و بولورون ارشاد ایدر بولوی بولورون معنی بیت بولورون
 شول که که مانند اصحابی که فید وجود در کز و بولوی بولورون بولورون
 و قطع نظر ایدر بولورون موجودات آنکه فرمان بر اولوب مطیع و متقاد اولورون
 و اولی شفلر که قلبی آتش عشفله سوزان اولغنه معناد اولورون قاد و میدر
 شمس جهان آنکه ای ایدر بولورون بولورون بولورون بولورون بولورون بولورون
 اشفاق ایدر بولورون بولورون بولورون بولورون بولورون بولورون بولورون
 رفتن کورک و دروب در خدمت شیر خانین با مظهر السور کزیم برود

عین حال **سوره فتح** اول آیه اشاد نور و عذوب المصطفی و المصطفی الله تعالی
 عذاب بولورون فاعلمه و منافعه و المشرکین و المشرکات و فی مشرک و مشرک
 الظالمین بانه طعن السوء ایدر شرکین و منافعه که طعن ایدر بولورون و الله تعالی
 و سولطنری رسول الله و مومنون منصور و مظهر اولمز عزم ایدر بولورون بولورون
 السوء بولورون و زرینه دایر در اول بر منزه که مغلوب و مغرور اولورون برود
 غلبه الله علیهم و الله تعالی بولورون و منافعه غضب و لعنت ایدر
 دنیا و آخرت و مأمون و مطرود ایدر و اعذر لهم بهم و ساءت مصیر او بولورون
 جهنم اعداد و اعضا ایدر که مرجع و مصیر بولورون اول جهنم فیج اولدی **امتحان**
کردن شکر کرد ایشوی کل شیء مالک جز وجهه چون نه در هر چه اوستی
بگو **سوره طه** کل شیء مالک ای فان الاوجه الا ذاته اوله
 موجود سواه که حکم ای لغضا و الیه ترجعون بالغنا فی ذاته معنی بیت کل شیء
 فابندر و مالکد رالان اول الکمال و جهنم غیر سی چون که سنده اول الکمال و جهنم
 اولیه س یعنی وجود ذاتی قاب و انک بقا سیده باقی اولیه س و اولی دلیله
 زیرا و اولی بولورون در پس ساک و وجود موهومی س وجود حقه افتاب بولورون
 وجود موهومی و صفاتی بولورون کل شیء مالک منزه از خلوص و لوب الاوجه
 متعانه و اصل و لور پس بولورون بولورون بولورون دانه سولورون
 الان کل شیء مالکد زیرا مالک دیدی بولورون بولورون بولورون بولورون

نبأته دلالت دارد در معلوم اول که جمیع اشیا که الان وجودی یوقد یککله مواجبتا بدور
 شکم کان الله و لم یکن کونه شیء حیثی جسد بعد از استماع ایلکه کلامه الان کما کان یجوز
 و جامع بیورد که ان کان حسن بود و نبود آن جهان نشاء و الان ان عرفت عیالما علیه
 کان قصه آنکه در باری بکوفت مشغولی کل یوم هو فی شان راجحوا ان مروا
 بی کار و بی فایده ان سوره دکن ده اولین آیه اش و قدر **الآیه** ربنا انزلنا من السماء
 و الارض اول للهدی السیر لیسما نزلوا اولنزل وارضه اولنزل کریمه و انس و بنو نلر
 امثال اولنزل و استعداد و احتیاج قلبی نه مناسبت استغاضه ابدی و کل یوم هو
 فی شان هر وقت که اول منبر کارده در بویابی حضرت پیغمبر تلاوت بیورد و قدری وقت
 سوال و تذکره و ما ذکر ان شان با رسول الله فقال من شان ان یخبر و ثوبا
 و یخرج کر و بنا و یرفع قوما و یضیع آجریع ابن عبیثه دن مرویدر که ده عند الله کی
 کوندر بری دنیا بری خوند دنیا ده شاید امر و نهی اجبا و امانه و اعطای و منع
 و انرا ذوا ذلال و امثال ذکر و آخوند شان حیا و عقاب و سوال و خوا
 و ثواب و اما تحقیقین قنده یوم ان معناسنه و نشان بجای معناسنه در پس
 بجای الهی بحسب استعداد و قابلیت بجای که هر آنرا طایفه آخری بای متعاقب و تنویر
 اولمده در پس بجای الهی نامتای در پس هر آنرا نشان دینی نامتای در
 لا یجای الله فی صوره مرتب و لاف صورتین بجای واحد قیاسی لا در کتب کذب
 پس ای حکمین ز یکوزر قنیه غننه کذب ایلر کوز ادب کردن کوی شیراکه

در قسمت مشغولی فانتقم منکم ای کو کیر چون بودی مرده و در پیش امیر بود
 برده اولین آیه اش و قدر و ان کان اصحاب لایکه لفظا لم یکن یخبر و ما کان
 اصحاب لایکه الا ظالمین انفسهم و اضغاج الشی غیر موضع فانتقم
 منکم پس یخبر در بزاخذ انتقام ابدی و ب یوم کوره عقاب خلد و وسو
 ز هر خنده بیورد در فانتقم منکم فانتقم کریم کان عاقبه المکذبین و وسو
 ا و افده دینی فانتقم منکم فانتقمنا هم فی الیم بیورد در پس ظلم و براهه
 اخذ انتقام مؤرد در و لو بعد بعد نکم حدیثه بیورد و ان الله لیمیل للظالم
 فاذا افده لم یحکمه آمدن **مرام پیش یوسف** بازان جا چو کوه عشق
 بجای از دایع آمد بعد کشت بو آیت سوره فخره در غیری عن قریب و اف
 ذکر اولنوب از ضای صخره وجودین افتا ایدر انک مخصوصی و عاییده و فای
 ز رانی چکبه کنور در بعد کشت یعنی جانی و جنانی تمکنی حی بودنده اگر کون صکر
 ز راندرن مراد عمل کنندگان طریق حق در **مشغولی** جستم و انفرادی بنوا
 هم بران سانکه خلقنا کم کذا **سوره** انعامه اولین آیه اش و قدر و
 بعد جستم و انفرادی قول یخبر در بعضی جناب عشت آخوند بیورد در کوه قولم
 سز بکاکله و کوز منفرد اولد و عکوز خالده از راق و اولاد کوسیم و دنیا
 و دنیا دن اختیار ایلد و کوز اعوان و انصاری زعم ایلد و کوز
 که بونلر سز کله برقرار اولوب بپای اولد و غیر ادی خرد کل بکیر و انفا تانی

کوندر و جستم و انفرادی بنوا
 جستم و عشت و انفرادی بنوا

ایچوندر کسانیکل الی کبی کما خلقناکم اول مرة نکریم نری اول مرة خلقناکم ایچوندر
 کما خلقناکم فرادادن بولدور و یا خود فرادادن خالدر تقدیر کلام و لغزیموننا متون
 مشبهین ابتداء خلقکم و یا خود مصدر در شزو فکر صفتی اول تقدیری و تقدیر متون
 بجایا خلقناکم و کریم ماخونکم ای افضلنا به علیکم فی الدنیا وشفقتکم به عن
 الآخرة ورا اللو کریم یعنی بزم سزما نعام و تعضیل ایلد و کوشی ورا اظہر کیوز
 کرک ایلد و پانز بوشی کنور میر کوز و مائی بز کور سز معکم سز کلمه شفاکم
 شفیع کور دی الذین و عظم ایلد شفیع کور سز آنری زعم ایلد و کوزا ایلد کیم
 شرکا و تحقیقا انلوسرک عباد نکوزده و تربیه کوزده و سابوئونشکوزده و کلمه
 اوله لر لغزیموننا بیکام ای تعقل و صکم و تشنت جمعا کلم البین من الاضداد
 یسعی للوصل والفصل فصل حکم باطل اولدی سزدن ماکنتم ترجمون
 مشیکر سز شفا زعم ایلد کوز مثنوی شو قلیل النوم نما بکجسون باشی در
 اسی از استغفرون بوابت سورة زاربانده در ان المتعین تحقیقا مقبل
 فی جنات و عبود جنتلرده و چشمه لوده ستر اوله لر آخون ما ایتهم ربهم
 آخرا اولد فکری خالده رتیلر نیکل عطا ایلد و کی شیلدی قال القاشانی
اذ المتعین ای لزی بجز و اعن تعلقات الطبیعة و صفات نفس البهیمه
 فی جنات الصفا و علو ما آخون ای قلابین ما ایتهم ربهم من انوار خلیقا
 الصفا انهم کما نوا قبل کک تحقیقا بومقبل اولد بلر جنات و عبود نزه

اولمزدن اول قال القاشانی ای قبل الوصول الی مقام تجلیات الصفا کسین
 فی مقام العبادات و العبادات و الاشی ان تعبد الله کما نوا فان کون نوا
 فانه بیکر کما نوا قبل کک من اللیل یا جمعون بوابت بونکر کاف ننی تغیر
 یا جمعون ما زاید در و الی جموع النوم و یا جمعون کما نکر خبریدر تقدیر کلام
 کما نوا مقبل اولدی کلمه من اللیل ای فی طایفه من اللیل یا جمعون اولور
 و یا خود ما مصدریه اوله تقدیری کما نوا فی طایفه قبله من اللیل یا جمعون
 و لغزیموننا بوم تقدیر صبه مرفوع اولور زیر کما نوا ده کی و او دن بولدور
 و یا خود ما موصول اوله ای لزی یا جمعون فیه و یا لایا هم یستغفرون فی
 بونکر سز لوده استغفار ایلد و اولور دی ول و جهک کما نوا اول کبی بونکر
 نیچه جوامیم ظاهرا اولدی و اما التاویل و کما نوا فی قلیل من لیل الا صجاب
 ما یغفلون عن التسلوک و یا لایا ای و قاطع انوار النجیة و انتفاع
 بخله صفا النفس یستغفرون ای یطلبون الانوار الی بتر صفا النفس
 پس حضرت خداوند کار بیور لکر که جبار کما نوا تغیل خواب و خوار ایلد و ب
 بومقدار بکر اعداد و احضار ایلد تا روز رستاخیزده سکادست آونر
 اوله پس اول حضرتک در معانی افعال صالحه و اعمال مرضیه حاصل ایلد و بتر
 روح و ترکیب نفس و اصل اوله سن حضرت خداوند کار بومقدار بومعانی کما نوا
 اظهار و اشعار بیور لکر کار و تذکره حاجت یوقدر مثنوی انک ارض الله طرح

بطله
 الا حزن

گفته اند: **موصوفان** کاتبیانی رفته اند **سوره زمره** اول آیه اشارت در تقدیر
 استوائی **هذه الدنيا حسنة** یعنی شوی که که بود دنیا و **اولی** ایله برین عباد
 و طاعت علی سبیل الشاکل **هذه قلیل** ایله چون وارد حسنة عظیمه و هی شود الوجه
 الباء و حال الکبریم **و ارض الله واسعة** یعنی اول که که و ظننزه افسانه و تحبیل
 مراتبه قادرا و طبعه لرائحه الکبریم ارضی و اسعد در دنیا و قال القاشانی ای النفس
 المطمئنة المخصوصة بانه انقباضا و اطمیناناً الیه ذات سعة حضرت خداوند کار میور
 که ارض الله واسعة در مراد انبیا اولیا که که کلمی بر در که مقصود عالم ملکوت
 و جبروت و لا هو تر که نفس مطمئنة نکر سیره و خلیفه سید ریس بو علمدن سفر و
 کز قلمده ریاضت صبر ایدوب ارض الله ده قرار اید که که حقیقته معز اول
 انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب غنقا صابر لره و فاقلمن و اجر لری بغير عیاب
 و لا حساب یعنی ریاضت سکوک و نجای هرات نفس صبر اید نکره **مشبهی** اولیا اصحاب
 که هفتادای عنود در قیام و در تعجب در **سوره که هفده** اول آیه اشارت در
 و تحسبهم ایضا و هم رفود و تعجبهم ذات البیاض و ذات الشیخ و کلیمهم **بسط**
 در اجماع بالوصیه تنبیهی اوایلده مرور انری معنی بیت اولیا و الله اصحاب
 که کف کبیرای عنود قیامده و تعجبده و ایقوده یعنی هر نه بیاضت ات لری باذن
 الله قایم اولور و هر نه دن کوز یوسه لری باذن الله کوز یوسه **مردن شدن کاتب**
وی گفت اغلالا فهمیم بمعنی **نهیست** ان اغلال بر ما از برون **سوره یس**

ده میورد که که **انما جنتی** **اغلالا** یعنی یا شکر بزرگوار که که اعجاز و اجابت
 اغلال معنویه و سلاسل باطنیه قلدر قیود طبیعیه و هو او هو اجتنابیه
 و سایر جنت بدنیة و علالی و عوایج دنیویة و انشالهم ساکنه راه حقه
 اغلال و سلاسل متالنده در **قشای الی لا تقان** پس اول اغلال بزرگ
 ذنبرینه مقصد اول شد بزرگ یا بشیرینی حق جانبین عید و تواضع در مع الیم **فرام**
مکون پس بزرگ یا بشیرین یوقار و قال دورپ کوز یوسه شود در معنی ثبت و اخبر
مشوی بوم دین که زلزله زلزله **این زمین** باشد کوا و حالها که که شدت جده
 اخبار **ما** در سخن آید زمین و حار **ما** اذا زلزلت الارض اول و فنده که ارض
 زلزله یلبیه زلزله زلزله **ما** که مقدر اول شد در نفی ثابنده و آخر **جنت**
انما و ارض اخراج ایلیه مانی جوفنده اولی خرائن و دفاین و امواتدن
 هر نه و اریه انقال ثقلک جمیع در ثقل متاع بیته دیر و اخراج ارضه
 اسنادی سنادی بازی در **وقال لا اله الا هو** منکران و کافران دیر که
 نولری بویر که بویله زلزله شدیده اید و دیر ان نون مراد منکران و کافران
 در **والا مؤمنون** **ما** و عذر الرحمن و صدق المسلمون دیر بویر که شدت اخبار
 زمین حرکت و زلزله اید و کی کونزه جبر الی خیرت اید یعنی او زلزله هر نه کار
 و کرد ارا و لری باذن الله گفتارده کلوب جبر و پره یوسه اذادن بولدر فعل
 ناصیه شدت در وی که مقصود اولی خذ و قدر تقدیری شدت انی و اخبار **ما**

دیگر رایت بنگار و بی لایع غریب اید را اول میر جبرایی در بنگار کاوی بسبیل حضرت
 خداوند کار بیور در کوه زمین و منج جبین اید و پ سا جداول و غم آنکچو نوز که روز
 قیامتده بکاشا اید اوله اما فلا سفیر جا دانک نطق ظاهرین انکار اید و پ بونک
 انشالی آیتلری تا و بل اید و پ بونون مراد ان حاله قدرت اخبار در دیر لغو
 بانه من هذا الزعم دعا کردن بعزم عورت باشد ای نادره چون شکی
 تو که مستغفوره سوره مذکورده اولن آیت اشادند در مقام علم لکذکره موصیان جنا
 رب العباد علی سبیل الاستیفاء بیور در کوه پس بوی فلور ایچون نولش در تذکره
 و نصیب و موعظه دن موصیان او اخر ایلد کلمی حاله موصیان حاله در ظرفک تختزه
 کی ضمیر دن بعین بولر ایچون بولش در تذکره و موعظه دن او اخر ایلد کلمی حاله کلام
 حرم مستغفوره کان بونلر شول و غشی مرکبلد در قرآن **سوره فرار ایلد** را اسلام
 و یا خود صیاد دن بعین استماع مواظطه قرآن و قبول و اجابت دعوت رحمانه دن
 بونلر شول و یا بونلر فرار و نفاذ ایلد و کی بی فرار اید در حضرت خداوند کار
 بیاطریق التعمیم جلایه خطا با کوه نشار اولور که ای ایلد خوار و ای لایع قباح
 کردار سنده بیچو عزت اولور که سن و غشی حاکم کی مواظطه اولیا و نصایح اصنیان
 فرار اید کرم **دست زفات کرم** فانتقوا النار الذی اوقدتوا انکم فی
 المعصیه اذددتموا **فانتقوا** پس نفا و پ نیز ایلد انتالی شول تشدن که اولور
 سزانی اتقاد اید و پ ایشغال ایلد و کوز خطا و عصب سبیل اقم تحقیقا

سزانی المعصیه کناهلر ده اذددتموا اذد ایلد و کوز **مثنوی** کرچه مار و تیر و مارون فزون
 از همه برام سخن الصافون سوره صافانده بوانته اشادند و اما الاله مقام معلوم جنا
 عزت ملائکه لاندن بیاطریق الحکامه بیور در کوه و اما مثنوی بزدن بیچ بر ملک بونلر
 الاله الا انو کچون وارد مقام معلوم معرفتده و عبادتده و قربت و اطاعتده بر مقام
 معین و معلوم وارد در من بعد اول مرتبه ده و مرتبه آخره بخا و زاید تر یعنی تحقیق
 از ان کی جامع مراتب اولوب هر آنده بر حاله متصف دکلمر بلکه بر حاله و زرد برقرار
 در رواتلحن الصافون ملائکه بوبله دیر یعنی تحقیق بر صفت اید بیچیلر زاده
 طاعتانده و اتالحن المبجون و تحقیق بر تحقیق و تقدیر بیچیلر زشانه
 لایق اولین شیدر دن حضرت خداوند کار بونلر عبادات و طاعتانده محبت
 متکبر و نراست و بوا، تلرینه معنی و مستند اولن که لیره ثنیه و تائید بیور و پ
 دیر که صفت عباد و اطاعتانده غرور اولور که کرچه مارون و ماروتایه کوزده
 زیاده کلمه و فضیلتانده جمله دن فزون ایسه کوزده که انلر **الصافون** طانی
 اوزرنده در ریسپان فدلایق اولن غلظت کبری ترک اید و پ کهران و اهل حرم
 حقانیده نظراتیمه **در بیان حال حرم و مثنوی** توج الروح الید و
 الملك من عروج الروح نهتر **الملك** سوره معارجده اولن آیت اشادند در توج
 الملائکه و الروح الیه ملائکه و جبرائیل و یا خود روح پاک عروج ایلر اولن **الله فی يوم**
 کان معاده **من القاسم** اول کوننده که اول کونک مقداری دنیا کونلرینه

نسبت الی یکی بیدرد و بومعارج و مصاعدی امام قاشانی و بیا تندن غنی بورد
 ویر لکه واهی مراتب الترقی من مقام الطبيعة الی مقام المعادن بالاعتدال ثم
 الی النبات ثم الی الحيوان ثم الی الانسان فی معارج الانتقاء الی المرتبة ببعضها فوق
 بعض ثم فی منازل السلوک کالانتباه واليقظة والانتابة الی آخرها اشار الیه
 المشایخ من منازل النفس و فناء القلب ثم فی مراتب الغناء فی الافعال
 والصفاء الی فناء الذات تماماً لا یحکم معنی بیت اول در که تعویج الروح الیه اول
الکمال مرید و جانیته عروج ایلر روح اولیا و انبیا و صلحا فی حالة الترفع
او بعد قطع المراتب الجسمانیة و الزو جانیة فی وقت السلوک من عروج الروح
عفا تک روحک عروج و جندن کما تر الکمال فکمل مضطرب و تحزن اوله لراول
روحک کمال مطو تندن و غایت قوت و قدر تندن **مشوی** از حق ان الظن
 لا یغنی رسید مرکب ظن بر فکر تاکی **دوید** **سوره یونس** و سوره مجده
 اولن آیتله اشارتد **سوره یونس** جناب عزت کفار کاحواله تندن خبر
 ویر که و ما یشیع **الترهم الا ظن** یعنی نوندر که اکثری تابع اولمرا الا ظن بلا دلیل
ان الظن لا یغنی من الحق شئنا حقیق ظن نفع قلم معرفت حقن بر شئی
 حقیر ان الله یمکنکم بما ینفعلون حقیق الله علیکم را شکد کلمه شئی و
 سوره مجده و **ما لهم به من علم یونکر ایچون** بعلم یوقدر **ان یشعرون**
الا الظن لا یغنی من الحق شئنا حقیق ظن حقن بر فائده ویر من حضرت

مولانا اهل دنیا و اصحاب در هم و دنیا ری کو دکانه و از راق و اموال الدنیا خلاف پادیه
 تشبیه بورد و واسب تا زبیرین اسب بازی صیب نه تمشیل قلمور لرا اما بونکر بولوب
 و لاهو نه تضییع او قاتله لیرین دولت عظمی و سعادت عظیمه ایدر لرحال بولکه ان
الظن لا یغنی من الحق شئنا شیب فکرا سنجی ظنکری بلا فائده و افکار لری فاسده ایدر که
شبهه و شایبه یوقدر اغلب الظن فی ترجیح ذالک لانما دل الشیء فی توضیحها
 ایکی ظنن غالب رک قنغی ایسه ترجیح ده اولن اولدر مثلاً بر کار ده ایکی کما تک
 اوله بجایا شو جانمی انفع و با خود بوجانمی انفع در دیومتره اولسک پس غالب
 قنغی طرف اولور سه ترجیح ده اولن اولدر **لا یغنی من الحق شئنا** مارات انهم من
 مریدند یعنی ظن و کمان و غنا دانه فی توضیحها شمس ک کمال وضو صندن
 زبده کلام خلاصه مرام اولدر که ظن و کمان بومرام و ناعلاوم شیده اولور که حقیق
 مفهوم اولیه اول جینده اغلب ظن مرجوحه داما دنیا و مافیها تک هر کاری
 لعب و لیا کوی و لدر و غنی برغان قاطعه و دلائل ساطعه بیلر مقلود و غنا بی
 و دولت و غنا سنک بلا و غنا سکی کالشمس فی اوقاف الهوا و ظاهر و باهر درین
 بوضو صده شبهه شمس که وضو صده شبهه و شایبه کبیر پس عاقل ایسک
 شمس که توضیح ده مارات **انهم یسیرین پیغمبر زبیرا مشنوی** گفت پیغمبر صباغی
 زبیرا کیف اصبحنا فی ربه باصفاه بوحديث شریفک مضمونه اشارتد بورد که
 حضرت صیب نه دن مرویدر قال رسول الله صلی الله علیه و آله **صباح یوم لیریز حضرت**

رسول الله صلى الله عليه وسلم بر کونک صبا صند زبیره دیدی زبیره پیغمبر کرا و غول غول غول کرد
 اصبت با زبیره حاله صبا داخل اولدک قال صوت مومنا يا رسول الله زبیره دیدیکه
 صبا مومن داخل اولدم یا رسول الله قال ان کل شیء حقیقه فما حقیقه ابائکم
 پیغمبر علیه السلام پیور دیگر که تحقیقا هم شینگ بر حقیقه وارد پرس شنگ ابائنگ حقیقه
 ندر عیا ایلد قال وقت نفس اولد زبیره دیدیکه نفسی دینا دن دور ایلدم غل ایلدم
فاطمات نهار پس دخی کون زبیره صوسن اولدم واسررت لیلی و کچی اویانی اولدم
 فحان انظر الی عرش ربی بارزا پیور یا صنت سبیل بر مرتبه و اصل اولد مک
 کان بن نظر ایدرم رنک عرشه ظاهرا و باهرا و کان انظر الی اصل الجنة یتنول
و یتکدرون و کان بن نظر ایدرم اصل الجنة تنوم و تلذذ ایلد کطری حاله
والی اصل النار یغذون و اصل ناره نظر ایدرم عذابا و لذت کطری حاله قال
 البتة علیه السلام اصبت قالتم حضرت پیغمبر علیه السلام دیدیکه با زبیره اصبت
 ایلد سترین کندوب لازم ایلد مشغولی این زمان پیدا شده بر این گروه
 بوم تبیض و تسود و وجه سورته آل عمران زه اولن آینه اشارت در بوم تبیض
 و وجه تغیر شریفی ذکر ایلد یا محمد اول کونی که آنزه نیچه و جهلی بیاض اولد
 بیاض وجه پاکت و سرور و جو زدن کنایه در سود و وجه و اول کونزه نیچه
 وجه سیاه اولد و سواد وجه استیلا ی ظلمت و هماندن کنایه در فاما
الذین اسودت و جهلهم فاما شول که که و جهلی سیاه اولد الکونم

جبر عاتق

بعد ایماکم قون مضر در و نمره توبیح ایچوندر یعنی پیور دیوم قیامتده دید که کج که سوز
 کافر اولد و کوز بعد الایما لایح دکلدیکه کافرا و لید و کوز قدر و قوا العذاب بما کسکم
 نکرون پس عذاب ذابین اولد که ای کافر کفر و کوز سبیلده و اما الیوم البعث
و جهلهم فاما شول که که و جهلی بیاض اولد فیور و عذرا الله استرا
 رعشده در یعنی جنت و نعمته در هم قیما حاله دون جمله مشغول نقد در ناکید ایچون
 کان سوال و لید که کیف کونون فیها فقال هم فیها خالرون مع ثبیت پیور نازده بوکروا
 یعنی طائفه نمکینده و اصل عینه پیدا و هویدا اولش در فیه منده نیچه و وجه بیاض
 و نیچه و وجه سیاه اولد سی بود نیاده آنی هر کسک سی منده نوزش ایلد
 بلور مشغولی الشیء من شیء فی بطن ام من شیء الجسم پیر و حالهم حضرت پیغمبر
 علیه السلام پیور در که الشیء من شیء فی بطن امه و التعبید سعید فی بطن
 بطن ام دن مراد ام الکتاب و لوح محفوظ در زیر اتم آتکده دیور یعنی اصل
 شیء شقیدر و سعید سعید در یعنی بیت الشیء یعنی شیء من شول که در
شیء اولدی فی بطن ام ام الکتاب در من شیء الجسم جسم کسک سی نوز
 یعرف فاما حاله معلوم اولدی متهم کردن عالمان لقی راشغولی
 بوم تبیل السریر کلمه بانه منکم کامن لا یشترک سورته طارقه اولن آینه
 اشارت در تنکم پیور در بوم تبیل السریر ذکر ایلد یا محمد شول کونی که تبیل السریر
 ای نظر و تنور حقیقه الضامیر بالهارقه علی لایدران و جهل الباطن ظاهر افکاره

من قوله ولا تهرسوا انما يكون بوقدر بر قوة مانعة كنه فندون آتی من ایلید و دنی بر ناصر دنی
 یوقدر که امتعه حضرت ایلید معنی نیست یوم یبالی السرا یوقدر که قیامت کوننده منعارف و تمایز
 اوله کلی بر زبان منکم سزدن ظاهر اوله کاتر شول باطن و مستور اولن سر که لا یشکون
 انکه بیاض اشترای اولن سزدی که سبب فضاحت اوله شیشه علی بن ابی طالب در وقایم مقام
 فاعلی مختصزه اولن جنم در که بیان در جعد رنگم اعدوا هو اقرب للتقوی ده هو اعدوا به
 راجع اولد و بی کشی مشنوی چون سقوا ما و حیما قطعت جمله الاستاد و تمامه
 سورة محمد ده اولن آیه اشارت در و اول آیت در عقبه را اولی بوایت در کمن هو
 خالد فی النار و سقوا ما و حیما قطعت معاً هم کمن هو خالد فی النار و سقوا ما و حیما
 مقدم مثل الجنة در تغذیر کلام امثال اهل الجنة گشتن من هو خالد فی النار دیگر و
 یا خود بمنزله از خود و کجی اوله مقدم اولن افق کان علی بیتة قرینة سید تغذیر کلام
 احوال من کان مکرماً فی الجنة کمال من کان هو خالد فی النار و سقوا ما و حیما و
 دنی سقوا اولن ما و حاره قطعت معاً هم پس بونکر بفرس قدیری اولن ما و حیما فوط
 حارترن قطع ایلید اعدی بو حاله متصف او نندرا اهل بیت که برابرید دیگر معنی
 بیت چون سقوا چونک سواریندرا اهل بیت هم ما و حیما ما و حاره دن قطعت جمله
 جمله ستریزی قطع اولن و پاره پاره اوله قطعت فعل مجهول در قایم مقام فاعلی
 جمله الاستاد در ما افطحت ای لاجل افطحت هم ماده من اجله در ما مصدر
 در معنی بونکر رسوا میکنند او تودی پرده لری قطع اولن بقیه قصه زین مشنوی

45 یومنون بالغیب می باید مرا زان بیستم روزن فانی مرا سوده بوزه ده آیت اوله اشارت
 که میورد مرا کلمه الکتاب مفسرین حروف مقطعه چو فای و بر شلدر آما مشکی
 کلامی بود که و ای ستر من اسرار الله استخراة بعلمه و ای ستر الذی ان تحقیقیندن بعضی
 میورد که هر حرف بر وجوده اشارت در الفا ذات حقه اشارت در که اول جمیع وجود
 و لام عقل فقال اشارت در که ان شرحه جبرائیل دیلر و واسطه وجود در که
 وجود اولدن استغاضه ایدوب وجود آخره افاضه ایدر و میم وجود شکره اشارت در
 که آخر وجود در و دائره وجود انکله تمام اولش در پس بوقدر مقام اولد و
 تغذیر به تغذیر قسم بویه اولور که ان جفتی که جمیع موجودات اولد و عقل فعال
 حقیقی که فیوضاتی ایصاله واسطه اولد و وجود شکره حقیقی که منظر ذات و صفات
 و اکمل و کمال جمیع موجودات در کلمه الکتاب ای ذکر الکتاب الموعود فی النور و
 الانجیل بو تغذیر به ذکر نک اشارت الی الی نجیل و نور کلمه موعود اولن قرآن را
 اشارت اوله و یا خود علم الهمده معلوم اولن کتابه اشارت اوله تغذیر کلام ای
 ذکر الکتاب المعلوم فی علم الان ابو الموعود فی کتاب المکرمة اهل نور یونزه وجه شیر
 بینا ایدر بو شکره ابرادی قابل ذکر لاریب غیر کتاب ایده رب و بین یوقدر
 عیا سبیل الاستغوا فی رب ایلیدس حال بو که اکثری جزو قرآنزه رب و کمال
 اوزره در نکته بود که اگر مراتب اولن بر کتب به نظر صحیح و عقل سلیم بر نظر
 فیکه جفت اولور پس کلامک کمال و ضوح بر تانی و غایت سطوع دلایلی آنلره

ز غیب اید و بیورر که **مثنوی** چون شکاف آسمان را در ظاهر بود چون یکویم پس تری فیما فطوره
 سوره قلکده اول آیه اش را در اولی بود و **هو** اولی ترا اولی نه غایب در جیب انبیا به غفور
 ما بفیله مغفرت اید و بیدرتا ثب و نکره الی الی الی عز و غفور که خلق سبع سموات
 سموات سبع خلق ایلدی طباقا صفت در سبع سموات ای طباقا بقا بقا بقا بقا بقا بقا بقا
 بالنعمل و بیلر ادا صفت یا خود فعل بخز و فک مصدر بر ر جمله بی سبع سموات
 صفت اولو رای طوبقت طباقا ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت صفت اخوی
 سبع سموات و خلق الرحمن صیغه موصوفه وضع اولی تعظیمات نهان و غفرت و یا خود
 جمله مثنای اوله و فطرت رسول و یا خطا صانع اولن که لوه اوله یعنی
 کور منس ای عاقل اولن که رحمانک خلق فزده من تفاوت یعنی اختلاف و عدم
 مناسبت دن بر شکی کور منس **قارح** بهر هر و کی سماواته رذایله حق بالعلم
 مشاهد اید و پشیده و ثابته دن خلاص اولن پس **هل تری من فطور** من
 کور من شقوق و صد و عدل بر شکی معلوم در کور منس **ثم ارجع البصر**
 کر تاین اندون صکره بصر و کی رجعة بعد رجعة و کرة بعد کرة خلق سماواته رجوع
 قل کور بونکرده عیب و خلل کور من **تعلک** **بک** **البحر** خاست بصر سکا دلیل
 و بعد اولدونی حاله رجوع ایلر و **هو** **بیر** ای کلید من طول الی ما و دة کثرة
 المراجعة تعینیت حضرت خداوند کار جناب عزت انندن بیورر که **چون**
 شکاف چو که بیا و باره باره قلم آسمان را در ظاهر بود کور کوری ظاهر **چون** یکویم

فطوره
 سوره المله

پس آسمان شوق و پوره باره اول قدر صکره نیجه دیرم **هل تری من فطور** آسمان
 نظر ایلد فطور کور کور کور دیرم ما صکره کلام بود که اسرار غیبیه پیدا اول
 آخرت اید اول قدر صکره نیجه قابل در که آفرته و جنته و جهنمه و سایر
 اینها کورک دینه اینا عالم غیبیه ایکن خوشتر یوسف بوالعینا اینا اولمز آمدی
 عارف صد و رالاه ارفور الی اسرار معانی سید علی اید و پ افشای رازدن حتر از
 اید **مثنوی** بس بود خوشتر راز ویش کوا **ای** شکی اعظم ان تهادله **سوره**
 انعامه اولن آیه اش را در اولی **شکی** **اکبر** **شهادة** **هو** آیتک بسبب نزولی بود
 که قوم قریش بر کون حضرت پیغمبره دید بیکر که با محمد یهودی و نصاری دیر که کجک
 ذکر و صفتی بزم کتابمزد و یوقدر پس شک شاهد که کمد و یوقدر
 جناب عزت بو آیتی انزال ایلد که **قل** **یدری** **یا محمد** **نونکره** **سن** **دی** **ای** **شکی** **اکبر**
 نه شکی اکبر در من حجت الشهادة **قل** **الله** **دی** **بونکره** **الله** **اکبر** **در** **شهادت** **جهنم**
 جمیع شکر دن **شهادت** **بینی** **و بینکم** **وال** **نه** **شاهد** **در** **نملک** **سکر** **باینم** **زده** **اولن**
 هر حاله تعینیت بس بود خوشتر **اکو** **شک** **کفایت** **اید** **رویش** **کوا** **یوزی** **اکا**
 شاهد اوله سی ای شکی نه شید **اعظم** **ان** **شاهد** **شاهد** **کر** **اعظم** **الله** **الهدر**
ای **شکی** **بسترا** **وال** **خبر** **بر** **جناب** **عزتک** **و حد** **انیتنه** **و وجود** **مطلقه** **شاهد**
 ین پرتو ذات و انوار صفات در پس بو کلامدن اولیا و انبیا کجک شهادتی خلق
 غیری و طوع احتمالی دفعندن او توری بیورر که کور بزمده جناب عزتک و فزائنه

دخی شاه قلی که هر سال استعدادی مقدار آن نمودن استفاده واستفاده فایده نیکم
بویست شریف بومعانی موضع در که بود **در مشق** ماهی کوبید خاک و ابروی من بشیر
ولی بوی لی **سوره که** هفده و یکده و هم دو اولین آیتله اشادند و قل انما ابشر
مستکم دی با بخند سنده بزم کجی دم سن دینکره انما بشارتکم دی ای من جنسکم فی البشریه
والممائله التوحیه الموجهه الانس واخلطه یوحی الی لیهن و ابنور الوی والتوید
وتسکوا سبیل الحق انما للکلم له **واحد** تحقیقا الکلم کوزالم واحد در لاشریکله
فی الوجود فاستقیموا بالاثبات علی الایمان والتکبینه والایقان فی التوحیه الیه من
غیر الخراف الی الباطل واستغفروه بالتشفیل علی الیقین والتجرد عن العنقا التبعیه
وویل للمشرکین من فرط جهالهم **معنی** بیت ماهی کوبید ماه حقیقه اولین انبیا و اولیا
دیر بر خاک و ابروی خاک کبی تیره طبع و کجا و سابه کجی مکرر و غیره اولین
که برده سکر کبی صفت بشریتک متصف و قیل طبیعتک مقتدر کن نور و حی الهای
برنی منور و صفت بشریه رتبه دن مظهر قدری دیر بر و بزم سکر کجی است مظهر
سکر میوانسکوزا چون زان بر طبعه موانست اید و پانوار الیه به واسرار ربانیه
و اصل اوله سکر دیر **در مشق** تحت دل محمود شکر پاک از هو **ابرو**ی الرحمن علی الوش
استوی **سوره طه** ده اولین آیتله اشادند **در الرحمن علی الرحمن استوی** الرحمن عز وجل
در حقیقت او زده تقدیری هو الرحمن استواء عرش ملک و سلطان نقدن جایز در شکم
دیر بر استواء فلان علی السیرای ملک و ان لم یقع علی السیرای البینه یعنی اولین

که ملک الوش واستوی علما داشت حضرت علی کربلای قولن بوجده مذنب قبول عذر انکس
نکتم پیور بر لالاستوا غیر لاول و الکلیف غیر معقول و الایمانه واجب و التوکل عینه
بدره لانه تعالی کان و لا مکانا فهو علی ما کان قبل خلق الکمال یعنی علی کماله مایمی عوا
و ما فی الارض سموات و ارضینده نقد در شکر و ابر **انکس** چون نور و مابینهما و ما تحت النری
دعی سموات ارضینکتابینده اولن و تحت الشریده اولن شکر کجی جمع انکس ملک دی در
معنی بیت تحت دل محمود شکر کجی محمود اولدی پاک از هو ابر و اولدی
بروی اول کجی کماله وزیرنه الرحمن علی الرحمن استوی عرش و زده استواء و سبیل
کبیر در شکم ذرا قلب المومن عرش الیه در کذا استوی الله عا و ش و وجود کل
بظهور صفت الرحمنیه و وصول اثرها اذ الفیض العام منها الی جمیع الموجودات
رجوع بشکایه ذریه و احوال وی مشق چشمها و عقلها شان در درون جمع
در موج لرینا محزون **سوره یس** ده اولین آیتله اشادند و ان کل شیء بری
دکله و کل جمیع لدینا الا بزم فتمرد بکجی در محزون اعضا را و نی شکر در و بر آیت
دخی ان کانت الا صیحه و احد قیصر لفی اجیره اولدی لاصیحه آخره اولدی فاذا
هم جمیع لرینا محزون **معنی** بیت چشمها و عقلها شان بوسا کلک کجی جسمی و عقلی
در درون با طاهر زده موج در موج لرینا محزون موج بزم فتمرد و حاضر در
یعنی بچای اعلیت وجود ساکی فنا ایدوب بقاء حقا نیله بقا بولدی بونکر
در و نکر زده اسرار لرینا محزون موج موج و اذواق و انوار عین ربهم فرعون

فوج فوج مشهوره و معاینه اوله و **مثنوی** پای کوبان دست افشان و دشن ناز
 نازان رتبا حیثیت **مثنوی** هم ده اولن آینه اشارت و **قالوا** رتبا احتشاش التنا
 کافر لرحمتی دیکر که ای بزم دگر یکی کرده اولد و دگر یعنی بزمی موت خلج ایلد و کیدر
 اولده و بری بعد انقضا آجالهم موت طبیعتی بر و **احییت التنا** و بری یکی
 کرده احیا ایلد که بری حیات اولن حیات و بری بعد الموت بعث و عزرا اولن
 حیات و بری عزت حبس تک بو کلامی جو خنکیم یوردر **مثنوی** لم یولد ترین لکن یلج ملکوت
السموات ساکد راه حق و لادین مرتب حیات و لیکن که مقصود بری ولادت
 معصومه و بری دنی زو کنگ بو وجود خوشوددن مولود اولد سید
 سیر ملکوت و جبروت مرتبه سده قادر اولو قافا اول ساکن راه حقیقت و واصل
 اسرار طریقت که موات و فوات تعلقات دنی و مویقات و ملکات شوا انق یافته دن
 خلاص و لوبانوار حیات ذات و صفاتک حیات جاودان بولد قلوزده پای کوبان
 دست افشان و ناز نازان و دوشای عالی کون و مکا اید و دیکر که ای بزم پرورد
 حمد و سپاس و شکرو بی قیاس اول جناب و اهب الزباء و التماسک و لوسو کلا حیثیت
اشباح بری یکی کرده احیا اند که بری عالم عدودن صحرای وجوده کتود و کلا بعد
 ماکد نفایه ایلد و ساکد شیطانیته دن خلاص اید و حیات جاودان ایلد **مثنوی**
 دیوی سازد جناب کاجواب زهره باد و کوبد یا جواب **سوره** سباده اولن آینه
 اشارت و **یقولون** که **ما یب** جناب موت یوردر که بری سلیمان مسخر قلد و شیا

جنتی اشک لزانو کچون هر نه دلمه من **ما یب** و **مثنوی** عرابی و صورتی و عیال
 مراد ساجد و وسایل بر اینده دفعه دن **ما یب** و **مثنوی** عرابی مراد سیم و زردن و **ما یب**
 و زجاج دن و مروردن انبیا و اولیا تک صودگرین دوزوب و یکسج و مجرینه
 یا زوب اکا نظر اتمه بر پر انکر شریعتی نوره جانی ایدی و **جفان** کاجواب جفان
 جفته تک جعفر رقصه کیمه در و جواب جاییه تک جعفر که حوضه دیو بر یعنی دنی نباطین
 و چون دوزلدی حوضی کیمی چنقلد و زردی پس حضرت خداوندگار نفس نامه صلی
 یوردر که اکاه اولک و کاد و حیدر و خافل و ملک و قیاس ایلد که بو عالم سلیمان
 حقیقتی دن خالی و له اگر طوعا عبادت تا تمز سکوز کرمه موزدر که سزی بر کار
 برله شغول قلده **خداوند اختار** خصم بر و **وی امیر المؤمنین مثنوی** چون ابعیت عجز
 رقی زانش شد **ما یب** یطو لم یقی کنایت زانش شد **ما یب** بو حدیثی دن معتبر
 و ایت صبحی مورو بر و بعضی نشسته قصدا ایلد کلوزده من یورب دیکر که ایانم
والوصال ملت نرات یعنی وصال دن حذر ایکد دیکر اوج کرده **قالوا** فاکل و اصل
یا رسول الله دیکر که سن کیمی کونی کونزده اولد در کن یا رسول الله قال **ستم** فی کل
 مثلاً و مقصود سزیم کیمی کل سزانی **ابیت** عذری **ما یب** و **مثنوی** زیارین زیم قشتر
 کیمی لرم بکا اطعام ایدی و اسفا ایلدی حضرت خداوندگار یوردر که بو اطعام
 و اسفا الا ان پیویرک و از تلین دنی موزدر و اطعام و شراب حق دن مراد یکیت
 ذاتیه و صفاتیه سیدرو و انوار غیبیه و اسرار لاریتیه **مثنوی** کرمه مودی قضای

در حقیقت و احوال صحتی کیمی و کرمه مودی
 بری کون و نیت ایضا الی و زیارین
 اصحاب دن

برجئات من كنفه في القصص من حيات مسورة بوجه ده اول من آية اشد رتور وكم
في القصص حجة يا اولي الابواب سز وچون قصاصه حجة عظیم وارد رای
 عقله صاصی علما معانی متفقند در که بو کلام مثالی بلاغت و قصاصه بر
 کلام دینی بوقدر معقوله اللفظ کثرة معنی دلالتی وارد در و قصای و یکدیگر بوضوح
 جوی کلامی وارد در کس چراغ بیوه کی نور آفتاب کی جلا جمله دین بوی قتل
احیاء الجمل دیور و بوی دینی اکثر والقتل یقتل القتل در اما اجد کلام لوی
القتل انفی للقتل در کس و جوشی تبیله نابند که بو آیت کریم هم ایاز و هم
 الفاظ و معناده بو کلام در افسح و ابغدر اگر خافت تطویل و لم اول جوه
 کثیره بیان اولنودی لازم کلور که کتب معانی و بعضی تفسیر و مراجع اولنه
 تفسیر ظاهری قصاص سبب جو نور مشابره بر که بی قتل مراد اید عقیده
 قصاص عقل ایدوب و قتل در اجتناب ایدوب خلق عالم فکدن سالم
 اولور لر پس حجة بو وجه اولور و اما تفسیر باطنی کلام حق اشارت بوی
 که سز وچون ای اصحاب عقل صافیه وار با لبالب و افیه قصاص نفی
 وارد در حیات ابدیه و بقای سرمدیه وارد در قصاص نفی مراد نفی در ابد
 که بر ذلت صادر اوله آنی ریاضت و اولکی مجاهده دن زیاده مجاهد اوله
 نادید و تنزیل یکدیگر معنی بیت اگر جنایت ایدو عیله اوزره قصاص دینی بوی
 قصاصه حجة وارد در کم قادر اولیدی انک عباد نه تیغ زن اولوب بنای حق شایسته

ایده گفتن پیغمبر کونش لا یبرار ایلر لونی مثنوی چون بریده گشت خلق رزق خوا
 برزقون فرجین می بشکوار سوده آل عمران ده اولن آیه اشد رتور و یکدیگر بوضوح
 ایدوب قتل و ان سبیل الله انا بو آیت مطلقا شهید اعتقاد اوله و یا خود شکر اوله
 حقنده اوله و خطبا با حضرت رسول اوله و یا جمله خلق ایدنره اوله پس تفسیر شوی سن خلق
 ایلیم با جمده و یا خود سن خلق ایلیم ای خلق ایدو شول که لری که قتل اولن بونی سبیل الله انوات خلق
 ایلیم کل احیاء بلکه بوی لری در عذر ایدوب برزقون برزقون قتلده بونور و رزق نور لری با حیا
 در قتل و عی کبی و هو ناگیدر لکونهم احیاء و وصف حال ایدوب هم عیله من الشوم فرجین با ایدوب
ایهم الله من فضله بونور فرجین و نشاد ان اوله قدری حاله الله عالی نکر بونوره فضل و
 عنایندن اعطا ایلدو کی شکی که اول اثر فتاوت و نعم جنت و سبیل الله ای بونور
 بایشاره بالیدن ایهم الله معنی بوشند ایشار تیلیم سرور اولور لری شول که لره
 که شهادتیلیم بونور مرتبه سنده لای اوله بوردی من خلقهم بونور که خلقندن یا زمانا و یا
 رتبه آن لا حق علیهم الا جود بالیدن دن بدل در تقدیری استیثنا ایدوب بونور
 لای اوله بونور بونور که لوزرینه خوف بوقدر دینی بونور بونور اولور و بونور
 دلالت وارد در که انان بوی کل مخصوصه دکلدر بلکه بذاته مددک بوجوه در
 که قنای بونور انکافنا لازم کلیم و نا تم و تیغ بونور توقف و منوط دکلدر و بوی کردی
آدم از فضالت ایلیم مثنوی یا غیث المستغیثین اهدنا لا افتی بالعلوم
 و الفنا حضرت خداوند کارساک راه حق مناجا و نیاز طریقی تعلیم بوی بوی

و بدان احترام دیگر دیوتیسم بیور در لرو اسلوب من جانوا بیا نکه تمهید قلمور در بابی الشیعیه
ای مرد طلب این فکر فریاد دیده اهدا بزه اهدایت ایل و برنی ثابت قل اهدایت اوزره
لا انشی و لا نکه جبر شد و قدر تقدیری لا انشی و لا نکه بزم افشای از یوفور با العلوم علمه
والعنه دنی غایب مشوی لا ترغ قلبا هدیت با کلم و اصر فالس و الدی جف القلم لا ترغ
ما یل و محروف نکه قلبا بزم قلمی منکالت و غواب جانمنه هدیت با کلم من هدیت فکر
اول قلبی بزه کمره مکتب ل و لد و فی حاله با کمره با البکلی ایچوزر بوبیت سور و
آل گرانده اولن آیتدن معتبر در ربنا لا ترغ قلوب ای بزم پروردگار و مزینم
تبعی من مروف قلمه علی التوفی الی جنابک و التبی فی طلب لقانک و الوفوف بیابک بالافتح ایچ
التبنا و خلیفه الهوی بعد از هدیت بنور الی صراطک المستقیم و الذین القوم و هبنا
و بزه هبنا الیه من لک و کله فکدن رحمت و شفقت موبت ایلا نکه انت الوهاب تحقیقا
س من و تباب بلا غرض و اصر والس بلا و مملکلی تحویل الیه الذی جف القلم الیه سور و
قلم من یازدی و قوردی جفوف قلم فرغدن کنایه در و نبوت کتابدن یعنی لوح و قلم
یازد و فی بلا ی من قوالیه بارتب خط العلم دنی نشی در نظم کل شیئی ما خلا الله
باطل ان فضل الله غیم باطل مسلم و جارینک انفا فیکده صیحه و ارد که
قال رسول الله صلی الله علیه و سلم ما کلمه لبید الا کل شیئی ما خلا الله طیل
و کل نعیم لا معنی له داین یعنی آگاه اولک هر شیئی که حقندن غیر ی اوله باطل و
و هر گشت لا معنی له و لا بزد ایل در اهل خویش که در سیرانی ما خلا نکه کل شیئی

اوزره منصوب در پیش تقدیر کلام قاموا خلا زیرا قاموا خالین عن زید دیگر و
بعضی کل ظرفیت اوزره منصوب در یور یور تقدیر چه ما مصدریه اولوب مضاف
مقدرا و له تقدیر کلام قاموا وقت خلوم عن زید دیگر اولوب پس بومر اعک معنا
بو تقدیر چه الا کل شیئی خالی عن الله او وقت خلوم عن الله باطل دیگر اولوب
پس هیچ چیزی خطا نه او باطلنا حقندن خایه دیگر پس هیچ چیزی باطل دیگر
بعضی اهل ظاهر اشیا یی حقندن غیر یی ظن ایدوب معنی بویه زعم ایدوب
هر نه شیئی که حقندن غیر یی اوله اول باطل در دیل و اما اهل تحقیق هیچ چیزی
حقندن خالی و حقندن غیر یی کور و پس هیچ چیزی باطل اوله الا ممنوع الوجود
اولن عدم و الا وجود اکثر باطل صورنده ایسه ده باطل دیگر در شکم شیخ
ابو مرین مغربی بیور در لا نکه را باطل فی طوره فانه بعضی ظهوراته و حضرت
خواوند کار دنی بیور لکه کفر هم نسبت بخالی حکمتست چون با نسبت
کنی کفر آفتست و ابن فارض دنی بیور لکه فلا عبث و الخلق لم یخلقوا
سدا وان کم یکن افعالهم بالستیده و معنی مصرع ثانی ان فضل الله تحقیقا
الله که فضل و رحمتی غیم باطل بر حجاب منعید یعنی بعز و ریج بولند
با کشتن بحکایت مرتضی علی چون مراسوی اجل عشق و هواست
نه لا تلقوا ابدا بیکم مر است سور نموده ده اولن آیه اشارت در و لا تلقوا
سزا القا ایلمک با یکم کند و نفس و کوزی کل التملکة نه که بده حضرت علی کرم

الله وجهه بود که بونهای کان همی بنم ایچون وارد در زیر اهر نه قدر نهی و ارباب البه طبعه
 علام اولوب نفس مناسب اولن احوال الذی شیدر دندرتک ایچ لانا کلاوا و انا کلاوا
 التهر دینیزیر تحصیل حاصل اولور فاذا کان كذلك یخلق ولا تلحقوا بالیدیکم الی السمکة
 ویکم مجازا در زیر بونزهای اولونته ده هکله دایما احترام زده در برابرنا حقیقت بونهای
 بزه ویزم امتثال اولن طالب فتنایه در که دوز و شب طلب موت و فنا ابد و روز
 و موت برفهرشیدن الذواصلی و لشد ریس نهی التلقوا بایدیکم بنم ایچون اولور اولونته
 بالحق لایجان فی فتنایه **دایما** بولام حق بن منصور حضرت نیکدر اصلنده
 اما حضرت خداوندگار حضرت علی نندن بودر لوکن مراد مرتبه عشق و جزیره
 اولن اهل فتنایه غالب در نتم بمرتبه ده اولن مشایخا جکسوزان هریری
 دیگر که بزیل و لدرکای ثقات لوم ایلد و کوز خالده تحقیقا بنم قتلک ده در صوم
 دایما ولید الا حیوة الا فی الموت **دیندر** **مثنوی** ان فی موتی حیوتی یا فتی
 کم افارای موطی حتی متی تحقیقا بنم موده در صوم ای غنیم صبحی کم اقای
 فیجیدرک مفارقت ابد موطی و منزلدن حتی نیجیدرک و نه زماندرک و نندن
 مراد عالم احدیتد ریس مرتبه فتنه و اصل و ملزک الاموت اختیار یله وجود
 موهوب بین فنا ایدوب بوهاکم نترندن خلاص و لملکه **مثنوی** غرقنی لوم کن
 فی ذالک کون لم یقل تا الیه راجعون غرقنی بنم فرقتم لوم کن نکلن اگر اولیدر
 فی ذابود نیاده **الکون** سکون اولیدر الکون نه العالم مضان

عو ضرای سکون تقدیر نه در کم ایچون دینلیدر علان اولون ان الیه تحقیقا بنم اول
 الله راجعون رجوع ایدر عیلم و زینجه بوعالمده و بود نیاده سکون و قرار عیلم
 اول عالمدر فرقتد راعدی **تولوا قبل ان** **تولوا** فخر اسخه بوعالمدر ساکله رجوع
 لازم در و الله اعلم بالصواب و الیه المرجع والمآب بسم الله الرحمن الرحیم
شرح ابیاتا جلد ثانی که آن باقی نبانی مثنوی و آن ثانی نبانی مثنوی
اعنی خدمت مقدس مولوی که درین دفتر درج فرموده پس ازین دفتر
نیز ابیاتا متضمنه الایاترا برکنزیدم و شرح کردم و قبل شروع شروع الایاترا
دیباجه را شرح کردم و بانه التوفیق و هو نعم التوفیق بیان بعضی از
حکمت شایسته این جلد دوم بواکبخی جلدک شایسته اوله سنگ حکمت نندن بعضی سنگ
 بیاننده در روایتا و لنود که جلد اول تمام اولور قدر حکمره حضرت خداوندگار
 بواکبکی سنده مقداری کوهن شارا و لیلوب مثنوی بیوریدر پس سبب شایسته حکمت تقدیر
 بعضی که صمیمت لری نیمه لاج اولوندر اجمالا بود دیباجه ده قیطر و خیر بودوب دیور که
 الی جلد حکمت الهی بنمرا معلوم شود اگر حکمت الیهیک جمله سی قول معلوم اوله
 در ثوابان کار بنده از ان کار خروماند اول کار فائده لیظه قول اول کاردن عاف
 خالور و حکمت بی پایان می اذکار اورا ویران کندهی شایسته حکمت بی پایانی انکار کنده
 ویران ایلر بوان کار بنده از اول کاردی دوزه مرید صمیمت شایسته از ان حکمت
 بی پایان مرید صمیمی اوسا در بعضی نهی شایسته اول حکمت بی پایاندر اول

هم شول که که بوسری طمیزی اول بوسری بکنر ما و انکه برکس بوسری به و اصل اولیه اول
 مرتبه صاحب ریک احواله مطلق اوله اگر چه حکما معلوم ایدینورده ده خالایله مرتبه
 تمثیل خود و بپرسیت بیور در که بر سید یکی که عاشق چیست صودی برک
 بلکه ای مولانا عاشق نوز کیم چون شوی بر اولادیدم که بنم که اوله سن بلورس
 عشق و حبت بی حاست عشقه حبت با نایه درونی حاست بدو جهت انکه گفته اند
صفت حبت اول جهاندن عشق و حبت نهایت بود که حبت نهایت صفتی در و
اوضا حقه غایت و نهایت بود و نسبت اوله بنده حبت است و اول حبتند
نسبتی قولم بازاد و حقیقتند حبت حقه در زیر انکه کثر احتیاج حبت
ان ارف بودی پس حبت حقه صفت قدیمه بدو حبتهم نامست و کیونته
 که امست یعنی الله تعالی بومونکرده حبت ابد و کلامی تمام در و حقیقتند و هم
 مقدر در و کیونته و مونکرده الله حبت ابد و مقدره در یعنی اصل حبت قولم
 ابتدا حقه در پس حبت حقه قولم حبت ظهور ابد و یوسف حذو اند حبت
 اوله ده حبت اکا حبت انمزدن اول حقه حبت انکه قابل کلد و بوابت سوره
 مانده ده در اولی بود که یا ایها الذین آمنوا ای للهک و عدانیتنه نصروی ابد
من بر تو شکم کن و بکنر شول که که سزدن دیندن رجوع ایدوب مرتبه اوله
 بوابت کرمه قبل الوضوع خفیکه حالجی اجناد در حقتل الکلام بود که بعد وفات
 الینه علیه السلام عربون بر شجه گروه مرتبه اول و یوسف سیمه الکتابک و حکم بین

خود که بنی اسد قبیل سزدن ایدی بونکرک باشن شجه گروه اولوب نبوتنه اعتراف
 اید بکیرانه شاجره و یروب بیور در که هر کیم دیندن مرتبه اول و در صوت نایق
انته بقوم عن قریب الله تعالی کتودر بر قوی بونکری هداک ایدکدن صکره حبتهم
 اید قوم که انته بونکره حبت اید و کیونته و بونکرده الله حبت اید و کیونته
 جمله سنگ ایدون کلا بر و در قو مک صفتیدر علمانکه حبتهم و کیونته ده
 اقاویل کثره دارد در علماء ظاهر و بعضی مشکلی بن بونکره ذاهبا و لشد در که
 الحبتی میل النفس الی مشی یکمال اداک فیه و دنی دیر لیر که حبت بر نوع ارادند
 و تعلق ارادت حوادث و منافعه اولور یوسف ذات و صفت حقه تعلق
 محال و دنی دیر لیر قو مک خدایه محبتی انعام و احسانه و خدمت و طاعت
 و غیر انته حبتند و خدا انکه بنزیه حبتی ایصال خیر و منفعتند اما بکلام حجتین
 قننه صنفیدر زیرا ارباب حقیقی قننه حبت حقیقی قدیم و حبت بنزه
 حذو در و دیر که فان حبت العبد لله افتاد الله سوتیه فی البقاء الله
و حبت الله للعبد افتاد الله سوتیه فی خلد الله سوتیه اگر لیر بصیرت و دیوه
 بر بر تله نظر اولنه جمله مراتبدن هم مرتبه ده حضرت صفدن عیزی حبت
 و حبوب یوقدر بیت بحبهم و کیونته چه گفتار است درون پوده مکر خویش را
 خرداد است ما حصل بو حبت خصوصنده مباحنه کثره وارد در حقتهم
 ذکر ی قابل کلد را انته حبت الله سوتیه حجت ذلیلدر یعنی ایدله قولم که رجا در

متذللین و متواضعین در برابر او زره اعزة علی الکافرین کافر را و زره
 اشد از متقلبین در و انده اعلم بجای کلامه اول لایبیا مشغولی از تو
 ای بی نقش با چندین صورت هم موضع هم شنبه خیره سر حضرت خداوند کار جناب
 پروردگار که امر را بچوئی و کار بوقلمونی است اهره سنده سایر و اوج معانی و صفای
 شئون الهیه ده طایر و مکاشفه تجلی افعال و صفات ذات احدیت زده حایر و اول
 کمال اشتیاق و غایت استغراق درین طوبی حقیقیه خطا ایدوب بیوردی که از تو
 ای بی نقش یعنی سندن ای بی نقش و بی رنگ و لیس پادشاه با چندین صورت و
 قدر و کبر و کبریه و تیشلی نظیره ابله هم شنبه هم موقدا و نلری وادی موقده
 حیران و فتنای مشاهیر و غیره سر و ولهان و سرگردان در لری و بی نقش و
 ذات احدیت در زیر وجود من حیث هو غیر وجود ذاتی و خارجی معنی لایبیا و کثرت
 اطلاقی و تعبید و کلی و جزوی و عام و خاص و تشبیه و تیز زدن بر آرد و
 بحسب مراتب و مقامات لازمه ذات در و چندین صورت در مراد اسماء و صفات و شئون
 و تجلیات متنوعه در و بوقدر تعینات و کثرات و شخصیات و مثلاً که خسوس و
 مرثید رجبیه می رابا و مظاهر اسماء و صفات کثرات اسماء و صفات و تجلیات
 کثرات مظاهر لازم کلوب بوقدر نقوش و شئون حاصل اولوی و شنبه ابکی
 فسر بری صوری و بری معنوی در شنبه صوری جناب حقه جسم اطلاقی
 اینک در کی جوهر در و کی عرض در و کی متشابهات و اولی اینک

ظاهر معناسند اعتقاد ایدوب ید الله فوق ایدریم و خلقت بیدری و الرحمن علی الکون
 استوی و بونکر مثالی آیتلرک ظاهر بنه اعتقاد ایدوب حقه جوارح و اعضا و کما
 انبیا ایدر لری نمود بانه و اما شنبه معنوی و لرد که حقه بحسب الظاهر قوله توصیلر
 لکن بحسب الباطل تعبیه اولد و غرض جناب حقه بواشیادن با خارج اکثر و با داخل
 و با عرض و کبر سنده اعتقاد ایدوب باطلون و اسفلون و لوضون تریه
 ایدر پس اعتقاد لویه مناسب الی کجمله قدر قدرین شنبه معنوی و لشد در
 اما موقدا لرد که جمیع شیا بی مظاهر و بجالی حی بلوب هیچ وجود مطلق
 غیر بر شکی کورد و مشغولی که شنبه را موقدا میکنند که موقدا را صورده
 می زنند بیوردی که کاه اولور اول محبوب حقیقی جمال و عدوتون نقاب کثر
 تعیناتی رفع ایدوب بخلاف احدیتلر که شنبه حقیقی قلوب پس هر شنبه بوشا
 سببیکه عین موقدا اولور و کاه اولور قلوب موقدینه من حیث المظاهر
 و الصوره الظاهره بخلاف قلوب بوشا اهره کمال استغراق زده موقدا مرتبه
 تیز زدن دور اولور سه صورت یونس و ریش اولور و لهذا قال سید الطائفه
الجمیع بلا تفرقة و التفرقة بلا جمیع تعطیل و الجمیع مع التفرقة توصیلر صورتی
 بول و برینه می وجود مطلق مظاهر در برینه معین قلوب جمیع اشیا و مظاهر
 مشاهیر قلمه دن دور اولور و شکم مناقب حضرت شمس المیزین نیز زده بطور
 که بکون او حدالیز کرماتی بی کوردوب سوال ایدر که در چه کاری گفت ماه را

در طاعت می بینم گفت در کردن اگر در بند براری چو او را می بینی یعنی او را در بند کردن
 حضرت عیسیٰ شری شاه باز و پاکباز لغت مشهور را بوی حضرت شمس نورانیانه بانواده
 سوال ابله بگوید که نه مقام و نه مرتبه و کس جواب و بود بگوید که ماه حقیقه و شاه افندی
 طشت وجود مهر و یانزه و مظهر طلعت جلوه بانوه مشاهیر فلولد حضرت شمس پور بگو
 که اگر کردن جانکده من وجه مریض معنوی و طبعی ماه حقیقه آسمان جمع موجود اندیشه
 قلور که آناه مریضه الله اعلم حضرت او را ازین اوایل حالی کبی و لغت حضرت مولانا محبت
 مرادیه اولیاد را چون بیور در لکرم ای برادر **در کتب است** بر هر انچه می رسی
 بانه **است مشهوری** که ترا کویر زنی بوالحسن با صغیر السن با رطب البدر **حضرت مولانا**
 بیور در لکرم ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مظهر اهل بحبت کاه اولور که کمال سنگدین
 سکاه و برابو الحسن با صغیر السن و بر پستی ای سنی که چو جگر با رطب البدر وای بدین تازه
 محبوب و برابو الحسن کویر کنایه در و ابوالحسن در و حضرت مولانا کند و لرز و لرز و لرز
 و بر مظهر بود که بونام نذر که دیوان شریف بکونه مسطور در بنامه اول نخل بود در
نخل یا نخل الابرار یا نخل البهائم انت عینه انت روی فی البدر **با صغیر السن با رطب البدر**
حضرت مولانا بیور در لکرم ای محبوب حقیقت وای مرغوب و مظهر اهل بحبت کاه اولور
 که کمال یا قریب البدر من شرب اللبن مع عند الناس انی عایشی غیر ان لم یوفوا عیشی
 لمن در روی و روی در روی عایشی عایشی البدر **اقتضوا و صلی**
 و ان شیت صلو **اکمل شتی** منکم غلظی الحسن **بوسیة** انوجه ترک العفا **دلیمی** انی درونی

الذین **انما** حضرت کند و لره ابوالحسن کینی مشهور و کدر و یا خود ابوالحسن و بکون
 مراد حسن و ام الذین چلیک نکامید و حضرت خذراوند کاداکه ارجحیت در بونویس
 کند و لره ابوالحسن بیور و میرا اوله و یا خود ابوالحسن و یک صا صا بلفعل الحسن و عقیل
 الحسن و یک اوله **انما** بر شانه بیور مظهر اوله مشد رای طالب اسرار الهی وای
 راجع رموز نامتناهی کتاب اوله و سلاطین اصغیر بی جمال یکمال صغیر انکی قسم
 اخبره بکماله و در بی جمال مظهر اول جمال و صحت ذات بر من صحت می
 ای و عارف جمال مظهر فی الله و بیا بانه عاقله مشاهیر فلولد و بوی دینی
 جمال معتبر در و جمال معتبر اول در که محبوب حقیقه مظهر روحانی و طائی و مرابا
 جسمانی دن بیکل فلولد مظهر اول جمال آینه انشاده مشاهیر فلولد
 عینه جمال طلق کاه اولور و بر توین مشاهیر ایدرنشکم این فارص بیور در لره
 کل **بایع** حسته من جمال **معادله** حسن کل ملتجه **پس** هر قدر در بر ملاحظت کردار
 و مظهر صبا جنت انار و اریه اول محبوب حقیقت کمال با کمال ذن مستفاد
پس مظهر کاه جمال مظهر براقید و لا اطلاق مشاهیر ایدر لره و کاه بحسب الخطا
 و الجمال مشاهیر ایدر در شکر سلطان الموقدین ابویو البسطای بیور در لره **انا**
اکلم الله وای **المنع** منتهی منکین **منه** وای **المنع** منکین **منه** وای **المنع** منکین **منه** وای **المنع** منکین **منه**
 بکند و انوار لا هوت غایت و اسرار خیر و طالع و طالع اوله ظاهر و مظهر و نور
 چشم شنودیم و احدا و لوی پیا شینیت و غیرت موقوف اولور پس بکمال هر اظهره

مظهر
ابوالحسن

خطاب ایلر مراد لری اول ظهورده بخیر اولاندر که خلق عالم بوسری فهم ایدر منزلتکم
 این فرض بیور لر بیت و اولت صحیح ان شراهم به ستر سری فی انشاء بنظره مساو
 که بوسلما طینک خالطه و معامله سی سائر جوابان بشریت و حیوان سیمج طبیعت و
 شهوت کبی اوله حفظنا الله و ایاکم من سوء الخواطرا الی الاکابر زید ابو مظهر اول
 علم مکنون و مترخر و نذر حضرت حبیب خالو ییچون بوعلم اشارت بیور لر
ان من العلم که هیئته المکنون لا یعلم الا العلماء بالله ولا یکر ما اذا انطقوا به
الا اهل الوعده و حضرت حسن ابن علی دن مرویدر که بیور شربیت و رب
 جوهر علم الوابوح به تعلیل لی انت من بعد الوشا پس برکت که بر علمک حقیقتنه
 واقع اولیه اول علمک مالیه انداختار جایزد کلد رنگم بآیت بر ثان طلع
 و نقص قاطعه در ولا تقف مالیک به علم ان السبح و البصر و القواد کل
اولک کان عکده مسولا قال البیضاوی ای و لا تتبع عالم یتعلق به علمک
 تعلید اگر ذات ان اندون بخیر خال کورنیور سه بوکه جواب بودر که جمیع
 علماء غنیمین و اولیای موصوبین متفقدر که حضرت موسی به خیر شجره
 عناب و بابر شجره حضرت اول شد رنگم آبتده مذکوردر که بیور لر وفات
انا ما نودی من شاطی الودی لا یمن فی البعده للمبارکه من الشجره ان با
موسی انی انا الله رب العالمین پس بخیر خال شیب دن ظهور لیدر که
 اشرف اشیا که ان اندر که و لقد کرمنا اکرم میده مغزو و مکنوم و لقد خلقنا

الان فی احسن تعویم تشریفیده شرف و منظم اولتدر پس بطریق الاوایی که بخیر
 ان اندون ظهور ایدر بوخلده حقیقتنه لایقی یوقدر اما بوقدر که کتفا اولندی
 احذر از اعن النطویل مثنوی کاه نقش خویش ویران میکند ازین تنزیه جانا میکند
 کاه اولور که اول ابوالحسن کند و وجودی نقشین ویران ایلر وجودی ویران
 ایلر سی جانا نک تنزیر اندون او توریدر مادا حکم نقش وجود موهومی ویران
 اولمدر فی تشبیه دن و تعبید دن خالی اولمدر پس عارف بانه اولور که تنزیه و تشبیه
 جمیع ایدوب خلند و تنزیه و خلند تشبیه ایدر رنگم حضرت شیخ اکبر بیور لر فان
قلت بالتزیه کنت معیدا و ان قلت بالتشبییه کنت فحدا و ان قلت بالائتیه
کنت مسددا و کنت اما فی المعارف سید اهر عارف که تشبیه و تنزیرای جمیع
 قلم معارفده سید و امام اولدر رنگم بآیت کریمه ده تشبیه و تنزیر جمیع اولمدر
 پس کلمه مثنوی تنزیریدر زینا جمیع اشیا نکدر شایسته و مماثلتی فی من کل
 الوجود فی ابدی و هو السبح العظیم تشبیه در زیر احفه و طیر به سیمج و علیم
 دیور بافتل پادشاه باز را در خانه مثنوی چون کبی از خلده در دوزخ
 قرار غافل از لایستوی اصحابا و سوره حشرده بآیت تلخیص بیور لر و لا یکنوا
 کالذین جناب عونت بیور لر که ای مؤمنان سزاو ملک شول که کبریا که
 سو الله الکرامه مرین و عهده فی او نذر لیر قاسیم انفسهم ای جعلاهم ساین
 لها حتی لم یسمعوا ما ینفعه و لم یفعلوا ما یخلصها یعنی صوح تعالی بونلر نقشین

او تیردی صحیح نم گزیده نافع اولی استماع التیله و در فی نفس لریه حاصل و خالص اولی علی اشک
 اولی که هم العاصیون ای لکامون فی الغفوة لا یستوی الصواب لنار و اصحاب الجنة
 یعنی شول که اگر که یک نفس ایروب معارف و علوم و جنبه استحقاق تحصیل اید و
 برابر دکلدر شول که اگر که عصبی و خطائیکه ناره سخی اوله لراصبی الجنة
 ام العاصون همان اصحاب جنت در غیر و عظیم و طرات عظیمه فایز و جایز اولی و لغز
 بیت چون کنی از فلد در دور و در قرآن بازه خطا بدو و باز در طریق او بیاده نی
 ذوق و شوق و مرتبه تحصیل اید کردن صکره هوای نفسانی و وسوسه شیطانی
 سبیل مقتضای تنه مشتغک و شاکم اولی سا کلدر در پس حضرت خداوند
 بونری اول شریبازه تشبیه اید که پادشاه یک باز و سنده ساکن اوله
 اول دولک قدرین بلایوب اول شاه عالی مقدارین خدمتند و قرار اید و
 خانه دنیا دم پیره زن نفس کماره گرفتار اوله پس بیورر که ای باز طریقت
 نیچون فلد در فرای اید و پ دو ذره قرار اید و سرس مگو غافل بیس لا یستوی
اصحاب النار و اصحاب الجنة آیتن در اموی کمال مرتبه بعد الانقیاد ارتداد
 و بعد انکود کردن استعاذه لازم و رنگم حضرت نبی علیه السلام استعاذه
 اید و دیگر اللهم انی اعوذ بک من الخوف و العجز و المشی کنت کتر از غمخیزه
 فابتنش از مصلحتیه بوضوح قدر سیه اشارت بیورر که جناب عزت بیورر
 کنت کتر از غمخیزه و مرتبه عیاده کتر از غمخیزه اید که مخفی عبدان

این شعر بعد از این
 این شعر بعد از این

جواهر عظمه اجدوی اولی اسماء ذاتیه دن که غیب مکنون و ستر مکنون و بطن
 کل بطون و زرقا حبیب ان انوار پس بن کنت ایدم که بیدم کنت ذاتیه سده اندر
 که خفا و اولی کتر فلک و پینه سبب در خلقت الخلق لا اوف پس بن خلیه خلق
 ایدم لا اوف بلندن او توری خلقت الخلق اول کتر خلیه و سر غیبیک مفضل
 ظاهر و درون عبادت در معنی بیت کنت کتر اجنب بعزت لاندن حضرت خداوند
 مترجم اولوب بیورر که بن بر کتر ایدم در غمخیزه حسین رحمن خفیه ایدم فابتنش
 پس بن ابتفاش ایدم یعنی کوندر دم ان مهدیه برانت که هدایت کنی در بیت
 ده نکتد بود که اول کتر خلیه نکتد ظهور پینه علت ستم که اول مهدیه در کانت
 حجه المصطفی در مشی زبان سبب فرمود یزدان الفتح والفتح نور نور
 مصطفی جناب خدا قرآن عظیمه و فرقان که پند بیورر که والفتح
واللعل ان ای قسم وقت ارتقاء الشمس و تحبیه لان النهار یعنی نیم
یعنی خج چگون که وقت ارتقاء شمس در و خج به سمک تحبیه اول وقت
 نهار قوی اول و غشون او توری و در فی بس حقیق که اهل ساکن اولوب او
 لیکه ظلمای را که اوله سبح البحر سبح ادبر لر خج امواجی ساکن اول سبح
ربک و ما قلی جواب قسم بود رای ما قطعه قطع المودع یعنی سختی ربک ترک
 ایدم یا محمد و ما قلی دنی سما بفضل الیدی مفعولی کذا و قدر رعایه للفا صلیة
 تعذیری و ما قلی یک دیگر بوق فسیر ظاهر در اما عند العلی الخبی قدی فاد

قسمی غیر جابز و پس منصف معذرا اوله تقدیر کلام و رب الضحی دیگر اوله و یا خود صبح دل
 مراد نور باطن صلیف و بیکدن مراد جسد ظاهر محمد مجتبا اوله تقدیر کلام انوار باطنه
 مصطفی حقیق چون و جسد سائر مجتبا حقیق چون که قوای جسدانی بیه سکن و راکد اولوب
 مرتبه اطمینان نرسند و پس حضرت خداوند کار بویگده ارباب ظاهر کلامک اصحاب
 تحقیقک مراغه توفیق بیور و بدیر کر که جناب پروردگار ک نور زهار و شب تار و
 قسمی وارد در علی قصید لبیا لغة تعظیما نشان رسول الله کانه جناب خدا
 بیورده کر که ای بنم صمیم بنم ضحایه قسم سنگ نور پاک کشت بهائی و یلده قسم
 تن تابا نکه مائنتی اوله و غدن او نوریدر یوسفه فانی اولن اشیا نکه بنم
 فتمده نه مقسم به اولغه لیاقتی وارد در اموی سنگ نور و کم من وجهت به
 اولنه بولی قسم ایوب یک نور که تعظیم و ذاکه تکبریم نه مرتبه اید و کی خلقه بوند مقام
 حنا اوله خاریان و رستایی در تاریکی شیر مشغولی که لوانزلنا کتابا بالحبیل
 نصدح ثم انقطع ثم ارتحل سورة حشر سجدده بواقیه اشارت بیورده کر که لوانزلنا
 انزلنا هذا القرآن علی حبیل علی طریق التجیل و التمشیل یعنی قرآن عظیمک شانندن
 و فرقان کر یک بر شانندن کر که اگر از کبی جباله عقل و تمیز و پیر و نیز انزال
 بیایسک بوقرانی طما غلردن بوطاغ اوزرینه کرانیه خاشعاً متصدحاً من
 خشیة الله حسن اول حبیل کوریدر که ای دانی و من گفته خاشع و متذلل و متوفق
 و یار و یار که کوریدر که الله قورقوسندن و کک لا مثال لکم برای الناس و بو

مغالی

مثلثی برضربا بر و ب تبیین ایلر و زنا **اعلمهم بتکلمون** تا بنوثر تفکر ایزده لو بو آینه
 توبیح و توبیح و اردلان نکه عدم بخشه عند تلاوة القرآن و شوق قلبه عند ذکراته المکد
 الثانی **فروحات صوفیان بهیمة مشنوی** صوفیان تعصیر بودند و فخر کا و فخران
 بی کوا بیدر کا و القوان بکون کوا احد بنه اشارت در معنی فخر قریبا و لدی کوزه فخر کوزه
 قریبا و لم سی بر و قصور نون فخر اخیال و لن کمنه کرمی سکنم شنبه و انتخابانم سیدر
 نکم صوفیلر فقیر و بر تعصیر ایلر و اولر فکر نون بهیمة مسافری فروخت انو بربس حضرت
 بیورد کرم اول صوفیلر فقیر و بر تعصیر ایلر بربس فخر و خلق کلامد کرم کا و القوان فخر قریبا
 اولدی ان بی برده کرم اکو یون نون **سیر ایلر کرم ابارده** و ایلر ایلر ایدر بی کاد نکه
 خبر یورد کوا تمیزیت او ذره منصوبد و سیر ایلر سیر دن کوا نکه صفی در **نعمه**
قصه مغلس مشنوی در نغمه نکه بخوان **هل طلب کس** دل منه بر سخلان **مسور**
 بس ده بو آینه اشارت یورد کرم **ومن نغمه نکه فی الخلق ای** و من لطل
 عره قلبه فی الخلق فلما نزل تیز ایدر ضعفه و انتقض قواه عکس مکان علیه
 بداء امره یعنی شول کرم نکه کرمی بر سخلان ایلر و زنگیس و تغلب ایلر و ز
 خلقتده آنی پس دایم ضعیفتر ایدر اولوب قواسم منقض اولور و عالی عالم
 صبا و نوره اولن حالته رجوع ایلر و **الحاصل عقل** و ادراکته نقص و فاهم و فاهم
 نیان طاری و لوپ مانند صبیحی اعلی و جل ذی اولور افلا تفعلون ای و
 من قدر علی المسخ و الطس یعنی احسن تقویدن ازل عمره تکلیف ایلرین الله

دوباره
توبه کرد و هزار بار
تلاوت قرآن کرد
و در شهر
بیت
صبر فرمود و بیا بیا
حیث لا صبر فلا ایمان
و در آن وقت که
فرمود که ای ایمنه

۱۰۰. شرح جزو خود بجهت هر شخص
 ۱۰۱. خجسته بجهت واتی و انکار
 ۱۰۲. بشنید به جهت اولیای معنی
 ۱۰۳. و با خجسته بجهت بجهت
 ۱۰۴. فتنه اش با خجسته
 ۱۰۵. کاتب اولیای کرم
 ۱۰۶. و صفی شرح خود با خجسته

 $\frac{2}{2}$

قاصد در که بوانت انک کوزلرس طمس ابرو پ صورتلرس سچ ابرو پس بو گفتار
 بچون تعقل اتمزلر حضرت خدا و نوکار بو خلدو بیوردر که صعبن جمال صورتیه و خوب
 جازیه گرفتار اولمه زیرا پادار دکلدر و من نمره گفت نصنندن بهره دارد
 خبردار اوله کور که بونکرک پایا نیچه حوز و زار اولور امان حضرت پور کار اوله
مثنوی الیه قدر کبر و وریا الیه قبل سافر ما شیا **معنی** بیت حضرت نبی مکریم
 عیان اولدوغی خالده بندی دینلر که نبی سافرت ابدی مایشه اولدوغی
 خالده خفیه خلندو مستوفی **مثنوی** زوی زرد و دیره مسد و
 سبک کوعدای و التماذات **الحکام** تعبیری جلد اوله عرب بادیه نشین
 حکایه سنده مستوفی مرور ابدی **در بیان فرمودن والی که این خار بکس**
مثنوی گفت الایام باجم بینند گفت بجل لا تا اطلد بینند گفت یعنی اول خار
 بن صاحبی والی ولایت دیر یکم الایام باجمی بیتا بزم مابینمزه باجمی کونکر
 وارد در بکون اولمر سه بر آخر کونره آنی قلع ایدرم گفت اول والی شد
 دنی دیر یکم بجل تنجیل الیه لا تا اطلد سما طله الیه یعنی ثانیته مطلق گفته حقی
 منع ایدروپ تاخیر انکه دیور دینت بزم دینری یعنی بزه قدر و عکس عیدو
 وعده بی خار بندن مراد هوای نفس و افکار ذمیه در وانی دن مراد
 مرشد کامل در پس مبتدی و ستر شده دایما نصیبی لیدر که تسویه و تاخیر
 که الوقت سیف قاطع در نفس کی ترکیه و قلبکی هوادن تصفیه خل اکرا احوال

ابرار

ایدر سک بو مافیونا نفع ک خدا و ذمیه می سچم اولوب اول در دمنو غافل
 ای الایام بیتا دیوب ایام آتیه به اعتقاد ایدر **مثنوی** عروۃ الوثقی
 است این ترک هوا بکشت این شلخ جانرا بر سیم **سوره** بقوه ده اولس
 آینه اشارت بیوردر لاکراه فی الدین دینده هیچ اکراه و اجبار یوقدر
 زیرا اکراه بر کس بی بر فعله ابرام ایدر که تنکه انده خیر اولمیر قدر نبین **مثنوی**
من الیه تحقیقا متمیز و متبیین اولدی رشد ضلالندن و غوا بندن و ایمان
 کفون و صی باطلندن دلائیل واضح و براین قاطعه الیه **مثنوی** باطلان
 پس هر شول که کافر اوله طاغوت یعنی شیطان و یا اصنام و یا خود
 نفس و هوای نفس **ابن** تحقیق بیوردر که طاغوت عوام نفس درو
 طاغوت خواص سوی نفه درودنی هر نه که وصلت حقه مانقدر اولس که
 طاغوت رلفظ طاغوت مصدر در سکوت در بسوط کبی واحده و جمع **اطلاق**
 اولنور و یونس **بانه** یعنی شول که که طاعنی نفس منکر و کافر اولدی و **اللاه**
 موقدر و مؤمن اولدی **قدر است** که تحقیق اول که تثبیت و اثبات
 ابدی **بالوۃ الوثقی** حبیل وثیقه و سبب متینه **لا انقصام** لا ایدر و
 وثقی که اکا انقطاع یوقدر فصی الشی قانقصم دیر اول شئی منقطع اولوب
 پاره پاره اوله و عروۃ وثقی دن مراد استعاره در علم سبیل التمشیل
 بعضی شریعت در دیشکر و بعضی ایمان و بعضی قرآن و بعضی توفیق

وهرایت دینی و بعضی کشت و جزیه خالی کون و مکان دیور شد اما حضرت مولانا
 بیور لکه عروۃ الوثقی در بو ترک هوا زیرا الهوی عند الله بعض من کعب الهام در پس
 هوای ترک قریب جفی مستلزم در شکم دنی بود که چکر بو ترک هوا فامی جانک
 شاهنسی سهای حقیقت و یا خود شاهن مراد ترک هوا اوله دنی تغیر کلام بولیم
 دیک اوله که چکر بو ترک هوا فامی شاه جانی سهای و الله سمیع علیم الله تعالی
 سمیع در هر ک افوالنی و علیم در هر شیک احواله **مثنوی** ما ریت اذ ریت
 کنت حی کار حی بو کار عا دار لبی بوانیک تغیر علی اولده وزیر حکایه سنده
 سبقت اندی **مثنوی** صبغت الله کشت خم رنگ بو پیش یک رنگ کرد دانور
 سوره بقره اول آیت اشارت بر که بیور در صبغت الله صبغت معزز در
 مکتد در منصوب در قولوا آتوا قولن تغیر کلام قولوا آتوا الله و صبغت صبغت
 اوهدانا هدایت او طهر قلوبنا بالای نظایره بوانیک سبب و دودی بود
 که نصاری و لادنی بر ما اصغر که آکا خودیه دیور دی آکا غل بر و بطل لور
 صکره دیور دیکه الآن کان نصرانیاً حقاً پس حی تعالی مسلمانده امرای دیکه
 دیک سزای نومند آتوا الله و صبغت الله بالایمان و ایما و هدایت صبغت شمیه
 اولنی هدایت متمدنی و ایما تک مؤمنینه تاثیر نزن کنایه در شکم صبغت تک
 مصبوغ علیه تداخل و تاثیر اولدی که **ومن احسن من الله صبغت یون**
 لا صبغت احسن من صبغت یون صبغت یون نذر الله من احسن کدر و خوش

عابدون

عابدون معطوف آتوا الله او زده و بو عطف دلالت بر که صبغت الله قولوا
 قولک معطولی و له یعنی قولوا آتوا الله و صبغت صبغت و سخن یعنی نزل اول
 آتوا الله عابدون عابدون معنی نیست صبغت الله اولدی هم رنگ بو غیر بو
 رنگ رنگ کوی یعنی نهوت ذاتک رنگی که بی رنگ اولمقد روحی بوی سی اولور و بوی رنگ
 که بندن جمیع پیشهای مختلفه و طبایع متوعه بی رنگ اولور اول هویت یکنده
 یعنی هر شی تعیننی افنا ایدر وحدت ذاته مادامکه بر ساک رنگ عالمندن
 بی رنگ اولوب پاک و لمیه صبغت الله ایله رنگین اولمز **مثنوی** بحرین بر چرخ
 برهم زنان در پیششان برزخ لایبغیان **مثنوی** تغیره فی جلد الاول ستونی
آمدن دوستان به بیمارستان جهت بر سرش و الفنون مثنوی چون سبیلان
 راست این کار و کیم لازم آمد یقینون الانبیا **سوره آل عمران** اول آیت
 اشارت بیور در ان الدین یکفون بایا الله تخفیف شول که که کافر
 اولور و یقینون النبیان بغیر حق و قتل یور لر نیلونی بغیر حق مراد اهل
 کتابد که نبیلر بنی قتل ایلر و یقینون الدین بامرون بالقسط من النان
 و دخی قتل ایلر شول که لیکه امر و وفایدر لودی عوانلک ناسدن قشر ام
 بعز ابلیس پس بونمره تبشیر ایلد و مشرده ایلد عذاب الیمی و نار جهنمی اولک
 بونمره الدین حبیط اعمالهم اول که لرد که بونکر طاعت و حسناتی
 و اعمال و خیراتی با کلمه باطل اولدی فی الدنیا و الآخرة دنیا و آخرت و مالهم

مطلب
فی زمانه اولی
سفرهای روزگار

من بحیر بن بکر را چون یوقدر غذا بلیمن خلاصه بر ناصر یوقدر پس فی زمانه اولی
سنگی روزگار دخی نیچه غایب نی بدو نیچه خیرای حبس ایدو نیچه صلی و اولیا
جغای بلاعد ایدوب کین هلاک و کین بلاذده و غنائ کلش لود حقی یوقم
و کثیر التفصیر کند و دیار و مزده ارشاد و تذکیر قیدیه مقید اکین اصحاب یوقم
بر نیچه اصل حس که فی جیدام حبس من سرش نکرده در عینه افترای کا ذبه
و احوال فاسده ابله مشام قلوب نی بدو اوله مزه سبب و لود یو یککه قتل کترار
قصدا بلیک لکن عینی الله عن مکایدوم و اخلاصنی عن شدایدوم و اوق قدری
و شجوری نصبری علی عداوتهم و ملاصتهم و هم الذین یبرون لیطفوا
قور الله و الله منم نوره و کورده اکافرون پس حضرت مولانا فایده یلغوا
والغراذ و الثون مصری حضرت نیک حکایه لیرن و ملاج منصور حکایه لیرن ایراد
ایدوب و قرآنکه استنشک دیور در کورک سفرهای دنیا دن عیال حال اجتناب
و احتیاط اولنه و بویاتکه دخی یوقمونی تحقیق بیورب دیر کورک مشنوی انبیا
گفته قوم راه کم از سفره اتا نظیر ناکم سورة یس ده بواینه اشاد نور قالوا
انا نظیر ناکم ای تشامت حبس لیل طرعتا بسببکم یعنی کفاد انطاکته انبیا به
و بدیکر تحقیقا بنوسنی نظیر ایکور یعنی طیره و تشامت اخذ ایکور سکر
سببکوز ایلد بود بار دن امطار و برک و بار و اشج و منقطع اولوب قسط و غلا
آشکاره اولری دیدیرن لکن لکن مشنوی و انزجیکم ای لکن لم یوجعوا عن مقامکم

هزه لغتکم باجی رة یعنی اگر یوقم کلکوز دن رجوع انحر کوز سزنی سنک ایدو
دیدیر و سببکم مشنوی عذاب الیم دخی سیزه البقه بزدن عذاب الیم و بلای عظیم سن
ایدو دیدیر قالوا طارکم حکم انبیا علیهم السلام دخی بنظره دیدیرای قوم
بر نکبت طیرت و تشامت سکرکه در که اول انبیا به اذلا کلکوز در دخی انسواء
حال و اقیح اعیال کلکوز در این ذکر کم همزه استفهام و و وف نطرکه و جواب
شرط کوز و قدر ما قبلینک دلالتی سببیه تعذیر کلام این و عظمیم یا فیه
سعادتم نظیر تم و تشامت و توحید تم بالرحیم و التعذیب یعنی اگر سیزه تذکیر و توحید
اولونید و کوز شول کلامی که سعادتم کوز آنده در برنی نظیر و تشامت می
ایدو و کوز و رحیم و تعذیب و عده فی ایدو و کوز بل انتم قوم سرفون بل انتم
قوم عاذکم الاسراف فی العصب بلکه سزیر قوم سکرکه عاذ کوز خطا و عصبانده
بجا و زوا سرافد و لکن تعظیم و تکریم واجب و لازم اولن کسند لری شقیق ایدو
تشانم ایدو سزینکم الان بعضی منکم و ثور اوللک فرقوا و وفانی صحبت لیرن دور
و مفارقت لیرن من اجور قلوب لیر شول قوم راه کم کچی که سفاست لیرن انبیا به
اتا نظیر ناکم دیدیردی مشنوی چون دلان شاه زیشان خون بود عمت
وانت خیرام چون بود سورة انفالده اولن آینه اشاد نور و ما کان الله یعدکم
وانت خیرام ابتدای بیت بود که و اذ قالوا الله انهم شول و قنده کافر لیر دیدیر که
ای بزم و غیران کان هذا هو الحق من عندک اگر یوقم آن حق ایس سنک فیکره

نازل و در سه خاطر عینا جاریه من السماء پس بزم او ز ریزه طش پذیر او
 اینجا عذاب الیم یا خود بزه عذاب الیم کنور پس جناب عزت بیور که و ما کان الله بعبادهم
 یعنی الله تعالی بفرموده الله عذاب قلندر بعد از بزم ده اولن لام تا کید فیما بین و انت فیما
 حال بود که با یخزن بنو کر ایچنده اوله سن و حیات الهی بود که جاریه که بر تو مک
 ایچنده که بنی سی اوله الله تعالی بفرموده عذاب بنما خصم که سنگ کی پیله اوله و ما
 کان الله معذبهم و هم یستغفرون دق الله تعالی بفرموده معذب اوله بنو موسی مستغفر
 اوله قلمی خالده بنو مردن استغفار ی فی در عینه اگر بنو موسی مستغفر بنون اوله لری
 الله تعالی بفرموده عذاب بنمزدی معینه بیت چونک اول پادشاه یک قلمی بود که بنون خون
 اوله عصمت و انت فیما چون اوله درین آفت ناخیز مشغولی زخم کرد این کرک
 در عذر لیس امد کا نا ذینا نسیب سور و یوسفده اولن آیته اشارت
 قصه بود که یوسف که قرداش لری بنزار حید و نیچ و غنبله یوسف یعقوب بن
 جدا ایدوب صحرایه دیو الی کید و بغیا به جبهه انقا ایلد کورون صکره و جاوا
 ایا هم با لینه کلد یورع و یکبون بجا و کربیه ایلد کوری خالده بیهوش و قشند
 حضرت یعقوب بنو کر فریاد و کجاس کوشل ایدوب دیکیم ای نوردیده لرم
 سزه نولیکه فریاد ایدر کز خالو ایا با تا دیر یکریم ای بزم بابا منرا نا نسیب
 تحقیقا بنر ذاهب اولدی عدوده و رمیده بوی بر عینه ت ایلد و کمر
 خالده افتعال یا بیلد تفاعل یا بکاه بری بیلد استغی را و نوب بوی بوی

مناسبت استغی را و لور و کورت یوسف عندنا و بنو یوسف قودن اسباب
 و متا کرک قشند و کتدک فاکله التذیب بیلی فی قورد اکل ایلدی و ما انت بنون
 لنا حال بود که سن بزه مصدق دکل سن بلور و کورت صا و یون اگر چه بنو صا و
 ایلک ده پس حضرت مولانا اهل حدی خوان یوسف تشبیه بیور ب در کرک
 بود که کان خون خوران سکا زخم و یرد قدر صکره یوسف که قرداش لری
 کبی انا ذینا نسیب دیو عذر دقلد قلمی کبی بود که کادی نیچ عذر و بهانه لور
 موز کردن مریوان که ذوالنون دیو الله مشغولی ناز زخم بخت یا یم
 من حبیب چون قیل از کا و موسی ای ثقات مسوره بقره ده اولن آیته اشارت
 و اذ قلتم نف منصوب را ذکر فعلیکه خطا بی عتبه یهود اید در کرک پیغمبر
 معاصر لرد و بنو کره قتل سنا دی اگر چه اسلاف دن صادر اولدیه اما
 بوجا عتبه بولند و غنن او قوری در عینه اذکر و اوقت قتلکم نف فاذا انتم
 قتلای خنصم فی نشانایع اول نف که شاننده سزا خنصم و اختصام
 ایلد و کوز ذیرا منی صیغ بعضی سینه دفع ایلد خود نوافع ایلد و کوزا نک
 قتلای هر یک یوز نف کوزدن آخوه طرح انکله و اذ انتم اصلنده ندر انتم
 ایدری بعضی الذرافع تا داله قلم و لوب ادغام اولنوب بعد سکونیه ابتدا
 مستغذ را و لور و غنن انکره ابراد اولندی و الله شرح ما کتم کتمون و الله
 تعا اخله و اظها داید یحید را و لشی که سزانی کتم و سزاییدی اولد و کوز اول

مقتولی تاحی بره قتلون صکره و قنقه سی بود که بر پرکس وادایدی وارفی غم
 زاد لرزون غیری یو غیری پس ناله طلوع ایروب جیلکده بر صحرایه جیلکده و ب قتل ایلدیر
 بعده ایکی کو یکربا بینه بر اقوب دیت طلب ایلدیر پس حضرت موسی به مملوب شکایت
 ایروب اول قریه نکا مالیس جی ایروب اهل قریه یین ایلدیر که بزم جبریز یوقدر پس
 حضرت موسی بنو نوره دیت حکم ایلمکره التماس ایلدیر که یا موسی نزدیچی ادا ایلم
 اما لطف ایلم حضرت دعا ایلم که بونک قانلی معلوم اوله حضرت موسی به احوال بالکلیه
 معلوم اولدی بنو نوره دیدیم ای قوم الله تشابه امر ایلم که سز بنو نوره ذبح ایلم
 بنو نوره دیدیم که برنی استنوا ای بورس یا موسی حضرت موسی دیدیم انزه صغول
 جاهل و لمدن و استنوا الله دن پس دیدیم که یا موسی رنگدن بزم ایچون
 استدعا ایلم که اول بونک و صغیر بزه بیایمسون موسی علیه السلام دیدیم حق تعالی
 بیورد که اول بونک که نه پیر و نه بشکود و نه تاز و دریلگی بوا یکسجی باینند
 سینه معتدل پس دیدیم که رنگه دعا ایلم که انک لونی نه رنگه در پس
 موسی علیه السلام دیدیم که حق تعالی دیر که اول او کوز صار و در التفت حضرت
 موسی و صفا ایلم و کی اوزده اول بوزی بر صاف یکنده بولوب طلولو سی طلولو
 آلتنه انشرا ایروب آنی ذبح ایلدیر قتلنا اضر بوه پس نزدیکر که اول
 مقتوله و ورک بعضی اول بونک بر باره سیده بعضی دیده بعضی
 قولیده بعضی قویور و غیل و بعضی قویور غیل و بعضی علی ای وجه کان اول

اورک
 بونک
 قتل

نورک

بونه نک بر غنیه اول مقتول ضرب ایلمکره صکره جیت بولوب بنو نوره قاتلنن علی
 التفصل خبر و یروب بینه اولدی کزک بونقتولی جی ایلم و کی کسی اسیر الله الموت
 الله سائر موتایی دخی اصیا ایلم و ویکیم سزه کوسه ترای مکران حشر خطاب
 یا اول زمانه اولن قوم اوله و یا حضرت پیغمبر زمانه اولن اهل انکاره
 اوله و یا بنی اسرائیل اوله یا الله الله تعالی یات و علاماتی کمال قدرتی اوزر
 حکم مقتول تا اوله که سز مقتول ایلم که سز اول خالی بیچون چون که نفس مرده
 اصیا ایلم که در درسا یونفوسک جی می دخی اکاشکل اولمرا اهل تحقیق
 بومعانی وجوده آلوب دیر کر ان کک قلبی ول مرده کی در نفسی بقره
 کبی در پس هر کم قیلک حیا استر به بقره نفک تیغ جی اهره ایل
 ذبح انیمجه قیلک جی ایلم که از جی انفوسکم بیوی الحی الله بومعانیه شام
 و حضرت بیورد قلی بیت بومعانیه مطابعت در دنیا ظاهر شون فصاحت
 مشوی به نقصان بدن آمد فرج و درنجی که مایع الا عیروج مسوده فخره و بعضی
 مسوره ده بوا بیت ذکر او نشد در کس علی الا عیروج ایچ اوزده تکلیف
 وزمت یوقدر اکو غرودن خلف ایلم رسه و لا علی الا عیروج جی دخی ساقط
 جی یوقدر و لا علی الا عیروج جی دخی مرصنه ده جی یوقدر زیر ابوجهلی معذور
 بیت نور نامی جی بریده بی است انکه لا شرفی ولا غری کیت مسوده
 نورده اولن آیت نوره اشارت بیورد که الله نور السموات والارض اهل

تغیر بیور در کرکه نور لغتده شمس و قمر و نجوم و آتش و بنور امتالی ذوات
مضینه در ارضه واقع اولی کیفیت دیر و بوی کیفیت ایسه اولی کمال
و صانع بر کمال بی کیفیت و به مثال در پس تقدیر و تا و به محتاج اولی اکثر
اهل تغیر مضاف تقدیر اید و پ دیر کرکه الله خالق نور السموات و الارض
اوله و با خود زید کرم وجود دیر برای ذکر کم و ذو وجود دیگر تقدیر و با خود
کبی و نور السموات دیگر اوله و با خود عیال طریقی التجوز نور بعین نور اول
ای نور السموات دیگر اوله و محاکم نور السموات و الارض دخی نور
دیر اما آری یعنی بیور در کرکه اصل نور حقیقه ذات حقد و غیر مستطمت
محض و عدم مطلق در زیر نور اسماء ذاتیه دندر پس غیر به نور اطلاق عیال
طریقی الحی از در اگر دیده شود ایله نظر اوله کلی یا سوی است ظلمت
محض در زیر آما سوی من حیث هو هو عدم محض در تنگم حضرت بیور در آن
است خلق الخلق فی ظلمه ای فی عدم ثم رشح علیهم من نوره و بر حد شیده در
حضرت پیغمبر در سؤال بیور و دیگر که با رسول الله پیغمبر حضرت بیور دیر
عرفت الاشیاء با حقه ای بنور الله پس بونون معلوم اولور که حقیقتده نور
او در و جمیع اشیا انکله مظهر و مبصر در بیت الله عالم بنور است پیدا کجا
او کرد و از عالم هوید و ای نادان که او فرستید تا بان بنور شمع جوید و در بیابان
اگر دخی زیاده استفادده مراد او نور سه بوایت پرانواره مستقلا نصیب

نور که تقدیر کلام مذکور در عظیم کاین علی نور معین اول غیر عنه و منتهی بالحق اول نور که
 فی حد ذاته نور واحد و پس نور شکوه و نور مصباح و نور زیاده و نور ذیت اکا
 منتقم اولوب متناظر اول متضاد اولوب نور علی نور اولور ذبوره کلام بود که
 چنین مصباح مکان متضاد بقدر اول شکوته اولد و بی کس نور جمیع اولور
 برکنده اولمزا اما مکنا و اسعده اول نور منشر و پرکنده اولور و قدر یک
 مصباح کانداده و اضافیه اعون و انفر در و کنگ ذیت سایه دهنده صفا
 لطافیه زیاده در پس بری برینه منتقم و مقارن اولد و قدر نور علی نور اولد
 مؤرد در پهلوی نه کنوده من شانه تها بدایت ایلر نورینه عبادت در نه هدایت
 مراد ایلر و کنی و یفر نه الامثال نه تها ضرب امثال ایلر للفاسان نه تقویا
 لغیر هم زیاده معقولاتی همیشه محسوسه ده ایلر و ایلر معانی مانوس فکر
 و غوامض و خفیات و روشن و محسوس فلور و نه کج کل شیء علی علم الله تها حقایی حور
 معقول و دقایق مستور و محسوسات در جمیع شایه عالم و کماله در کماله علمیه
 محیط در معنی بیت چه کمال نواری جلوه بیره بی در معنی عافیه سرع الزوال دور
 اول نور که لا شرقی و لا غربی در فتنه در که نور مجذوب و نور جدریت برقرار
 چون محیط لا بصا ایدان نورانی را امله نصار دان سوره بقره کلامه است
 اولن آینه اشاد در جناب عزت منافقین کمال حوالی علی طریق التمثیل نور پرورد
 یحی و البرق قریب و نور که روشنانی ایلر محیط ابصار هم نور که کوزر یک

نورینی اخذ ایلر فی خطفا غیر عنه کمال اصا الهم کل ظرف در و ما کنه توصیف در
 معنایه کل وقت یعنی و فتنه که بنور بره بره اضافیه ایلر و بوجله دنی مستقر
 و سوال معترده جو ایلر کات دیکله و لکنه کیف یصفون فی وقت غل و در مثل هذا
 البرق سواء نور اول روشن کنده و با طبع نورده یور در خطوات سیر ایلر
 اضافیه معنی اولور و معنوی شذوفا و نور تقدیر کمال نور البرق الهم شمس کمال
 اخذ و و اگر لازم معنایه و بر و نور سیم معنایه و بر و نور و و اذ انظلم علیهم ای
 خفا البرق و التبر علیهم الهم معنی دکل تقدیر لازم معنایه اولور فاما
 واقف و ثابت اولور در مکان نرین مخیرین اولد و فکری خالده و لو شانه اگر
 الله تها دیکره لذی بسمهم اگر الله تها دیکره کیده در بونکر کاشتمه بی
 آواز عدله و ابصار الهم و بونکر کورمه برین معانی بوقله و معنوی شانه خذو
 تقدیری و لو شانه الله ان ینزل لذی بسمهم برهما ان الله علی کل شیء قدیر تحقیقا الله
 تها جمیع اشیا او ذره قادر در جناب عزت تنبیه ایلر در منافقین شول کور
 شب ظلمایند و یسبیا باند نه بسمهم و اعطاه خطیمه و صاعقه برعد و لما
 بری بونری سر اسم قلوب صدای صاعقه دن انگشت بر کوش ایلر و بر اول
 ظلمایند و حیران و مدد بوش فکر بر بر کور بونره بری کمال اولوب طریق عیان
 اولد و قدره برنی خطو یسیر کسیر ایلر و بری زایل اولد و قدره یزید بونر و نور
 اولوب سرگردان اول الهم سواء مراد سلامه در که سبب حیوة قلوب در و ظلم

مراد از باب نقای اوزره صعب شاق اولی تکالیف شرعیة در و ترک مال و جاه در
 و ریاست و ادیان قدیمه لریور پس بونکره بونکره کورات ظلمات مشابه سنده ایدی
 و برقرن مراد حال و غنایم و نفرت و ظفر و بونکره مثالی مرادات لغت یافته اید
 ظهورات ایدی طریق اسلامده بونچه قدم بوریوب اسلامدن خطا کورت لری
 و هر بار که امری باشد و تکالیف شرعیة و امور شاقه نازل و سیدی ظلمات
 قالور کچی طریق اسلامده متوقف اولوب قالور لیدی **ماحصل کلام** اید
 نغده دوست مدح کوی و خوفی بختدن دشمن عیب جوای بیریور حضرت مولا
 بو محله مال و جاه دنیایی بروی خاطفه تشبیه ایدوب بیورر کر برق مال
 مانیا و دزد نور بصیر نور او که لا شرفی و لا غریبی و لری نور با قید رانی
 انصار بل و اکام طالب اول **میشوی** او که لا شرفی و لا غریبی اولی
 تا که خوف زاید از ذات الشمان لذت ذات الیمین بری الرجال بونیک
 معتزله بیج بود که ای ساکد حق تعالی بر حالدن بر حاله قبول و قبول انکه بیجا
 انکیچو نور که تا کم سفاک خوف طوعه حق حصول جانبدن اولمه دن
 اهل خدائدن اولمه دن زیرا ذات الشمان حق قدر و غنی صفتیدر
 پس معراج ثانی سوال مقدر در یک لازم کلدیکه یا اهل کمالک و
 رجال الله نه است لریور لریور الرجال لذت ذات الیمین یعنی رجال
 الله رجال ایدر لذت الیمینک لذت حق و حق رحمت و لطفی صفتیدر

و غنی ترین ذات الشمان و ذات الیمین جلد اولمه مرور انکی اولمه برآیه
 ان اصبح ما کم غورا سورده مکده اولی آیت اشارت در **قل رب ایتهم** دی بو کافر
 یا محمد اخبرونی معنا سنده اولمه سی بو وجهله اولور که **دو بیت** بسید را خبره
 مرئی اولی شنیدن پس رویندن استغفارم روینک متعلقندن استخار
 بوی سنده جادی ولدی ان اصبح ما کم غورا ای غایبانی لا درضی بخت لاینا
 الدلاء یعنی اگر سکر صو کوز از سنده غایب اولور سه یعنی غودینه و دینه کیدی
 اولور سه **فلم یاکلم** پس سزی کم کتور در **ما جبار** با ما ظاهر
 که هر کس آنی کور در **انصار موسی برینا جاشنا** انکه گفتانی مرضت لم تعد مرشم
 و بخور او تنگ نشو بو حدیث قدسیه اشارت بیورر لریور که جناب عزت بیورر لریور
 یا ابن آدم مرضت ای دم او غلی بن خسته اولدم فلم تعد لریور عبادت ایلدک
 و **انظمتک فلم تخفی** و استغنیتم فلم تسخ بن طعام سنده دم طعام انکون بن
 صواستدم استغنا انکون شاد رفته معتمد حدیث را اول قول دخی دیورش
 که یارب سن منزله سن خسته اولمه دن و غیریدن جناب عزت بیورر لریور که فلان
 قوم خسته اولدی اگر انک خاطرین صودر سک هم حقیقتده بکا انک کچی ایدی
 اول عبادتی و اطعام و اسقایی یعنی بیت اول الله دیدیکه بن خسته اولدم یعنی
 عبادت انک که بن رنجور اولدم او مرغی منتهای خسته اولدی دیور انکه بی سیم و بی
 بیمر خنده است در حق آن بنده هم این بیسده است بو حدیث قدسیه اشارت

هیچکس را و پدر را ایزال العبدانی با توافقی که است بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم
 الذي یبصری ویدره الیه بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 نوافل تعبیر ایدر بر بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 و جوارحی و احوال و افعالی بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 قابل بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 و بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 عت که منزله علی بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 لایق است بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 و کردن طوعی بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 بود که بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 التبدل بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 تقدیر بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 در بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 اول بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 مسجد بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم

اینک خلاصه
 از کتاب

و لم یولد و کس دن طوعی زیاده بود و جسد را اول بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم
 منزه بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 جمال بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 صالح و ارد را بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 و بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 زن و فرزندان بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 بری بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 اول بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 و بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 بهود بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 حضرت بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 والد و مولودی بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 نیم بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 چنان بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 فزای بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 بیور بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم
 اشیا بسم الله الرحمن الرحیم بی بسم بی بسم بی بسم بی بسم

طلب الطلوع

العناقا و ما صلوا الله بها احب اليه من الطلاق و كما روى سمع عن ابي هريرة قال
رسول الله صلى الله عليه وسلم ان ابليس يجمع غنمه في الايام فبعث الله اياه فيقول
اناس فادناهم اليه منزلة اعظمهم فاستنزلهم في احداهم فيقول فعلت كذا او كذا فيقول
ما صنعت شيئا ثم ياتيهم فيقول ما تركت حتى ذوقتم بين امر و بين امراته فيدريه
منه فيقول نعم انت پس معلوم اوليكه بزرگه شيعه قتلند و زياده مقبول اوله
انته قتلند بغيابت مبعوث و طوع و مقرر و در پير **مثنوی** حفت الجنة
بكم و ثبات حفت النيران من شهواتنا بوعده ان اشارت بيور در حفت الجنة
جنت احاطه اولدي بايك كاره كراهت و شغل و حفت النيران جهنم احاطه
اولدي بالشهوات لئلا يذو مشبهاتك نيلك **مثنوی** اخرويش مراد شغلش
نست كوي با فبايد و عفت خست بوعده ان اشارت بيور در كوي كه حضرت پيغمبر
ع بيور ديورن احقند كه اخرويش حفت اخرويش الله يعني الله تعالى رجا
عودتلي صفوف صلاته كه وفك ديري شول ميشندن كه اخرويش الله
الله تعالى بونلي كرو قلدي كرويه اثره و اكو عقده معني بيت حضرت مولانا بابو
كه پيغمبر اخرويش بيور سندن مرادي سكك فك در كه اول فك مؤخر
كوك و عفاك هر كاره معذم كرك **اعمال كردن آن شخص بيت** گفت
ادعوا الله بي ذاري مباشن تا بي شك شيراي كبر باشن **سوره مؤمن هم**
ده اولين آيه اشارت در و قال **در بيم سرك** ركنوز سزه و بيم **ادعوا**

لكم قولكم بكاد دعا ايلك بن اجابت ايدم نزو چون ان الذين يستكبرون عن عبادتي
شول كك كركه استكبا و ايليه لو يكجا عبادت الله دن مغتر لربو محله عبادتي دعا
معنا سنده ايلم شلرد در ذير الله **مع العباد** در بيم بكاد دعا دن استكبا
ايل **سيد غلور** **جهنم** و اخرويش عن قريب جهنم خود و حقير اولو قلدي حاله داخل
اولو در **بيت** في السماء و زكلم تشيده **نورين** پستي چه بر خفته **سوره**
زاد يانده اولين آيه اشارت در و في السماء و زكلم يعني سماء در سرك اسباب
در زكلم و ما لوه و دن و في وعده اولند و غلوز ثواب و جنت معني بيت چي حقه
سماده در در زكلم و بدو كس كوشل تكي كرا تكي **پوستي** و اسفل دنياه نچون
بايشور **مثنوی** چون دوايت مي خرايد در كس قصه بوطا ليك بويو خوان
بوسوره شريفك سبب نزولي بود كه بركون عباد الله اين ام كنوم حضرت رسالت
پناه كلوپ علمني ميا علمك الله يا رسول الله ديري و حضرت اول حينده اشرف
و معنا ديد قريش اسلامه دعوت ايدوب بولوه كمي ان نوبه تو خيندن اين كنوم
اسلامه جواب و بيم كوده ام كنوم ايج اولد و غلوز حضرتك ول قوم شغلن ادراك
ايدو ميبوب حضرتك كلاك قطع ايدوب كرا و يا رسول الله علمني ميا علمك الله ديور
حضرت مبارك بوزلويين عجبول يدي و بانون اعراض ايلدي و عقب بوسوره
شريف نازل و بوي پس حضرت پيغمبر هر بار كه اين ام كنوم كود لودي مرصبا
بمن عاينني فيه رقب و بوعظم ايدو لودي حقي ايكي كوه مدينه به خليفه ايلد بغير ايدو

گفته شد پس جناب حضرت عاظمی الحکامه بود که در کتب معنی اول بنی مکرم بود بنی شوی
ایلدی و توتی دخی اعراض ایلدی ان جاده الایح لان جاده تقدیر نه در اعراض ایلدی
منسوب مفعول له در عجبس به معنی ایح کک کا کدر و کنون او تودی و مایلدی
ای ای شای عجبک دارکجا لایعنی سنی نه شای دارک و عالم قلود بواجع کک
حالت لعلک یزکی شاید که اول ای تزی و تطهیر ایلیه دس ذنوبین و او ضار
او زاردن سنگ کلامک استماع انک لک بید یزکی اصلنده یزکی ایلی
یا زایه مدغم اولدی او یزکریا خود تذکر ایلیوب مستغفر و متغیر اوله یزکی اوز
مطوف در حکم نرسیده داخل در قسغه کزکری نصبله لعلک جوابیر
و در فعله ده جایز در یزکرا و زره مطوف و لایعنی شای یزکی ایلیه
و یا خود تو غظ و تذکر ایلیوب اکا سنگ ذکر کن و مو عطاک منفعت ایلیه
اگر چه درجه تزی ناته و اصل و طرز ده معنی بیت چونکم سنگ دواک
بوابلین دنیا به درد زیاده ای مرشد حقیقه اولن کینه قصه بی طالبینه
و نصیحتی راغبینه سوله عجبس سورس او قیوب آنون حصه دار
دار اول که جناب عزت اول طالب و لیس عباد الله ابن ام مکتومه نصیحت
نیجه امرا ایلدی کور کفان ان بابینا که من مشوی احسنوا بر زشت اوازانه
است کوز خون خلق چون سک بوده است سوره قد افلی ما و لیس
ایته اشارت در اولی بود قالوا اهل جهنم دید لردینا ای بزم پروردگار

غلبت علیک شقوتنا بزم اوزریمزه شقا و عمر غلبه ایلدی که لوح شقوت و مقدر اولشید
و یا خود شقا و نه سبب و لکن کنا هلمیز غلب اولدی دیر لردی تو ما خالین و
بیز طریق مستقیم خال و لکش قوم اولدو دایوب اعتراف ایلیه لردینا او جانا
منک ای بزم ریمز لردی دوزخون اخراج ایله ناسلانی مهلتا و تدارک مانا ابرده لم قال
عدنا اگر بیز بوالدن صکره کفر و عصبانه عودت ایلدی سک فانا ظالمون تحقیقا
بیز ظالم و زلفم اوزره قال جناب عزت بیور و پ دیکه احسنوا فیه خاشوش
اولک ای اهل جهنم و لا تظلمون بکما سوبک رفع عذاب و دفع عقاب خصم منده
اصلنده و لا تظلمون ایلدی کسیده انفا اولدی معنی بیت احسنوا خطابی
او ازین زشت اولن و جفنده کلندر پس هر کم اکل حرام و فای آثام اوله
انک آوازی قیچ اولوب اگر دی ایلدی که حقون احسنوا خطابی مقدر اولور
در کتب صحیح ان مرد کردن بعد از چند مشوی پس ده بند و نصیحت بسته شد
امرا عرض عنهم پیوسته شده سوره رزاکم آفرنده در فاعرض عنهم پس بنگر
س بکفادی مکته دن اعراض و بونکر نکذیبینه مبالا انه و انتظر دخی منتظر
اول بنو غلبه انهم منتظرون تحقیقا بنو غلبه دخی منتظر لردی رسکا غلبه
انک اما الله سنی غلبه و بونکری مغلوب قلور اعتماد ان خود در بونکری
بیت تو ز او فوال معقودش دست شود احفظوا ایمانکم یا او مکتوم شده مانه
نکله اولنه اشارت در یا ایها الذین آمنوا اهل تغیر علی قدر روایت ایلدی که قرآن

هر تیر برده که **یا ایها الناس** ذکر اوله اول آیت مکی در و هم تیر برده که **یا ایها الذین آمنوا**
 ذکر اوله اول آیت مدنی در **یا ایها الذین آمنوا** ای اسم مبهم در ضم اوزده بینند
 لازم الاضافه در حرف نرا ایله منادی بیننده واصله در و تا حرف تنبیه در
 آیه اضافت در عمومند و نرا خا فلیبی تنبیه و جاهلین توبیف و جبینی تلمیح
 ایچوندر تعین ای شول که **لکم الله** ای کتور دو کوزا و **یا ایها الذین آمنوا**
 عموم و کوزده **الوفاء** هو القیام بمقتضی العهد و **الایفاء** کذلک و **العقد**
العهد الموثق عقود بوده ده عموم اوزده در اگر **الله** عید ما بیننده
 اولن عقود اولسون و یا خود عباد کبری بری ما بیننده اولن معاف
 اولسون بیع و شری ده عقود شرعی کبی و عقد نکاح کبی اقلت کم سزه
 حلال قندی **بهاجته الانعام** البهاجته کل ذات اربع قوائم و انعام اضافتی بیای
 ایچوندر ای اصل کم اکل البهاجته من لانعام دیگر توانعامدن حلال اولن
 بهیمه از و اربع ثمانیه در که سوره انعامه معدود اول شری در ده و بوزنم
 و مؤذنی جانوران و عشی کبی و کاک و کوی و غیر ان کبی **الا ما یسل علیکم**
بهاجته الانعام دن استثنای در الا اول شی حلال و ملکی سزه که سزک
 اوزر و کوزده تلاوت اولن نور فتکم عزت علیکم **المیته و الدم و لحم الخیر**
 و بوندر امثالی غیر کل الصيد غیر جالبیت اوزده منع و بر در کم ده اولن
 ضمیر در تقدیر کلام اقلت کم هذه الاشیا غیر خلیل الصيد و انتم هم

بودنی حلال در شکک ضمیر ندرن تقدیر کلام بود که جمله انعامدن اولن بر نام سزه حلال
 اولدی لا شول حلاله حلال و ملکی که سز صیدی حلال ایدر و کل سز و اولن
 حلاله یعنی حق و غیر ده احرام حلاله حلال و کدر ان الله حکم مایرید حقیقتا الله
 حکم المیر خلیل و خیمیده دبلد و کبی معنی بیت الجمع و جاهلین ای عاقل
 اولن گنده اولن **یا ایها الذین آمنوا** دیمه دن آل یو و قمر عثمانی سوره مائده ده اولن
 بر آیت آفره اشارت در تنگ جناب عزت بیور در که و ادا خلقتم یعنی ای بنم قنوم
 تجن سزیمین ایله کتور و **احفظوا ایمانکم** عینلر و کوزی صیه دن حفظ ایدر
 پس نادان و ابلانده **احفظوا ایمانکم** دیمه زیر نادان صیانت عهد و پیمان
 و محافظه عقد و ایمانمزدان **ان تن پیغمبر علیه السلام** رجوری **ان شخص حکم**
 خذ لا تخف دادت خذ لا تا بدست از دما کرد دعوا سوره طه ده اولن
 آیه اشارت در اقل و ما تملک **بیحک** باموسی اول زمانه که حضرت موسی شاره
 انوار خدا قبول کمال اسب و دشتند وجود لرینه و حش عارض اولن
 ازاله و حش و حصول موافقت ایچون مکالمه آغاز ایدر و بیور دیگر که نه
 در صاغ الکدر اولن باموسی قال ای عصبای جواب و بیروب دیگر که بنم عصب
انوکا علیکم بنم بوعصایه انکا ایدرم و طیب نورم و استن برای ای صبط یعنی دشو
 و سکه دم بوعصایه علی عظمی قوی بنم اوزر و ولی خیل دنی بنم ایچون وار
 بوعصایه **تارب** اخوی حوالی اخوی وارد در قال **یا موسی** جناب حق دیم

بیوردیم **الکذب** ریب بدان سوز شک و شبهه در حق القلوب قلبسوده و الصدق
 طایب که چک سوز لر سکون و طمانینه و بر یکدیگر طربناک **فریقات منافعان نظم**
 من شمار از شما مشغولم **سوره** اخرایده بآیه اشادند در البقیه اولی المونین
من الغم پیغمبر مؤمنان که در وفات کردن اولی در و هر نه میورد در عین
 صلاح و نقص فلاح در **مشتی** به سوکنان که بیاخته است زانکه سوکنان دعا
 سنت است **سوره** منافقین ده بآیه اشادند در اقضوا ایماهم جنة من فکر
 بمنبر بی سپر انجاد اید بلیز قتل و سب و خوف و اعتراض اید بکانون او توری
قصه و **الحسب** الله دینی بولور غیر بلیز منع اند بلیز بولور انهم تحقیقا بولور
سار ما کانوا اهلکم نجب کم اولو بلیز شولشی که اشله و بلیز منع لرزون و نفاق لرزون
 و ساده نجب مناسیه وارد در **بیت** گفت پیغمبر که سوکنان مشی راست کبرم با که
 سوکنان خدا بود دینی سوره منافقین ده بآیه اشادند که والله یشهد انکم فیما بین
 لکما ذلکون و **سوره** توبه ده والله یشهد انهم کما ذلکون **مشتی** از درخت انی انما
 الله می شنید **بالکلام** انوار فی مدید **سوره** قصص ده اولن آیه اشادند
فلما اتیا وقتا کم حضرت موسی شعبیدن السیدان ایدوب اهلیمه مصر جا نشین
 توفیه ایلیوب بطور طاغنه کلکده حکمت پروردگار برده اول کچه بغایت شب
 نادر و قطرات امطار ابدی پس **شتیان** نادره بختاج اولوب بواضطراب و اضطراب
 اکیکن کوردیکه بطور جا نشین بر آتش آفکاره اولوی پس رعد ایدوب اول

نادره کلکده تودی من شای الوادی لایین نادر اولندی موسی به وادی ابلک
 کن رزن شای دره کنار نه دیر لر فی البقیه المبارکه اول بحان مبارکه ده
من السجده عبا آخندن و یا آخندن بر آخندن ان یا موسی ای موسی دیکه
 ایلد انی ان الله رب العالمین تحقیقا بس شوال الغم که عالمکر رتیب اولر که
 حضرت موسی بوندایی در فتن کوشش ندری شراب بختی جانی نوش ایدوب
 بالکلکه کندوسین فراموش ایدوی مدی ای طایب انوار اصدتیه سن دینی
 وادی بکین طریقه کلوب بعینه مبارکه تر شد کاملده درخت و جود شجر و اصل
 دن انی ان الله صداسنی و لا اله الا الله ندراسفی کوشش جهان ایدوب دیکه
 سرخوش و عقل و فکر مدد بوش ایدو کور زیر اخیل صفت نشانی آیه دن
 ظاهر اولون جایز اولجی **نشانی** دن ظهوری بالطریق الاولی
بیت روا باشند ان الله از دینی چرانبود روا از نیکی **تردد شدن در میان**
مذهبها اندرین کردون مکرر کن نظره زانکه حق فرمود ثم ارجع بصریک نظر
 قانع شود زین سقف نور **بار** نام بکر بین بیل من فطوره بآیت سوره
 تبارکده در تعبیری جلد اولده زید حکا پسندده مرورانی اما معنای نیست
 فاعبروا یا اولی الابصار و فاعبروا یا اولی الابصار معنی فاعبروا بکوردون
 او زرنه مکرر اید نظر کر زیر اخیل ثم ارجع البصر میوردی بر نظره قانع اولم
 بوسقف بر نوردن نیچی کوزه نظره اید که کورده هیچ کور دمی سن شقوق عبودین

بر شمع کوره منس پس پوره دن تنگرا بیکه اول خالچ یچون پنجه قادربا دشا اهدار
مثنوی کرتوبیر تیز طغلت مولی این زمانای ام موسی ارضیه بواجبت سوره
 قصصه دروا و جنت الی ام موسی شول زمانه که موسی طوع غری و فرعونک
 ذبح اولاد بی اسرا بیده حکمی غایبه ایردی حضرت موسی نک ما در شفق بی خوف
 ایلدیکه و لادت موسی شهوره اوله و فرعونک دملری کلوب او ی مجست و
 جو ایلدیکه حضرت موسی بر تنوره بر افشیدی پس جناب عزت بیورر که بر
 دی ایلدیک موسی نک آنا سینه اول موسی بی ارضا ایلدیکه ایلدیکه ان تخیل یچون
فاذا خفت علیک پس کرسن اول موسی نک و ذریه فرعونک قتلکنن خوف
 ایدر سک فالقیه فی الیم **پس انا ایلدیکه** آنی دریای نیله و لا تخافی و خوف آنکه
 که اول ضایع اولمز و لا تخافی و فی مغار قننه مخون ده اوله انا داد و ده
 ایلدیکه عقیقا بر اول موسی بی سکا حق قریب رذا ایدر روز و جاعلوه
من المرسلین و بر آنی شرف نبوت که مشرف ایدوب زمره مرسلین قلم یوز
معنی بیت کرتوبیر تیز طغلت حضرت مولانا مرشد الوقت اولی ما د موسی
 تشبیه ایدوب و مریدین موسی به تشبیل ایدوب اول موشه خطاب
 ایدوب دیر که کرسن مریدین طغلتی تمیز انکه موع و جریل ایلدیکه بوز
 ای تم ات الکیین و دایه طالبین اطفال سلوکی شیر چکنده پرورش و
 معضد آنلمه خویش ویر که تا سکه شیر چکننن استند اذ ایدوب بوز

شبیه طالب اولیه لر تنگ حضرت موسی والده سهندن غیر نیک سودین قبول تعدی و سا که
 غیر نیک سودنن مرادنا شروع اولن شیلرد **مثنوی** ای که صبرت نیست
 از دنیای دون صبر چون داری ذلیم الما ایدون **سوره** ذاریه جناب عزت
 بیورر که **والسماء** باینما باینما بر آسمانی بنا ایلدیکه قوه الوهیت و قوه ربوبیت
 ایلدیکه **وانا لموسون** و عقیقا بر قلدلر من الوسخ بمعنی الطافه و الوسخ القادر
 القادر علی الانفاق و یا خود بزم موسی آسمانی و زینبی و ما بینهما اولن اشیا
و یا عباد من اوزده ارزاقی دیکه **وله والارض** فرشتا نادنی بزارضی دوشدک
قنم الما ایدون پس نه کوزل ما ایدوب با سبط **این مثنوی** انکه کالافعام بیدلیم
اضل کرچه بر مکرست آن کنده بغل **سوره** اعرافه اولن آینه اشان
ولقد ذرانا عقیقا بر خلق ایلدیکه **جهنم** جهنم ایچون کثیرا من الجن والانس
 جنت و ان درن چوقا که لری که حکم ازلی بنوکرک شفا و تنه مغذ را و لشدر کلام
قلوب لا یفقهون بیا بنوکرک قبلری وارد انکله در اکر ایدر فرکر کند و لوله لایم
 اولن توفید و موفتی و زینکار انکاری مستقبل قبلری و موفکده مرآت قبلان
 پاک ایدوب طریق مستقیم کیده نزل و کلام **عاجین** لا یفقهون بیا بنوکرک کوزری
 وارد انکله آنا رصیح حق و قدرت و قوه وجود **مطابق** بعضا رابره نزل و کلام
اذ ان لا یسمعون بیا بنوکرک قوت غیری وارد انکله کلام رحمانی و موغلا
 و نصایح قرآنی استماع ایدر نزل و اولک بکروه اهل منزلان که مختلفین

لذا بزرگوار است به مقصود و در غایت این مخلوق و شهادت جسمانی به خصوص قلوب
 کالاتام بایم و دو اب کبی در دوزخ را کبریا خود و خوابه صرفا بود و جسمانی
 و یوم الحی به لایق و ثواب است به ایزد مدبر علی ام الفضل علی که بزرگوار بود
 ضلالت انجام بایم و انعام در اصل و اجمل در زیر حیوانی نه تکلیف و اتباع
 شرح شریف یوقر و کز کلال سوال و الحیاب و العقاب و العذاب اولی که ام
 العاقلون ایمان بوجاهت پر ضلالت در غفلت که کامل و نیکو است انسان را
 و جسمانی و شهادت در اگر عقلی هواسنه غایب و لورس ملاک در افضل
 و اگر نفسی حلقه غایب و لورس بایم در افضل و از زلال و لورس بهر
 از مملکت هست و نصیبی از دیوتو ترک دیوی کن و بکزر بغض است ز ملک
 فقه جوی و ان کرک پیش بیت گریب بودی او سینه بطین نون حبس و زناش
 شدی تا ببعثون مسوده صافانده در و ان بوسن المرسن بن تحقیق یونس این
 متی دخی مرسلین دوزخ تعالی انی اهل ینوبه ارسال ایلدی شمدی موصل
 دید کلری شمد در اول قوم آنی کذب ایدوب قومنه غضب کال و لوب بلا اذن اول
 قوم در فراد ایدوب ننگم یورد لوراد ابی اکر یامخدا ای آن یا مخد شول و قتی کربونی
 آبی و ثارب اولدی قومندون الی افکاک المشجون طولش کی جاننده روایت اولور
 که بوسن علیه السلام کیه سوار اولوب برینچم بیک کنده کی کرد ابه کرفنا و اولوب
 ملا حلو دیزلور که سیزک مابین کرده عبد ابی و ادایه اخراج ایدر دیکره بوسن

علیه السلام ایلر و کلوب دیکیم بن عبد القیم دیدیکر که خاشا زیر اسفند آثار خورشید
 و انوار صلاحیت لسان ایدر پس تکرار دیدیکیم بن بند کنه کاردم فایم عاذا
 کان کرک سینه ماد فایم و مقارعه ایلدیر فکان من المصعبین پس بوسن
 اولدی مغلوبین دن اولدی و حفص اغتدره آبی طبر نمده دیر لورس ایمانوم کند و
 و بایه آتری فالتی الحوت پس بر بالی فی الحال فی التقام و ابتلاع ایلدی و او
 ملکیم اول بوسن کند و بی علامت ایلد و کی حالده دیر دیکه ای نفس آرد خالی اولور
 دن ثارب و آبی اولدی امدی عجلو که موافق جزا در تحت ایلد دیوب تسبیح و تکیل
 ایدر دی قتل لاله کان من المبحین اکر اول بوسن بطین ماییده سنجی بن دن و جنا
 حقه مقدسین دن و مکرریندن اولی بیدی للبت فی لطفه الی یوم یبعثون قلبی
 بطین حنده یوم قیامت دیک بو آیتده اکتشاف ذکره و اشتغال تسبیح و فکره ترغیب و
 ترخیص وارد و حضرت خداوند کارد دخی یورد لور که ای سیر نفس پرفتن اگر حبس
 تن و مایه بدین فلامل و لمی استر سک بوسن و تسبیح و تقدیر خالی اولور
 و الا کجوس زندان طبیعت و سجون قبول بشریت ده تا بروز قیامت فکورین
 آخر ز منور شدن حواسی عارف بنور غیب بیت کوسفتند ان حواس را بران
 در چرا اذ اخرج المرقی چوان بوییت لطیف بوسوده اعلا و شرفه اشارتور که
 سینه اسم زکب الا عیالیا یخترت ریحیکل اسمعنی تنزیه ایلد تا و یاکا زایغیه الحادوسیل
 ایلد دن و یایغیر به اطلاق ایلد دن و یا مطلقا شانه لایق اولمین شیلور دن

و یا خود در یک تسبیح ابد صلوات بر او و بر کسب رتی الابدادی نیکم صبر کرده
 اولش در که بوانیک نزنون صکره حضرت پیغمبر علیه السلام بیوردیکر که اجماعی بود
 انزی خلق ابدیک که خلق ابدی چنانچه شبانی نسوی و تعریف و توبه ابدی هر شنگ
 وجودی عاقل متفکر الحکمة والذی قدر دانی ابدیکر که اسمی نزنیکر که تعریف ابدی هر شنگ
 از زان و آجال و ذات و صفات و فعالی و هر نوعی که اشخاص و اشکالی قهری
 و هر ایت ابرو پام بر پی جیب استعداد هم با طبعاً و با اضباً و با بکاره توجیه
 ابرو پام الهام ادراک و از زان قلدی والذی اخرج المریء دلی انک اسمی نزن
 ابدیکر که اخواج و انبیا ابدی مری نکر نباتاتی تا دوات و حیواناتی قهری ابدی
 بخند پس اول مری نکر که نباتات قلدی غشاً خشک و پرموده احوک
 سباه و تیره قلدی احوک غشاً نکر صغیر در اما تخفین مری بی عقدا
 و نکر ذات دنیا به حمل ابرو پام دیر که اظهر ابدی اولی نه لزاول و دنیوی
 اگر چه و هله اولی ده تازه و سیراب کورینور اما عن قریب بسوب باد قران
 حواد ثبله خواب و بیک اولور معنی نیت خواست ظاهر و حواس فی
 باطنه نکر قوینلری چاکاه صنایع و بولیع الهیته به سوز و چاکاه صنع
 حفره نوعی بی موفکره و آثار انوار حقیقنده اول حواسکی و تلات
 مشنوی آدم انبشام با سماء دس کوا مشر ده اسرار حق را موی کوسوره
 بقوه ده بوانیه انشار نذر بیوردیکر که و علم آدم الاسماء کلها یعنی انه تعالی

حضرت آدم تعلیم انزی اسماء استیما نکر کلینی مضاف الیه تعزیری اوزره
 کلام علویا و سفلیت نزن کلینی یعنی ان و حیوان و جمیع و شیطان
 و ملائکه زمین و آسمان و اسرار کون و مکان حاصل نزان و عیناً مابکون
 و مکان هر نه ایه اول آدم اعلام و اعلان ابدی و فی الحقیقه اسماء
 عند العرفا معانی و حقایق اشیا در و فی انفس الامم استیبات صفات الهیه
 که ظهورات متنوع نکر وجود نه سبب در پس بوالفاظ و حروف و وزن مرکب
 اول اسماء اول اسماء کل اسماء سید در متلاد حق اسمی حقیق علی و لعموم
 در جمله تخلیص خدا سنده وضع اولش در یوقر و وزن مرکب اول اسم
 در یک عامه معنی صفت نکر سید در پس حق تعالی آدم کلینی اسمای تعلیم بیوردی
 بوحقایق و معانی بواکله داخل در شتم و صنایع انون صکره اصحاب
 اسمایی عرض ابدی انه تعالی الملائکه اجماعی فیما دین ملائکه و ذره فغان
 انه تعالی دیدیکر انبشوی بکا خبر و برک ای ملکوم با سماء هو لا یوسمیا نکر
 اسمایی که حقیقت آدم آتی جامع و حاوی و خلقت ان و شامل و طایفی
 در ذرا خلافت لای اولی نکر که خفایص و ثنن در که اعلم اوله زیرا بر
 تسبیح و طاعت خلیفه او نتم طاعت خلق صفتید و علم حق صفتید را مری
 خلیفه مستحق صفتید متصف اول در چه خلافت لای اولی ان کتم صادقان اگر
 دعوی استحقاق خلافت و صادق ایه کوز بکا بوز کوز انون خبر و برک قالوا طاکله

على طريق الاعتذار واعترافه بغيره سبحانه على منزله عظاما لا يليق بكنهه لا علمنا
 بمرم علمه بوقدر الاما علمنا الاسك بزه تعليم ايلدو مكر انك انت العليم حقيقا
 سن شون عالم سن كه شني اولمزنسكا ايج برخيه الحكيم وفي شون حكيم سن كه هر
 فعلا مقتضاي حكمت او زره ايد جي سن پس بونكر اظهار برزوقصور ايلدو كره بر نور
 منبر كنودوب حضرت آدم اكاصعود ايدوب قال جنابه عزت ديديكيم يا آدم اي آدم
 انبشام باسم الله خبر و بولانك به اول اسمليسن سمباني كه عاجز اولمزنسكا
 علمنه بونكر سئل دم عليه السلام هر شيك اسما وصفاتن و منافع و خواص و
 ذاك بونكره خبر و بولوب ختيق اندي اسماء الهيه وفي بونكره داخل در عين
 اسماء ذاتيه و صفاتيه و افعاليه و جلاليه و جبرييه و سلبيه و اجابيه دن
 وفي بونكره تدقيق اندي قلنا انبشام باسم الله و قلنا كم آدم ملائكه به شريك
 اسما و خواص و منافع و مضارتي ظاهر او باطن حقا و ظلما خبر و بولوب
 قال جنابه صي ملكوره ديديكيم الم اقل كنم بغيره ديدمي اني اعلم غيب
 السموات والارض حقيقا بن عالم سماوات اهلنك اسرار و حقايقه
 و زين قوتك اخفا و دقايقه و اعلم و دفي من بلورم مابقدون ما
 بينكوزده ابر او اظهار ايلدو كوكوز شيلكري و ما كنتم تكتنون و دفي شون
 فسنهني كه سيزاني كنتم و اخفا ايدردو كوز كرا تا ابراهيم ادم بيت كنتم يوسف
 ابن يعقوب نبيا بر بولوا عيا و ج ابي مسوده يوسفه بوايته اشد و نذر اذ انك

بتعليمه هذا حضرت يوسف برادر نرينه ديديكيم اي بنم برادر دلم اني كيدوك شوپرا اينه
 مرويدو كه اول قيص حضرت خليك شيه ايديكيم جبرائيل كا قوجا اوده كيدو شيدري
 قالوه پس اول پير اينه القا ايلك عيا و ج ابي بايك و جيكه بانيه جبرائيل ارج
 و بصير بصير اينه بجاينا كلمه ديوي و انون بايكتم جبرائيل و بجا كنودو كه اهلنوري
 جيتا پس يهودانام برادر دي اول پير اينه انوب كنفا نه توجه ايلدي قلنا فقلت
 العبر و قلنا كم كاربان قنای مصر دن منغسل و لوب خروج اندبه قال ابو ادم
 يا بالري يعقوب حضور زده اولان اولادنه ديديكيم اني لاجد حقيقا بن بولوب
 رنج يوسف كيو سفك رايحه سن اي و غولم لولا ان تغدوون اكر سز بني فزده سوب
 قلتم سكو زبني لغويون ايدو سز فزده شني بن پير كدون نقصا علكه و بولوب بونكره
 و جواب لوبكوز و فزده بيري لولا ان تغدوون لصد قنوني قالوا اولاد يعقوب
 ديديكيم تانه الله جبرائيل انك في صلا لك الغيوم حقيقا سن كيتيه يوسفه همان
 قديم خبر زده سن بغير خبرت قد بده سن بوقدر زماندن برو بوييه فراغوش انبشوب
 عشقنده جوش و خوش قلور سن قلما ان جاء البشير و قلنا كم اول مژده
 دهنده و پشارت كننده كلبه القا اول پير اينه القا ايلدي عيا و جيكه
 يعقوبك و جبرائيل قار تو بصير ايس رجوع ايلدي بصير اولدوني خالده يوسف
 جابنه پس اولاد و اخفا دنه توجه ايدوب قال ديديكيم الم اقل كنم بغيره ديدمي
 اني اعلم من الله حقيقا بن بلورم اللهم اني اعلم ما لا تعلمون سرك بلور و كوكوز

شیخ حضرت خداوند کائنات بود که ای شیخ یوسف حقیقی بفرمود
 و ابراهیم وجود او یابد و او را چنانچه است تمام ابراهیم که در باطن بصیرت کشاد
 اول بیت به این بود که الحمد لله رب العالمین و ایا قرة عینی فی الصلوة **بوجود** نشاء
 که حضرت پیغمبر علیه السلام بود در حبیب الی من دنیا کم الف و طیب الراجحة و قرة
 عینی فی الصلوة حبیب یورده یبنا المفعول حبیب دیگری گفته بود که بو
 جنت لقاء نفس لربون دکل بلکه جناب حقن ابرو کن شود درون به حجت
 دکل بلکه جزده حجتی قبیله ندر در حکم غننه و عفتک عالم طبیعت حجتی که
 درون اذکر ابرو پ مرد دیگری گفته بود که بن بن اذن ناخود در و
 ن اة لغند ناخیزه در لرون به ده ن ا بنکی مرتبه ده و وجود
 ر جلدن ناخیزی اولد و غندن او نوریدرتکم آفاقه طبیعت کل عقل
 کلدن مناخز در و بینهماده معاشقه و محابله همان مرتبه ان انده
 رجک ن به حجتی و میکی کبیر دنگم جامع رجل و ن دن صورت ان
 تو الید و کی کی عقل کل و طبیعت کلک ارباط و جمعیت در دنی صور
 عالم که صور نا ان کبیر معنی ان صغیر در حاصل اولد و عقل کلدن
 مراد حقیقت محمدیه و طبع کلدن مراد مبداء و کما جمیع موجود اگونته در
 بسا اول حضرت که حقیقتی که عالم آفاقه طبیعت کلک حجتی مقزرا و لبحی مرتبه
 ان انده دنی ن به حجتی آفاق و انفسک مطابقتی میشود در اما راجحه

طبیعه دن

طبیعه دن مراد باصوری یا معنوی اوله دوایح صوری معلوم در و اما راجح معنوی
 در و حجتی لواجح انوار الهی و فواجح اسرار الهی و تقادیس و ن بهر ملائکه آسمانی
 و اعیان صواب ان ان امثالی شمس در ذی راجح کبیرا وجود نه دن بر کبیرا که اوا
 واسطه سبله و مانع آتی ادراک بلکه در روح حیوانی تمتع و منکذ اولد پس هر نه
 که در و راحت و عقل و قلبه زفاقت و بود راجحه معنوی قبیله دن اولد و بفرمود دیگر
 اولد که بکما تجوب جملت مرقع روح اگر ظاهر او اگر باطن فاجت الی رسول
 الله الا الطیب من کل شیء و اما صلوة قرة العین تجوب اوله سی لان
 الصلوة مناجاة بین الله و بین العبد المصلی نیاجی د به پس صلوة سبب است
 و شایسته تجوب قرة عین حجت اولد و شی مفز در **طحنه زدن بیکانه**
در شیخ نیست دون الفلکین حوض خورده که تواند قطره اش از راه
 برده منزه شایسته بر صو که قلن بن معذاری اوله مردار طومر تجوب
 اذ ابلغ الماء قلن بن لا یخشی شیء معنی بیت پس شیخ کامل که وجودی قلن بن
 دون دکل و که حوض خورده اوله که اول حوض خورده که قطره می یولدن
 کیده ره ساکی بویله دکل و بیکه در یای اعظم در که هر پاک و پدید آنده اولد
بقیه قصه ابراهیم دهم بیت که در دوری دوری جنبان تو دم جش
 ماکنتم فلولوا و جهلکم بوایت سوره بقره ده در و جش ماکنتم هر نه برده
 که اوله سیز اگر شرفه و اگر غریبه و اگر برده و اگر برده فلولوا و جهلکم شرفه

و ندرک یوزلو و کوزی سبی حوام جانبیه معین بیت اگر چه د و دایسک و طاعت
 و مباح و دایسک از قدر او بند و قوبر و غنی یعنی اولیا و اصغیا جانبیه جابلوس و
 و مملو قل زبواجی نشاء و حیت ما کتم فو نو او جو کتم بیوردی امدی قبله حقیقه
 انبیا و اولیا در صفین زینت و بزره نو قدرین خالی و لمه **عذر کفایت فقیر**
بیت اول و آخر نشاء کس نوا کمت لو کان له بعد **سوره** که انگه
 آخر نشاء در قل لو کان **البر مداد** ادی یا خذ اگر چه محیط مکتب اول کلمات
 ربی بنم رنگ معانی کلماتک بخبر و کتابی ایچون **لقد ابرح** حقیقه جوطوفانی
 اولیدی زبواجی سمد و هر جسم نشاء سید و قبل **ان** **لقد کلمات** ربی رنگ کلمات
 متناهی اولمزدن اول زیر کلمات **ان** غیر متناهی سید ر پس مداد متناهی ایله
 عطف نامتناهی کتب ای ممکن اولمز و لو جنبنا **سوره** ای او جنبنا
 بقدر متناهی اباهره عونا و زیاده یعنی اگر چه برکتور دسکده اول دریای
 محیط مثل مدد و زیاده و معاونت کنور دسکده **بیت** کلمات **ان** متناهی اولمز
 زبواجی متناهی متناهی دنی متناهی سید رنگه تحت وجوده داخل اول اجسام
 مغول سبی هر نه **ای** متناهی سید ر بوا یک سبب نزولی بوا اولر که بهودا
 دیر لیکر که کتاب کرده بر خنده و ما او بنیم **من العالم** لا فیلد میورد و بر خنده
 دنی **ومن یولی** الحکمة **لقد** اوئی خیر **کثیر** میورد پس تنه قصور توفیق نیجه
 اولور دیر کلر زده بوایت نازل و لیکر که علم **العلم** نسبت علم **ان** فیلد ر

بیکر اول

دیکر اولور معین بیت اول و آخر اول مرتبه حقیقه و اصل اول و لیکر نشاء نئی و
 احوال بی پانینی برنگ شرح و برده منزله ابو صفت حمله متصف اولمش و در او صفت
 حوام **ای** غیر متناهی سید و انبیا و اولیا کلمات **اللهم** را اول جهند ککس امر لیکر ظاهر اولمش
 در اگر چه جمیع موجودات نئی بوا مرده داخل و جمله سبی به حقیقت کلمات **ان** در لکس
 انبیا و اولیا علت غایبه موجودات و مکتونان در در پس بولورک باطلوری صفت حقه
 مشصت و مخلص او لیکر بولورک در و نکر نه اولس معلومانک و امر ادر او صفا و کنگ
 کلمات اغصا و اشجار و اقلام و یار و خا و مرکب اول **ای** یوم القیام بخیر اولس
 نهایت و انجام بولیبیدی **مثنوی** گفت پیغمبر عینای تنام **لا** **اینا** قلیع عن رب
الانام بوحیدیت شریعه اشاء در پیغمبر علیه السلام میورد و لرا **ان** **عینی** تنام
و **لا** **اینا** قلیع یعنی حقیقه بنیم ایکی کوزم او پور در خال بولر بنیم قلیع رب العالمین
 غافل و کلد **ربیع** چون ملاکم کیرد از سیف صفات **بیر** بریم ایچون طیب و الصفا
سوره ملاکم ده **اولم** بر و ای **مجد** کور من لری و نظر انحر لری بولر کتار و کتار
ال **الطیر** **فوقهم** **ساقا** و زدر نه اولس قوشلر که جوتسی ده **عند** **الطیر** **ان**
 اجنه لری بی بسط ایدر لر و **عین** **ان** و دنی قبض و ضم ایدر لر و اجنه لری بی
 کند و لر **حینا** **حینا** استظلال **اللطیر** **ان** **ما** **یک** **من** **الان** **الرحمن** **پس** **ان** **الکری** **من**
 القیض و البسط حفظ و امسک **الیمز** **الاول** **رحمن** که رقی علی کل شیء
 واسع و شاملد و کند ک **لج** **اشیاء** بی حفظ و امسک **الیمز** **الاول** **رحمن**

آنکه بکلی شیخ بصیر تحقیق اول در کتب ابرار مبدء عاقله بصیر و تدریسات و احوال
مصنوعه عاقله علمیم در معنی بیت چونک ملال طومر بوعالم بیضا صفات در بوعالم طبیعت
و مرتبه بشریت بر و از ایوب اوچم اوج اعلا به و جو نساه معنایه طومر صفات
کیم در نماز عت چهار کس **بیت** پس شما خاموش باشید انصواتا
زبانان من شوم در گفت و گو **سوره** او افاده آورده اولن آیه اشارت در
و اذ اخرا القرآن سبب نزولی بود که انصار در بر کوه رسول الله
آم آردند نماز قلوب هر که اول حضرت قرائت بود و دیگر اول
دقی قرائت ابدا کرده بآیت نازل اولد که اول وقت قرآن قرائت اولد
فاسمعوا پس استماع ابرار استماع تحقیق و قولله له آتی و انصواتا
دقی ساکت و خاموش اولد **بیت** ثم یومر ما جابز اوله سزا اولد و گفت که افعل
مما صد و وظایر نظم شریف و جواب استماع و انصواتا دلالت ابرار حین قرائت قرآن
کن عاقله علمی متفکر در که خارج صلواته سنجی تدریس **مشوئی** قول این من این
را یاد کن تا بالا و خلافتها نذر **سوره** ملاکه ده اولن آیه اشارت در انما ارسلناک
بالحق بایحی زبانی ابرار یک دین حق که اسلام دیند و با خود ملت باطن
بیت انما ارسلناک ابرار اولد و شک حاله طاعت اید عمره و تدریس او و توفیق اید
دو شک حاله معصیت قلندر و **بیت** انما ارسلناک ابرار اولد و شک حاله طاعت اید عمره و تدریس او و توفیق اید
بوفد را لا خلافتها نذر لا اول امتد بر نذر یکش در و کلک قوم و معتقد است

الآن بیند هر قرینه بر نذر و مادی که وارث نبوی تدریس در بر خواستن فی لغت
بیت صد هزاران مرغ پرماشان شکست و آن کجین کاه عوارض اینست
حال ایشان از نبی خوان ای عربین نقتوا فیها بخوان اسلم من حیص **سوره**
قافده اولن آیه اشارت در و کم اهلکم قبلکم من قرون و چون که تدریس
قلدر بونکردن اول یعنی سک فو مکدن اول هر قرینه اهل مکدن هم اشارت
یعنی بوقوم مقهور و اندر ایدی تمام بوسک فو مکدن بطا قوه و قدرت
و قهر و غلبه بونکردن مقبولی البلاء ای فرقوا انصرقوا فیما یعنی اول شهر
نصرف اید بید و جولان اید و ب سغرا اید بید بونکردن حذر اید بید بونکردن و بید
حقین اید و ب سغره کنه بید اید تنقیب و نقب لغت و بونکردن جت و تنقیب و ب
آنکه دیر اید من قبض هیچ بونکردن چون بر خالص و عباد و اید در که مودون
و قضای حقون بونکردن آزاد و خلاص و له لوم یعنی بیت نیچم بوزیک مرغ خاکدراز
دفع فساد بر و از اید بید در بونکردن و بال جلد و مکدری کسکه اولدی
و اول کجین کاه عوارض و حوادث بعلی ندی بونکردن حالنی قرآن و او قوای
دنیای اول بونکردن شهر لوده نصرف اید بید و سغرا اید چون بولری فرق اید
بخوان یعنی او فو که بونکردن قبض و قلص بولری ایدی فضا و ضادن بولری
چاره بوقدر **بیت** حبث ما کنتم فلو او و حکم خود هنر الذی لم یکنکم بآیه
سوره بقره ده در تفسیر عن قرب مرور انوی معنی بیت هر نذر

که اولاً سز قوتوا و دند که یوز و کوزی **نحوه** اول آن نه جاننه **هنا** الی شول قول
یعنی قوتوا قولی **کم** سز قوتوا قولی **نحوه** دینه یعنی قوتوا و جو هم علی خلق دینه
بلکه قوتوا و جو هم شطره دینکری **نحوه** توفه لازم و لابد **فصله** **سبب** **ایک**
بیت که **هنا** هم علی البری **بیران** از **هنا** هم علی البر پیش **وان** **سوره** **بنی اسرائیل**
اولن آینه اشارت در **و** **کتر** **سبب** **ایک** **آدم** **خفیه** **بنی** **آدم** **علی** **الهم** **مکرم**
قلوب احسن صورتیله و اعتداله قامتک و مافی الارض و زده تسلط ایله
و دنی نیجه صناعات و بولمر اثنای شیلر **علی** **الهم** **مکرم** **قلوب** **علوم** و
معارف و انوار دینه و اسرار قیمتیله و **هنا** هم و **بنی** **اسرائیل** **سوار** **ایک** **دوا**
اوزده **لی** **البر** **فره** **ده** **و** **الهم** **مکرم** **سوار** **ایک** **سوار** **جاریه** **اوزده**
وز **قنا** **هم** **بنی** **اسرائیل** **وز** **و** **نصب** **و** **یرد** **ک** **من** **الطیب** **فنون** **نعم** **و** **ضروب**
متلذذاتن که یا بصنعهم حاصل اوله و یا بغير صنعهم حاصل اوله و **فصله** **هم**
بنی **آدم** **نیز** **تغصیل** **ایک** **علوم** و ادراکات که بولمر که وجودن **مکرم** **علی** **کثر**
من **خلقتنا** **تغصیل** **هم** **خلق** **ایک** **مکرم** **کردن** **چون** **خلقتنا** **وز** **دینه** **تغصیل**
انک **کلام** **ما** **تغصیل** **بومعانی** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب** **معارف** **علوم**
و عوارف و فها و مله و **بنی** **اسرائیل** **حاصل** **قلوب** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
قلوب **عالم** **اجسام** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب** **معارف** **علوم** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
قبل **و** **فعل** **و** **بحث** **و** **جدالی** **وارد** **در** **کس** **دینه** **کلام** **و** **ما** **حاصل** **مرا** **بود** **که** **رسل**

بشر رسل مکرم و اولیای مکرم و صلیای بشر صلیای مکرم و عوام بشر عوام
مکرمه افضل در **صباح** **الانوار** **نام** **در** **سالم** **زده** **تغصیل** **اولن** **دین** **نحوه**
بظا **هر** **شکلم** **باشد** **بشر** **بذل** **یولی** **ایله** **دیده** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
اوله **زید** **حکایه** **سزده** **مرور** **انوی** **بیت** **ای** **نموده** **تو** **مکان** **در** **لا** **مکان** **فی** **النما**
وز **قکم** **کرده** **عنا** **بیت** **سوره** **زار** **بانه** **تغصیل** **سما** **ده** **سبب** **وز** **قکم** **نحوه**
امطار **و** **دنی** **سز** **و** **عده** **اوله** **و** **کثر** **و** **جنت** **و** **ثواب** **جایه** **نحوه** **خطا** **بیور** **ر**
که ای بر فاد و سنگه کوسز که لا مکان و عدم مکان و سبب کوسز که فی السما
وز **قکم** **قولنی** **قولر** **و** **ک** **عنا** **ایک** **حال** **بو** **که** **بوسما** **و** **امطار** **و** **سما** **و** **ما** **اشبه**
و **ک** **سب** **آله** **ملا** **عظم** **در** **سب** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب** **و** **الله** **اعلم**
در **شرح** **ابیت** **متضمنه** **الآیات** **و** **متضمنه** **البیت** **و** **مشکله** **الاجبار** **و** **فصله**
الاشادات **که** **در** **ین** **جلد** **سوم** **واقع** **شده** **است** **انتخاب** **کردم** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
و **عنا** **غظ** **الاب** **و** **نحو** **المطابق** **شرح** **کردم** **بسم** **الله** **الرحمن** **الرحیم**
علیه **توکل** **و** **هور** **ب** **العرش** **العظیم** **اول** **سلطان** **العالمین** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
کنج **و** **رکنوز** **در** **موضع** **الباقین** **ناظر** **حال** **و** **عدت** **رب** **العالمین** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
الحق **و** **الملک** **و** **الذین** **مولانا** **و** **مولی** **العالمین** **ثبت** **الله** **اقد** **امنا** **فی** **طریقه**
المتین **دیب** **جده** **نا** **سز** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**
حکم **حکمت** **و** **حکمت** **نیز** **اوله** **که** **حکم** **جنود** **الله** **یعنی** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب** **و** **یرد** **ک** **بنی** **آدم** **مکرم** **قلوب**

هی علیه و الهی معتقده انبیا چون حکمت منقسم اولی علمیه و عقلیه به تورا ده سوال اولی
که بو حضرت العلم جنود الله و یا خود الموقر جنود الله دیکه دی و الحکمة جنود الله دیکه
پس حکمت نورد بنور سه حکمت علمین و موفقتن اشرف در زیر امومتک تریو الموقر
ای در اکال حقایق علی مای علیه و در حکمت تریو العلم در اکال حقایق و لوازمها
یعنی موفقت هر شینک حقیقتن بکمد و کمالیده و علم انشیا نک حقایق و لوازم
ادراک در اما حکمت انشیا نک حقایق علی مای علیه و در اکال ابر و پ و شینک
استعدادی معتقده سنجی عمل فکدر پس علم و موفقتن مقبول و بونقیر چه **بیب**
حکمت کوشا کراستی خود مندر بر از جهل و با حکمت بیرون که حکمت مرترا جایی هر
و اما که یابی قریب در کمال شهنشاه و فتنه است فتنه بد حکمت اعداد و احصایه
قاد را اولی که کلام ربانی آنی بو و جهل ستایش و بوضعتن آرایش فکله که **و**
یونی الحکمة فعداونی خیر اکثر او مایند کرا لا اولی و الا **بیب** و عند الحقیقین اولی
الالباب اولی که لرد که فشر و عقول ان نیت به قانع اولی و بیچ عالم و حکمت
جامع اولی زیرا معارج حقیقتن عروج و مراقی و مدارج احدیته صودی نردبان
علم و حکمت ممکن و کلد که دینیش در الحکمة **سلم** الی **و** پس ساکد طریق و عا
حقیقت دایا طلب حکمتن خالی اولیه تا حکیم حاذق و علیم صادق او بنجیدر که
پس خصوص ساکد خلوص مدبر و قصود صل و لود که قال النبی علیه السلام من
اخضر لکم اربعین صبا فانظروا نیا بیع الحکمة من قلبه علی ساندادی **و**

شب متابعت انبیا و ائمت اولیا و خدمت اصغیا نله خاتمه حکمتن خیر اولی و
آنی صید و اوابد علوم و موفقتن قید انک مومن کامل و عامل و عالم لایزال و لای
کما قال النبی **و** م الحکمة خاتمه المومن حین ما و جردا هو اصح بها پس بو موفقتن اولی
خاتمه حکمتی خدمت مولانا بو کتاب شریف علی الخصوص بود فتر لطیفه کما بنیو
اجرایو در مشرود تا اهل عرفانه بروجه آسان اول حکم سبحانی و اسرار ربانی از ان
اولی **بیب** حکیم عقل اگر جوفی ز حکمتن ای این خوانند **باب** دیده سازد حکمتن ای
یونانی **و** کند و لرد فی تشبیه و توفیق و مدح و توصیف بیور و پ و بر لرد که **الحکم**
جنود الله حکم بینداد و جنود جنریدر جنود و جنود جمعیدر جنود عکره و بر لرد
حکمتی لرد که عکیر نور حکمتن جنود اطلاقی علی طریق الاستفاده در نکم جنود
ظاهر و جیوش غایبه نک فخر تیلد قلوب مرعوبه و مکروهیه قوی و لرد و بیچون بو جنود
حکم الهی علیه دخی قلوب ساکدین و ارواح مریدین قوت و قدرت بولوب ملکوت
وجود لربین خادگران نفس و هوا و شیطان پردخادن مصوف و نامون ابرار
بقوی بر ارواح المربوبین بیور و علری بو معنایه اشارت را لا اواب بقوی فصل
مضار عدد **باب** و ابعدن براده با استعانت ایچون و ضمیر حکم را بعد در ارواح
فاعلیدر بقوتنک مضار فدر مریدینه تقزیر معنا بقوی بر اول حکم معا و نیت قوی
اولی در مرید لرد و علری و یا خود بقوی تفصیل یا بندن اولی فاعلیا شنده مستر
لفظه الله را **باب** اولی براده با سببیه اولی و ارواح معنوی اولی بقوتنک تقزیر **کلام**

الا الحكمة وهي خلاصة المعرفة وسرور التوفيق بالحدوث والانس بجملة بقية
 وقلة الاكل وقلة النوم وقلة الكلام وامثالها تختبر على سرار الله وسلطان
 بوجه مستأنف در سوال مغذره جواب در كانه ديكر اوليكه فاذا كان شانها
 كيت وكيت فمن اتي شئ من تجرب وقلم پس بود در تجرب عن سرار الله اول حكم الهي
 اخبار ايلر الله تعالى كذا سرارنا متناهي سندن وسلطان وبرهان سندن سلطان
 بمعنى برهان اولور سه مراد سرار قرآن اوليكه كه حقيق برهانيدروا كثر تسلط
 معنا سغه اولور سه شبيه اولين غلبه وتسلط ونصر فندن خبر وبرد
 اولور المخصوص بالعدا حين صفتيد راسر الله كسلطانك معنا
 ايلد اوله سرار الله وسلطنة الله مخصوصه در عارفينه حكم الله سندن
 اخبار ايلدروا ادارة الفلك النوراني الرخامي النوري سرار الله اوزدينه
 معلوفدروا ادارة ده ضمير الله راجع در وادارة مصدر در انفعال
 مضاف در فاعلنه الفلك مفعوليدرتوا بعبارة معنا وهي اول حكم الهي
 خبر ويدر الله كدور ايلدروم سندن فلك نوراني يعني نور صفة منسوب
 اولين وتجليه نورانيه منسوب اولين ودره منسوب اولين فلكي دره منسوب
 اوليه سندن كمال شراقي ولما سندن كناية در فلك نوراني ورخامي ودره
 مراد عقول عشرة در ظاهر عقول بروج اوزره دره كه جناب واجبة الوجود
 كان الله ولم يكن معه شئ من قبله سندن كه مرتبة عا در ابتدا بر نور ودر كفايم

بالذات اظهار ايلدي اول نور حقيقته ثلثه وقت اول وعقل اول ونور الانوار
 واثم الكتاب وقلم ايلدي نكتم حضرت پيغمبر رلر اول ما خلق الله نوري واول
ما خلق الله عقله واول ما خلق الله العلم پس عقل اوليكه ورج وهر اوزره اعتباري
 وار در اول وجه دن كه خالق منشا ايلدو بجلال وجمالته ناظر اولود ورجي
 وكمال شرفيته جانييدر بر نور شريفاً حاصل اولوب بوجاهة عقل ثاني ديدير و شكل
 جهته نكته كند و ذاتي ادراك ايلدو بوجاهة ايلدو سندن نفس كل حاصل اولور كد اول
 عو شك غيبدر و شمول جهته نكته كند و ذاتك خلق قين وامكان و نقص
 ادراك ايلدو بوجه ووجه اوله نسبت دوز كدو بوجاهة سندن جوم عرض حاصل اولدي
 پس عقل ثانيه كلم بود في مشاهدة حيا ايلدو كل جلدن كه شريف جهته در بر نور
 شريف اقتضا ايلدو بوجه اول نور عقل ثالث ديدير و كند و ذاتكي و وجهيتي
 ادراك ايلدو كي جهته سندن بر شئ في اقتضا ايلدو كه اكانت فلك البروج ديدير
 لسان شريفة كرسى ديدير بروج و كند و نقص وامكان ايلدو كي جهته سندن
 جوم كرسى حاصل اولدي وعقل ثالثه ده اوج مرتبة اعتبار اولونوب بر خالق
 مشاهدة و برى كند و ذاتي ادراك و برى نقص وامكان بونون عقل رابع
 حاصل ونفس فلك سابع حاصل اولور سندن في بوجاهة ايلدو عقل خامس
 نفس و جوم فلك سادس سندن في بوجاهة ايلدو عقل سادس ونفس و جوم
 فلك خامس سندن في بوجاهة ايلدو عقل سابع ونفس و جوم فلك رابع سندن

دخی بواجب اوله عقل ثانی و فکر ثالث آنون دخی عقل ناسخ و فکر ثانی آنون دخی عقل
 حاشی و فکر قدر حاصل اولدی پس معلوم اولدی عقل کل کلی عقول که حقیقتند و بدو
 محکوم و نفس عرشک مدبر و تدبیرکنم بزم وجود مرده نفس باطنه نیجه تدبیر ایدر
 پس عقول نفوس افلاک مدبر متصرف و حاکم لرد و افلاک دخی عناصر و موایده
 کنز که متصرف لرد و تدبیرکنم بزم معنایه اشارت بیورد که الحاکم علی افلاک الدخان الکفر
 صفتید و فکر نورانی و درمی بینک یعنی ابد فکر نورانی که خاکد و بود خانه
 منسوب اولن کرنی اولن افلاک محسوب اوزدینه حاکم علی افلاک الدخان الکفر
الترابیه اول فکر نورانی که عقول و بود فکر اوزدینه حکومت و تصرف و علبه
 تمثیل و تشبیه بیورد و دیگر که تفکرم عقل جزوی خاکد و خاکد منسوب اولن
 صورت لرد اوزدینه و حواس الظاهره و الباطنه و دخی اول صورت ترابیه تک
 حواس ظاهره و حواس باطنه می اوزده ده خاکد و حواس ظاهره بشدر
 سمع و بصر و ذوق و شتم و لمس و حواس باطنه دخی بشدر و شتم و شکر و قوه
 خیالیه و قوه و هیئت و قوه متفکره و قوه حافظه پس عقل بود فکر که جمله خاکد
 و بود فکر هر برینک خلق و سایر حواس و هیات که اولن شمرده مستوفی ذکر
 این شمرده و دران دکال افلاک الروحانی پس اول فکر روحانی تک دورانی
حاکم علی افلاک الدخان الکفر خاکد و بود فکر دخی و کرنی اوزده و تشبیه
 الزاهره و دخی شهب زاهره و انجم باهره اوزده ده خاکد و تشبیه شهاب تک

جمیع در زاهره بمعنی شارقه و بارقه در و البرزخ المنیره و دخی اناده و اضاده ایدر
 سر اجلا و زردینه ده خاکد و مزج مزج ده مواد خمس و ثمر و سبعة سبتاره و انجم
 مشرقه در و البرزخ المنیره دخی رباح منبته یعنی نشو و نما و برنج و یا خود سخی
 اظهار ایدر دخی در و الارواح المدحیه اراضی ارضک جمیع در صفة علی وزن مرسته
 و مرسته بمعنی المبسوطه و الممهدة یعنی دخی اول فکر دخی و فانی اراضی تبسوطه
 اوزدینه ده خاکد و الکلیه المظلمه و دخی متوالی و متتابع اولن صورت اوزده
 ده خاکد و زبر عقل نفس کده و عقول عشره ده متصرف لرد و نفس کل نفوس
 فکلیات و متصرف لرد و فکلیات عناصر و موایده متصرف لرد پس حکم الهی بوقول
 عشره و نفوس جزده تک بوا افلاک و عناصر ده حکومت و تصرف ایدر ایدر
 و جمیع اشیا تک یا خلق له و ما و منهلان و استعداد و قابلیت ایدر ایدر
 معلوم اولدی که جد و جدی تحصیل ایدر یک علم حکم ایش و علم حکمده مراد
 حکم الهی در بوفه حکم عقل دکل نفع الله بعباده و ادا ایدر حکم یا خلق
 موقع داده واقع اوله امر غایب معنایه و پر و لور یعنی الله تعالی نفع لندرس اول
 حکم تبیین عباد دخی و زیاده ایسون فهم داد را کلامی و انما بتمام کل قاری
 بعد از اینست نهاید بضم التو و سکون الهاء عقلمه و بر صراحت صریح مالا یعنی دل
 نهالی لرد و چون بوجه مستانفه در ایدر ایدر خلق یوقد و سؤال معذرت جواب و تدبیر
 کلام یا مولا تا هر کس بحسب استعداد ایدر و قابلیت ایدر حکمده حصه دارا و لور

و بقدر عقولهم و در اینهم آنرا اخبار و اظهار ایدرس پس بقدر قریض و ترغیبین فائده
 نزد یک لازم کلدی بوسوال مغذره جواب و بر رکه اگر چه فهم الیمنه قاری
 و عالم الالبعد عقولهم و بینک کل تا سک علی قدر قوت و اجتهاده منسک عبادته
 دیر لیر و کل عابد عبادت الیمنه الا قوته و اجتهادی مقداری بینک بفهم اوزره
 معطوف قدر یعنی المفتح مبلغ و آیه و مغنی اغنا الیمنه الی رأی و فکر بینک مبلغ قدر
 و تصدق المنصوق بقدر قدرته و متصرف تصدق الیمنه الا قدرتی
 مقداری و وجود البازل بقدر موجوده و باذل سخن اولی موجود الیمنه الا
 موجودی مقداری و یقین الیمنه علیه ما عرف من فضله و دخی شجود علیه یعنی اوزره
 جود اولین فیراقتنا و اجتماع الیمنه الا اول شئی که احث اولی یوری
 انک فضلندن یقین و ما قبلنده اولی فعلک جمله سی انما بفهم اوزره معطوف
 و یقین تک فایع الیمنه علیه در و متعولی ماد که یا موصولی بچون و یا موصولی
 بچون نور عرف ماضی بچون و لیر یعنی حسن و من فضله عرف و یقین متعقد
 و ضمیر مایه راجع و بود ایه کلنج سوال مغذره کننده داخل در سبب استراک
 و استثناء اید و پ بیور لیر که و لکن معتقد المافی المفاذه یعنی اگر چه
 بود کرا و نمان کبید رکن صوبی مفازده یعنی بیابانده بتودن که
 لا یعصر به عن طلب موفقه مافی البحار تفصیل الیمنه بوزن کور سبیل برده یا بچون
 سبب و ضمیر ما قبلنده مذکور اولی شیلره علی سبیل البدل راجع و بحار

اولی صوبیک موفقه طلبیدن و مافی البحار ده کی موصول مناسله و یا خود ماصول
 و یا ماصول موصوف و لغده قابلدر زبده کلام و تخصیص مرام اگر چه بهر قاری عقاید
 فهم الیمنه و هر عابد قوتی مقداری عبادته الیمنه و هر مغنی رأی مقداری قوتی و برور
 و هر کس قدرتی و استعدادی قدر بر شیدن استفاضه و استفاده فکر کن
 مفتقد آب حکمت که طالب ضانه حکمت در اولی بوسوز لیر تفصیل انمزد در بابی معتقد
 اولی حکم و اسرارین عالم و موفقه طلب الیمنه کلکدن و یجذنی طلب مایه حیوة
 و یجذی جمله سی جمله مستانه در او ایدن کل یوق بستاری خذ و فک خبر یور
 کلام و هر یک در و او و اینه در تقریر کلام حال بو که اول معتقد المافی اولی جلد
 سیه الیمنه شوا تب حیونک طلبنده هنراک مش رالیهی مشوید و قبل ان یقطع
 المعاش بالاشتغال عن اول مفتقد آب حکمتی معاش بالاشتغال آب
 حکمتدن قطع انمزدن اول قبل ظرفیت اوزره منصوب یقطعه ده ضمیر معتقد
 مایه راجع و المعاش فاعلیه یقطعه تک بالاشتغال صفتید و المعاش شک
 عنده ضمیر مایه حیوة راجع و تعوقد العله وافی اجتهاد ان یقطعه جمله سبب معطوف
 دخی اول معتقد با جندوسی الیمنه بوزن کور سبیل برده یا بچون
 الیمنه دن اول و کول لا غراض بینه و بیان بسرع الیه تعوقد اوزره معطوف
 دخی جندوسی الیمنه اول معتقد با غراض نفع انی انکله تسرع ایلد و کی شیک مایینه
 خایل و لمزدن اول و لکن یدکر العلم مؤثر اوی احوالی و او و اینه لن حرف ضمیر

و نذر العالم مغفولید و بدو که نگه موثر فاعلیه در رضا قدر هوایه العنا حال بود که
علم و معرفت القهای البتة ادراکل اید و مز هوای اختیار ابرجی و لا داکل الی دخی
موثر او زده معطوف در و دخی بوعلم ادراکل اید و مز مانع راحت و سکون
و فراغت اولن که الترعة الراحة والسكون والغراغ ولا متصرف عن
طلبه و دخی بوعلمک طلبیدن متصرف و تحوّل و لد ده ادراکل اید و مز و
لا خائف عن نفسه و دخی نفسی او زده قورجی ده ادراکل اید و مز یعنی فقر
اولورم و غنم و شکسته و خور و حقیر اولورم دیندر در و لا ماسم طمعت
دخی معیشتی ایچون اتمام اید زده ادراکل اید و مز الا ان یعوذ بالله انا
شول که که ادراکل بیکر الله تعوذ ایلیم یعنی صفینده جمیع موانع و علالها
و عوایق و بونتر دینه دنیاه دخی اختیار ایلیم دینی مصلحتی دینه
او زربنه و با قدر من کتر الحکمة الاموال العظيمة و دخی اخذ ایلیم حکم عزیمت
اموال معارف عظیمه بی و اسرار و لطایف جلیله بی الیه لا اله الا الله ایلیم
اموال عظیمه که من بعد کاسر اولمز یعنی کنوز حکمتدن در موز اسرار حق اخذ
ایلیم که آنک روایی ختایج خریداران دکدر و قیل و قال و بخت جلود
حاصل اولن علم بی عدم سامعین و طالبیندن ملول و نالان اولمز
ولا تودث میراث الاموال دخی اول مال عظیمه که مراد حکم الهیه در اموال
دنیویه میراثی کبی میراث اولمز بلکه لا تکنوا بالغیا لا بشق الا انفس خواجیه

هزار مشقت و ریاضت و بی شمار عبادت و طاعتی که میسر اولور و الا تودر
الحکمة اموال العظيمة او زده معطوف در یا خذک مغفولید و دخی اول
کنز حکمتدن اخذ ایلیم انوار طلیله و اسرار جلیله بی و اجلوا هر الکبرية دخی
جواهر کبریه بی اخذ ایلیم جواهر کبریه دن مراد علوم لدنیه و معارف حقیقیه
الهیه در و الضیاع الثمينة و دخی زیادتی لور مز ربح و عفا اخذ ایلیم
مراد صواب اعمال و محاسن فصاحت که تارید و شاکر العظيمة بونز کوانی
کنز حکمتدن اخذ ایلیم شاکر اولور و غنی عاقله اول الله که فضل ایلیم
و عظمی القدره و عظیم و کبریم اید بی اولور و غنی آنک قضا و قدر دن
و جلال الخطره دخی آنک عظمه و کبر یاس جلیل قدر و غنی عاقله و بیت
بانه من ضلالتة الخطوط الا ان یعوذ بالله معطوف در و دخی اول علم
مکر شول که ادراکل ایلیم که استعاضه ایلیم الله خطوط انسانیته دن
که دخی نفس لامر خسیس در و من جهل بیکر القیل مایوی فی نفس و
دخی شول جهل دن انقضاء استعاضه ایلیم اول جهل استکثار ایلیم یعنی
کنیز عذایم شول قلیکه که نفسنده کورد و کی شیدن اول جهل پوراده
جاهل معناسنه در با لافه دن او تودی رجل عدل دیو کلری کبی و
فتمیذ به ده قرا تدر بونقدر بر وجه جمله مستانغه اولور یعنی بوز القهار
صفنور ز شول جاهل دن که آزی چو صیر کند و نفسنده کورد و کی

شنیدن و استغفار کثیر العظیم من غیره و در کثیر و عظیم اول شنیدن و کثیر عظیم
 غیره که در و بحسب مقتضای عالم باطن و بحسب مقتضای نفسانیه نشو و نمایی که
 حق اکتا آندن اذن و بیرون شدن و به درجه خیر بحسب به راجع را حد لوا هو انواریه او
 اعدا لویه راجع اول و غنی کبی و عالم الطالبان بتعلم عالم باطن و طالب اول
 عالم را وزده واجب و لازم در که تعلیم الیه اول شیئی که بجز آن تعلیم باطل
 و در فی تعلیم الحکام واجب و لازم در اول شیئی که بجز و بیرون از وی و بیرون از وی
فی الدنیا ان تعلیم او زده مطوف در و بیرون از فعال در قرائت اولی او بیدر
 یعنی دینی عالم لازم در که در وقت قلم دهند ضعیف صاحب اول و و لا یحب
من بلاه اهل الجاده و در فی عالم لازم در که ای با عینه اهل بلاد نک بلا
 بلید کند طبعه دیر و لا یحب چاکلید الغمام دینی عالم لازم در که عنف
 و ضنوننده قلمه کلید الغمام اول نکره و تنزدیس او نکره یعنی نکره فعال
 و تغذیل در قرائتی جایز در و بیرون از قلمی اوصاف حکیم حاذق و مشد
 کاملک دوشیدر مریدی و شاگردی بوطریق او زده قریه ایدر کنگ
کنتم عالم را خطا ببرد من قبل من الله حکیم یعنی سزدنی ای عالم اول
 اول کلید الغمام و ضعیف الدنیا اول نکره کبی ایدر کوز علم در اول پس
 الله تعالی سزه انعام ایدر تا کم سزه تعلیم و ارشاد دله آنکره انعام ایدر
سبحان الله عن اقا و بیل علی بن سبحان اسم مصدر در یعنی تسبیح کبیر

فعل خذ و تک مصدر و در تعویذی الله تعالی اقا و بیل علی بن سبحان
 تنزیه انک لک ایل تنزیه ایدر بن علی لک سوز لرزن و و شکر المشرکین و و تعقیص
الناقصین و و شکر کلک شکر کنون و ناقص لک نقص لرزن و و تشبیه المستهین
و مشبه لک تشبیه انم سندن یعنی جوارح و اعضا اثبات ایدر و مکان و
 زمان است دانه لرزن و و سودا قوام المتفکرین و در فی تفکر ایدر خیل ککم
 فهم سندن و برامزاد را کل لرزن و و کسفات المستوحین و توهم ایدر خیل ککم
 منسوب قلم لرزن یعنی نیجه در و نه حاله در و نه زمان در بر و در و نه توهم انک
و لا یحب و و لا یحب اول الله مخصوص در جمله حد و جمله خدیم یعنی اولی علی
کتاب منشوی کتاب منشویک تالیف و عی او زده الانتم ای الربانی ایدر کت
 منشوی که الله منسوب و رتبه منسوب و هو الموفق و و المفضل نوبی و تغضیل
 ایدر بی ایما اول الله در و لا یحب و و لا یحب یعنی و غنی و غنی عظیم انک و لا یحب
علا عباد الله عباد حق یعنی جمله خلوقات موفی و مفضل در علی الخصوص عارف
 قول لرزیک و زرنیر اول قدر توفیق قریب و تغضیل و عام و مرتب قلم در
 که غایت و نهایتی بوقدر علی و غنی شکر کرو یک در غنی و صور و غیره و و لا یحب
 که بر بیرون اول حزب دیر لودی ان یطفوا النور الله الله نور بنی اطفای ایدر
 از الله انک ستر لودی با قواهم آن نور علیه الله نور بنی مراد انبیا و اولیا
 و بوجله با منشوی در و با حضرتک وجود شریف بر و و الله هم نور الله تعالی

الا اظلم عليه وقته وثقوش عليه رزقه هر زمانه که نه ذکر تو کند گویا نیست هر دلی گوید
بشکر تو بود گویا نیست **و عشره يوم الغنم** ایچ و بزا اول موصی بوم قیامت ایچ
و بنین حشر ایله و ز قال رب اول موصی دبرای بنم رنم کم حشر تی ایچ بنچون
بنی ایچ حشر ایله و قدرت بصیرا حال بو که بن دنیا ده بصیر ایدم قال **و کذک**
ای مثل ذلک فعلت الله تعالی که کاد بو نک کجی در کلا شکر بو آئینده غنم پور رزق
آنک **یا سافسیر** بزم آتیا و اخوه و لا اله الا الله مگر که و عدانته تمزی شود در
سکا کلدی پس آتی زینیا و فراموش ایله و نظر عینده نظر ایله و تعالی
قلک **و کذک** ایچ بوم تنسی بزم آتیا تمزی نسبت ایدوب تعالی ایله و کل کجی
دقی بو کون اعطاک جاننده زینیا او نور سن معنی بیت بز اعطای ایدوب روز
جناب عیونت ل نندون در من اعوض شول کسبه که اعراض ایلدی سنا بو
دنیا ده عیونت **منک** ایچ معیشت اعطای ایدوب روز و بختی بالیچ نر جزا
و پرور و زاکم اعراضه مقابل بکنده ایچ لکی عیونت معنی شانی سید و غفلت
بقیه فقه اهل سباییت پس سباییت کفتند با عد بیتنا شیننا خیرنا خذرتنا
سوده سباده جناب خدا سباییت قومک حفته عیال طوی احکامه بیور در که
بز سباییت انواع و اصناف جود و کرم اعطای ایله که لا یعد و لا یحس در
فعلوا پس قوم سباییت بزم رنم رنم با عد بیتنا عیونت عیونت عیونت
بیا اسفار بزم سوز لیمک و منازل و مرا جلمک با بیننی بو کوره اعطای او

نک بوی دخی بو ایدیم هر نه جانیه سوات لردی هر قریه بوی بونون کورینوردی
حتی سباییت شامه کلنجی در دست بیک بوی بوز قریه معوره و اداییش پس
بونمک که غنما یی کوزان نشت اوزده اولوب دیدیم که بارت بزه منازل
مرا حل پیدا ایدوب سوز لیمک ما بینتی بعد ایلده نازم و تعب چکه لم بو
نشدون ملول و لول و **ظلموا انفسهم** بونمک ظلم بیدیمک و غنمینه
کوزان لری سباییت اول جلد قریه لری خراب ایله ک **جنتهم** هم حادثیت پس
بونمک حدیث و حکایه لردی و خلوص ل نندون خلوص نجیب ایدوب که
نجیب بونمک نشت کر ایدوب نفع طلب ایدوب و مرقنایم کل مخزوع و بز
بونمک مخزوع و تفریع ایله ک کل تفریع انک کل کله هر بوی بر جانیه پر اکنده
و منفوق اولوب دار و دیار لری خراب و بیجا اولدی ان فی ذلک لایات
حقینقا بو کوزان نون بو کلامده آتیا عظیمه و دلائل جلیله وارد لکل
صبا رشک و معاصی و کوزان کل صبور و غنمک رشک و رشک و اولمک
ایچوندر معنی بیت پس سباییت دیدیمک بعد ایلده بزم ما بینتی شیننا
خیرنا بزه شین و عیونت خیر در خذرتنا بزم و بینتی آل دیدیمک **شینی**
بطلب لایق فی الضیف الشی ما اذا جاء الشی انکروا ان کک کوزان
نه مرنه ایدوب کن بو بیت ایلده بیجا ایدوب و بیور در که ان طلب ایدوب صیف
یعنی بال آئینده شینانی پس شین شینا کله انکار ایدوب اول شینا ده وید

است و اسم اش را تر و مت را به شست و در بیت **فما ولا یرضی بحال ابوالاعلیٰ**
لابفیضی رغدا پس اول ان را رضی و لمز ابرو بحاله **لابفیضی** عیش ده
 رضی اولم **لابفیضی** تنگ که رضی اولم حاصل نه غنایه نه غنایه نه کرمایه
 نه سرمایه نه نفعه و نفعه نه صفایه و نه بلایه هر حال که و اصل اوله عیش
 اتمیوب آخر مراد من حصول استر **رغدا** طیب و واسع اولی نشیده
 دیر لر عیش که صفتی در بو تقدیر چه باز اید اولم و تقدیر کلام لا عیش **رغدا**
 ای طیبها و واسعا و بوابتیا اصلنده امر القیام در حضرت خداوند
 تغیر ما اید پ بو محله ابراد ایلش و اصلنده بویل و اقع اولمش که **نظم**
یتیم المونی الضیف الشفا فاذا جاء الشفا انکرمه فما ولا یرضی بحال
واحد قتل الان ما انکرمه کلما نال ایدی انکرمه **بیت** سورة عبده
 اولی آیه اش را در قتل الان **ما انکرمه** لعنت اولسون ان **ان**
 مراد کافر لیده و یا خود نم حقه کفرانده اولی **ما انکرمه** صیغه تعجب
 ان **انکرمه** کفراننی تعجب در معنی ان **ان** کافرترین خلق در هیچ در
 و تفکر الیمز که من **ای شفی** خلقه مبداء و شون ان **انکرمه** و ذرینه انما
 بیورد و عینی بنیاید را استغفارم حقیر ایچون در معنی ان **ان** نه شفی حقیر
 خلق ایدی اول **ان** نه پس ول **ای** بنیاید و پ بیورد که **من** **نظم**
خلقته آنی ما و عینی در خلق ایدی **نظم** ای خدایا صلح ده من لا عیضا

93 والاشکال یعنی تقدیر و تهیذ ایدی انسا که شافه لای اعیاض و اشکال
 و هیئت و هیکلن احسن تقویم او زده **ثم التبیان** بیره انزن صکره اول
 اننه تیسر و تیسر ایدی فروع امران دن خود به سبیلی نامتولر اولوب
 ظهوره کلدی و یا خود اول **ان** نه تیسر ایدی خیر و شر **کسب** یعنی **ثم**
اما انزن صکره اول **ان** نه تیسر ایدی اجلی بتکرده فاقبره ای جمله
 ذاقبره ایدی فیه لا کالبیایم کمرته **یعنی** آنی قبر صاحبی کلدی که اول قبر آنی
 ستر اید و مردار و صیغه **یا** یکم کبی طشره ده **فلم** پس مقبره و موت دخی **یکم**
نظم بوی اولدی زیر موت و صلند **رحیوة** ابدیه به و نفعه در مومنین
 و کافره دخی من وجه نفعه راصل و قرار کاس **پس** کفر و عیبانه **نظم**
 اولی جای محنت آباد دن خلاص و لمه سی سبیل **ثم** اذا شاء **انشره**
 انزن صکره دبد و کی و قنده آنی **عند** ایدی **یعنی** **بیت** قتل الان حضرت
 مولانا دخی کنوان اولنکره دیر که لعنت اولسون ان **ان** که **ما انکرمه**
 نجب و تنکله نعامنه کافر اولدی کلما هر با که ناله تیشمه **هدای** ایدایت
 حقون بر آینه **انکرمه** اول **هدای** انکار ایلر **مشوی** نفس زاین است
 زان شد کشنی **فقتلوا** انکم گفت آن **سبحی** **سورة** بقره ده اولی آیه
 اش را در و اذ قال **موسی** **لعنوه** یا دایکلی بنی اسرائیل شون و قتی که
 موسی قومنه دیدی یا قوم ای بنم قوم انکم خفیفه **سبحی** **نظم** اید و کوز

انکم نفس یکوزه با فحاکم انجل یکوزه کوزه آله و معبودا فحاکم یکوزه
 فتوبوا الی بادکم پس عزیم و رجوع ایکه خالقو ذبانه فاقولوا انکم
 پس ای عبده چکر قتل ایکه نفس و کوزی دکم نفس کوزی قتل ایکه غیر ککم
 عند بادکم سز و کیچون خیر لو در حیوة دنیا دن و یکوز قتلده پس کوساله
 پرستلر بر بره حج اولوب بری برین قتل اندر بوسباصدن زواله وارجه
 بنمش یککه مقتول و لمش پس حضرت موسی دم دعا ایدوب رب الوقت
 بیوردیکه قناب علیکم فاشطرط خذ و فک جوابیدر تقدیر کلام فان فعلتم فقد
 ناب علیکم کان حضرت موسی بنوکره دیشا و لکه که اگر سر بر فعلی اشد و کوز
 ای صحنه عالی دخی عفو ایدوب رجوع ایدری و یا خود قضای غننن بنوکره
 عطا طریق الالیمات خطاب اولکه که فعلتم یا امرتم قناب علیکم پوتوبید
 فاعطف ایچون اولودانه عقیقا اولانه هو الثواب الرحیم کثیر الثواب
 عن الذنوب و کثیر الرکعة و قال لا امام الا انما العشر فی التوبة یقتل النفوس
 غیر منسوفة فی هذه الامة الا ان بنی اسرائیل کانهم قتل انفسهم ظاهرا
 و هذه الامة بتوبتهم انفسهم معنی گما قال النبی دم موتوا قبل ان تموتوا
 و الناس یتوهمون ان توبة بنی اسرائیل کان ماشق و یس کی توهموا
 فان ذلك کان فی ساعده و اهل الخصوص من هذه الامة قتلوا انفسهم
 فی کل لحظة بسوف الرياضة و المنه عن الشهوات کما خیل قبور الوری

حق

تحت التراب و النری رجال لهم تحت التراب قبور و حضرت پیغمبر در ردیکه
 من اراد ان یبصر الی میت یبصر عیون الارض فلیبصر الی ابیکه معینه بیت
 حضرت مولانا پیور در ککه نفس کفران فیه و یجل پرستلر قیلند در انکیچون
 کشتنی در عین فکله منسوب دپس بواجلدن اقلوا انکم دیری اول
 اولوانه **نظم** کنت اذا جاء القضاء فافق القضاء **نظم** لا یبصر اذا جاء
 القضاء حضرت پیغمبر در دیکه ففی فضا کله صوالرنگ و تار اولور و
 ابصار محجوب و مستور و قضایه رضا و دعای غیری چار دیو قدر
 نتم حدیثه بیور در لایبره القضاء الا الذی **شعری** با فراق کافران
 نیست تاب می کودی ایستنی کنت قراب **سوره** عیم نکم آفرنده ذلک الیوم
 الحق اول مذکور اولن کون ثابت و متغیر و الاحالة من شاء و اخذ الی
 ما با فاضیه در شرط خذ و فک جوابی او یغنیو یا ایدر و مقبول شاء
 خذ و قدر و الی ربه متعلق در مایه رعایة للنواصل تقدیم اولندی
 تقدیر کلام اذا کان الامر کما ذکر من تحقق الیوم المذكور فمن شاء ان یخذ
 مرجعا الی ثواب ربه الذی ذکر شانه العظیم فعل ذلک بالایمان و الطاعة و
 عن قتاده ما با ای سبیل کذا فی تعبیر ابو السفود معنی فین یوم آخر تک
 نبوتی موز اولدیم پس امر شول که که دیوار فحاکم و شک و شک
 ثوابی جانبته مرجع و سبیل فحاکم ایمانه و عمل صالحه انما انزلناکم

ما با ای سبیل کذا فی تعبیر ابو السفود معنی فین یوم آخر تک
 مرجع الی ثواب ربه الذی ذکر شانه العظیم فعل ذلک بالایمان و الطاعة و
 عن قتاده ما با ای سبیل کذا فی تعبیر ابو السفود معنی فین یوم آخر تک

حقیتا برتری خود قترع بوسوده و قرآن ده ذکر اولی آیتا طقه ایله عذاب
قریب عذاب آفریدن و قرب کل آت قریب اولدو و غی جهنم نذر کانه هم بوسوده
کم یلبسوا الا عشیة او ضحیة یوم یبصر المرء اول کونزه نظر ایلیه لای ماقدرت
بدره ما استغفام ایچونزد منصوب در قدرت ایلیه یبصر المرء ای شوق قدرت
بدره و یا خود موصول اولدو عایدی شد و ف اوله تعذیری یبصر المرء الذی قدرته
بدره یعنی انسا اول کونزه نظر ایدر شول شبیه که آنی ایکی لی تعذیم ایلدی و نه
شیخی تعذیم ایلدی آنی کورد و بد تخصیص ایتمه سی اکثره بنا و در ذرا اکثر اعمال
یدله حاصل اولدو و تقول الکافر یا یستی کنت ترابا و کافر دیر کاشکی تراب
اولدم یعنی هرگز خلق اولمیدم دیر و یا خود حیوانتک بعد القصاص خاک
اولدو و غی کورد و بونلردنی آرزو ایدر که نو لیدی بزرده بوجیواتا کبی خاک
اولدو و دیر لرو یا خود اهل جهنم و مؤمنلره حکم انعام واحا کورد
بوقراره شمل ایدر مبوب یعنی ایدر که کاشکی بزر دنیا ده ریاضتده و فو و فایله
تراب اولیدی تا بزرده بوسعد و لایق اولیدی **نظم** خاک شو خاک نابرو
کل که بر خاک نیست مظهر کل ای برادر جو عاقبت خاکست خاک شو پیش
از ان که خاک شوی **زقن** **خواج** **بر عمت** **دوستای** **مشو** **لیچو** **یوسف**
کش ز تعذیر **زقن** و لعب بیز از ظل رب **سوره** یوسفده اولن آیه
اشاد نذر قالوا یا ایا ما یعقوب اولادی جمع اولوب حضرت یعقوب دیر بیکر

ای بزم بابا مزالک لانا شاعری یوسف سنکی چون کتشی واردر کمن بری ایمین
قله سن یوسف اوزره و انالک حال بوکه تحقیق بزاکان **صحن** البته
خیر خواه و اشغی و مهربان **سکه** **معنا** **خدا** اول یوسف ارسال ایله بزم
بارین صحابه تفرغ انکه **نریخ** اکل فواکه و انما دالمیه و **لیعب** دنی اوینیه اوقا
آتمه و بعضی جانبه کتیک **کی** و انالک و تحقیق بزائی **کی** **قطون** حفظ ایدر **غلز**
مکاریدن و سباع و هوامدن حضرت خداوند کار نصیحت بیور و پ
دیر لیر یوسف کبی نیجه **کس** بی تعذیر صنع کرد کار **ریخ** فواکه و انما دوسر
اشجار و انما داتکمل کلمدن **ظلم** آب لردن و نظر دیر لردن منقطع
اتشد و بوقدر برجه ایدن مراد مرشد و دیرن مراد بارتب الوزة و یا خود
بنه مرتی اولن مرشد اولدو پس دنیا و ماقینا سزنا بالعب و لهود و عیش
و نوشی خطا و سهو در نیجه سا کلمری مرشد و مرتبیری سایه سندن دور
و نظر و مرشدن **ما** **جو** **زقن** **مشو** **فد** **قض** **عنتم** **خو** **ق** **ما** **بما** **خ** **لیم**
بنیافای **سوره** **نک** **خونه** **اشاد** **نذر** **وا** **اذا** **وا** **تجارة** **اولها** **وارو**
اولنور که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله بر جمعه کونی خطابت ایدر لورد
و ندره **منوره** **بر** **مقدار** **خطا** **اوزره** **ایدری** **اول** **جینده** **دخیه** **کلیه** **شامدن** **وا**
دخیه ایله کلوب اولاد عرب عبادت قدیم لیری اوزره **طبل** **زن** **اولو** **استقبال**
ایدر و ب تعظیم ایلدی **سپیل** **وا** **از** **طبل** **حضرت** **سبحان** **استماع** **ایدر** **یک** **رسول** **کبری**

نه ایله و کله چون سوره اول روضه حلقه کم بزنی خلق ایله که یعنی خلقت کون
و مواد ابرائیل و خاک و نور و و قیام بعد کم و بعد الموت لوضه احاده ایله روز
سری و سوره خجکم و عند البعث اول روضه بزنی اخراج ایله روز
جوابی علی بن خیر و شریک کورمه دن او توری تاده افری برکزه دنی میتا
بیت چو که صیغی نفا یسک بزنی ترابری خلق ایله که دیو و کن استندک
خاک اول علی بنور اول خاکدن یوز چورمه قصه اهل عنه وان وصیلت
کردن مثنوی گفت الایعلم هو اک من خلق ان فی نحویک صد تا ام ملوح
سوره تباد که ده در بویات و اسر و افو ککم و اچهر و ایم و وایت اول نور کم
کفایت که حضرت پیغمبر حقیقت نهیچه مالا یحیی نقوه ایو و بجیم لینل انی حضرت
بلزدی اول حضرت دنی انی آکره بالتمام تو بر ایله کره آکره چی بر نوک
کبی سوز سویشت بر دیور دی که اسر و افو ککم لیدل اسمع آکره سیر بویات
نازل و لری که اکر و کتری سر ایله اکر و اظهار ایله اکر و اچهر ایله اکر
عند الله علی السواد دانه علیم نرات القدر و حقیقتا اول الله علیم در
ضمایر و صد و ده قبل تغییر الاسنة الایعلم من خلق منک کیا مرفوع در
فاعلی در ایله منک تغیری الایعلم سور اچهر من خلق یعنی سور اچهر ی
باز می شول که که خلق ایله سری سیر اچهر ی و هو الطیف النجیر اول
الله در که علیم و بواطن اشیا به و خیر در صحایب اشیا به و دمایح پیرا

خجکم معنی بیت گفت الایعلم بمن ی هو اک سک میل و طیبتی من خلق شول که
که سک هو اکی خلق ایله ان فی نحویک صد تا حقیقتا سک کره صدافتی وارد
ام ملوح یا خود کلی و جا بوس ی وارد در نحوی بین الاثین اول من کره دیور
بقال نحوه نحوی ای سادر کره سور مثنوی کیف یعنی عن ظلمین قد غدا من
یعنی این مثنوا غدا ظلمین بروز فیصل یعنی فاعل بر یور کره کوچ
به دیور قد حرف حقیقت در غدا افعل ما ضبط در غدا و د روا کره ضبط در غدا
ضمیری خنده سندر اچهر ظلمین و صفیق در ظلمین کیف ایله حال دن
استغنام اول نور و این ایله مکان دن معنی معصرا اول ولدر که نه خال
ایله غافل و لور ما فردن ایله ما فکر قد مشی فی وق الغدا یعنی صبا
وقته کره کدی یری من فاعل بید در یعنی نک یعنی شول که یعنی بیل
کره عایت الشی دیور نحوی بشری معاینه کره سک این نه مکان کره در
مثنوا او ظلمین مکان غدا ایزکی کونزه ظرفیت اوز کره منصوب در مثنوی
اینما قد بیطا او صد قد تولاه واحد بیطا نزل و صد و و
دیور و اینما کره ما و بیطا و صد کره الفلز زاید در بویات الفلز شباع
دیور معنی بیت بو تغیری او لور که نیچ غافل و لور اول الکره کیا کره
نه کره در ما فکر مثنوا سی قبل اراده السور اینما مکان کره قد بیطا
حقیقت نزل ایله او صد کره ما خود نه مکان کره عروج ایله قد تولاه

ضمیر باز منوایه راجع در و توالی مقتدره مستز اول منیر ظمین راجع در غنیق
 اول ضمین منوایه نه مکانه تونی و توجیه ایلدی و اصحی عدد او نه مکانه
 اصحای عدد ایلدی بوجه حقیقت ضمه و مستقبله اول من حکمه اشارتور
 و ماضی و مستقبل و حال علم الله علی السواء **تمشیل روان شدن خواجه مشن**
 بخدا اصحابنا کی ترجو **مغنی** گفت از درون لا تو خواجه در دمن دیدیم
 بخیر یکدیگر اصحابنا ای برنم اصحابنا کی ترجو ارج سودا تمه دن او توری
 خواجه بویه دید که **مغنی** گفت از درون عاقل اولن اکا دیر دیکه بوحاله
 درون عن صمیم ابال لا تو خواجه فرج اوله زیوایم الزوال در و یا خود عقود
 خواجه نک در و ننده اولن عاقل اوله بوقدر بر وجه معنا خواجه نک عاقل در و نندن
 دیر دیکه ای خواجه فرج اوله زیوایم تعالی سوره حیدره بیور که ما اصابنا
 من معیبه فی الارض هیچ مصیبت ندرن بزمصیبت اصابت اغدی نوره
 اگر خط و خطا و اگر آفات و بلا و اگر سقامت و و یا هر نه ای و لا فی شک
 دخی نفس و کوزده ده اصابت اغدی امراض و غموم و التوم و قفوف
 کسی **الانی** کتاب الا لوصه مکتوب و مسطور در من قبل ان نرا غنیم یا صینه
 و یا ارضه و یا انفسه راجع در یعنی بزمصیبتی و یا ارضی و یا انفسی خلق التوفیق
 اول ان دیکه غنیقا اول مقتدر الکه لوح خطوده ثبت و کتابی عیالنه بسیر
 الله آساند و کلیکنا سوا علمدر لوحده اولن یعنی هر نه ای لوحده مکتوبور

ما سوز خون اولیه سزا اول شیخی که سبزه اعطا ایلدی رنگوز نعم دنیا دن قاتق
 من علم ان الکل مقدر مان **عکس** **الامر و الله** لاجب کل خصال خوداته تعالی سوز
 کل متکبری و فتوزی یعنی مال دنیا به فرازید و پیکر لک ایلدی **بیت** من رباع الله
 کونوا را جین **ان** ربی لاجب الفرضین یعنی خواجه اصحابنه دیدیم اللهم
 ریحکم نرون ریحه لرو فائده لراحتی اولک مصرع ثانیده قول مضمرد قاری
 عقلم **بیت** سابق قیرنه سیده نتکم آنده عقل کی لغت دیندی ایلدی
 بونده دخی ایلد دیکه جایز در یعنی قال المعقلان ربی تحقیق بنم دیم
 لاجب التوفیق فرضناک و نلدی سوزای خواجه دیدی پس خواجه صحنه
 بنه دیدیم **نظم** افروهاهونا بما آتیکم کل آت مشغل الهمکم یعنی خواجه صحنه
 دیدیکه افروهاهونا بولک **هو** ما هون آسانکد دیلر سهولت یونندن
 بما آتیکم رنگوز ک سبزه اعطا ایلدی و کی شیخی مصرع ثانی بنه عقلم قویدر
 عقلمه دیدیم کل آت مشغل زمان مستقبله هر نه کم کلجی در اوله
 آتی که اشغال یدر عیدر الهمکم سبزی الها و اشغال یدر عیدر اول آتی
 مشغل حقن بوقدر بر وجه کل مبتدا و مشغل آتنگ صفتی و الهمکم
 خبر اولور الهمکم تعلینک فاعلاقتدره کی ضمیر در که کل آتنه راجع در و
 یا خود کل آت مبتدا و مشغل خبر اوله و الهمکم مشغلنک صفتی اوله بو
 تقدیر بر وجه معنا هر نه کم آتیدر مشغل را بیه مشغل که سبزی الها ایلدر حقن

بزدان نسفا بالناصبه یعنی بونگه کی خبیث و عاصیه و من بوزک حقه خدا
سوره اقرا و بیور و کلام آن لم یشرای کلا روع در ابوجهل کی لیل و ده لام تو طمیع چون
تغذیر کلام و الله ان لم یشرای هو علی عینی الله حقیچون اگر ابوجهل رجوع آخر نه
نهی صلواتن لنسفا البته بزاخدا بیدر زبانه ناصبه انگ انگنی ناصبه ده کی القلام
مضا فایده در عوضه و تغذیری ناصبه و یکا و لو ناصبه بیدر زبانه ناصبه اول
کا ذبه خاطره صفی و ناصبه نک یعنی بزاخدا بیدر زبانه ناصبه صفی ناصبه
کا ذبه خاطره سنی اخذ ابیر و زبانه ناصبه بیکرب و حفظ اسناد و لی اسناد و بیدر
مرا احصا جنگ کرب و حفظ اسناد و بیدر زبانه ناصبه بیکرب و حفظ اسناد و لی اسناد و بیدر
آند چه و من و ده و مکالمه بیده یعنی اول ابوجهل دعوت ایسویان هر یک بیدر
الزبانیه عن قرب بیده دعوت بیده روز زبانه ناصبه تا آنی بیدر زبانه ناصبه
لا تطلع روع در ابوجهل یعنی انگ دیر و کی کلا روع اطاعت الله با نیک و عباد
اوزر و ثابت اول و آخر و اقرب و عدا و مع ابیکه بیکر اوزر و واقرب و بیکر
حد بیده و ارد که اقرب مایکون العبد الی ربه و هو سا جد **چرب کردن مرد لا**
فی سبک مشنوی اشک کثر یعنی جوابی ظنین که با دانه کید الکاذبین
اول لاف و دن اولی مرابی نک قرن دیردی صداسر جوابه یعنی لاف خالده
آباد الله ای سبک الله کید الکاذبین کا ذب بیکر کونی الله سبک ایسویان دیردی
مشنوی گفت حق که کثر جنبان کوش و دم بیدر صفی القضا و حق صد قهاس سوره

مانده کمر

مانده نک آن خنده حق شایور که قال الله هذا يوم یفزع القضا و حق صد قهاس
بوم و فعله خبر و در هذا نک حق تعالی و بیکر شکون صا و قدیر صد قهاس یعنی
کونید و قال الله دیدی بقول دیدی **تفکر** ما صید ابرادی و قوی و محقق او
ایچون و کانه ای قیامت اولدی و حق تعالی بویه دیدی **لهم** چنا خبری بوی
ایچون و ارد و اول چنا عظیمه که جاری اولود **من** **تفکر** الا و اول چنا نک
تفکر نه خبر **لهم** چنا خبری بوی اول چنا خبری بوی چنا خبری بوی اول چنا خبری بوی
تفکر و اولدی و حق تعالی بویه دیدی **لهم** چنا خبری بوی اول چنا خبری بوی
عنه الله انک و دن راضی **اولسون** اولدی حسن انقیاد لوی سبید و **شوا**
عنه و انک و ده صفی راضی اولدی و اعطاء و جواد و خود و انک و ده صفی راضی
جان و فصول و عنوان **القود العظیم** ظم عظیمه و معنی بیت حق شایور بیکر
یعنی اعضا کی حسب نه خرج انهم و صادق اول زبانه صا و قدیر صد قهاس یعنی ایلم
البته **مشنوی** گفت این دم با قیامت شد شبیه که براد و شد بیزن **اجنه** **سور**
عنه ده اولی آینه انشا و قدر که بیور در یوم **لهم** چنا خبری بوی اول چنا خبری بوی
بر کونور که آدم براد و دن فرار ایدر با وجود و موافقت مطالبه عمل بیده
دیو و **لهم** و آنه سدن دخی فرار ایدر کثر حقوق و اراکین و **اربه** و پر دنون
دخی فرار ایدر بوقدر شفقت و مروت و اراکین و **عنه** و دخی و **سندن**
فرار ایدر بوقدر طبعی سبی و اراکین و **بینه** و دخی اولاد دنون فرار ایدر

کل امری که هر از این ایچون اوله یومند نشان اهل قیامت قیامت کوننده بر حال
 و کاری که بقیه الکافیت اید به غیر یک کادنه مشغول اوله دن بیت یار بیکم نوجون
 آمدون گفت حایس علی الاعجاز **سوره فتحه** و **سوره نوره** نودده در تعبیری
 جلد نایده مروراندی **مشق** که صف اندر کز خنثی ای مشتمل آخچه داری وانما
 و فاستقم **سوره حوده** اوله آیته اشادند و فاستقم کما امرت پس یا محمد سن
 استقامت ایله استقامت اتمک کلامه مرا اولند و شک کجاستقامتک عفا بده
 و علی بناته شمولی وارد در عفا بده استقامت بین التنبیه و التذیه نوسط
 ایلمک در عفا بدش بخصوفیه کجی و علی بناته استقامت من غیر تزییل و افراط
 امر اولند و غی اوزده و طایفه عباداته قیامت در ابعاد تن منقوص
 امتثال امر در پنجه امر اولند **واجب** نای نهی در پنجه نهی اولندیه اگر کبر
 تنقاهی نغندن بر عبادت اختراع ایله که اول امر اولنما مشروط استقامت
 انتمثال و لوا مام قشیری بود در مستقیم اول کسه که سر منزل و ماله ایزدین
 راه ده اکافور کلمه و تحقیقند استقامت عدم رفویت استقامت در
 و قلبی اغیار و ماسوا دن می فطرت رنگم خواج عصبی بخاری بود در **نظم**
 کسه را دایم اهل استقامت که باشد بر سر کوی ملامت با طلاق هوی و جاسپر
 ز اوضا طبیعت پاک مرده تمام از کردن دامن فشانده برفته سایه و خورشید مانده
 و بونوع استقامت بغایت صوب و لود و غنم حضرت پیغمبر شریفی **سوره سوره**

و من تاب **سنگ** فاستقم خنثیه اوله می شنگه و بصورت معطوفه را که چه ضمیر آخر کلمه
 اولندی فاما فاصله و ملحه بایسته عطف جابر اولدی تعبیری فاستقامت و بیستقم
 من تاب عن الکفر والمعاصی لی الله خلصا **ولا تطعوا** می حدود الله من تجاوز
 اتمک ندر با تعلقون بصیرت خنثیه اوله الله انشد و کونوشی بصیرت کسر عکله کوره
 خواسن و برور **بیت** گفت بزدان از ولادت تا بجی بن بختن کمل عام مرتب
سوره نوبه نکات خیر و اولایرون اتمم ایامنا فقل کور من لوی بختن خنثیه
 بونو امتحان و ابتلا اولسون و لرا انواع بلیا که خط و غلا و امراض و اسقام
 له و با خود جهاد نه می کل عام هر سه **سوره او مرتب** بر کز و یا ایکی کز نیم لایبون
 پس آنون حکمره بونو فقل و صوح تا نزلنا قل نون و **لا هم** بکرون دخی غیر
 نذر و اعتبار ده تم کز که نفا قدر نون بونو نه بلا حاصل اولدی پس حضرت
 بولانا اهل دعویه نصیب بود در که زنها و اگر نغده و اصل و کور نقصان
 و بلا حاصل ای که علی کلا التقدیرین دعوا دن پر ایزد ایله زبیر ادا و حقه
 امتحانانک نهایی بونو پس بواینه استقامت یاد بود و دیو که **معتبر** بیت
 حاشا دید یکبار آنک زمان ولادت نون صاحب مونه دکل امتحان اولسون
 هر سه پنجه کوره بینه قشینه کبریا چون رنگم فارج البصر کزین ده اوله کجی
 یعنی **سوره بعد** امتحان اولونو در تعبیر **و لکن** فاستقامت فی کل القول بواینه
سوره محمد در ام حسبک لیزین فی قلوبهم مرض بکلفن ایلد بکوشون

بر کوی
 شریفه

آمدی سنده آخون ال بقون اولی ظریف زبیرا شجره اوزره سابقه رمازه میوه که شجره
 مقصود میوه در پس بوی الم شجره دن مراد آدم و آدمون مراد خاتم الانبیا در
 و اما و ادث اولی اولیا در تفکیم این فاضل حقیقتی که در لسان نوزن بیور لر
نظم واتی وان کنت ابن آدم صورته و فی معنی فیه نشاید بوی **بلیب** چون
 کوی لا علم لنا دست بر گیر و ما علمنا **بلیب** کز ده دخی تا بکیر دست تو علمنا
 تعبیری یکجمله مروراندی یعنی ملائکه کی بنم علم بود دیدی ملائکه دوته
 کند و کون علمی نبی ایدوب حقه اثبات **بیت** آن اساطیر اولی که گفته اند
 حرف قرآن را بر آنان لغای **سوره** انعامه اهل نفاق دید بگو که آن اهل بقرآن
 دکلر الا اساطیر الاولین اولده اولنکول اسکی حکما به لریدر **بلیب** جل جنب
 از صحابه میشود خود عصا معشوق عجب میشود صحابه کونین من حفظ **بلیب**
القرآن جل لب دیردی و اکثر این علمه مشغول ولوریدی و حفظ انفاظ
 و ثاق و بلاغت و فصاحت و استعدا و تبید و کلمه دی عصا اجمی کبرک
 معشوقی ولوریدی کجی ظاهر قرآن دخی اجمی دالکر معشوقیدر **علم** اد **بلیب**
خلق و یقین بیت بعد از آن یحیی سونیا مستقیم فی علی وجه مکتبا او تقیم
سوره المکده اولن آیت اشادند در **بلیب** مکتبا عیله و جمله مکتب و جمعی اوزره
 ساقط اولند دیر بوی لغت عربیه دن در زبیرا چنین ثنائی افعال بینه نقل اول
 معذری ولوریدر چون ثنائی معذری بکن افعال بینه نقل اولن لازم اولدی **بلیب**

این بیت در
 بعضی نسخ
 درج شده
 است

و

قشع است سبحا غاشیه کجی در پس معنا ذاکب و ذاقشع دیکدر تو آب نشیند
 موقد لیه مشرکی و عالمه جا هدی و مطیع ایلده عاصیق تغذیر معنا بگ شول
 که ساقط علی الوجه بود و به هر ساعتی مکرکون اوله هر خطوه ده اهدی اولی
 ابر شد در آسمن یحیی سونیا و با خود سالما عن الجبط و العثا رقابا مستوی
 الاعضا بلا عوج بود و به علی صراط مستقیم طریق راست اوزره اولی اهل
 وار شد در زمین نائینک خبری یخز و فدر که اهدی در پس مدی سالما و سونیا
 بودین اهدی در دیکدر معنی بیت حضرت مولانا بیور در لکر که چنین سالک طریقه
 و کمان دن خلاصه و یحیی اکما علم البقین حاصل ولوب روح جناحین مکرکون
 اولور بعد از آن بو علم حاصل اولد قدن صکوره **بلیب** سونیا سالما بودر
 طریق حقه دوشمه دن مستقیم استقامت اولد و غی حالده فی **بلیب**
 مکتبا یوزی اوزره دوشی بود و مر او مستقیم و با خود خشنده بود و من **بلیب**
 قول پیغمبر قبول و قرض ان نما وضیم لدینا تموضوا **بلیب** عیله ان لا تمضوا تکونیک
 قولی مقبول و قرض اولنور انک قولنی ملونقی امتنه مصرع ثانی مضمون قول
 پیغمبر در که بیور در **بلیب** انما وضوا **بلیب** یعنی من مرضکون زیو عیله انظر لارضی انک
 اگر کند و کوزی خسته فکته کوسر رکشوز مرضوا خسته اولو کوسر و مصرع ثانی
 معنا سکی کوسر نما رضی لکوز مرضوا اولو کوز مرضوا **بلیب** این دو خط
 که **الرضا** با ککوز **بلیب** یعنی کوز رضی اولو کوز و به حدین دخی من **بلیب**

این بیت در
 بعضی نسخ
 درج شده
 است

عاقلانی برکت بنم فخر و شکرت و لم یجبر علی بلای دنی بلال و در صبر و و لم یرض
بقتضای و قضا را رضی اولی قلی طلب و با سواهی پس طالب ایستون بدن غیری
 بر رت آفر پس کفرده قضا او بی لازم مدی کفرده دنی رضا و بریده کفرده ابر رضا
 عین کفرده پس توفیق بود که کفر مقتضی دد قضا دکلر والرضا انما یجیب
دون المقتضی بیت پس قضا را خواجه از مقتضی بدان تا شکالت دفع کرد
 دوز ما پس طالب لازم کلدیکه قضا بیلد مقتضی فرو اید تا شکل حل اولی
 اول قضا تک تریخ اولد که القضا حکم علی الاشیا علی ای علیه قضا علم الله
 اعیان ثابت دید کلدی د حق تعالی که حکمیدر هم شینک اوز دین که اول شی بخد ائمه
 ایلد او بخد را تا کل شی خلقناه بقدر و کل شی قضاوه فی الزبور و حق القلم با کاب
و دنی اعلموا ما شئتم فکل بیت ما خلق و بولر مثالی آتیا و احادیث ازل ازالده
 هر شینک بخد و اولد و غنه دبیل خلق و در پس کفرده نبی بشد رده داخل در عین
 علم الله رده معلوم و حکمیدر امری بوجوهر بدن رضی بوز بیت راضیم در کوزان
 رو که قضا است یعنی ازین رو که نزاع و جبت ماست یعنی من حیث المقتضی را
 دکلوز و مقتضی انا ر قضا و حضرت شیخ اکبر قضا بیلد مقتضی فی بونوال اوزده
 فرو اید رو که ازل زالد و حقه جمیع اشیا اوزده اولن حکمده دیرو مقتضی
 انبیا نندن اولن حکمیدر مثلاً انبیا نندن آمنوا بانه دیوا امر اید و
 و لا تکفروا و اید کوزدن نه ای بدی حال نو که حقیقتده مؤمن و کافر که در آنکرمالده

امری بویوزدن کفرده راضی دکلوز و زید و لا تکفروا و ایدری اما علمده اگر کافر
 قضا سنده راضی بوزد اما مصلح کلام بحسب لفظ هر حق حکم بالظن هر کفرده راضی
 او نمز و اما بحسب الباطن قضا و الله رضا لازمدر پس بوقضا و قدرده
 مباحث کثیره و انا و بیل فی نهاده وارد که ایدری ممکن دکلر بر آسارده
 انبیا و او بیا حیراندر کفیف سایناتاس طلبه لرسل بعو موصول المدلول
تبیح دبیلی طلبه آنکه مراد و مدلول حاصل و لوفدن صکره فبی دوال
بعدم علمه شغل آنیک بعد الوصول لی المعلوم مذموم معلومه وصولدن صکره
 مذمومدر بیت آنکه آقل باشد که آن و این نیست دلبر لا احب الا فلین
 اولن نسخه کزایل و لور و که اولالور و که او و الود اول و لبر صغیر دکلر
پس بن سومزم زایل و لنگری تعبیری جلد اولده مرورانی بیت
 غرقه نوریکه اولم بولر است لم یلد لم یولد آن نیز دست تعبیری یکجی جلده
 مرورانی حکایت ان شخص که در هر بیت اطلبوا الادرا فی اسبابها
 و ادخلوا الاوطان من ابوابها ارزاقی سز طلبها یک سبیلونون و وطنیکونون
 کبرک قبولر نون بوضوون که هر شی سبینه و استادن توفی و تعلق ائمه دن
 کنایه در ریقته قضا د اید کوبی بیت کل اصباح لنا شان جدید کل شی عن
 مرادی لایحید اصباح بفتح الهامة فی صباح و کسر له مصدر کل منصوب در
 ظرفیه اوزده هر صبا عده بزم ایچون بر کار جدید وارد در هر شی بنم مراد مردن

بفرستنی بر نذر

بیل الجمن هر نرد در سم اولن اولن در یوردی **تشییه بنزد ام قضا بصیرت بیت** دین
 آن بنوا احمد و ادسدر بر کلوی بسته جبل من مسد وید بر پشت عیال بولها تنگ
 اینم گفت حال خطیب **بیت** بدیابی لبیا **سبب** نری بود که وقت کم فاند **بیت**
 الا قربین آیتی نازل و لوقه حضرت اقراسن جم ایروپ دینه دعوت ایلدی آتو
 لب ایشدی یک تبالک یا محمد لیه اذعوت نادوب پیردن بوطش الیه که حضرت آنه
 پس بوایت نازل و لوقه **بیت** ای هکلت **بیت** ای لبیا **بیت** ای لبیا لری و یا خودنی
 شکم و لا تلحقوا بیدیکم ده ایدی نعلنه تعبیر ایلن لرد و ماضی بوداده دعا معناه
 در معنی هلاک و لسون ابولها لری و یا نعلنی و **بیت** خبر در معنی بعد از دعا
 هلاک و لری حال بوکم ماضی بک تغییر لوقه مخفی اولد و خندان او تودیدر ماضی
عنه ماله دفع ایلن اول بولها بدن مالی بوتیابی و **ما کسب** دنی کسب ایلن کاسب
 ایلدوکی رچدن و جا بندن و غیارتدن **سبب** ناراحتی قریب داخل اولور
 بر آنکه که ذات لبیا اول تش شعله صابیدر و **امراة** و زوجه سی ده بله
 داخل اولور **حالة الخطب** نزع حافظیه اوزده منصوبدر و یا **امراة** مستدای
 و **حالة** خبر اوله **خطب** دن مراد نمیده اوله زیرا ناراضی و متکلمه شمعانه سبیدر
 و یا خود هر کون آرقه سنه خاد و ضسک بوکله توپ طریقی رسول الله نیر ایلردی
 تا منادی اولدی **بیت** تا اول مراد ابولها یک بویننده وارد **جبل من مسد** فنا
 لغدن بوکله شایب وارد **بیت** بولها یک بویننده ظاهر بوغیدی

۱۰۵
 بلکه معنوی اولن جبلد که حضرت آنی مشاهده قلدی ایدی معنوی اولن و املده مشاهده
 انکه حده لایق دور و انکه و ارنش کاهی هر وقت که کیم اولن مشاهده قلور شکم
 هر کس که کردننده جبل قضا مغذر در اما بو معنای مشاهده انکه الا اصحا **بیت**
حکایت کردن استر پیش شتر که بین یستوی لایع لیکم و البصیر افی مقام
 و التزول و المسیر ابوبیت استغفار بعد از اگر چه حرفا استغفار هم خذ و قدر معنی
 شتر استره دیدیکیم اعیالیکه بصیر شتر فغانوزده برابریدر قایم اولده و سیر ایلد
 پس برابر دکلدر ایدی علم و هدایت نود لیه منور اولن دنی جهل و غوا بیلدی
 بصیرت اولن الحمله برابر دکلدر شکم سوده هودده جناب عزت بیوردر
 مثل النورین کالای و الا هم یغنی بوا یکی خرقه نک مثلی اعیالیکه صوف و البصیر و **بیت**
 کوز و جبلد ایشید **بیت** کبیر در مثل استویان مثلا ایچ برابر اولور دی مثلا
 افلا تکترون پس بولنر نیچون تذکر انمزل **بیت** **چرخ** **ناکردن** **بیت** ایچ و از او
 زرخیری بر نداشت من نیم و از خدا ایم بر نداشت و لا تزد و از زور
صبر کردن **بیت** **چوبین** صبر را با حق قیوس کرد ای فلان اخو العصر را که
 بخوان او العصر ان الازلی فی خسر عمر نبوة حقیقون و یا خود ایلندو
 نمازی اوله و یا زمان حقیقون عجایب و غرایبی شتمدر و خفیف جند ان
 خسرانده در الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات الا شولم خسرانده دکلدر
 که وحدانیت حقه نصیب ایدوب عمل صالح ایشلدی و تو اوصوا بالحق دنی بری

برینه وصیت اندر شوال مرتب است که اکا زوال ولید و اکا انکار اولید اعتقاداً
 و عملاً و اول حق و ثابت اول امر توحیداته و طاعت اطباء کتاب و رسول
 کبی و بولید بکزر و تواضوا بالقبر در حق بعضی سی نه وصیت اندر بر البصر و در حق اولاد
 اندر بر معاصیدن صبره و مشقة عباداته و یا خود پیمان عطفانی صلی علی العالم
 قبیلند در مبالغه و کمال اغنا ایچون معنی نیت صبری حقه قرین ایلدی ای
 آخر العصری بر خوشی اکا سلفیله و قوت و ثبات الیه تا صبر ک فائز غلبه بر سکه
 که مخصوص اندر کرب و صوح اوزر عطف اولند و غنیزن مقبولی منفرام اولور
قصه دقته و کراماتش بین عزة المسکن احاذره انما انقیاد نفس سافر
 للفتنة عزة مصدر در مضایف در سکنه و منصوب در احاذر که معنوی اول و مقلد
 و ضمیر عزة المسکنه راجع در الکرمه عزة مؤنث را اما باعتبار المضاف الیه که سکنر
 جایز در تغذیر کلام احاذر انما مع عزة المسکن دیک ابرای معنی بن حذر ابد
 مسکن و مکانه مغرور اوله دن انما تغیر الیه بالنفس ای نفس سافر سرفرازیه
 غنا ایچون سافر و اتقوا انفسکم استغنایه مراد غنای قلیدر که حدیثه
 وارد و لیسر لغنا عن کثرة الرض انما الغنا غنا النفس **بیت** لا اعدو خلقی
 بالمكان کون خالصاً بالامتنان لا اعدو عاید و حوکر من خلقی علیکم حیاتی
 بالمكان مکانی کون حتی اوله خالصاً بالامتنان انی الیه خالص و خلص اوله
 دقته کند و ببولید دیدی **بازکش من بقصه دقته بیت** ایچود اودم

نورچیه مر است طمع در نیجه نیرغم هم یی است **سوره صاده** اولن آیه انشا رتدر
 حضرت داود علیه السلام حکایه منزه تلج سورد لر اهل نفس ک بعضی سی بومنوال
 اوزره ابراد ایلمش که حضرت داود کل و ریبا خانونه میل واقع اولوب اور بابی
 غزایه ارسال یلیوب اور ریبا غزاه معنول ولوب حضرت داود اول خانونی نزوح ایلور
 حضرت سلیمان انون طوعدی و حضرت داود اوقاتی تقسیم ایلشدی بر کون جهاد و بر کون
 نصیحت و بر کون حکومت و بر کون کند و مهمانته مشغول ولور دی پس عبادت کونزه
 حضور نه کمنه داخل ولور دی و بو ایلر بر آدمی قومز لر دی پس حق تعالی جبرائیل و
 میکائیل نیجه ملائکه ایمان ان شکندره ابرسال یلیوب تاگاه عبادن ایلور و کردلو
 حضرت داود هم یونوردن خوف ایلور و وحشت عارض اولدی بونلر دیدر یکر
 قدر نه بزرگی کرد و هر حضرت بری بریزه بعضی بعضی منزه ظلم ایلدی پس حکم ایلدیم
 مابینمده عدالت و حکومت و جورانته دیدر حضرت داود علیه السلام دیدر که
 دعوا کوی کوریم ان هذا حقنا شک که ای بیم قرین انشور در بند و صحبت
 له تس و تسون نیجه انک طلق طوقز قوینی وارد رولی و بنم ایچون وارد
 نیجه **واحدة** بر قوی نیجه دشی قوینه دیرلر بورده مردن کنایه در فعال پس بودیکه
 انفسنا اول نیجه بکا نیک الیه و حقیقه بنی کاکنیل قلیبن اکا کنیل اولم خله بدمده اولنکه
 کنیل اولد و شکم سی و یا خود آنی بکا کنیل قلی بعضی نصیب قلی کمال اوله و عونی فی
 انک بکا غلبه ایلدی فی طلب الیه انک رذنه قادر اولد دم قال لقد ظلمک بسؤال

بالغة و او توری بخت انبیا کفارده بوازمالی کور بچک خاطره ایدر کرم موعود
 اولن نصرت حقون بونکر کزب و لنوب خلا اولن لرو و تخفیفله ده عیابنا
 الفاعل قرارند و بو تقدیر چه رسد خلق ایدر یعنی بقین بیدر بیکر بونکر کادوب
 اولر بیدر و بیدر کلری خبردن قوملری قشند علامت و انادینک ناخبر و تراخ
 سبیلله جاءیم نصرتا بوازمالی کلدی بزم نصرت و فرج من نشاء بختی تغفیل
 باینون ماضی بجهل یعنی انبیا و مؤمنیندن دیده دو کز نجاة قلندی و لا
 یزد باسنای عذابنا عن العنوم اطرحین معنی نبیت دقونی کند و کند و به
 دیر بیکر عیابن بی خودیم و کورد و کم خواب چنا بیدر کرم بونکر بزم کورد و کم
 احوالون خافله در پس بیکر کند و به دیر بیکر کاه اولن امان استنباس
 آیتن او قوتنا یظنون انهم قتلوا بوازمالی کلچیم به دیر بوقواتلک او قوت کز بوا
 تشدید ایدر اولیه بیکر تخفیفله اوله این بود که کذب فعلی تخفیفله قولت
 اتمک بوازمالی کند و بی حجب کورد زبیرا معنی بو تقدیر چه و ظنون ارسلا
 ظن ایدر بیکر که انهم تخفین بوسولنر قتل کز بوازمالی بیدر بیکر کلاملر و
 دعوتلر بزمه زبیرا معنی بونکر نصرت و کفاره مغلوبیت و هزیمت و عذر
 امتشیدی پس بوجده نک ترافی سندن بونکره خاطره عارض اولری
 نکم دقونی به دخی عارض اولری بیت جاءیم بعد انشکار نصرتا تر
 نشان کور درخت جانابر پس بیا به کلدی بعد الترد و نصرت بونکر
 نکر

ایدر ای دقونی و درخت جانابر ارتقا ایدر بیت یاد کردم قول حق را آن زمان
 گفت انجم شجر ایدر سوره دکن ده اولن آیت انشاد کز بونکر بونکر
 الرحمن علم النور ان خلق الان علمه ایدر تعبیری جلد اولده قریب مورو
 الشمس و النور بخت شمس ایدر قریب اولر لرتنا اول و بروجلر نده حنا
 معلومیلده و بونکر کجریان دورانندن فضول و او قات معلوم اولور انجم و شول
 نبانا نکر بیده بته و ساقی و لیوب منب طاوله و انجم دخی شول نبانا نکر ساقی
 اوزره قایم اولر سجد اولر دغانه سجد ایدر لرا طاعت و مطیعانگی پس
 دقونی دیر بیکر اول شجر کور سجد سن مته قد قده قول حقی یاد ایدم اول
 زمانده که و انجم و انجم سجد اولر بوردی یک درخت شون ان هفت درخت
 بیت چون بخش خواند است کافرا خذاه آن نجاست نیست بر ظاهر و را
 سوره توبه ده در یا ایها الذین آمنوا ای القله ایمان کونوا انما المشرکون بخش
 مشرکلر کلدی و الا بخش در باطله بیکر خباشتندن او توری نجاستدن اجتناب
 اولن دخی کجی بونکر دن دخی اجتناب لازمدر دخی ابن عباس عیابنا هم
 بخش کمال کلام فلان بوازمالی پس لازمدر که قریب اولیه لرا سجد ایدم کعبه مکریمه
 نجاستلری اولور و غنن او توری بعد عیابنا هم بزم بونکر و سجد
 برات اجندن طغوز بیل مکره ایدر و یا طه الوداع مراد اوله عن قریب و یا
 جلد اولنده تعبیری کلدی و افیاب بیت امر عنضوا عن هوا البصار کم هم شنیدی

راست نشانی بیستم بآیت سوره نوره در تفسیری جلد اوله عرب باد
 حکایه سنده چندی معنی بیت هوادان کوز لریکوزی یومک دیک امر فی س
 اشتدک طوعی قومک ایفکی طریقه حقه بونی اشتدک بکن **رفتن هر دو**
حکم نبرد بیت وام دار شرح اینم نک کرو که رشت بستت و الم شرح
 شتو یعنی بکلام و اسراری شرح آنکه دام دارم و اشتدک دهن که بوقدر
 شرح ایندم اگر سنگ شتابک و ادیه الم شرح کرده ایش و حقه
 و ادا اول فکیم جناب عن جبینم بیور لریکه الم شرح لک صدر علی وجه
 الانکار یعنی شرح در استغفار در اثبات شرح افاده سیل چون کان
 دیندی که شرح لک صدر و بوا عینا دیک و وضعت الم شرح او را
 عطف اولدی یعنی بزرنگ صدر کی توسیع و تفسیر ابدا که بیچ علم
 و حکم ابرار آنکه مکمل و ازاله ابدا که انزن ضیق جهلی پس بوزن شتاب
 ایدر سامعه حقه بود که اگر شتاب بایر دسک فلیکی شرح ابدا و ضیق
 و جهل و غفلتی وجود کردن طرح ابدا **دیگر شرح ان کورد و در بیت**
بیت از پائین عالمی ذوفنون گفت ایند در بی لا یعلمون **سوره نوره**
یاعلمون ظاهر **امن الحیوة النبیة** ناسد و اکثری بیلور لری صیوة دنیا
 ظاهر یعنی مال و جاه و دولت و متاع و اسباب و معاش و
 تجارتی بیلور و علمکی ظاهر بیکدن تجاوز زاتمه شد مضی ال

نور

تفسیر نوراده ایوا دانت لری که بوعلم که ظاهر دنیا و متاع لری فناء و تجاوز
 انیم جهل و فرقی بوقدر بیور و لری و ام بظاهر دنیا به عالم اولی و غافل
 آخرت و بولر غافل و هم مبتدا و غافلون خبرید و بولر لری که هم خبر
 و تکریر صیغیه تا کید ایچنر **صفت ثانی اهل سبب بیت** مانع آید از سخنهای
 مهم **انبیاء** بردن از امر فاسد و مستقیم سوده **هوتد** تفسیری عن قریب مر و اتری
 در بیان آنکه هر کس نرسد مثل آوردن **سوده** قلده بآیت اشارت در
 که بیور لری لک **بلا یعلمون** اولی که لری چون وارد که تصدیق انم لری
 بالآخرة امور آفرینه مثل الشیء و صفة قبیحه وارد و نه المثل الا علی و آله
 ایچون صفة ایجا وارد و وجوب ذاتی و غنای مطلق کی و هو الغنی
الحکم بیت صدقوا و نساکر ما یا سببا صدقوا و ما سببا ما من سببا
 یعنی تصدیق ابدا که ول کریم اولک رسول الله ای قوم سببا صدقوا و
 شول روم تصدیق ابدا که سببا اول روی سبی و خارت ایلری
من سببا شول که که آن سببی ایلری جناب حق در کتابه در مشی
 صدقوا هم هم شمس طالعه یومنون کم من ناری القارعة تصدیق
 ابدا که شول رسول لری که بولر آفتاب ضیا که نروما سبب انورد و بولر
 بولر سببی این ایدر لری قارعة نک خری لری زن یعنی قیامت کونی که سوا یلفظ
بیت صدقوا هم هم بولر ظاهره قبل ان یفکونک با تاهره تصدیق ابدا

بی خبر

این بیت در
 تفسیر نوراده
 ایوا دانت لری
 که بوعلم که
 ظاهر دنیا و
 متاع لری فناء
 و تجاوز

هذا الكلام وحضرت عیسی در که خطه بسم الله الرحمن الرحيم در و حکم می بود شکر خطه
 لا اله الا الله کلمه می در و بعضی خطه استغفر الله در یک در ویش که بر تقدیر چه قه لو ادیک
 سه خطه بر دین بر و بزم کنا هلد می ری در که یقین کلم خطه یکم به چه که و کلیم نافع بایله
 قرأت انش و ابن ی م تر باید علی بنا، المفعول و سیر ندر الحی بن شول که که شین
 اوله بو کلمه انگ توانک زیاده لکنه سبب در و شول که که سیدون اوله و کلمه کما توبه
 مغفرت در نومید شدن انبیا از قبول پدیرا نفس اول و اندر نفس دوم سایه ای از کفر
 باشد فی دوم نفس اول در مراد یا عقل کل یا نفس کل در که نو شوقوس جزیه از ان نیت در
 و عقل کل و نفس کل که شری بود که دیبا جاعده مر و رایتی معنی بیت یعنی عقل کل
 راند سوری و تاثیر ایدری عقل ثانی و نفس کل پس اول عقل کل و منتقل اول
 احوال که مغفرت اندر ظهور ایدری پس بالی باشند فوق و دیگر کی کسی هر سک
 دخی شفا و حسیاتی لوحه منتقل اولن اند و در که تاثیر او را در اندر و در شیر
 صلی اذ استنبی اسل نفس نفسی عن قریب مر و رایتی بینا الکة رشول هم
 فرمود ان نه اولیا، اخفاء، تحقیقا الله ایچون وارد کز لو ویدله الشفاعة و کلام
 یا شکر بنک صا چلری قز نه مدن فور جی اولمشا لمغیره و جو هسام و یوز لری قوز
 اوله اذ استناد نوا علی الامر لم یؤذن لهم فین امر او اکایره دخول استیدان
 ان نه لراذن و بر لیه و اذ اعی بواله یقعد و اچن غیب اوله لرفعت اولمیه و ان
 حضور اولم یز و او چن حاضر اوله لمر دعوت اولمیه و ان مرصوالم لیا و او اکو

خسته اوله لری عیادت اولمیه لروان ماتوا لم یسجدوا و او اکو اوله لمر حاضر
 اولیه و هم شری بولون فی الارض بولوا اضده بنم لود و مشهوران فی السماء
 و اهل سما ما بیننده مشهور لود در قضیه فریاد رسیدن رشول کوش
 رد و العاد و اکا رشت ای تواند رتوبه و مینا و نشت سوزده انکاره
 انعامه و لود و العاد و آیتنه اش اندر و در دخی جلد و نفسی کلور
 انش الله در بینا الکة صی ظاهر چه داد و آخر یوامن یحیی لمضطر بیک
 الله اجابت ایدر مضطر اولن لکوک د عیاسی اذ اذ عاده دعا ایدر کلری
 وقتله و وجه عبرت کوفات ما التصوف قال و جدران الفرج فی الفواد عمن
 اقبال الترح ما التصوف تصوف نذر دیو سوال بندی بر سا که قال
 شیخ دخی دیدیکه و جدران الفرج فری بولفقد در فی الفواد عند انبیا الترح
 غم و بیا نک کلمه سی وقتله مشایخ تصوفی هر بری بر معنایه المشکور در سل
 عن ابی محمد ابرهیری عن التصوف قال قل فیما معال الان فیة و عن الشیخ
 اسقاط و فیه الخلق ظاهر و باطنا و عن عبد الله التری التصوفی صفا
 من الکدر و امتلا من الشکر و السنوی عنده الترسب و المردین کنت
 لانا سوا علی ما فاتکم اذ انما الشخان و اذ دی شاکم کنتا صی تا دیدی
 لانا سوا مژون او ملک علی ما فاتکم سزدن فوت اولن شیکر او زرنیه
 اذ انما اکو کلور ده البرهان قوز و اودی و اکو هلاک ایدر ده

بابت سوزده انکاره
 و این کلام در حدیث است
 و این کلام در حدیث است
 و این کلام در حدیث است

شکم سوز قیامت و نوزی سوده حیدر دهاش در نور کلمات **سوا** امانت کفری
 بوجله که اولنده کجی **بیت** اهل الهام خدا این الحیات **اهل** رسول هو اسم الله
 خدا نکه الهامی اهل عین حیات در احوالی تزیین ابدین اوکل اهلی زهر قاتل **بیت**
 انکه مردن پیش نه که است **اهل** لا تلقوا بکیر داوید است **لا تلقوا بکیر** آیتنه
 اشارت در تفسیری جلد اولده حضرت عیسا کایسته مرور ایتزی **بیت** وانکه
 مردن پیش و نشخ فخر باب **مسار** عوا آید مرور در خطاب **سوره** آل عمران
 بیورد که **وسار** عوا **مسار** و مبادره ابک الی مغفرة من ربکم و تکلون
 اولن مغفرتک سببینه مقام ملزومه لازم ذکر اولن سبب تشریح بندگان
 ایچوندر موجب مغفرت و سبب و موجب کلمه شهادت و مواظبت عبادت
 و تکبیر اول جماعت ذی التکبیرة الاولی خیر من الدنیا و ما فیها در و یا تو به
 و انابت و متابعت و یا جهاد اوله و مراد الله اعلم جهاد اوله ذی عزای
 احده نازل و لش **و جهه** مغفرت او ذره معطوف در معنی دخی مبادره ابک
 مشول غلکه که سبب دخول جنت **که جهه** اول جنتک **که** **سوا** و
الارض سماوات و ارضک و معنی کبیر و ذکر عرضی مبالغه دن او تویدر
 اول جنتک و معنی وصفه **علا** طریق التتمیز این عباس بیورد که
 اگر تیری قن آسمانی و تیری قن زمینی بوی برینه اوله سر اول جنتک
 عرضی قدر اولیدی **طولین** التمدید بخیری بلنر و بعضی عرضی و سبب معنی

در بیان قیامت

الشکر

آتشک بود و جهنم که **دار** ارضه دیر لرای و اسفند و بکدر و بتقدیر چه معنا اولن جنتک
 و معنی سماوات و ارضک و معنی قدر در دیکل و لور و بومعنی ده و بوشل
 که بعضی مراد من اوله شکم اولاد و ب دیر لرای ارضت الشقی بالشی و بعضی
 بر معنی تشریح بر شیشه من فکرم دیکل و بتقدیر چه معنا اول جنتک من و بکای
 سماوات و ارضک منی قدر در و بکای سببی در اعدت **للمتقین** متقبل این
 اعداد و احضار اولن **بیت** اخذ رای مرک بنیان باد عوا **لجری** ای حشر
 بنیان **بیت** عوا **لجری** ای حشر ای مرک کوز لور ارای اوکل **بیت** ایملکی حشر
 کورنکمر رای ایملک **بیت** الصلای لطف تبی افر حوا **الابدان** ای قهر
 تبی **الترجو** **الصلاد** رای لطف کور عیال و فرج اوکل **بیت** ایملکی حشر
 ترج و غنا ک اوکل **بیت** کشتن این نادید و بنود و بنود ک اطفانارنا
 نحن **الشکو** **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر
 اطفانارنا **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر
 بنشاکر زحقک لطفنه دیر حضرت مولانا **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر
بیت ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر
 کوی مشاب و مران **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر
 هر ایکسی معقولان نرند **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر
 و عراف ایسک **بیت** ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر ایملکی حشر

چه احتیاجی شکون و کی ندان لا خلا به دی و ابوم و سورمه یعنی و سوسید الهامی فروغ ابوم
 هم قلبیکه کلن فکره او یکم بلکه ثانی ایلد ننگم بود و حضرت پیغمبر این مکر و ایستاد و پ
 شیخی بن اتفاق انشکر که انصار دین بود که حضرت پیغمبر شکا به اید و پ دیگر
 یاد سوال الله بار که پیغمبر و شری بلسم آله نورم پیغمبر بود دیگر که اذ ابایعت فغل الا فلا
 یعنی پیغمبر بنی سراج ایلد که دیگر خلا به بود و قدردی خلا به که سرخا به ایلد خدیجه
 و بر لوی لا خدیجه لی فی هذا الیوم دیگر رسالتی من الرحمن الی محمد من الرسل
 مقتضا خدیجه هر کاری امعان و از خانه انتم که کرد **در بیان اثبات نبوت**
 ماریت از دینیت از نسبت **نمی** و اثبات است و هر دو مثبت است و بخلاف
 بیورد و لکه بر شیده یکی نسبت جایز در که بری نمی اوله و بری اثبات اوله
 ننگم حضرت رسالت پناه به جناب عونت بیورد که با ننگ ماریت سن آنم در
 اول بر آوج خاکی بو نمی در از دینیت شول و فنده که آنک بر اثبات در و لکن
 الله دینی و لکن اهل خاکی الله آندی پس ماریت از دینیت نسبت اوله
 زیرا ماریت نمی در و از دینیت اثبات در و هر ایکسی هفده مثبت در ننگم
 کند و بر بوییت ایلد تنبیر بیورد **در بیان** آن تو افکندی که در دست تو بود
 بود از دینیت لکن معناسیدر **تونه** افکندی که قوت حق نمود بود ماریت که
 معناسیدر و بود آیتک نفسی بود اید مناسب در و جلد اوله مرور اندی
بیایم فزون الانبیا اصدا دهم مشکلا لایستبه اولاد دهم **سوره بقره** ده

اشاره نور

اشارت در الانبیا و معنوییدر بر فو تک اعتقاد دهم فاعلید و انبیا فی بولور
 ضد لوی یعنی کافر لور مثل ماشول شیخی کی که لایستبه بکرمیه اولاد دهم بود
 کفار که اولاد دند ننگم اولاد دند مشبه اولیه می نیجه بیورد لورس انبیا بی نمی
 ایلد تحقیق بیورد لور دی ننگم آیت کریمه ده واقع در الذین انبیا هم الکتاب
 شول که لره که بر کتاب عطا ایلد که بر فو نه کما یور فو انبیا دهم پس چو
 گفت چون جای ذکر بیوردی یعنی بر خلد ده دخی یوف یعنی بلند و دی و حدیث
 قد سیده گفت لایعزهم غیر عذر بود و لیس روی بنون غیری که بلنر سن
 نکر ایلد بله بر دی **انهم تحت قیامی کما حقون** تحقیقا بیوردیم فیه لرم
 آلتند کما نکلر ذ و کون و ذ و سر در لور که نردان شان ندر اند از لور
 حقون غیری آنلری که حسینه من ننگم بیورد لور و لیبانی تحت قیامی لایعزهم
 غیری یعنی بنم و لیس لرم وارد دینه لرم آلتند قیام بدن مراد اکثر فو ام
 افلاک در لکن اما قیاب امور منکره و اخلاق مذمومه دن استعاره
 در دینیت یعنی یعنی کبار استغنا اسرار ایچون بکر داکل اختیاب بود
 حتی بیورده نکل آلتند آسوده اولوب که حقون غیری بیورد کر احواله
 مطلع اولمز **بیدار شدن روح القدس** همچو مریم کوی پیش از فوت ملک
 نقش رکال معوذ بالرحمن منک **سوره** مریمه اشارت در که بیورد لور
 و از کمر سن ذکر ایلد **یا محمد** فی الکتاب قرآنره مریم قصه مریم ادا

اذ انبسطت شول وفتی اکلہ انتباذ ایلدی یعنی دور اولدی بدال اشتمال درمک
 و حضرت میریک عادت لری بوایدیکه بیت المقدسه دایما عبادت ایدر لری
 وقت حاجتده خاله سنگ خانه سده کیدوب بعد الطهرینه سجا قصاید کولور لری
 پس بروقتده خاله سنگ خانه سنده بونوب غسل لازم کلدرده بوجای خطیب
 ایلیوب من اهلک اهلکون و قومندن مفارقت ایلدی من اهلک اهلکون ذالانتز
 متعلقدر مکان شریفه ظریفه و بالتبذک مفعولانی سیدر گننده اتیان
 اولدوغندن اونوری بونقدیر صیغی اعترال ایدوب اهلکون منفرد اولدی
 و کلدی بیت المقدسدر شرقی ولس مکانه اغتال ایچون فاخته پسر اول
 میریم اتقا ایلدی من دونام جابابوندر طریفندن بویچه که کور کلکه مانع اوله
 پس حین اغتالده ایکن جناب عزت جبرائیل ایلدی نیکم سوردور فاسق
 بنارسال بیکر لایله اول میریه روحنا بزم روحی که جبرائیلدر روح زانده
 فراوند روح عباده الله سبب اولدوغندن اونوری و اضافتی شریف
 و خصیصه ایچوندر فتنه لایله اول میریه غفلت و غیبت ایلدی بشر استوباسوی
 اعلی معتدل الفاعده حسن صورنده و شکل شاب امردده دونما اولدی
 تا استیفا سالیله زینر صورت مکینه ده کورنه غفلت و غیبت و حشمت نفاز
 ایدری پس حضرت میریم معتدله آنی کورنی احراز ایدوب قلمت دیدیکه
 اتقا ایلدی بونقدیر صیغی اعترال ایدوب اهلکون منفرد اولدی

نقش

تعینا و کمال و روح و عفا فته دلاله در تعینی کورسن تقی اولور سک بله سندن استغفار
 موز در فکبف که تقی اولیه سن و جوب شرطی زوفدر سیاق کلامک دلالته اولدوغندن
 اونوری تعذیری اتقا ایلدی بونقدیر صیغی اعترال ایدوب اهلکون منفرد اولدی
 بکن که کلدیکه در جبرائیل و ممریکه اضطرار بک کوروب قال دیدیکه انما اتا
 بن سنگ تعوذ ایلد و کلدیکه رسویم لایله لک علامه اذکنا سکا اول و لدرک
 هیه سنده سبب اولم فحیدر ایلد غلام که ذنوبون طاهر و نیچه بخیریه قادر اولم تعین
 بیت میریم کبی بونقدیر صیغی اعترال ایدوب اهلکون منفرد اولدی
 اول اول نقش روح القدسدر احراز ایدر یک بونقدیر صیغی اعترال ایدوب اهلکون منفرد اولدی
 انکم بطریق الا و بایعزم کردن آن و کیل داغنی لی باغنیته لی العشود ابوی
 یانا تقی تم التبر و صد در جهان کندویه دیدیکه تعین و ترنم ایلد نیم ایچون باغنیته
 ای نیم مقصودم و آرزوم من نشود کبی و نفع ضروری نادر و هم صیغیه پذیر اوله
 ابرکی باغنیته چو کای نیم وجودم دوه می برک البعیر دیرلر دوه چو کسم التبر
 سرور کامل اولدی بیت ایلد با ارض دمی قد کفا اشیری یا نفس در اقد صفا
 ایلد یوت ای ارض نیم سرشکدر حاصل اولن طوفان تحنیه کفایت ایلدی
 اخله دو غم شمدن کرو اشیری یا نفس لیچ ای نیم نفس اول در دیکه تحنیه اول
 در دصافی اولدی یعنی بلا آخر اولدی و نخل صفا کلدی دیدیکه بیت عدت عید
 اینا مرصبا نفم مار و صفا یارح القضا لعدت عودت ایلدک یا عیدری ای

فاعده سبب در کلام
 بهرین آیت قرآنی
 آیت نشانه کورده

فاعده سبب در کلام
 بهرین آیت قرآنی
 آیت نشانه کورده

نقی
 نقی

بنمیر اتم آیت بزمه **موجها** و مستند و صفایک سروری با عید ای بنم قوم عودت
 ایلدک بکادیم معنا و برش آتاسی و سباقک بومعنا به نجات یوقدر **نعم**
 نه خوش **روح** نزوج ایلدک ای باد صبا یعنی رایجی باری بکوتور و با صبا
 ویردک ای کوی دوستون وزان اولان صبا بی **لا اله الا الله عاشق** اقلوا
 با شقایق یا شقایق ان فی قتلای حیاتی فی حیاتی **بمینی** اولور و رک ای بنم معنی اولان
 دوستلرم ای نغمه اولنلر اولور و رک ان فی قتلای حقیقتا بنم قلمده در حیاتم
 حیثا **اچنده بیت** یا منیر الخد یا روح البقا **اجتنب** روی و جدلی باللقا پس
 محبوب نذا ایدوب دیر که ای د **بخلمی** کوللره آثاره و انشاء ایدون **بجوم** و ای
 بقانک روی اولون مظلوم **اجتنب** روی بنم روی اجتذاب ایلیم و جدلی
 و بکاجود ایلیم باللقا لقاکی **بیت** لی حبیب چندیشوی فی شام لوتش **بمینی**
 علی عینی مشالی **حبیب** بنم بر بجوم وارد که حبه آنک محبتی **بیشوی** **بیت** **تلمی**
 بریان ایدوب سوزان ایتدی **لوتش** اگر دلرس اول محبوبم **بیشوی** **بیت**
 بنم کوزم اوزده یوروبه **مشایور** رگور جوابیدر **رو ندادن** **بیت** **عاشقا**
بیت رخت عقلت با توست و عاقای کونجود الم نروانا غافل **بیت**
 سور که توبه ده اشار ندر اقلی بودر که **نعم** انزل الله سکنته علی رسوله سب
 نزولی بودر که **بوم** حنینده اصحا فرار ایدوب اول حضرت دورت نرس
 ایلد قالدی **جناب** عزت الهام لیلد که **رئی** تراب ایده پس بر آرم و خاک

بکشد بر این ایستاد و بکشد
 در کشتن و کشتن

الوب

خاک الوب دئی ایلد که کفار مندرم اولوب مومنین آرام پذیر اولور **سپ** **جناب**
 عزت بوانعام و احسانین قوللرینه اعلام پیوروب دید که **نعم** انزل الله
 ای بعد از اتم المومنین الله تعالی انزال ایلدی **سکینه** **علیه** **رسول** ای
 رحمة الله سکنوا بها و اطمانوا یعنی شول رحمتی که سبب سکون و آرام در دوز
 رسول اوزده انزال ایلدی **حتی** تنها **دعیه** **حب** ایدوب کثرت اعدادن خوف
 اتمدی و **علیه** **المومنین** و مومنین اوزده دئی اول سکینه و علی اینتی انزال
 ایلدی که هر بری شیر و ارمله لر ایلد **بیم** و انزل **جند** الم تر و **نعم** دئی انزال
 ایلدی شول عی کری که سز کورم و کوز انلری مراد کروه ملائکه در
 کفار کور دیمر عدد ملائکه **بیش** **بیک** و با طغوز **بیک** اوله دیشلر و **عند**
 الذین **کفر** و اصر **نعم** عذاب ایلدی کافیره **نعم** و **بیش** و قتل و غارت
 و **کفر** **بیت** **کافرون** و اول نسنه که واقع اولمشدر کافر لر کفر ایدر
خواب **کفتن** **عاشق** **عاذل** **انرا** **با** **کرامی** **اذ** **بجو** **انرا** **البیضاء** **ان** **ایدم**
 حشر و اوج النظر ای ولولوزج ایلک شونف کوز بفرین اگر مرالیند
 ای حشر و اوج النظری بآیت اشارت بیور در تفسیری **ایکینجی** **جلده**
 ذوالنون حکا به سنده **مرود** **انری** **بیت** **وز** **ملک** **هم** **باید** **چمن** **زجو**
 کل شیء **ما** **کذا** **لا** **وجه** **سوره** **قصصک** **آفرید** **تفسیری** **قول** **جلده**
مرود **ایتدی** **باز** **علامت** **کردن** **اهل** **بیت** **کفتن** **ص** **زاهل** **نفاع**

ناسدید با سهام مابینهم با سئوید **سوره** هشده اولی آیه اشارت در لاتفاکتکم
یماودا و منافقین سز که مقتدا اید منزله جمیع اجتماعین و منقطعین اولی قلمری
حاله **الانی قری** محضه عکس خنای و برج بار و بیل **سوره** و شخص اولی قریه
لرده **اومن ورا** جلد یا خودی دلایت و وغایب فی فتنه نوز پس دیوار
خاربه ایدر لر مغایله و مواجده یه قادی اولی منزله با سهام بنو لکر بخاربه و کاد
زاری **بینهم** شدید مابینهم نزه شدید و حکم در و الا اگر الله و در سوبله خا
ایله لوشی عتق لری خوف و غشینه تبدیل و لور **حسبهم** جیقا و عتق بام خا
سن بنو لری جیقه و متفق ظن ایلس باخذ و قلم بام شیخی خال بکه بنو لکر قلبی
منفرد زبیر اعقاب و مقاصد لری مختلف فیها در دکا اول نشئت و توفی و
ذکر اولیان اوصاف مذموم با تمام قوم **لا یعقلون** بوسیله در که بوقلم
کند و لره صایح اولی احوالی تعقل اید منزله **مثنوی** گفت پیغمبر سپهر از غروب
لا شجاعت یافته قبل از غروب پیغمبر بود دیلم که لا شجاعت قبل از غروب حیدر اول
شجاعت یوقدر **رب** زانکه داد و کم خبا لا کعت حاکم ز فاق سست بو
کردان وری **بوا** آیت **سوره** نوبه ده در لور **خو** اخیکم اگر بونا فکرم
سز که بینکوزده غزایه بله چقه لودی **ما** در دو کم بنو لکر سزده زیاده
انکر لودی سزده **خو** جلدی سببیه **الاختلاف** الافاد و مکر و عذر
ولا وضعوا اختلافکم ای و لا سرعوا فیمابینکم بالنعیمه واف اذات الیه

والله اعلم و التخذیل من وضع البعیرة و صفا اذا السرع و لام توطئة ایچوندر
یعنی و الله لا وضعوا دیکم **و یقولکم الله** حاله در ضمیر او وضعوا دن مراد
ایله کلری حاله سز و کیچون فتنه فی ان یویدون **ان یقولکم** باقیاع **الخلا**
فیمابینکم او التزعیم فی قلمو کیم و فیکم **سماعون** لمام و سز که ایچونکوزده
بنو لکر جاسوس لری وارد در که سز که قوا لکری استماع ایدوب آنلره
ایصال ایدر لر یا خودی تاملر وارد در که سز که سوز لر یگوزی آنلره
نقل ایدر لر و الله علیم **بالظالمین** الله تعا علیهم و تعا علیهم یه و بنو لکر
حاصل اوله **کفان** شیطا **قریش** **اکبر** **جنگل** **عبد** **آبید** **آبید** **آبید** **آبید**
صدیکم خواند افسون کاشی جادکم **سوره** انفالده اشارت در و اذ **رب**
لهم **الشیطان** اعمالهم اذکر معذره در یعنی ذکر ایملک ول وقتی که شیطان
بو کاف لره ترینق و تسویل یلدی عمل لری معادات رسول الله و سوس
انکمل کلمه قال عیسی بن مره دیکم **لا غالب** لکم **الیوم** من **انسان** سز
غالب یوقدر بوکون ناسدن برکه زیر اسز که عسکر و نوز جو قدر وانی **جبار**
لکم و تحقیق فاین سزده فریاد رس قاضی بیضاوی دیکم شیطانک بوکلا بی
مغالله **انفس** **البه** **یعنی** **شیطان** **بنو** **لکر** **تغییر** **ایلدیکم** **یوقدر** **کر** **نیز** **عذر**
عذر **لکم** **و** **قرینه** **اتباع** **و** **اشیاء** **علمه** **معلوم** **یا** **ولم** **سز** **و** **بن** **دینی** **سز** **بحیرم**
فلما **ترأت** **الغیبتان** **ای** **تلافی** **الغیبتان** **و** **تقاکم** **هر** **یکدی** **طالعه** **جانبند**

بوی برین ترای ایدوب تلافی ایلدیلر **کلی علی عقیبه** ایکی عقیبه رجوع الی
 نکو حص عقب حلیله و مکرله هر یقین عباد رنر و آیت اولنور که یوم بدرده
 ایلیم نرول ملا فکله من ایدر یک فراره یوز طو توب اولدیده شیطان
 الی حادثه بن هست مکمل لندره ایمن حادثه ایلیم دیدیکم ای سراقه چون
 چرسن شیطان الی حادثه لندره ضربا آلو پکینه سنر بوشست اورپ
 قال دیدیکم **ای بوی منکم تحقیق** بن سزدن بوی **بیت** چونکه ویران کرد
 چنیز عالم او پس بگفت **ای بوی منکم** **ای اری مالانرون** تحقیق بن کوروا
 اول نشه که سز کوروز سز **ای اری مالانرون** ای چون نرول ملا فکله جی **ای اخاف**
الله تحقیق بن اللهیدن نور قورم **مشقوی** ای اخاف الله عیاله منر عون اذهبوا
ای اری مالانرون ای اخاف الله یعنی بن نور قورم مالی بنم ایچون یو قدر منر
 اول اللهیدن عون معاونت یو قدر اذهبوا سز کیکر **ای اری تحقیق** بن
 کورورم **مالانرون** سز کورور و کوزی منو لیدر که بعد الانزام منر زمان یکینه
 کلوب سراقه خبر کورور و ب که یو قدر عیال کور کور انز الله سبب اولور دیدیکم سراقه
 قسم ایلوریکه تا سز که هر یک کور خبر بن آلیجه فرار اندم دیدی بلوریکه یو فعل شیطان
و الله شدید العقاب الله تعالی شدید العذاب ایدر بویا کلام من ثلثه در و یا شیطان
 بونلره بویله دیش اوله و سراقه بن مالک مهتر اهل کفانه بن برکته در **مشقوی** و خبر
 بشنو تو این بند کلوب **ببین جنبیکم** لکم اعداء و **اغدا** عداوت کالهی بیه جنبیک

نور سز

یوز سز پر پیغمبر و حدیثه اش و نور **مشقوی** این چندین سباح ذوقن تست و
 ان فی الواس **سز ستر تحقیقا** و سوسه ده کز لوسر وار در **مشقوی** گفت پیغمبر
 که ان فی **بیت** سز او حی گفت آن خوش پهلوان **بوی حدیثه** اش و نور که حضرت عی
 حضرت پیغمبر دن روایت ایدر و بخاری منور دینر نور قال **و من ان من ایلیم** سز
 اول زمانه ایکی که کلوب خطاب ایش سز تا بونلر که بلاغت و فصاحت
 استماع ایدر و پیغمبر ان اولیلر اول زمانه بوی حدیثی یوزر دیدیکم **ببین** بعضی بی
 سز مشابه در میدان قلوب اولد و غنوز و یا خود بیان هر کس قیاد
 اولر سز قدرت اولد و عیال کجای معنی **ببین** پیغمبر و دیدیکم که تحقیقا کلام کیم
 ده سز وارد آمدی اولیا و انبیا تک کلام منده اول سز وارد کردیم هر نفس و مکر
 شیطان اوله ایدر **ببین** سز سز سز سز دفع ایدر **جواب گفتن مهملان**
ایشانرا قل تعالوا کنت جامع **رایب** بویا کنت نفسی جلد اولده مرور
انری بیت گفت پیغمبر که جاد فی البشرف **ببین** عقیبه من یتقن بالحق **خبر**
 پیغمبر یوزر دیدیکم که **من النفس بالحق** لم یجد **والتلف** یعنی برکته که عوضه ایقان
 و ایمان ایلیم نلغدن حذر ایلیم دیدیکم **سز** حضرت یومعنی فی نظام یوزر کردیم جاد
 جود ایلدی مالی فی التلغف سلف **و یعنی** دنیا ده عطیه آتکمل کلام شول مع
 که یتقن ایلیم اول مالک عوضه زیر آیت و حدیثه ثابت کرد ادنی مرتبه بر شینه
 اون مشق سز وارد آمدی عبادة مایه ده نیجه اجرا اولور سه عبادة بر نیجه

من الصالحين مرسلين دن اوله فبشرناه بزاگاهانم و ببردك بعلام حليم بر
 غلامی که بزرگی حالند و حليم و صوفی حالند و حليم اوله فلما بلغ وقتكم اول غلام
 يتشرب ماء السجى بابا سیدیه امكلكم غنم بوركه صالح اولدیه بابا سیدیه
 و با خود صفا و مرو و ما بیننده اولی سیه اوله مراد قال یا بنی ابراهیم دیدیکه
 یا بنی ابراهیم او غل جهم تصغیر شفقت ایچوندران اری فی المنام تحقیقا بن کورد م
 واقعه ده این آیه که تحقیقا بنی ذبیح ایدر کورد م و و ایند که سیه واقعه
 بر قائل کا دیدیکه ان الله بامرک بنذیر ابکم پس صبا اولوب عجب بود واقعه
 و یار جانی مدرد یو فکر ایلدی اول کونه یوم ترویه دیورانو چو بن اول کیچ و واقعه
 ایلد کوردی بلدی که بود واقعه حقدن و پس اول کونه یوم غنم دیریلر و یوم ثلاثه ده
 خانه قصد ایدوب اول کونه یوم خرد دیریلر و اظلم بود که حذو ج اسمعیل
 زیر احضرت پیغمبر اما ابن النبی بن یسودر لر بری جدی اسمعیل و بری بابا
 عبد الله در زیر عبد المطلب عهد ایدیکه اگر زمزم جا هسک حفری بکا اس
 اولور سه اولاد مدرن برین ذبیح ایدیه برین دیری و با خود اولاد م اولور
 برین ذبیح ایدیه برین دیری پس مراد ال و بود که فرعه صلوب فرعه عبد الله
 و فرقه اولدی پس یوزدوه قربان ایلدی زیر آدی اول زمانه یوزدوه یوزدی
 و بر دیل دنی ذبیح اسمعیله عقبنده اسحاق ک بشارتی بو نکل و زردینه معطوف
 اولدی فانظر ما ذا انری ذایدرند رعین نظر ایلد بابا اسمعیل نه زالی بزرگ بشارت

آن امتحان کورد که بلام حرج بلامه صبر ایدری قال سمعیل دیدیکه یا ایت ای بنم
 بابا ام اقل ما تو مرا شک اول سنه کی که امر او کنور کا سجدی عن قریب سن بنی
 بولرس ان الله من القابیرین اگر انده دیرلر صابر لردن بولرس قضا جی
 و با امر ذبیح ذکر خیال بذراشتیدن جنیان و انبیا و اهل کاد که یکی آیت ذین
 آسان بیار سور بنی اسرا نیکه اول سن آیت اشادند و قل دی با خود قرآنم
 ایدر لکن اجتمعت الاسرا کریم اوله لرا دیلم و اجتن و طائعه جرن عیان با تو
 انکه و ذرینه که کتوده لر بمنزل هذا القرآن بلاغت و فصاحت و حسن نظر و عجز
 معانی و احوال غیبی و اخبار امکلكم و شوقرا نکل شلن لایاتون بشک کتوده لر
 بوا و صافله موصوف اول سن قرا نکل شلنی و لو کان بعضهم بعضا کرم
 بولر که بعضی سی بعضی سنه معین و ظاهرا اولور سه ده در تعبیر این مصطفی
 ان القرآن ظاهر ابرو حدیث ابن مسعود دن مرویور قال رسول الله ام انزل
 القرآن قرآن انزال و لنری علی سبعة اروق حرف بوراده طرف لغت معنا سنه
 در کاتن دیدیکه علی سبعة لغات که مراد بوی قرا نکل دیست لکن آیه متاهلر آیت
 ایچون وارد در ظاهر یعنی الفاظ و بطن و معنایه وارد و بطن بطن و معنایه سنه
 وارد و الی سبعة بطن بوی بطن معنایه دکر آوج بطننه دکر و بیا و انبیا بولر
 دور دین بطنندن یو قروس حقدن بخیری که بلمز تشیع صورت اولیا
 در کف حق بهر داد و بهر ذین ملک مومن هست بین اصحابین بولر

سخن بزرگوار

اشارت بیورد که بعد از آنکه بن عمر بن آتام سلم روایت ایدر قال و هم ان فلو
 بنی آدم کما خفینا بنی آدم کما خفینا بنی آدم کما خفینا بنی آدم کما خفینا
 سنده در من اصحاب الرحمن اللهم اصبح اطلاق متش به اندر دید اطلاق
 کبی پس تا وین جایز کور فلک اصبعین دن مراد قلمیده اولی داعیه
 در پیش می قلم قایل و صلی در کفره و ایمانه میل نمک و یو یکند
 برینه میل نمک الا اول داعیه دن بری ظهور و انیمه پس صلی با داعیه
 ایمانه و با داعیه کونی احداث ایدوب بنی آدم کما خفینا بنی آدم کما خفینا
 تعبیر با جبال اوبی معه بوابت سوده سباده در و لغز آیت خفینا
 بز اعطا ایلمک داود متنا بزم قنمزدن داود فضلا زیاده کما اعطا ایلمک با
 سایر انبیا اوزره و با خود سایر خلق اوزره دیکما اول تنگی تعظیم
 ایچونر بونره نبوت و کتاب و حسن صوت و ملک داخل در با جبال
 اوبی معه نادیب دن در معنی الترجیع و قول مضمون در معنی نزد یک جبال که ای
 جبال سن ترجیع ایلم صوتکی اول داود بلیله بیج ده و نو حده حقرت
 داود بونره که تسبیح ایدر سه طغردن انگ صوتنه موافق صوت کلودی
 و الطیر منصوب در معطوف در فضلا اوزره یعنی نرا کا طیوری تسبیح ایلمک
 زیرا انبیا تسبیح ایدر و با خود با جبال تک ختنه عطف اوله تقدیر کلام
 و با انبیا الطیر اوب معه کنگرک روایت که طیر صف صف اولوب با تسبیح

اوزره اطلاق دلا و زایل نه سپه ایدر ردی و انکال کما خفینا بنی آدم کما خفینا
 معایم فکرو تا دیکر و کی کبی دستفده موم ایدر دی آتش من و ضرب مطرقه سز
 تعبیر آیت واجب علیهم بوابت سوده بنی ابرائیلده در و استغفر من استطعت
 الاستغفار از معنی الا تخف فی معنی ای شیطان استخفاف فایلم قادر اولد و غل
 که بصوتک دعوت انکله فسی و فده واجلب علیهم جلب دن در صیه
 دیر لر معنی بونره صیحه ایلمه جیکل اعوان و انصا رکله و اکبلم دن و در جک و با بندون
 و نثار کلام فی الاحوال بونلرک مالکون دن مشا دکت ایلمه کسب حرام و حد آنامه
 میل ندر مکله و الا اولاد د فی اولاد ندر دن مشا دکت ایلمه کسب حرام و حد آنامه
 ابتدا مکله و عدم بونلر و عده ایلمه مواجید کاذبه و تسویف توبه یلمه و با عود
 الشیطان الاغویا شیطان و عده ایلمه الاغور و عده ایلمه غور و موم
 اولن شیدری صواب صور ندره ترنیز انکله دیر لر مشغولی بر فلک بر ثبات
 نرا ایشار و فاجع ثبات و فرعون لایستی بوابت سوده ابراهیمه در اتم کر
 کیف ضرب الله مثلا کور منرس با نحد و یا خود ای خطابه لای اولن که
 نیج ضرب ایلمه الله تعالی معنی نیج تبیین و توصیف ایلمدی کلمه طیبیه کثره
 طیبیه کلمه طیبیه قلدی شجره طیبیه کبی قلدی ضرب الله مثلا قلوبی تغیر
 و جایز د که مثلاً دن بزرگ و له و کثره مبتدا اخذ و فک جنری و له
 ثبات اول شجره تک بیج و نیج اوله ارضه بر قرار و ثبات و فرعون لایستی

در فلک اتم و موم
 و عده ایلمه غور و موم
 و عده ایلمه غور و موم
 و عده ایلمه غور و موم

وانك اعلمه ورأيه وياخود والقرى آسمانه اوله ثواب انك اول شجره شمس
اعطى ابره كل حين هر وقتنه باذن الله تعالى انك راد تيكه ونگو بينكه ويصرف
انه الامثال للنفوس انه تافخر با مثل الابرار لعلهم يذكرون شاید که
بوتنم تو کتر ابره لم وبرا ضرب شده زیاده افهام واردر وکلمه طیبه دن مراد هر
کلمه فتنه که اوله کلمه توصید و تسبیح و تحمیل و توبه و انابت و شکر
تجید کی بوجده شامد ریب انما طوعا و مکارا و اتفاقا انما کرمه و جاهله
تجده هم دن اولن آینه اش در ذوق حال پس جناب بعثت آسمان خلق ایند که
حکمره لاه اول آسمانه دیری و للارض و دنی ارضه دیری انما ایتی یکی کوزیکه کلان
و ابرازایک وجود کوزده مودع اولن اوضاع مختلفه فی طوعا اطاعت
یونندن او کرمه و با خود کراهت یونندن یعنی خواه و نا خواه اگر طوعا و اگر کره
مراد اظهار کمال و قدر قدر یوسف اثبات کراهت و طوعا عبت و کلمه یعنی
آسمانه دیریکه آفتاب و ماه تاب و ستاره لریکی بر از ایل و زمین دنی دیریکه
انار و اشجار و انار و گیاه و ایله قالنا آسمان و زمین دیریکه آینه بر خاک
طابعین متفادین و مطیعین اولد و غیر خالده معینه بیت آینه طوعا و
اطاعت یونندن صفای درونیکه کلک عاقلین لجا میدرو و آینه
کره معینه بلا و کراهت کلک جاهلین زمامیدر نظر کردن پیغمبر ما یسر
و کفان بوجده شی ابوهریره حضرت رسولین روایت بیورد امام بخاری منقول

قال رسول دم عجب الله من و عجب من قوم دده و ابندر یعنی الله تعالی
عجب ایلدی و یا خود بن عجب ایلدم شول قوم منکر جرون الی الجنة باسلام
جنته و غیر لری چکر لرو هم کاد هون حال بوکه انکر کاد هلم در مراد شول لری
آنلری قیودیکه کرمه کرمه و ب اسلام داخل قیود لری سبب جنت و شاره
المشکوة طیبی دیریکه جنت که سلاسلدن مراد جزایات حق اولدیکه بیک
مرتبه ضلال عالم هنا به جز و جزب ایلیم غیر آیت ان تستغی افتد جا کرمه
تو آیت سوره انفالده در روایت اولنور که کفار منکر کعبه دن غرض ایلدی
وقتن استنار حرمه تعلق ایدوب دیدیکه یارب من نصرت و پرشول ایکی
عکس دن فتنه بیه سگنه مقبول و محبوب ایسه حتی ابو جهل و توایو دعا
ایدوب دیدیکه اللهم انصر احب الیك و اهدا کرمه ابرین لری
پس حق شایوردی دیدیکه ان تستغی اخلا اهل کعبه در علی سبیل التکرم
یعنی اگر سز فتنه طلب ایلد و کوزایم افتد جا کرمه افتد پس سز فتنه و نصرت
کلمه یانیم فتنه مقبول و من کرمه اول کرمه بکاسزدن اجتهدوا
انتم و اکرم سز کرمه معاصی و معادات رسولین رجوع ایدر شولای
کافر لری و غیر کرمه پس اول چو عکس سز خیر در زیر اسلام دایر منقذر
وان تعودوا اگر عاقله مسلمانان عودت ایدر شول تعدوا و اگر
نصرت عودت ایدر و زولن غنی و البینه دفع انکر عکس سزدن و بکنکم

کافران

سرور و جود می منتقم او کمز که بکامطالعه این سالک سی خیمه بولور خرا
 لاهل العلم و الحق خرا منقول له در فتنه مجده سنه تقدیری فتنی المبرصه و در
 غایت آنکه منتقم ولد و غنی فی خدادن او توری اهل علم و اهل عمل همچون نور
کبر و طلوع پس بطلوع رابع بر نور تابان کبیر که مطلع صبح حق در طلوع ایلدی
متنبه جلد رابع در و مشبه به بدر در و متنبه ماده و چه شبهه بوجده رابع
 انوار معانی سی ظلام جهلی قلوب ساکنین از الیه تمسید رکنم بدری ظلام
 ظاهری از الیه ایلدی و غنی کبی و چه رابع و بطلوع رابع بر خن کبیر که رصوع ایلید
 کنشراکین صاحبته رابع بر رابع و کز وفک خبرید رابع رابع یعنی بطن
 رابع زیاده ابر کبیر رامل و لکرا ممل فکسی او ذره مکنی و راید لرود العالین
 راید اول گنیمه دیگر که کار بانون ایلر و کبیر و ب انگر نو ازل حصار اید
یعنی راسما و پیشوا در و مهتی نزل در عالم ملک مرکب و نفوس ای چون رابع
بعد از خفاصه یعنی رجا و امید لری مرفوع و بالا اید رست و خفوفی اول قدر
یعنی جانیه حقه ساکن شوق و حیاتن زیاده ایلر و یسط التوباء و فی بطن
رابع ساکن رجا کی کشاده ایلر بعد از انقباضه انقباضن مکرر
اشرف مبتدا و کز وفک خبرید رابع بطلوع رابع شول برونش کبیر که
ایلدی من غم غم تفرقه شول غم مکن بیندن که اول غم تفرقه ایلید
تو شبیه و کبیر ایلر در نور لا صحابنا بودنی مبتدا و کز وفک خبرید

بوظیفه راجع بر نور لامه در بزم اصحابی بمنزله افترا از چو کز لایعاف بنا و بر خیزند در بزم
 عقیقه زده کلن اخلاقیه از چو و لا اله الا الله التوفیق لشکره و نیز القهون است
 بونک شکر نه توفیق است و زنا بونم جلیله بیه مقابله سنده بشکر ایده و ذکره اکا
 مکافی و موافی اوله فانه علقند در شکر سوانه زیرا شکر قید للتفید با غدر و جود
 و حاضر اولن نونم ایچون و صید لکم تیر صید و در بعضی صایر غیر و صید ایچید
 زیاده بی زیر اولن شکر تم لازیم کنم و لکن کونم آن غیابی بشکر مفایه مقرر در
 واجل لغت و اعظم سعادت دنیا و آخرت و علم و معرفت و رونی دنیا بونفته نسبتا
 نغته رشکم جایزه نغم دنیا حفته بیور در قلل مع الذین فلبس و علم و حکم
 حفته بیور و من یونی الحاکمه فعدا و فی خیر اکثر او حضرت علی کرم وجهه بیور در
نظم رضینا نسمة الجینا و فینا مناع علم و للاعدا حال فانه الی الی لغتی مع قریبا
 فانه العلم باقی لا یرال فاذا کان کذک مشغول جلی نغم التهدید زیرا زبوره معانی
 قرآنی و مغز اسرار کلام را بنیدر پس ساکن که بونفته فایز و فایز اوله اکا و اجیدر
 که دایما شکر و شادون حالی و لمیه تا و ارباب النعم و معنی من الجود و اکرمها و شاکر اولن
 ساکنی بوکلام و لایت انجا مک حقا بقصد آنی و اصل قلمه ولا یكون الا ما یرید و لا
یکون ما یرید الا ما یرید شکی که یرید آن الله دهر اولن اولد و شوم و ما
 شجانی و اننی کنت نایما اعلم من یرد بطیب التمس و تم شول شید نذر که شجانی
 بنی خزون قلدی یعنی لا یكون الا ما یرید و شکر دی ایله و یجی ما موصوفی الکلمه

دیده دو کی شیدن عباد نذر و تقدیر کلام و من شکی یرید الله به شجور خونه دیور انشی
 تحقیق این کنت نایما نایم ایدم یعنی الکلمه مراد ایلدو کی شیدن نذر که بنی خزون ایله شجانی
 بن خزون و المکن نایم ایدم اعلم بودا و صامنه از الیه چون در اعلم جلالت کلام ایدن
 عیاض منصوب در حال در کنت ده کی نفس مشکلم ضم نون و یا خود اعلم طهره از الیه
 ایچون اولیه و اعلم تفصیل یا بنون نفس مشکلم مجهول اوله تقدیر کلام بن شغول
 قلند و دم طیب تنفله اولن یرد دن زیرا علت شول حفته ده دیور که صامنی
 مشغول قلمه و یا خود تفصیل یا بنون نفس مشکلم اوله تقدیر کلام اول شیدر
 که بنی خزون قلدی یعنی بن اول خزون نایم ایدم اعلم بنی مشغول قلد و غم
 خاله نفس طیب تنفله اولن یرد دن من یرد اعلم متعلق در یرد
 صوغه دیور بطیب التمس یا بعضی مع متعلق کذ و قدر تقدیر بنی خزون
 قلدی شیدن در حال بوکه بن اول شیدن خاف و نایم ایدم از الیه علم
 ایلدو کم حالده شول یرد دن که طیب التمس ایله یرد یعنی تنفله الیه الی ان دعت و رقا
فی بعضی ایکته تعد میکام عجس الترنم و رقا در ماد اللون اولن جامع دیور
 طیران و نصاعده سابر جامه دن اسرع اوله و بولتزه اولن هوا به پرواز
 ایلدو که کور غم ایکته میشبه دیور و الترنم یعنی بن شاین لک و شادیک
 آنکدر حسن صوتن غرد الطایر دیور ازا اطر فی صوتن و الی متعلق در
 مقدم اولن کنت به ورقا فاد اعلم در عتک تقدیر کلام حال بوکه بن اول

بنی دعوت ایریخه در پس اول کاملک و رقاده و می نظرب و توغذ ایلدی حسن نرفلیه لغیر معارف
و حقایق کلام ایلد اکثرین اول ترنم و تکلم اتمزدن اول محبته لذات الله و رضا و رضا
الله بگا ایدوب بیل حقیقته و محبوب پر غنمه عرض و شوق و اشتیاق انشا ایشیم
نفسه شفا و دردمه دو اقلدم قبل الذماته و لیکن روح موشد بیزن اول
محبوبه بگا ایدوب و عبادات طاعتا قلوب آشت اولدی پس انگ بکاسی
شوق و اشتیاق بگانه ایدوب پیم بگا و اشتیاقی شریک و نه هیچ ایلدی
پس بو حال قوز و مٹا ایدره اولجی تب دینی دیدمکه و اعتراف ایلد مکه ضعیفک
منقذ مینکد که انلور کلاملری و ارشادلری صکره کلن طابیلری و سالکهای
شریک و تشویع ایندیکدر رحم الله المتقدمین و المتأخرین الله تبارک و تعالی
ایسون متقدمینه تعی سلفه مرور ایدن کبار و متأخرین دن اولنه
و دخی خلفه کلوب و کلجی سعادت شعار و لایب کرداره و المتأخرین ای
الناضربین و المتأخرین ای المنشیین بالناضربین بفعله و کرمه و جبریل الایه
و نعماته اللهم اللهم متعلقه رغبه الله رحم الله ایسون بونله فضلیله
و کرمیله و عظم آلا و غلبه قهوس پس ول الله خیر المسؤل و اکرم المسؤل
سؤل اولن مراد انک کرمیدر و مقصودات و نامولانک کرمیدر قائمه
خیر فاقط الله تعاخیر لود در حافظیت جراثیدن جمیع اشیادن و اوسته
ارحم الراحمین رحم ایو بیلدر ایدر و خیر المؤمنین امین ایو بیلکد

شجره و خنودن نایم ایدم الی ان دعت و دعا بید کو چن بخت ایدر خیمه دکل ایلده
کو چن که همیشه بود اغذیه ساکن ایدر تغذیه نظر بایلد و کی حاله حسن صورتله
ویا خود و رقانک صغیر اوله یعنی ایلده و رقانک حسن صورتله طریقه ایلدی **مبکام**
الترثم جمله مشافعه در مبکام صدر میسر را بر این طریقه مرفوع مبتدا در و حسن
الترثم متعلق کنز و قبله خبر بر **یعنی** اول و رقانک بکام به حسن ترنمه ایلدی **نظم**
فلو قبل مبکام بکیت صبابه **سعدی** شغیت النفس قبل المتقدم فلو قبل مبکام
ضمیر و رقابہ راجع در **یعنی** اگر اول و رقانک بکام سندن اول بکیت بر آن غلبیدم
صبابه بخت یونان سعادتی بر قبوله تنک نامید **یعنی** قبوله یونان شغیت النفس
نفسه شفا و یوردم قبل المتقدم ندامت در و شینا اوله سندن اول **نظم** و لکن بکیت
قبای **فرا** چلی لبکام بکام فقط الفضل المتقدم و لکن اول عامه بن دن اول
بکام ایلدی **فرا** چلی لبکام بکام **فرا** فاعطفه ایچو نذر پنج مفعول تغییر
ایلد مفعول قلی الی و نایسی لبکام در و بکام ماده ضمیر و رقابہ راجع در
بکام فاعلید و **سجده** تک تقدیر کلام و لکن سندن اول عامه غلغله چنکه آغله
تأسیس و **فرا** یک ایلدی **بنیم** بکام فعلت فاذا کان کذا تک بن دیدم الفضل المتقدم
فضل المتقدم که دیدم حصول بیت اولدر که بن اوایل سکوده نایم
ایدم **شکر** نعم الهیه دن و یا خود اسرار بجان و تجلیه ربانیه دن و بن ازاله خلقت
ایوردم طیب نسیم عشق بار بیه نامرشد کامک و رقار و بی غصص ایکنه سندن

خیر بوسید را بگو چون جنب حقه مؤمن و بر لکمه اسما حسنی و نذر و خیر الوارثین
و جمیع و از نکر خیر بوسید را که و بقیه میراث السموات و الارض نحو اسما حسنه موجود است
و ارث اولاد و خیر خلق و عومن و بر یکیک خیر بوسید و و رزاق للعالمین
الوارثین الحارثین و ذارع و حادث اولی عابد لکرم و از قید رخصه الله علی
بنیه و آله و صحابه و الله اعلم اول ابی گفت و اجد و اقرب یزدان ما محرم
چنانچه سجده ابدان سوره علق از خیر و تعبیری و پنج جلد ده کجای بگوید
شیخ اکبر سجده قرب و یک شذر زیواسا که جنب قریه قلم نکریم بوجدیت دلالت
ایستاد اقرب ما یكون العبد الی ربه و و هو جد اقرب مبتدا و در ما مصدر و نه در
و هو سا جوده و او حالیه جمله سی جبر متر لنده در تقدیر کلام اقرب کون العبد لغنی
عبد که اقرب اوله سی در تسینه سا جود اولد و غنی حالده در بیت شمس را
قرآن جنب خواندای بدر و و ان قرآنو خواند این را نکر سوره یونس
اولی آیه اشاد و نذر و یور و لیر هو الی اول الله در که جعل الشمس آفتاب
قلدی ضیاء ای ذات ضیاء ضیاء صا حی قلدی و الحر نور و قلدی نور صا
قلدی علمانک قولی بود که اگر بر نور بالذات نور ابیه اکا ضیاء و یور و اگر
بالعرض ابیه اکا نور و یور پس قتاب نیر بالذات در الگو چون نور دیدی
قرآفتابه هر نه مقدار متقابل و لور سه اول قدر نیر و لور پس هر یک حاکم
الذین علیهم صیاء الی این تعبیری مرتبه قطبیت نیر بالذات اول و غن

اول و نذر

او توری و خوره منازل خیر هر برینه و اجد و علی سبیل البذل یعنی شمس و مژدن
هر برینه تقدیر ایدری فکلمه او زده من لکم و بر جلم لکم ما عذر دالتین و الحی ب
ناکم سوزیده سوزنده لکرم عددی و الحی ب دنیایم شهود کر و فاتی محاسنات
و نضر فانتکوزده فقه صوفی که آن گفت یزدان و صفه آن جای فرج به شش
لا تری فیما عوج سوره طه ده در و سک سکا سوال ایدر و لور و الحی
طا غلم دن که قیامت کوننده بو ط غلمی و لور و یور و سوره یونس فاشط
عذ و فک جواب ایدر تقدیر اگر سندن سوال ایدر و لور سه پس سوزنده دی نکر
نسف ایلم بنم بنم اول طا غلمی یعنی طاع و قمع ایلم اما کنشیدن و مستغرق ایلم
نسف پاره پاره و پیرشان و بر آکنده انکمل کلمه فیدر نای نیر که مشار
الجال یعنی اول جبالک قراد کاغذی نکر ایلم و با جود خیر ارضه راجع اوله کمال
شهرتندن تنگ ما نکر علی ظلم تا آیتند راجع اولد و غنی کیم قاعا سوره یونس
ای ستمویه علیا اول رضی و نذر و لور ایلم لا تری فیما عوج سوره یونس
اختلاف و پشنگ ولا امتداد فی ارتفاع یعنی تبت حی شاد و یوری اول جای پر
ایچون که کشر بر یور لا تری فیما عوج دیدی مشغولی چون و لور و کی کتر کردن
و کم بر فغانش که تطییر تا یکم سوره یونس ده در تعبیری یکم پنج جلد ده
سرور انوی سک کمر دن برادر و سک کافر انرا از ان بخش خوانده است
کاندر و نشان پشنگ زارند از سبب سوره یونس ده در انما المکررون

بنویسند چونک منافع فکر نورانی منطقیه اولمش کوره لردیه لکه ریتای بزم پروردگار
آتمن نورنا تمام ایلم بزم نوردومنی یا خود بود عیانی نورنا دیدر ویا لکه کسک
نوری بحسب افعال اولدوغندن دخی زیاده طلب تمش اوله لر فاعولنا
بزه مغفرت ایدوب خطایانر عفو ایلمه آنک عیله کل شیخ خود حقیق کان جمیع
اشبایه قادرس مغفرت اوزار و انعام انوار قبضه اقتدار کوره در دلداری
کردن بلیغ و نواختن تا بگوید چون ز چاه ای پیام جانکه یا بشری بنی اعلیٰ علما
سودن یوسفده اولن آیت کریمه نک مضمونه اشارت در وجاهت سیاق
ای رفقه تسیرون من مدین الی مصر عیله بر کاربان مدینه دن مصره کیدر کن
غیا بوجبت دید کلری چاه کلدیلو یوسف اول چاهده ایلی فارسلا
پسر اول کاربان خلعه کوندر دیلر و ارددم وار دلمنی وار اول کسبه
دیدر که کاربانک بی بی و باریه مهتاب حاضر قلمی اوله فادلی دلوه پس
اول وارد سال ایلی دلوئی چاهده حضرت یوسف اول دلوئی کورد کده حکم
یا بشو اول کسبه عجب نر اوله دیو چکده کوردیکه بر حبس جمال شمع و جهی اطراف
ضیا و پرور هماندم قال دیدر که یا بشری کنز و بشارت لغند نرادر کان
دیگر در که ای بشارت احقری فمزه و قنک هذا غلام مدر که دلوئی
کرلن ایلی و اسمر و اول یوسف اخفا واسر ایلدیلر بضاعت منصوبدر
حالت اوزره یا معول اوله ای مشاعل للنجاة یعنی نجات دهنده ایچون

منع

ابتدا سینه متعجب اولی متعجب است باینکه بگوید اولی اسرار و اقصای اولی
 زیرا اولی که میگوید و از آن نمودن و جوش و طبع و پس بوی و پرفنا و دنیا و فیهامک
 اسرار و احوال خود میگوید زیرا علم اینها علم حق و حقیقی و کلی و ظاهر و باطن بتعالیم
 آنکه ما و بر **قضاة سلیمان** و **سجده اقصی** می کشد مان سوی نیک و سوی بد
 گفت حتی جید تا جلد من **سجده** و **سوره** نیک و نیک بوی و چنانچه جلد و تصویر بند
 دایم قضاة هر و از آن **سجده** و **سوره** نیک و نیک بوی و چنانچه جلد و تصویر بند
سوره **سجده** و **سوره** نیک و نیک بوی و چنانچه جلد و تصویر بند
 عصبانی او زده و تقصیر لم یکن و غیره و زده و تقصیر لم یکن و غیره
 اول گروه و تشبیه نموده که در جانهای مغلول در بعضی تخفیف و تفریق بود
 کافر که بوی نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 بوی نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 رؤس و خاصه و ابعاد هم بوی نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 بوی نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 و نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 بوی نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 طائر فی عنقه **سوره** و **سوره** نیک و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 کل منسوب و علی طریق التفسیر یعنی هر یک از اینها لازم قلد و طائر

ای نیک

۱. مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء
 مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء
 مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء
 مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء و مبداء

ای علمه طار السهم و نمانه و در طار و السهم و دیر و از آن نمودن و جوش و طبع و پس بوی و پرفنا و دنیا و فیهامک
 لزوم و کمال و تباطی تصویر و تمثیل در بعضی بزم لازم قلد و ان نیک بوی و نیک بوی
 که آنرا مفاد است ایلم ایدی بلکه قلا ده و غلک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 من بعد منغلک و لم یکن و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 قرا و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 یخ و اولی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 آنرا ذکر و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 ای که کتاب که ملاقی اولی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 اولی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 او قوفا بنف الیوم بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 او زینت حاسب بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 وضع اولی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 یعنی قاز و رات عزا اولی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 دن قضا و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی
 الا طائر فی عنقه **سوره** و **سوره** نیک و نیک بوی و نیک بوی
باز آمدن **سوره** و **سوره** نیک و نیک بوی و نیک بوی
 نقطه اللمه و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی و نیک بوی

گوید که نظرگاه خدا در پیشگاه مناسب اولی دینی بود و تفسیر با اینها
 اکثری نیابند منزل اولی بنی منزل شبانه و در هر چش نیابند تعلق ایستاده بود
 صادر نه تا زاید ادغام اولی با همزه وصل شود و لوب ماضی می از منزل اولی
 خطاب حضرت نبی به در بوفالیدنی تاجی بن دن او توری زیر ابرو کلیمه تلفظ ابوب
 نومه مستعد اولی شد پس حی نقاشادت ابله که تر می ترک ابله بوب تاجی و عباده
 نشتر ابله و بعضی روایتند حضرت خدیجه نکا و زینب مرقد ادخل اولی و دیگر
 زعمونی زعمونی پس بکلمه اولی و در توب اکا تر می ایلدی تا کما جبرائیل کلوب و دیگر
 با اینها المثل بعضی نام و بل ابله ای نیابند نبوت منزل ابدن و بعضی در فی ای
 نیابند طبیعت تعلق ابدن نبی دیگر در دیر بوم که مناسب اولی و در هم
 الیک صلوة قائم اول ابله و لیکن انتصابی ظرفیت او زده در الاقلی
 لیکن استند در نصفه بدو رفیق گاد و یا خود لیکن ای قم نصفه دیگر
 اولی تقدیر کلام ای منزل اولی و بنی صلوة قائم لیکن اولی لیکن تعلیم
 قائم اولی و یا خود نصفه او انفس منته یا خود قیامی ول نصف لیکن نقصان
 ابله فلیک مغا اقلی تا نکث لیل اولی او زده علبه یا خود قیامی زاده ابله
 اول نصف او زده که نکث بن مرتبه سده قریب اولی حضرت پیغمبر خیر در لیکن
 نصفه و یا نصفند اقل و یا اکثر فی قائم اولی و تر می قرآن قرآن تر می
 ابله یعنی حروفی اولی در تبیین ابله که سابع اولی که آنی عذو شماره قادر

قادر اولی در تبیین اعلی کلمه در تفسیری این حدیث مصطفی هم قال ان الله
 خلق الملائكة تحفوا الله تعالى ملائكة خلق ایلدی و رتب فیهم العقل و غیره
 عقل ترکیب ایلدی و خلق البهائم و حیوانی خلق ایلدی و رتب فیهم الشهوة
 بوبرا بید شهوت نفسانیه و کثافت جسمانی ترکیب ایلدی و خلق الجن آدم
 و بنی آدمی خلق ایلدی و رتب فیهم العقل و الشهوة و بولکم عنصره عقل
 و شهوت ترکیب ایلدی فمن غلب عقله شهوته پس شول که که غالب
 قلب عقله شهوته فهو اعلم من الملائكة پس اولی و کلمه ایلدر ملائكة
 ومن غلب شهوته عقله و شول که که غالب قلبه شهوته فهو اقل و در
 فهو ادنی من البهائم حیوانی در ادنی در مشغولی نام کالانام کردن
 قوم را از آنکه کونست بی عقله نوم را بولایت سورده اعرافه در تفسیر
 ترکیب جلد ده متر دشر در منزه ابدن آشپزی مرورانی و قال
 البیضاوی و لغز دانا ای خلقنا جهنم کثیر من الجن و الانس یعنی المجرمین
 علی الکفر فی علم الله لهم قلوب لا یفقهون و لا یعلمون و لا یحسبون و فی موضع آخر و قال
 اعین لا یبصرون و لا ینظرون الی ما خلق الله فینظر اعتبار و لایم اذن
 لایسمعون و لا آتیا و الموعظ سماع و تکرر اولی کالانام
 فی عدم الفقه و الابصار للاعتبار و الاستماع للتدبیر و فی ان مشایخهم
 و قوام متوجهه الی سبب الشقیة مقصوده علیها بل هم اقل فائرها

تدرک نماید که اما ان تدرک من المنافع والمضار وعبثت فی جزئها ودفعها غایب جهلها
وهم یسبوا الذلک بل اکثرهم یعلم فیقدم علی النار اولئک هم الغافلون ای الکاملون
فی الغفلة ودرغیرت فاما الذین فی قلوبهم مرض سوره توبه توبه تکذیب واولی بود
و اذا ما انزلت سوره جتی قرآنزه بر سوره نازل و سیدی ختم می یقول خفا
بعضی سے علی طریق التسخیر والا تمیز او کند و کجی منافعه و یا ایمان نزن ضعف اولی
مؤمنه دیوردی ایتم زاد که سزدن قنخ کوزه زیاده ایلدی سوره سوره
ایمانا ایمان انکم نصبله ده قرأت اولندی زاده فعلی مستر اولدی و غنن اولدی
فاما الذین آمنوا فزادتهم ایمانا فاما شول که که ایمان ایلدی پس بوسوره
انکر ایمانی زیاده ایلدی و هم سبشرون و بونکر شاد و غندان اولور
اول سوره تک نزولنه زیر ای الیما و ازاله شک و کین نلیونه سبدر و اما
الذین فی قلوبهم مرض و اما شول که که قبله نزه شک و کمان و نفاق
و بنض و عداوت و اردد قرآنهم پس آنکره زیاده ایلدی بوسوره سوره
الی و بسره کفر لیری کفر لری و زده یعنی سایه سوره لره اول شکری
وادی پس بوسوره توبه نازل و لرقده اولکی شک و کفر لریک اوزرینه
شک لری دفی زیاده ایلدی و اما اولهم کافرون یعنی بوسفی فیه بولده
مستحکم اولوب و خال بوکه بولکر کافر اولدی و قوله تعالی فصل به کثیر الغیبه
قرآنزه اولی مشکل ضلال ایلدی الله تعالی کثیرا ناسدن چوق که بی و یکن

به و دخی اول مثل ایلد هدایت ایلر کثیرا ناسدن چوق که به و ما یفضل به و الله تعالی
اضلال الیمنز اول مثل ایلد الا انما یستقیم الامم حندن خارج اولندی چایش عفتی
نفس چون تازع جنون نظم هو انما فیه خلی و قد اقم الهوی و اتی و انما علی کفان سوره
جنون دیکریم بنم ناکه مک عجت و هو ای نظم بنم آرد که نزه بیجانبه در و قد اقم الهوی و بنم
حجتم او کو و لیا جابسه دوراتی تحقیق برب و انما و اول ناکه علی کفان تحقیق اختلاف
ایدی حیلر زبیر القدران لا یستیمان فواشی طریقتن برینک ترکی لایدر و زبیرا مانع و کفر کز لک
دین و آفوه و حدیثه دخی وارد اولش در که الدین و الآفوه حدیثان بقدر ماتونه
نظم الا فوی و بقریت دخی شاهد در که الدین و اهل الآفوه و الآفوه و اهل
نظم اهل الدین و اهل امان علی اهل الله در بیان انکه عارضا عذاب از نور حق که آیت
عذر بن بوجد شک سبب و رودی بود که حضرت پیغمبر اکرم صوم وصال اوزره ای
یعنی بیله ناه و نهادی بیله ایصال ایدوب طعام بنزدی بنجه کون اسحابدن بعضی کشته اول
تغلبد ایلد که نه ای بیور و پدید کریم ایکم و الوصال ایکم و الوصال بولر
اوچ کره بوجد صولی و لشدر و پکیچ که نذیمه من و ذرا بیک فانی است کاهدم تحقیق بنزک
بریکوز کیه دکلم آیت عذر بن بن دیکر کشته کیه لرم یطعم بکما طعام یذری و غیره
و بکما اچوردی انوار جلیاتن و اسرار ذات و صفات شریکون و بر حدیثه بودر
که الجموع طعام الله ای فی الجموع طعام الله یعنی اچلقده الله بک طعامی وارد دخی
ایصال بایند نذر احیا ایدر الله اول جوده اولان طعام سبیل ایدر ان نظم

اسباب و علل و مؤثرات ای صدر اجل یعنی حوائج که اسباب و علل عرض الله و کم
 انبیا و اولیا بواسطه بی وفای آنها که خواسته شد در دو باب یک تغییر جلد اول
 مرور است و بیان آنکه **حس و حسد** ای خود بر کش تو بر و بال سوده بر خوان زلزله
 زلزله ها جلد اول مرور است و بی وفای که خدایت جزو بر در حالها اول زمین حاشا
 و اخبار ما و خبری بی نظیر الارض خوف استغفارم خدو فریخته اظهار ابودری در
 لقا بزه اسرار ما سر بر بی یعنی چمن بوزمین نادیده بزه اظهار اسرار ایلمر یعنی
 نادیده ایلمر **حکمه بودن این جهان** سبب است را بر کنز یک قدر تا بر آید
 که القدر یعنی الحذر یعنی قضا خدای عالمی ایلمر خدو در فائده میرا و لمز تنگم خدو بزه
 بیورد را خدو را یعنی خدو و اردا اول خدو تغییر کنست کرا ایلمر جلد
 مرور است و بونکره **بیت** خانه پر کن کر عقیق این یمن یمن در مراد ذات
 بخت و مرتبه احدی نذر و عقیقند در مراد جواهر اسماء و صفات الله در رسما
 و صفات الله عقیقه خانه وجودی که بر ایلمر که صدر من ازان خانه شایر سافان
 پنجه بوز یک بوبله وجود خانه سن انکله غیر قابل و **بیت** چون نکرد ان
 کا در دش است **لا یس لایس** الاما **سیه** بوات سود و پنجه در ام **بیت**
 با خود خبر و بر لیدی یا محمد بانی صحیفه موسی صحیفه موسی ده اولن شیخی یعنی
 تو را بنده ما و ابراهیم لری و تی و دی صحیفه ابراهیم ما و اوس ایلمر
 ابراهیم که وفا ایلمر نادیده صبر انکله و زج و اکر اکر صنف انکله

که قدرت حالها را در این

ان لا یس

ان لا یس و از رة و زراعی ان منقده دن کفند و ایسمه ضمیر شاندر که خدو فرور
 بوجه سوال خدو جواب اولو رکان دیند که مانی صحیفه قال هو ان لا یس یعنی بر
 نفس بونکره بر نفس خدو یک یمنی و لایوا خدو از خدو بونکره و ان **بیت**
 الاما **سیه** و بر دی صحیفه در اولن بود که خدو از ان ایچون بوقدر الا
 اولن سنند که ثوابی که سیه و کوشش ایلمر تنگم غیر یکر کنا سیده مؤافده اولو
 کبی غیر یکر عقیقه شایسته و مقبول و لمز شفاعت انبیا و استغفار و دعا
 للاموات و بونکره مثابه اولنکر که بوات مانع دکلر و ان **سبعه** سویدی
 و تخفیف اولن **سبعه** عن قریب کور دیری بکی فتحه او بکی و اما ضحکه
 مجهول و بکی تخفیف اولن **سبعه** عن قریب قیامت که کوریلور و بکی
 اعمالند اولن با کلمه کشف اولنور ثم **بیت** اجزاء الا و فی انون صکره
 انانه جزا و بریلور سی جزا و افرله بونکره بر صبر جزا انزع حافظت او زده
 منصوب اولو و ان الی **بیت** الخشای و تخفیف بجمع خلا بیک رجوعی دیند
 معنی بیت چونکم بر ساک اشملدی و ل کار فانی انک بوعقیق اسرار دین و صوا
 خطاب اسماء و صفات پروردگار دین مرزی بوقدر زبر ایس **بیت** الا
 ماسی در بیابان **بیت** که **لحموا الناس** ستراسه سو یک علی قدر حق و علم عقلی
 مقداری و لا علی قدر حق و علم عقلموز و مرتبه کوز مقداری سو یک حتی **بیت**
 الله و رسول صلی اللهی و رسولی کذب انیم لوقوله ام من بشری جروج صبر

بشرته باطنه و بوحید شک سبب ورودی جبرائیل حضرت پیغمبر انتقال واری
 در سال اولده اوله جفته خبر ویر کرد ما اول سلطان جناب حقه اشتبا قندون
 دیدیکه هر گم بکما صغرا نیکه خواجه منورده ایدر سه بن اکا جنتی مژده ویرم
 دیدیکه حکما شنه مژده ویر و ب جنت سکایا حکما شنه دیدی قصه آن زن
که طفل او بر پس بشر فرمود خود را مشکلم تا بچش آید و گم کردن کلمه غیر
جلد اولده مرور ایندی تفری این وما خلقنا السموات والارض الا صفاء
 حکم کتوبیدر اوایل سور قرآنده اولن و وف مقلعه حقه اهل تفسیر چوق قبل و قال
 انشکر در آفرین و قصور لینه اعتراف انشکر در و حضرت امام علی بن مرویدر کلمه نور
ان لكل کتاب سر اسرار ان الحروف المقطعة التي في اوایل السور و هي سر من سر الله
استثرا لانه في علمه حتى روايت اولنور که جبرائیل حم سور که سی کنور دکره حضرت پیغمبر
سوال ایلدیکه یا جبرائیل نم چیست دیدیکه چیست سوره بسم حضرت پیغمبر دیدیکه اقواله
جبرائیل هم حکم دیدی حضرت رسول هم علمت بیوردیلم جبرائیل منجیر اولوب دیدیکه
یا رسول الله علمت ما لم اعلم حضرت بیوردیکه نعم یا جبرائیل ای تفریحی و باین
الترکین طاهر لفظنده و فی تذکره رحاکت مابینده هم وادد فافهم بعضی اهل تفسیر هر روز
بر اسمک مفتاح جبر در بر لر یعنی حکیم و علیم و حفیظ اسمی مبینة دلالت و مبین مالک
وما جود کید و مانع و معطی اسمی مبینة دلالت ایدر و این جتنس بیوردیلم که ان کل
بشره ابابا و لباب النوان الخواصیم و ای اسم اعظم و بعضیلم هم دیکلم لکم الا

یعنی فیض الامر دیکدر در پیشلر و بعضیلم سورده کرک اسمیدر در پیشلر هکذا کلام
 اکبر و وف مقسم به اولور سه هم حقیقون دیک اولور یعنی هم دلالت ایلد و کی اسمی
 و اسرار حقیقون و یا خود افراد معمر اول تنزیل الکتاب کفایک تنزیلیدر یا بوسوره
مراد اوله و یا خود قرآن من الله التور انکلم غلب و ذو حکمت اولن التور
وما خلقنا السموات والارض بنور لری و کوکبری یوا تفری و ما بینهم و فی
ما بینهم اولن مخلوقی یترتد فی الالباقی استنشنا مفر غدا غم معامله دن یی
الا خلقنا ملتب بالحق یعنی متفضای حکمت و مبتغای معرفت ملکت خلقی
ایلدی که هیچ بر شنی عبت یوا تفری و انکلم بن فارضه اشارت بیوردی و لا
عبت و المخلوق لم یخلقوا سدی و ان کلم کل افعالهم بالاستدیرة و اجل سنه
 بالحق او زره معطوف در علی تغذیر لملفای یعنی سموات و ارضی و ما بینهای
 بن خلقی ایلدیک ملتب بالحق و ملتب باجل سنه مراد یوم قیامت اوله و یا خود
 هر شیفک مژده بنفاسی اوله بیت قدر نعمت یا شران جهرودی اعلیس
لن ان الاما سید معن قریب مرور ایندی و می کردن حق تعالی موسی را
ام است این اتاک نعبه حصر را در لغت دان از پی نمی را است آباستقین
هم بهر حصر حصر کرده استعانت را و قصر الحی رتبه الحی هو الشاد الجلیل بالک
علا الجلیل للاختیار فی قصدا جلی شول شاد جیلد کرک لسان اوله اختیاره
منسوب اولن جلیل و ذره قصدا مدح و شکر دن اولی در زیار مدح او

التثنا بالثلاث على الوصف الجيد والتشكر فعل شجر عن تعظيم المنعم على القوة خاصة
 ومن تعبد الاركان عامة دس عقد فاودة نفاذه مدرج وشكر دن اعظم دوزیر اگوت
زیر ای علمه وکریمه دیر سجده علا هند دیم س بکده مدرج علا هند دیر س
 لکن صاحب کشف محم و مدرج الفاظ مترادفه در دیش چیست قال الحمد والوعود هما
 اخوان بوحده کلام کثیره و ارد در الحمد بسند او و تقدیر در و اصلنده منصوبه اید
پس نصیر دن دفعه عدول ولندی نجد وحد وثرن احتراز ایرود و ام و ثبات
 دلالی اولسون ایچون الف لام استغوا چون اولی معنی جمع حامد اگ
محمی و دو کلی مادی حاکم مدی و تجوع شاکر انک شکری خدا ایچون زور و قدیر
 لایق و اکانت مصدر و توبیغ ایچون اولمی ده جایز کور و شکر جمله دن صاحب
 کشف بوحده ایه اولش رکن بوجده افعال عباد باکلیته خلوق و حق اوت
 اشعار اید رب العالمین رب مصدر د معنی الترتیه و ترتیب برشی شیئا
 فشیئ کما لانه تبلیغ انک دیر بر نکله فاعل حقیقه توصیف اولندی
 مبالغه دن او تودی رجل عزل کی و معرضوم کی و عالم لایعلم بیک اسمید
و خاتم لما یختم بیک و طابع لما یطبع بیک اسمید و عالم عالم دینا صانع
 انکله بند و کنون او تودیرای مرفی او مالک و سید کل جس من الاله
 والجن والافلاک والاملاک والعناصر والنبات والحيوان وغيرها
الرحمن الرحیم العاطف علی خلق بالترزق لا یزیر فی رزق الشیء لا اجل

نعمه ولا ينقص من رزق الفاجر لاجل تجوده الرحيم ای الترفیع بالمؤمنین فافقه ما لک
 يوم الدين ای الخاکم والقاضی فی يوم الحیاب و اخرا ایاک عبد و ایاک تستعین غیبت
 خطابه التفاء و ارد و قناکم حقیق بالحمد اول س باد شاهی عبد علی طریق المغایبه یوزور
 صفات جمیده و جلیله متره بدر اخری وصف ایلیس دایمه لایم و موفت آنی تشر
 مغایبه دن در جتر خا طیبه یر و مقام مشاهده یر بتور وب کات بین بری الحق
 قائم اولوب هنر اد خضوع و اجتناب قرع باب مناجا ایر وب دیگر یا من ایده
 شئون ذاتیه و صفاتیه تحصل بالعباده والاستغافه فان کل باسو کلیئا
 مکان بمنزل عن استغاف الوجود فضلا عن استغاف ان تعب و استغاف ایا
 ضمیر منفصل منصوب در و بوکالاجی اولان کاف و تا و یا خطا غیبت و یک
 بیایا ایچون در نظم دیر س ایاک و ایاه و ایای و بوتر کر ایر ایده خطا یوزور
 و ایاک منقول ایر نقد و تستعینک و منقول ک شانی فاعل دن موقع
 اولمقدرس تقدیر مکنه تخصیص فاده معنی ایچون در تغیر ایا مسکا
 عبادت ایره دین و هما سندن طلب معونه ایر دین لا تعب غیر ک ولا
 تستعیند یک و لور کمال خلیل مر جبرائیل ایچون جبرائیل پرست
 که الک حاجه سکا ایچون حاجه و ایر یدر ایا ایم ایا ایک فلا حضرت
 ابراهیم دیر یکه حاجتم و ارد ایا سکا کل س ایاک عبد و ایاک تستعین
 نک حقیقتنه و اصل و لن ساکک کر جبرائیل ایس ده استغاف ان متر

شول وقت که طاعنه بگشاید اولوب چو توده هبا کبی بر اولنه تو اوج
 و اذا الف عطلت و شول وقت که عث عشر اک جمعید و عشر اول یلی
 یو کلود و هیه دیر و یو یک قتی احبنا مواید رتبه دنی شول وقت که مقبول
 نافع لر عطلت و ممل فکله کتله اشتغال تمل اول کونک شد تنزل و اذا الو طوش
 حشر و دنی شول وقت که وحوش بریره جمه اولوب بریرینه عطلت اوله و
 بری بریرینه صره قادر اولیمه و یا خود قصاص ایچون بریره جمه اوله قری مراد
 اوله و اذا البی در جرات و دنی شول وقت که در بالور فرزدورله و یا خود در تلخ
 بر شیرینه و یا شیرین بر تلخ طبع اولوب و یا خود اوله در بر شیرین و طولور روح
 معناسنه کلور و اذا النفوس زوجت و دنی شول وقت که نفس لم حب لیرله
 جنة اولنه و یا خود و کمال لیرله و یا خود نفوس مؤمنین صور لیرله و نفوس کافین
 شیاطینله و یا خود صالحی نفسی صالح لیرله و طالحی نفسی طالح لیرله و نفاق
 اولنه لر و خل استشهاد بود و اذا الموده سنک و شول وقت که در لیرله
 دفن اونکش قر سؤال ولنه قالمندن موده آکا دیر که اولاد و یک بعضیه
 قری طوغنه یا فقیه قدرن احراز ایدوب و یا عار لاصح اوله دیوزنده کین
 آنی دفن ایدردی پس حق تعالی بیور در کمال اول وقت که سؤال ولنه بای دین
 قکت که کن اهل قتل ولندی و اذا القوی نشت و دنی شول وقت که
 صایف اعیال نشت اولنه و اذا السماء کشطت و شول وقت که آسمان

قل اولوب زایل ولنه تنگم قیونک در سنی صوبوب کیدر دکلی کبی و اذا الیم
 سوت و شول وقت که جهنم ایتاد و اشتغال ولنه و اذا الجنة اولنه
 و دنی شول وقت که جهنم مؤمنکله قریب اوله عکلت نفس و احضرت
 اذ لک جوابید در هر نفس اول وقت که بلور که نریشی احضار ایلشد و غیر دن
 و شردن و اعیال خبر ک حسی و افعال نثر بر قیوم اول زمانده آشکار اولور
 در تفسیر این حدیث که اتی بوحید شی اعترضی دن امام سلم روایت ایدر قال
 و الله شان بود که لیغان علی قلیه لیغان مضارع جمه اولدر لیغان بغیر
 پرده دقیقه دیر بریمی تحقیقا شاک بود که بنم قلم اوزده پرده لنور و اتی
 لا استغفر الله و تحقیقا بن الله دن مغفرت طلبک بودم فی کل یوم مائة
 مرة هر کون یوز کوزه بعضیلمه دیشلمه که اطل پرده دن مراد اتی احوالنه
 تغیر ایدر و آپلر ایچون غنا کال و لمه سیدر دیشلمه اگر چه بوجال من و صبر
 عبادت در کلین مرتبه توجیده من و صبر پرده اولور و غنوزن ذنب عزالینوز
 استغفار ایدر لردی تنگم حضرت مولانا بیور در کمر حکمت الظهار تاریخ
 در از یعنی حضرت پیغمبر عوام خلقه سوز سوبوب انکر که عدم ادرالین
 مشاهیر ایدر که کات ذنب اتش کجی اول کلام و نصیحتدن استغفار
 ایدر لردی لکن تاریخ در از ده بعید کند و زمانده صکره نافیقه
 در کلین امتک حکمتدن و توری سنی نراحت بردانی راز اول دانی

و از اول پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و بر پینه سوز که مباشرت اید و در **ششوی** راز
 بنشان با چنین طبع و علم آب جوشان کشته از جفت القلم **حق تعالی** که نور ازی
 بود طبع علم عالم اشکاده اولی و آب اسرار اتم روان اولی جفت القلم چشمه
 یعنی حقیقت و قدر و درون ریز جفت قلم از لایه حکم و ثبات اولی اعیان در کتب
 در تعبیر با ابراهیم آموخت چنانچه از این اولی در خطابی نداشت تصدیق
 علی طبعه تنبیه چون در خبر نژاده اولی امر که زیاده امر عظیمی و با ابراهیم آموخت
 ای انوار ایمان کنوز علم لا تعدوا بر امر ده تقدیم ای که مفعولی محذوف اولی نیم
 او نوری و با خود ترک مفعول نفس فکک کر کنه قصد ای چون اولی تقدیری لا تغفلوا
 تقدیم دیگر اولی فلان عیالی و بمنج قبیله در اولی ای بطی لا عطا و بمنج المنع
 دیگر در بین بدی الله و رسولی بخازد و مراد بین بدی ایما دیگر در زیر ا
 جلست بین بدی فلان دیگر برای کمال بیادی بدیه قریب دیگر در یوم غنا
 جناب غنیه منصور اولی لا تجازا مکر الله تعالی بدی رسول مراد اولی ده الله
 ذکر اولی رسولی که شانی تعظیم ای چون اولی بمعنی لا تعظموا امر اقبال ان
 بکما به یعنی الله و رسولی سزه حکم انمزدن اولی بر امری قطع انگ و انموا
 الله در نور فک تقدیم ایله دن و خالف حکمزدن ان الله سمیع حقیقا الله
 سمیع در احوال کنی علمیم در احوال کنی پس مرکب بخانه صند زده بود ادبی
 احوال کنه آذر نشانه استغفانه و استغفاده ایده **من مشوی** ایچو کنعان

سوی هر کوهی مر و از شبی لایعاصم الیوم **ششوی** سوده بود و در وادی نوح ایته حضرت
 نوح ابدی او علی کنعان و کان فی غزل و حال بواول بر مکانده اید که نفسی
 پر رن و اخوان و قومند غزل تشبیهی پس کمال شغفتند نوح و دیگر که با بنی
 ادب **حق تعالی** و غزل صم بزمه سفینه به راکب اول و لا کن مع الکی فوس و کافور
 اولی که غرق اولی کرس قال ما ولی لی بیل کنعان و دیگر که عن قریب بین بر کوه البقی
 ایدم که کمال رفعتند **عصمی** من لکما بنی حفظ ابله صودن قال لایعاصم الیوم
من امر الله حضرت نوح و دیگر که هیچ بر حفظ و عاصم بود و کون الله که غزل
 الامن و حم الا اولی که را محذور و با خود عاصم بمعنی معصوم اولی نکتکم ما د
 دافق و عبثه راضیه ده ما مد فوج و عبثه مرضیه معناسند در پس
 نو تقدیر وجه هیچ بر که محفوظ و معصوم دکلر و کون الا شول که الله
 کار علم ابدی و با خود استثنای منقطع اولی و کس من رحم الله و دیگر اولی
 پس بو کمال ده ایکن و حال بینا ما نوح خایل و لدی کنعان که نوح ما بین
 بر موج عظیم فلان من الموقین پس و لدی زمره موقین دن حضرت مولانا
 بودی که خجاکا ملک نصبتند از احوال اید و ب طریقتدن احوال بدی
 کنعان تشبیه اید و پ دیگر که کنعان کی هر کوهی کسمه یعنی علم و حکم که کوه
 طبعه زیر اطوفان فنا بر طوفان در که نیچه بیک طوفان نوح آنده فنا او شکر
 پس کشتی اتمت مرد کامل و عصمت طریقت مرشد فاضل و مینجه بود و طردن

خلاص و ملز تصدیق کردن استوجابها اذ خلقی چون فی عبادی یافتی اذ خلقی فی
 جنتی بر یافتی **سوره بقره** در تفسیری جلد اول و مرور ایندی معنی بیت الشتر
 استره و بیکیم حیثی دافل اول بنیم عبادم ذمه سنده و بیشتر ایدی بولکر و جنته
 انکم سببیکه داخل اول و بیشتر ایدی حاصل قلدک **بیت** اهدنا کفنی صراط المستقیم
 دست تو بگرفت و بر دست تا نعیم **سوره فاحشه** تفسیری عن قریب بود ایه کلینی در
 مسطور اولی اهدنا امر و بمعنی دعا و التماس صورتی بود اما تفاوت کتب
 المعنی مقرر در دعا اودان اعلی به خطاب در لرا ایدنا کی و امر بر عکس در بعضی اعدان
 اودنا به خطاب در لرا و اقموا الصلوة کبی و التماس و برون مسا و به خطاب در لرا
 مثلاً یا رانندن برینه اکتب هذا اقرار ایدنا کی و یک اول اهل تفسیر اهدنا به نیجه
 و جویده معنی و بر شد بعضی و فتننا یعنی بزه توفیق ابله و ایه مستقیم که سنگد
 توفیق و عتاب یکسر بود کسب میسر اولمز و ابرج عباد سدن و وایت او نشکر
 انکم الهمنا ابله تفسیر اتمش که یعنی بزه التماس ایت طریق مستقیم و بعضی علمنا بزه
 بلد راه را بستی و بعضی قبلنا یعنی بری ما بل ایل طریق توفیق و عتاب و اقبل
 و اختیار بجز اول جانب منقطع قل و اما جمیع صراط اهدنا ای زنا صراط
 التوحید و مثله و قال لقاشانی ای تبتنا علی الهدایه و کتبنا علی الاستقامه
 فی طریق التوحید التي هی طریق المنعم علیهم من التبیین و الضدیین و الاویا
 المقربین **لا به کردن قبطلی سبطی** را گفت یزدان که ترا هم بنظر و نقش همانند

هم لا یبصرون **سوره افاک** آخرید روان **تدعوهم** اگر ای مؤمنان کافر لری دعوت
 اید **سزالی الهدی** راه مستقیم **لا یسحقوا** اسم قبول اید **اشتملوا** و تو ستم سن بونگری کور کن
 یا یخبر سطورون **البیک** سکا صورت خطا هر ده نظر اید کور کن و ام **لا یبصرون** حال بود
 بونگری چشم بصیرت که کور منزل **در خواست قبطلی دعا** **خیر** و کاف کاف آمد او بکار عباد
 صدق و عده که بعضی **هر حرف** بر اسم که محتاجید و بیشتر کاف کافی اسمند دلالت
 ایدر نامادی اسمند دلالت ایدر یا ایدر اینه فوق ایدر هم عین علیلم اسمند و صا و صا
 الوعد دیکه دلالت ایدر و شرح **سز حروف** عن قریب مرور ایندی **مخایب ان**
بلید مار چون در رفت موسی آمد این در رفت چون سوی موسی کشایدی نور خفت
سوره قصصه اول آیه اشارت در تفسیری که کجی جلده مرور ایندی شد
 که منقوم حیثی اصل ثانی باب و فرعه فی التسمی تفسیری که چینی جلده **سوره**
 ابراهیم مرور ایندی **الطوار من ازل خلقت** زمین لعب خوانده است دنیا را اخلا
 کین جز العیست پیشان جز **سوره** تحدید ده اول آیه اشارت در ر و اعلموا انما
 الحیوة الدنیا بکمالی طایبان تحقیقا بود دنیا که عیش و نوش و حیوانی لعب یا زحیم
 و لهو و رخساره در که صاحبی مقصود بالانذار ان الذین الهموا بوزینته و دینی
 زینت در ملا یس حسن و مطایع غیب و مرکب بیه و منازل رفیع کبی و نفا
 بیکم و مخاخرند را بیکموز **بیه** و جاه و منصب و شکار فی الاموال و الاو
 و دخی اموال و اولاده نکاثر در **سوره عنکبوت** که آخر نه بیورر که و ما ایزه

الحیوة الدنیا الالهی و لعب وان الذار الآخرة لای حیوان لولا انما یعلمون معنی انی چون
 لعب دیری حیوانا بود دنیا تک هر حال معنی اگر نمی و اگر راستی و اگر
 سیاستی اول دنیا تک بلا وصفی قنوه لعب و لای کسبید و شکم بودیت
 ابوهریره دن مرویدان نازکم هذه جرد من سبعین جرد من نازکم نعم
جبرائیل خود را بمصطفی ان عظیم الخلق او کان صفدر است بی غیر مقدر
 صدق اندر است یعنی اول عظیم الخلق اولان وجهی کما اول صفدر و منیع سر
 اولان یوزیر تغیر و تبدل سزنی مقدر صدق عند ملک مقدر در مثنوی
 اوست بی تغیر لا شرقیه بی زغیر لای لا غربیه معنی اول بی تغیر نیز شرقیه
 اولمین و اولدر تغیر نیز غربیه منسوب اولمین تغیر کی بکنجی جلد و مرور
مثنوی لا فی الغمام حبیبی دارم یا غربیا نازلانی دارم لای الغمام من
 بوستغینه خالفتا حسب ی بنیم حبیبیم دارم بنیم مدارا ایلد ای بزرگ
 دارم و مکان نازل اولین غربی فی الحقیقه انبیا و اولیا اهل دنیا تک ایچده
 غریبیم در بیت واعط ما نشا و الودا موا و اضهم یا ضعیف ساکنی از
واعط اعط ایلد ما نشا و ادیلد کلیری و اما موا را دلیری و اما ملیری و اما ملیری
 دفی بنوری رضا ایلد و یا خود بنور دن راضی و لای کما فاعل دن طو تو لور
 کس رضا دل و قنور لکن همه سی قطع اولمز زیرا و زین خلک کلور در بیت عاید
 للوزن و صلک و قنور و اکثر ثابیر اولور فیتضاد له او قنور
 یعنی

یعنی سن بنور دن راضی اول و یک اولور یا ضعیف ای مسافر و ساکن اولین فی از مقام
 بونکر یزیده بیت موسیاد و پیشتر فرعون در ای موسی طبع اولین مرشد زمانه فرعون
 او کفره منزوم باید گفت قول الیتنا لطفه سو یکم کمر که حیو قیاسوره طه ده
 نادر و نکه موسیاد بود یک ادب الی فرعون ای نادر و نکه موسی و اگر فرعون
ادب حقیقا اول طیفنا ایلدی فقول الله پس کاسو یک قول الیتنا فرم سور
 سو یک رعونت و خشونت او زده حنف ایک پس رشد اوده مرشد اولین دفی
 بواد ایلد مؤدب اولوی لازم در مثنوی این همه خواندی فرو خون کم یک تابانی
 لج این کبریا کم یک لین کو و اول بیم شول که که کافر اول بیم من الکلی
 یعنی بود او نصارادن و المشرکین دفی مشرکدن دفی عبده اصنا دن منفک من
 منفک و منقطع اولدیم کو و عصبت لین حی نا بیم البیت حق یون کدی حق و آنکه
 که قرآن در رسول من بید در بیت دن من منفک در خزوف صفند در رسول
یعنی خزوف بیم رسول کدی بیم رسول که الله ندر بنیم و حق طهر بیم صفند
 و یا خود خالد و متعلق کی و فک ضمیمه نون یعنی ایلد رسول که تلاوت و قرات ایلد حنف
 منزله بی معنی اباطیل و منفک دن مطهر اولین قرآن قیت کتب تیمه اول صحنه دار
 مکتوب بیم منفک و موا عطا و احکام ثابت معنی بیت بوقدر کلامی او قود
سوره کم یک ای او قونا بیم اول اسکی قود دکر کج و عنا دیر زیر المر
 اول کنا بلنده بیم حلیه حوسن کود بیم کنا عنا بیم ایر و ب آرزو ایر در صحنه

بونله اول رسول كريم كلوب تماوت صحنه مطهره ايدوب نيچي بجات واضحه و دلائل
 بساطه و قاطعه ابراز ايلد كرن صكره بونله ديندنون منقلا و ليوب كافرا و اولون
مشوي تا بنام اجداز يستغفون باغيان شان مي شوندي سركون سورته تير
 اولن آيت اشاد تور و لما جاءهم وقتا كم بونله كليله كتاب عظيم الشانكه
من عند الله اول نه قنندرد مصدق لما عصم نصدين اير كيدر بونله
 اولن كتابي ثبات نصيد و نبوتنه و قضا و قدرده و حشر و نشرده و كافرا
من قبل و حال بو كه اولديردى قبل نزول هذا الكتاب يستغفون طلب
 فتح ايديردى على الذين كفروا كافرا و لنده اوزرينه يعنى يهود هر بار كه كفاره
 جنك و جدال نه لوديرد بكد اللهم انصرنا بالنبى المبعوث فى اخر الزمان الذى
جاء فى التوريه لما جاءهم پس اول وقتده كه بونله كلدى ما عتوا شول
 كه لوكه آن بليديردى ما يعنى من در كروا به اكا كافرا و اوليله لعنة الله على
الكافرين پس لكه لعنتى كافرا و زرينه در موضع مظهرده و وضع مظهر بونله اوزره
 لعنت كنولرى سبيله اولدوغنى مشور در اكثر مشايخ عوفان دني نيچي كه كوروز
 اول تمام مريد صادق و حجت و عايشه اولور پس ملاقات ميسر اولدوقده ضيف
 باطنه لري ظاهر ايدوب عقیده لري فاسد اولور نكتم بيورر لوبي اين
 هم تخيم و تعظيم و داد چون بريدنر ش بصورت بردا در بيان شرع
ديباچه پنجم است از جملات مشوي كه مبين مبرحم است از اسرار انوار

پنجم

پنجم معنی که مراد از این انجم شریعت و طریقت و حقیقت در بیان آنکه شریعت
 آنچه شمع است که راهی نماید اول نشانه فک بیاننده در که شریعت شمع کبیر و مشلا
 یول کوسر و بی آنکه و اول نشانه سركه شمع بزرگ است آری شمع بی شمع الکتود کس راه رفت
 نه شود و کار کرده نشود یول کبیر مشلا و لمز و کار و عمل ایدر شول و چون در راه آموی
 چونکه یول کله س و متوجه الی الله اولوب اعمال صالحه نه شول اوله سن این دفعه تو طریقت
 است بونوال و زده کتملكه طریقت دیرلر و چون بقصد رسیدی آن حقیقت است
 چونکه مقصودك حق در و اصل اوله سن اول حقیقت در جهت این گفته انرا بوجوه منون
 او توری مشایخ دیش که لوطه الحقایق بطلت الشریع یعنی اگر هر شینک
 حقیقتی ظاهر اولسیدی شریعتك باطل اولیدی زیرا شریعت یولور و یولور
 مقصود حقیقتك پس توبه تا قله سکور ایدوب حقیقتك و اصل اولدوقده طریقت
 و شریعتك لذتی و تعیني باطل و ضعیف اولور زیرا مرتبه معاینه و مشاهد
 نایل اولور اگر چه بسبب لطف هر یوم مرتبه دن صکره تشیع ایدر سه ده بابرای
 استتار اسرار و با اتباع شرایع انبیای عالی مقدار در و بوکلامدن نفی فرغی
 و سنن لازم کلمه بلکه مقصود تعب و مشقت شریعتك بطلان ایدر پس حقیقتك
 بر مثال دخی ایدر ایدوب دیر که چنانکه شری در شریعت خود از اصل اولور
 یعنی حقیقتك آنک کبیر در کبر بر آلتون اولدی یعنی بر ساک شریعتی بقرنی
 نور حقه منور قلوب حقیقتك تبديل ایدر و آلتون کبی خالص قلدی و با خود

متفرقه در قلمزده اولی علم و هر کاره فرحناک و شاد و انجیل در واقع دایر که
 اول در پس اصل حقیقت اولی عناد و غیره جماعت اگر چه کند و قلمزده اولان در فرج اولور
 اما انکر ذوقه نسبت بونکر فرحناک و لد فکری عین خیال در یا ائله من شریعت
اچو علم طب موخت است و با خود شریعت منانی علم طبایی کتابی او کونکر
 کبیر و طریقت پر ابر کردن بوجوب علم طب و دار و خوردن و طریقت منایی
 علم طب موجب پر ابر و پ و شریعت اچو کبیر و حقیقت صحت باقی صحت
 ابدی و حقیقت منالی مراض نف نیه و سقامت روحانیه دن صحت بولقد
 ابدی صحت که من بکفیم اولیه و از آن هر دو فارغ شدن و شریعت و طریقت غلام
 فارغ اولقد چون آدی زین حیوة مرد شریعت و طریقت از و منقطع شویم
 آدم بوجو نون موت طبع اولیه اول شریعت و طریقت انون منقطع اولور زیرا
 شریعت و طریقت بود نیاده در و حقیقت اگر دار دفره بی زکر که بالیت قوی
 بعمول اگر حقیقتی و ارایه نوه اور که نولیدی بنم قوم بنم مرتبه می بله لردی
 بما غولی رتی و جعلی من المکر من با بکمونک صله سیدر و ما با موصوله در
 و با مصدر نیه در و یا استغاثیه در تقریر کلام نولیدی قوم بله لری بالری غولی
 به رتی شون سنه که رتم آنک سببیله منی یا رفدی و یا خود بمرانی و یا خود
 بانی شنی غولی یعنی نه شی سببیله مغز ابدی بکا و بی تکریم و تخیم اولین
 زمره دن قدری بوابت سوره یس ده حبیب بخارک حنزه اول زمان حضرت

عیسی انطاکیه قومن رسد کوندر و پندر اول رسولی کدی نباید و پ کمال مرتبه اینر ابدی
 حبیب بخار فنی شهر ده بر فامده ساکن ایکس جبر دار اولوب بر عقلیه نولیده کلوپ بیکه
 ای قوم اتباع ایدر اللهک رسولی نه کافر و عیسی اول ملک پس انکر ای نون جبر اولوب
 آن قتل انکر قصدا ایدر کوندره عیاب مرفوع اولوب مرتبه عالی سن جنتزه اکا کوندره
 قید در فضل جنته دیندیکه ای حبیب بخار جنته اعلا به داخل اول پس اول دنی
 اول مرتبه عالی کوندریکه بالیت قوی بعمول پس هر اصل حقیقت دنیاده
 لسا حاله بوطای دیجیل در و اگر ندر دفره می کند که بالیت قوی دم او کوندره
 بوابت سوره الحاقه ده در و اما من او کی کتابه شمله و اما شول کونکر که
 دفتر اعیالی شمله و بره لری قیول پس فجا اعمال و سود احوالی کور و پ دیر
 بالیت قوی دم او کوندره ای نولیدی بویکا و بر لیدی بنم کلام و بکتابیه ده و حقیقت
 ده و قاضیه ده اولن ثلثه تا سکت دیر و وقت اولد فرقه ثابت اولوب بکوندر
 ماقط اولور و لم ادر قاضیه و دید که نولیدی بن بکبیرم نه نشی در بنم
 حسابم زبر دفتر اعمال من مشاهده قلیج کمال خطای ظهوره کلوپ بوا و سکو
 او زره بهوده تنی ایدر بالیت قوی نولیدی اول مونکر بن اول توله اولور
 کانه القاضیه ای القاطعه لامی یعنی بنم ایچون امری قطع ایدری پس بنم
 اول بکبیرم بونقدیر به بالیت قوی ضحیری موده راج اولور و جابر ذکر اول زمانه
 مشاهده ایدر کلری حالت راج اوله یعنی نولیدی شو حالت اولیدی موده

اولی بنم اوزریمه قضا اولمش و جایزد که ضمیمه دنیایه راجع اوله یعنی اولدی حیوة
دنیایک موت اولدی تا بن خلق اولمیدم دیه ما اعطی یحیی مایه دفع الیمدی عزاز حقی
بنون شول شیچی که بنم ایچون اولمشدی مالون و تبعون هکله حقی صراط یله هکال اولدی
وزایل ولدی بنون ملک و یا تسلیم خلق اوزره و یا خود شول یحیی اوله خلقه آنکله
احتیاج ایلردی یا شریعت علمست طریقت علمست و حقیقته الوصول الی الله با خود
شریعت علمد و طریقت علمد و حقیقت الله و حصول که من کان یرجو لقاء ربه یعمل
عکلا صالحا سوره که هکله آخیر و بوائین جمیع این زهر حقنه نازل ولدی اول
زمانه که دیدی یا رسول الله تحقیق این عمل انشورین لکن خلق اکام مطلق اولسیر
مسرور اولورم پس بوائین نازل ولدی که لکن یرجو پس شول که که توقع
و تا مثل یلید لقاء ربه ربک حسن ملاقاتی و یا خود جنته دیدارنی قلبی عمل
پس واجبدر که عمل یسیر عکلا صالحا عمل صالح انکله حکله و عمل صالح اولور
که ربک و تمعه دن خالص و له و نفس و شیطانک کا دخالی و لمیه و قیل
هو العمل لزی یعمل لوجه الله و لا یطلب لیه منه ثواب و جزاء و لا یشکر بعباده
ربه احد و لا یقدر که شکر ایلمیه و ربک عبادتته براهدی یعنی ربک و تمعه
عمل تمیه زیرا که شکر صغیر در تنکم حضرت پیغمبرم بیورد لر انقوا الشکر الاثر
قالوا و ما الشکر الا صغیر قال لریا نفوذ بآیه من التریا فی العمل و نستعین
به من نسو و انزل و الخطا و الخلل وال بیانا ان شینک کله لایزک اعلموا

ان کله لایزک بو کلام مشهوره اشادت بیورد لکر مالا یدرک کله لایزک کله یعنی
ان شینک کله تحقیقا شینک کلبی لایزک ادراک اولنم اعلموا بلکای سامعین که
که ان کله روان مشقکه دن خفقد کله اسمیدر لایزک خبریدر معنی تحقیقا اول شینک
کلبی لایزک کرک اولنم تفسیر فخر اربعة من الخطیر سوره بقره ده اولن آیتله
و اد قال ابراهیم کله لایزک یا محمد شول وقتی که ابراهیم دیدی ربای بنم ربم اربن بکا کوتر
کیف تحقیقی الموتی نیچا ایلمرس موتای حضرت ابراهیم که یوسوال انکار کله رکله
علمدن مرتبه نعیانده وصول و حصول مراد انمه سیدر قال و لم یومن جناب
عزت دیدیکه با ابراهیم سر بیا اندگی که بن قادرم بعد الموت روی جسدنه اعاده
انکله احیا ایدم سن خود بن قادر اولد و غمه مؤمن سن استفهام ایجاب و توفیر
ایچوندر قال لبی و لکن یحیی قلبی حضرت ابراهیم دیدیکه لبی یارب آمنت و لکن
سئلت ذلک لیسکون قلبی یعنی بالمشاهده نظر ایدوب قلبم ساکن اوله
قال جناب عزت دیدیکه فخر اربعة من الخطیر پس قوشلردن درت عدد قوش افزد
ایله یعنی بری بقط و بری طای ووس و بری غراب و بری خر وول و له قال البیضا
و فیہ ابناء الی ان احیاء النفس الحیوة الابریة انما یثابون بامانة حب الشیطان
و انزفار فی النبی هی صفة الطای ووس و حنة النفس و طول الامل المنتصف
برا الثواب و الصلوة المشهورة الذیک یعنی لیروس فخر من الیکلای فاملسن
واضه هکله الیکلای فاملسن و تعرف شانه الیکلای تبس علیک بعد الا حیا یعنی

اول قوشلری میدقلمد و ختم ایلمه کند و که تا ثانی ابره س قالدیری و تفکر قلمه س
 نشان لیری لفظ امر در صا و بصور و صور اذن او کی بایرون و با خود صا و بصیر
 دن ایکنجی بایرون اگر او کی بایرون طو ترس ختم صا و له قرات اول نور و اگر کی
 بایرون طو ترس کسره قرات اول نور معنا سی میل و ختم ایلمکد و با خود صر
 یصزدن جمع معنا سند اولو یعنی جمیع ایلمه لیری ختم جعل اذن صکره سن قل یعنی کمال
 مرتبه ذبح ایدوب سی ایلمکدن صکره و ضایع علی کل جبل هر جبلکد و ز دینه کمال
 جود اول قوشلردن بر جز قود کمال اراده جوتیبلندن در دیر اهر جبله اول بایری
 وضع ایلمه کمال کدر بقدر کلام دوت پاد حایله و حضور دنده اولن طاغله آنی
 وضع ایلمه هم اهر اذن صکره آلیری دعوت ایلمه دیکلر الطیر تعالی بن باذن
 الله یا تنک سعیا ای ساعبات مسرعات یعنی سی ایدوب اولو قلدی خالده
 سکاکله لوس حضرت ابراهیم آلیری ذبح ایدوب و حکم سی ایدوب و دوت پاده
 ایدوب هر برین بر طاغله قوبوب تعالی بن باذن الله دیکره اول قوشچو خالصه
 بولوب یاب یاب حضرت ابراهیم ک حضور دنده کلوب بزرگری باشلرینه اولمشدی پس
 اول خالده حضرت ابراهیم سز اصیانی شاهده ایلدی و اعلم ان الله عز و جل حکم سن بل
 یا ابراهیم تحقیقا الله تعالی قادر در که لایعنی ابریه و ذوقه بالغة مشهوری از نبی
 بشنو که شیطان در وعیده می کند تهدید از قوشلرید سوزده بفرده اولن
 آیت انشاد قدر الشیطان بعد کم الفقر جناب عزت بیور در که قول لکم شیطان

وعده ایلمه قوی یعنی حین انفاقه صدقه دن منع ایدوب قودن تخویف ایدوب و با خود
 بالفتی و سره امر ایلمه بخل و معاصی و امساکی و الله بعد کم مغفرة منته و الله تعالی سره
 وعده ایلمه اول نفاقدن مغفرت و رحمتی و فضلک و فضل وعده ایلمه و الله واسع
 علیم الله تعالی و اسعد واعطاده و عالم در عبادتک جمع احواله در بیان مهمنا
 المؤمن یا کل فی معاد واحد و الکافر یا کل فی سبعة اعما المعاد ما یدخل الطعام من
 بطن الاذن یعنی مؤمن اکل ایدوب بطن واحد مقدار دنیایا کاجن مشابهند
 اولوب قلبی آخره تغلق اولد و غنزدن در و نفع طعام صغیر میوب اغنی تقویة للبدن
 اکل ایدوب کندن کنایه اوله و با خود اکل ایدوب کندن کنایه اوله زیرا حلال
 قلیلکد و کافر ایلمه اکل کیه یزی بطن مقداری دنیایه و اکل و شرب کمال میلندن و شوق
 نفسانیه حصدن پس دنیا کافر کن جنتی مشابهند اولوب سوء خاتمت و عاقبتدن
 خوف و خشیت ایدوب تن پرست اولماین طعام در و نفع هضم اولد و غنزدن یزی
 بطن مقداری سیر و آسما معانک جمیع در غیر منصرف در از هر کساده مصطفی
 صبغة الله گاه پوینده کند پیرده بیچون بران ناظر قنندن ایکنجی جلد ده تغییر
 سرور ایدوب و توکلده صبغة الله بدن مراد حضرت پیغمبر در وجه تسمیه بود که
 جناب عزنگ اخلاقته و انوار و اسماء صفاتنه منصبه اولد و غنزدن او توری
 صبغة الله اطلاق اولندی یعنی بیت اول الله نورینه منصبه اولد پیغمبر گاه
 ستر و پوینده ایلمه اول وجهلکه کم پیرده بیچون و چوایی اول ناظر اول و ز دینه

پسید کردن خلاص اولوب اند تنی نظیر آلهیدون نصب آلهی و اخراج اهل بیت خلی و اذواج
آل عبا ایلد متلذذ و متذق اولمز **بیت** حفت الجنة یحی خوف کشت با کماد که ازو
افزود کشت بودیت مشهوره اشانت بیور لکر که حفت الجنة با کماد و حفت
التیران بال شهورات نکلم این فرض دخی بو حله مناسب بیور در **مشرق** و این القفا
میهنات من عیشی شوق و حفته عدن با کماد و حفت **بیت** عقل را با عقل دیگر
پارک و امر هم شوری بخوان و کار کس **سود** شوری هم ده اولن آیت اشاندر
والذین اجابوا الربهم مغم اولن آیت کم لکدین آمنوا در آنکا و ذرینه معطوف
یعنی الله فتنه خبر و ابی اولن دولت دخی شول که بر اچوندر که استجابت ایلد
رتیلدی چون ایمانی مراد قوم انصار در اول زمانه که حضرت پیغمبر بونلری ایمان
دعوت ایلدی هزار اطاعت و رعیتله ایمانی قبول بیروب اجابت ایلدیلر و اقامه
الصلوة و دخی صلوة اقامت ایلدیلر بالشرایط و الارکان و امر هم شوری
بیت هم و بونلر که کم کادی ذو شوره در بابینلر نه قال للبیضاوی لا یغزون
برای حتی یثنا و روا و یجمعوا علیه و ذلک من فوط تتریم و تیقظهم فی
الامور و الی مصدر یعنی الثنا و روی **و اما** در **قشام** **فیفتوح** و بزم اعط
ایلد و کمز اموالدن اتفاق ایلر لونی سبیل الخیرات پس حضرت مولانا م
ترغیب و ترغیب بیور و پدیر لکر که عتکلی بر بار که عتکلیله بار ایلد و امر هم
شوری آیتن او قو و انکله عمل ایلد نکاد دینده منفرد و عتکلا ایلد و ده دن

طیبت

بختیله و لمیسن زیر شیطان و ننگ کهن از حید و مگری وارد کم سن آندون غافل
سن **بیت** نادرین دهنر قاضی قضا **بیت** هر دعوی استیهم و بی **سوره** اعراف اولن
آیت اشاندر و اذخر یک من بنی آدم من ظهورهم ذریتهم ذکر ایلد با محمد شول
و فقی که سنگ رنگ خذ ایلدی یعنی اخراج ایلدی بنی آدم که ظلم لرزدن و صلب لرزدن
انسال و اولاد لکر که توالد ایلدی لمر دی قرنا بعد قرن من ظهورهم بدل بعض من کل
من بنی آدم دن و اشهر هم علی **الفهم** من باب التمثیل و التخییل در و بونلری
اشنا دایدی نفس لمری او ذره یعنی بونلر که نفس لمر نه و صدانیه ربوبیتنه شهادت
ایلر نیچه دلائل و براینه نفس ایلدی که حقی لایق اولدی **الست** بر یکم و یکم پس بیکم
بریکم ای مالک امر کم و بریکم علی الماطلاع علی ارادة القول در قالوا لای شهادت
دیر لکر که بیاد شهادت ایلد کف نفس لمر نه او ذره و اقرا ایلد ک و صدانیه ان **فهم**
مغلوله در تغذیر کلام بونلری نفس لمر نه دلائل و اصحه و براینه ساطعه نصیب
بونلردن اول زمان اخذ میثاق اتمه مکرر است ان تقولوا بونلر که یکک کلمه بی کراست
او توری بونلر بر وجه معنی خوف اولور **یوم القيمة** ان کن عن هذا غافلون قیامت
کوننده و یکک کلمه بی یعنی دیر لکر که تحقیقا بونلردن فاعل ایلد و بونلر که بوکاسی
ایلیک **بیت** از اختلاف خلق یا بد اعتدال آن سو کویدارضا با بلال یعنی حضرت پیغمبر
وجود شریفی اختلاف خلقدن علی و اذخام عوامدن کلید اولد قدح صی جانسه
نوخا بیروب سوا بر لری مرتبه بشرتن و اول سفوده دیر لکر که ارضا یا بلال نه

ای بلال و از لطیف کلمه راحت و بر که کرد و رایت بشیرتدن خلاص و مالت نیتندن
 بولم ناسماع الکلمه نودی بال جانان جانم لمان وجود و سر و در جانان جانم نایا اوله
 و حدیث شریف که بود در اذن مروید و بنی عبدالمطلب و کرامت و مافیه من العظیم
 و فی اخر القوم اعوان فعال با رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال نعم ان فی الجنة نهارا
 خفتة لا یبکاء و تغنیر باصوات لم یسمع فیها الا صوت من یشاء فکذا فضل الجنة و حضرت
 پیغمبر اکبر اکی جالتوری و لودی توی دعوت امتدن کلال و ملال کلمه کرده آرشتا بلال
 دیلودی تا بلا کلام صدای خوبیده روح شریفی شو حقیقه جانانه مجزوبه و لوبلی مع الله
 حالی ظهور ایدردی و هر بار که بوحال غالب اوله آدای رسالت و ابلاغ امانت
 ممکن اولسون ایچون کلمه بی با حجه کلمی بیورد لودی ذیران دنیا دنورانی
 بشریته جذب ایدر و آواز و جانیدر ساکی عالم ازل و محبوب لم یزل جذب ایلر
 زیرا اجل نعم جنتدن کلمه بآیتده اکثر اهل نفس بر معنایه ذاهب اولمش در عالم
 الدین آمنوا و عملوا الصالحات فمهم فی دوزخه عجب و ان یعنی جنت روضه لرنزه حسن
 آواز استماع الکلمه سرور اوله لرا که چه جبر و سرور معنایه در آواز غلبه
 دخی سرور اولمغی مانع اولمغی بیت حاجتش نبود بقول و فضل خوب اخذ و هم
 هم جوا جیل الغلوب یعنی صاحب مشامده اولن که لرا جنبای یوقدر که قول
 و فعلدن بر کسم بی استدلال ایدر لرا که نور و لایت و سیر فراسطه هر که درون
 مطلع اولور لرا کسم پیغمبر علیه السلام بیورد لرا که انما امر الله المؤمن فانه یظلم نور الله

بعضی

بعضی بولکمانی ده حدیث دیشد و الحاق انکس فانه هم جوا جیل الغلوب بیجول
 فی قلوبکم و فی جوارحکم من امر اراکم فاذا جالستموهم فبالسوءم بالصدوق و بعضی بول
 اکابر کمانی دیشد لکن اولکیده شیهه یوقدر مشغولی سبک شتی تناقض اندرید
 روزی دوزیر و شب بری در بر و الیکس دایشد لکن حقیق کنگ ظلامی جمیع عالم
 بورود و کی صیغه و شمی بورود و کی صیغه و انشا را از انجا و نهار حقیق کنگ ظلام
 اولوب ظلمه لیلی رابل قلد و غی صیغه و مافیه الذکر و الا انی دخی شول قادر
 ایچون که هر شبیدن دیشی و ارکلی خلق ایلدی و یا آدم و حوا این خلق ایلدی
 ان سبک شتی غنی غنی سکر سبکوز پرانده و مختلف در خوا و سبکوز
 دخی کز که پس بی مختلفه و کوشش مشغول اولور که هم طالب دنیا و هم آخرت
 و هم عاشق خلق و هم طالب حق هم خادم نفس و شهوت و هم دیراری موی
 و جنتی طالب اوله ما حصل قلبی صدایه ایلدی و صلت یاره و خدمت پروردگار
 بیوقله پس لرا که حضرت یولانا بیورد لرا که سکر سبکوز شتی در شینگ
 جمیع در معنی مختلفه و قولکوز له طالب حق و فعلکوز له راغب خلق اولور
 پس تناقض ایچنده سز دوزی دوزیر یعنی دنیا ده معود اولور کس کس
 شب آخرنده تعبیر ایلد و کثوز وجودی در بره ایدر و پشیم ایدر و سز و با خود
 کونوز صلاحیت و عبادت سمته کوز و کوپ کجی آبی در بره قلوب فسق
 و عصبی اشک سز دیکل اوله بیت تا تو بستیزی سیزندای جوان فانتظر هم

انهم منتظرون هجرة المذنبين الى اخره و يقولون كذا و بذكر كذا سلمان بن عبد الله في
 در اول فتح و نصرت که سوز و عده اید بر سران کتم صادق اگر سوز و عده کوزده صفا
 ای که کوزنده در اول فتح استیال فتح انکه کله بونی استیال اید بر روی قلعه
الفتح با بخدی بونی که یوم فخره لا یفعل الیوم کفر و ایمانهم کافر و انکه ایمانی فخر
 انهم زبر ایمان با سدر و یوم فخره مراد یوم قیامت و با خود یوم مکه اول و عدم
 فتح ایمان حین قتلده اول و ولاهم بنظرون و بونی اول کون نظر هر کس که نظر
 اول بنظر لر فاعرض عنهم پس بونی در سن اعراض الیه با محمد و انظرهم فی من منتظر
 اول بونی که وزرینه غالب و قاهر اول مقصد انهم منتظرون تحقیق بونی در فی
 سکا غلبه منتظر لود معنی بیت ناسن عدا اید و بعباده اتیه سن کجا
 عدا اید بر روی جانبدن ای عرو و زبر انهم منتظرون در پس
 بونی در حصه دار اول در بیان دینی شاکر هم فرمودی حکم صحیح بر حکمها
 دارد سورۃ بنی اسرائیل اول ابته اشارت و تغیری جلد ثلثه مرو
 ایندی استغفر الذی استخف من استظف بصوتک ای بدو کمال الفاد
واجلب علیهم من الجلبه و هی القبله بجمک و رجک ای با عوانک من
 و اکب و راجل و شاکر هم فی الاموال بجمک علی کسبه و جمعه من ارام و
 الاولاد و بالحن علی التوصل الی اولیای استیال ارام و عندهم بالمواعید کادیه
 و تسویف التبعه و انکال علی الرحمه و انبار العاجله علی الاجله و ما بعد الم شیطانی

الاعورا و انزیل بایوهم ان صواب و ربنا انکه نو که غذای جانست که اسلم شیطانی
 بوحید شریفه اشارت و در این مسعود و در مری که قال النبی علیه السلام ما منکم
من احد یج سزدن برک بوقدر الا و قد و کل به قورین من الجن و قورین
من الملائکه الا تخفی مسلط اولش و انکاشیطان دن بر قورین و ملائکه دن
 بر قورین قالوا و انک بارسول الله دیدیکه که سکاده توکیل و تسلیط
 ظلمت حیدر بارسول الله قال و انک دیکه بکاده اول شیطان دن
 اول قورین مسلط اولش و ولکن الله اعلم فی حلیه و لکن الله تعالی
 عون قلدی بکا انک و زرینه فاسلم پس اسلامه داخل و لری و با خود
 من آن دن سالم کین دیکل و لم بونی بر وجه افعیل فیضیل و لود و ضم
 بجمه فرات اول و قلایا قرن الاخیر پس بکا اول قورین امرا بجمه الاخیر
بیت با حویص البطن عرج بکذا ای قرن دنیا بختنه حویص اول و عروج
 و مسعود ایلد مرقبه ملکیته شونک کبی معنی بین دید و کم کبی انما المنهاج تبدیل
 القدر طریق بوقدر الا تبدیل غدا در معنی جناب خدایه طریق امری تبدیل
 غذای نف انیه و تحویل هوای جسم حاینه دن عجزی بوقدر الا تبدیل که بو غذای
 نفسانی غذای روحانیه تبدیل و له یا مریض القلب عرج للعلاج ای قلبی امراضی
 نفسانیه و اغراض شیطانیة ایلد سقیم اولن که عروج ایلد علاج جانیه
 و معالجه انهم و معالجه قلعه حکمه تبدیل امراضی عجزی و بجمه تبدیل که بکا

مزارع نفس یافته بی مزاج روحانیه به علی التدریج تبدیل میگردد یعنی اخلاق و تمیز بی اخلاق
 مرضیه به و اعمال سینه بی و در دین بی افعال سینه و حسن به تحویل قلم قدر آیتا الجوس
 فی راس الطعام ای طعام قید نزه معتبر و مجبوس و لن که سوف تجوان غلت
 الطعام عن قریب بخاچه بولودرس اگر طعام به تحمل پذیرد طعام طفلک سودون
 انقطاع عنه و بر این فی الجوع طعاما و انرا غنق جوعه طعام و افروارد یعنی
 طعام الهیکه علوم و معارف و تعلقات اسما و صفات و ذکر به طعام مک تغذی سینه
 سبب جوعه افتقدنا و ارتجی یا نافر یعنی اول جوعه موضوع اولن طعام
 معنوی طلب الیه و ارتجی الیه ای جوعه نغز ابدن که اغتدی بالنور کشف
 البصر اغتدی افتعال با بندن امر حاضر و بالنور مفعول به غیر محذو کس افعال ناقصه
 امر حاضر و اسمی فتنه سترانت و مثل البصر خبر بر و تحذیر کلام نور الهی بی
 اغتدی الیه بصیرتی اول و بر این جمیع اشیا به مردمک دیده کبیر روان نم
 سیمه و لم سینه ده سبب و در پس بنی آدم مرقبه ان نبته اول دم و اصل او
 که نور حقه منور اولوب جمیع اشیا به مثل البصر اوله و افق الامکان با خیر البشر
 موافقت ابد خدای قنره بر نیز امکله ای خیر البشر تمثیل و شایا مختلف انکذا
 بنلوهیم بالساهره منبته اول که بونکره ذکر اولن کی امتحان و اختیار ابد
 بونکره ساهره ده قیامت پرنزه و عرصه قیامت ساهره سمیه سخی خلیه خواب
 غفلتون اویند و مکنند کفایه در زیر اخلاق آنزه کمال خوف و ترس بیدار اوله

ماضیت

فتنه ذات افتضاح قاهره شول فتنه بیکه افتضاح صاحبیدر ابد افتضاح
 که قاهره فتنه تنک صفتیدر یعنی ابد فتنه که قاهره و ماکله اوله و فتنه نزع جان
 او زده منصوبه رای فتنه دیکله اوله و با خود تمیز نت او زده منصوب اوله
 ای من جرمه فتنه ذات افتضاح دیکله اوله و با خود تبلیه هم تا بیدار اوله و فتنه
 لفظ مرفوع تبلیه کمال عالی و له تقدیر معنا بکذا یعنی بوفریضه کماله بود
 اولن اخلا فکری کبی تبلیه هم بالفتنه فتنه بونکره جای شرد و امتحان
 ایدر شول فتنه که قاهره در و فتنه نزع نفس یا حیره علی العبد
 سوره پس ده در و بوندر احیره یا ملائکه دن اوله و با تنکینک مکنون
 اوله پس دید که ای حیره و نرا مت حاضر اولکه سنگ و فکدر شول عباد
 او زیننه که ما بالیهام بونکره کلری من رسول و سدر بر سوال لا کالوا به
 الا اول رسول لمر اوله بیکه ستر اول استنار ایدر اوله بیکه پس نصی ای
 دین و عظمای اسلم بیکه سعادت دارین انکره نصیحت و ارشاد لیرنه
 منوط و مربوط در هر کرم انکره استنار ایدر لیرنه لا یقدر که تخشرون انکر
 ایچون غشتر و متکلفون انکره تلکلف ایدر لیرنه فلتک لا رابع
 حشر اموره تشکی شکوی الی الله الی خلق فلان یکل کذا و یلوا ذاعلم بالها
 دون اللیل و اریح رجبک جعبیدر فایده به دیر لیر قوم بفتح المیم یعنی الزام
 مصدر جعبیدر و غم غرام اگر چه اداسه واجب و لازم اولن شینه دیر لیر

ذکر اول جوهره پس ابره و اسرار نه و اصل اوله من الاطام و مطهر اوله من کس و اصل اوله
ان الله طهور يحب الطهور ولا يعجل الا الطهور مقتضا بحسب ساکد روحی کدوران
 نفسانیه دن و او ساغ و او زار جسمانیه دن مطهر و جلی قلمی بنی اول جوهره مصفا
 که آذن مراد روح اضافی و نخته الهی در آنک و صالته لایح و سزاوار اوله
درینا آنکه لطفا صحر او قهر صحر را که کس داند لیبیا کوم انیم اولی بود در تبارک
الهی بیده الملک تبارک تعال و زن زن بکر کنن تا خود در و بکریت زیاده
 و غیره و دیر و معنی تبارک الله نکا خضیره و تزیاید بهک اوله الهی اول الله
بیده الملک آنک بد قدر تنزه و قبضه نصر تنزه در جمع ملک و هو علی کل شیء قهر اول
 الله کل شیک از زرینه انعام و انتقام و ایجاد و اعداء قادر در الهی اول
الله خلق الموت و الحیوة موتی و حیولی ایجاد و ایلدی لیبیا کوم ای لیبیا حکم معامله
 المختبر بیده امتحان ابدی بیکر که معامله سبله معامله قلم دن او توری موت و حیولی
 خلق ایلدی انیم حسن خلقا انیم مبتدا و اصل خبر بیدر و عیلا انیم در عین سزک
 قیو کوز در کل جهنم دن اخلص و اصوب اوله و می در من اوریع و طاعت اسرع
 اوله موتی حیوة او ذره تغذیه کند بود که موت صفا قهر حیوة صفا
 لطفا در پس شارت اوله ساکد بد ایدیا خالده موتوا قبل ان تموتوا مقتضا
 موت اختیار بیده اولیه من حیوة ابدیه و سعادت مریدیه و اصل اولیه من ذرا
 انما الحیوة فی الموت و پس ساکد علی کل حال موت اختیار دی جانبیه سبی ایدوب

انقایی بوده

انقایی وجوده کوشش آنک که کونک حیوة ابدی بوله شکم این فارص بیور در که سب
 فاجبا اهل الحبت موت نفوسهم و موت قلوب العاشقین مصداق هو حضرت علی کرم الله
و جهر بیور در که سبیا من انصفت دکنه لا و لیا نه فی شکره فیه و الشکر فیه لا و لیا
لی سعه دکنه پس قهر و لطیف و قهر که عینده کز لود را دمی عارف او در که
 بود دنیا آنک نوشین بنش و رب ستن سب است و نفوس نمت بده و او دنیا آنک بلا
 غناس غنا و طنت و در بخنده عین کینج مش ایده قله اللهم اننا اطی حقا و ارزقنا
 ابتاعه منشی که بلغز کوه از چشم بدان میرفتونک از نبی بر خوان بدان سوره نوکر
 آخر نه اشارت در روایت اوله که بنی اسر قید سنده جنت عیان و و ابدی کم کیمیه
 نظرات بر وجودین هکلا ایدوردی پس نمر دن بر سبی کنایه ایدوب کمنوردی
 ما حضرت پیغمبره نظر ایدوب پس بر کون اتفاق اول حضرت راست کلوب نظر شومله نظر
 ایدوب اول حضرت ک قدم مبارک لری لغزیده اولوب آفر کدیکه خاکم برابر اوله
 پس بر کونک سبین گفتار ایدوبه بو آیت نازل اوله که وان یجاد الذین کفروا ان مشقه
دن مخفدر لیز لغونک لای کادالت ایدوب یکا دافعال مقارب و نذر لیز معنانه
تغذیر کلام تحقیق قریبا و لریکه الذین کفروا انکر که کافر اولی لیز لغونک سنگ قدم
 مبارک کماندن از الیه و بسنی هکلا ایدوبه لرا لاق طیر نر مغر دیر لری ابصار هم
ابصار شوم کردار لری بر حدیثه دخی بیور در که ان العین لندخل القبر و انجل القبر
و بر حدیثه دخی ان العین فی بیور در لغظنا الله و انما کم من عین الکمال ما سمعوا لکون

و انما الباطل باطلا
 و انما الحق حقیقا

و صنفند صانع بود و جهات نبات اید و درود و در لک البتة هر حادث اولی ممکن الوجود و در حقی
بر علت و مرتبه تحت جدار الاول علت واجب الوجود و اول و در مرتبه تحت المذی و الا اول علت
دنی بر علت محتاج اول و پس اول محتاج الیه واجب الوجود اول و در مرتبه تحت اصطلاح اعزده علمه
العلمی و در مرتبه تحت انوکیچون پس هر بار که دلایل و وسایط زیاده متولد عین مجاب
اول و در مرتبه تحت او در که ترک دلایل قیاس اید و در راه تصفیه و نفوذ سکون انگذر
تا کم ماسوی ده عین خدا کورده سن تمام حضرت شیخ اکبر بود در **رب** فنی الخلق عین الخلق
ان کنت ذاهب فنی الخلق عین الخلق ان کنت ذاهب فنی الخلق **رب** فنی الخلق عین الخلق
الاسلام در میان منبع الزام مصدر من رب رب خشی دن خشیان اول و در مرتبه
رب لغزده خوف و درود فنی ناسدن الفطاع اید و در عبادات و در باضانه مبالغه
ایده نزد و بر و بضم الراد فنی قراد را تا بوقدر بر جمع اول و در کتاب و اکبر عی اول و در فنی
و در میان فنی یا نسبت یا چون در معنی اسلامده را بهیله منسوب عمل بوقدر **رب**
کر چه آورد انفقوا را مطلق او تو بخوان که کسبوا تم انفقوا قرآن عظیمه انفاق امری
ایکی قسم اوزره در بری مقید بری مطلق مقید اول و نه مثال و انفقوا اما در مقام
سر او علامت کبی و مطلق و انفقوا فی سبیل الله کبی پس بومطلق اوزره اولی
امرا غنی و فغایه عموم اوزره شامل و بود انکر غنی در میان کثور دن انفاق ایکن
و بیکه اول و در انکر فقیر در کسبوا تم انفقوا یک و بود عینی ای فقر امرده کسب
اید و ب انفاق ایکن تا کم ثواب انفاق در عموم اولی و ب حصه دار اولی و ب تقدیر چه
ذکر مینماید

ذکر مینماید راده سبب اول و در حقیقت سبب لانفاق و اشتغفوا الیه حتی یوفوا
ثواب المتفقین و یصلوا الی درج الباذلین فی سبیل الله **رب** کبی که شاه فرمود **رب**
و غنی یا بیکه نزان نانی نود و انفقوا امری کبی اول پادشاه حقیقت سوره آل عمران افزوده
یوردی اصبر و اول آیت بود که یا ایها الذین آمنوا ای التهمک و حد انبشتم تصدیق اید
اصبر و اصبر ایکن علی شای الطاعه و ما یصیبکم من الشداید و البلیات و صابر و دینی
غلبه ایکن صبرده اعدای دین اوزره یعنی انکر دن صبر کثور اقل و لمسون و ربطوا
دنی مرابطه قلک اید انکوزی نغیر کفاد و غزایه مترصد اول و غنوز حالد و الکفر الا
اصبر و اعلمی شقة الطاعه و صابر و ای غایبوا انفسکم فی الجاهلات و ترک
المشبهات و رابطوا انفسکم علی التیاضا و اجتناب عن الذلات و التهنیت
و انفقوا الله و التهمدن انفا ایکن هر حاله **تفکرون** غایبه الضلال یعنی انفا ایکن
ماسوی دن تا کمال فلاحه و اصل اولی **سز مشغولی** پس کلو از بهرام دام مشغول
بعد از ان لا تسرفوا ان عفتست **سوره** افزوده اولی اینده انشا و نور با پی آدم
بو آیت کریمه نک سبب نزوی بود که کفانه و قورش و بی خواجه کعبه بی طواف
ایکن کرده و یا تا طواف اید و بجوم و شحوم و رسوم پوز اید و دردی و کناه
و خطا ایکن کوری لباسی خراج اید و دردی و در لردی که کناه اشک و کمر با سلم
بیکه بی طواف انکر زاکا کمال تعظیم اید و پس صحیح دیدیکه بزبکاده انکر دن آیت ان
پس بوزده بوند کبی ایده لمی یا رسول الله همانم بو آیت نازل و لیکه ای بی آدم

خلق و ازینکم ای بیا ستم که سبب داده سبب در عین کل سجد و کلو و انش و
 ای اللهم والشحم واللبن والدرسم ولا تسرفوا اسرافا یکما اسم اف مرتبه اعتدال
 تجا و زاید و ب مرتبه شبعه و اصل و له و لر و دیشلم و حدیثه اکل مرتین
 فی یوم و احد اسراف یور شد پس همکلا سرف فی الخیر و لا خیر فی السرف حدیثه کل
 قل فقد رتظ انما لا یجت السرفین تخفیف اولی ان اسراف یور یحلی می سودن معنی نیست
 یعنی کلو الامر می شهوت دامن مقتدا اوله دن او تودید بعد نهی لا تسرفوا اول عفتد که
 شهوت منزه موم مرتبه سنه و اریه و حد اعتدال دن تجا و زاولیه محصل المقال اول
 حکیم بی زوال هیچ بشری خلق انتم شد را الا حکمه و هر شیئی بر شینک وجود عکله و سبب
 قل شد رتظا شهوات نف نایه اوله سه و اکل و شرب و هر چه جسمانیه قل شد
 لا تسرفوا ای صحیح اولمزدی و تیر و رغب علی الشهاوات اوله سه و اصبر و الامر می کوز
 و مال دنیا اوله سه انفقوا امری و لمزدی و قس علی هذا سایر الاشیا و الما تلو
 و المنهیا پس بومز کور انک وجودید در عینک حقیقا طاعت و عبودیتی بوجه اگر بومز
 اوله سه عبودیت معلوم اولمزدی پس بومز دن من وجه پرمیز انتم مکرر متدا اکل و
 شرب مقتدا اوله سه که شهوت حاصل اوله و لا دوان سبب اوله ایچون کلن اسراف
 و حرامدن پرمیز ایلمیه تا عبودیتی ظهوره کله و تیک و رغبته کر که تا آندن پرمیز
 و اتقا انک کله سبب صابر لر و متفیکر ثوابن بولن پس عینک عبودیتی بوشیلر
 معلوم او کجی بومز دن پرمیز و اعراض رهبانیتد که کامل اولد که هر اعضا و جوارح

کما اوله

کما امر له لما خلق له انما صرف ایلمیه **مثنوی** چونکه مخلوق بی نبود لایه نیست ممکن بود مخلوق علیه
 مخلوق و مخلوق علیه منطبقا اصطلاحی بمتدا و خبره دیر لر موضوع و مخلوق ده دیر لر
 حکوم حکوم علیه ده دیر لر کلن بورا ده موقوف و موقوف علیه معناسنه در ذرا خلق
 آنی افتضا ایدر که بری برینک وجودی مستلزم اوله اما مخلوق و مخلوق علیه موقوف
 و موقوف علیه معناسنه او یلجی بری برینک وجودی مستلزم اوله مستلما ذیر فایم زید
 مخلوق علیه و فایم مخلوق به در کلن بری برینک موقوف دکلدر مکرر اللهم زیور وجودی بلا
 حکم تصور ایلمیک زید مخلوق علیه دیکر و قیامی دنی بلا ذیر تصور ایلمیک مخلوق به
 دیکر پس مخلوق به و مخلوق علیه دیکر که بری برینک وجودی مستلزم اوله و بری برینک
 وجودی مستلزم اوله سه و ایلمیه سبب اوله سه و ایلمیه پس مخلوق علیه و ایلمیه پس مخلوق به
 مخلوق علیه و ایلمیه اما موقوف و موقوف علیه معناسنه او یلجی بونکلفدن بری و لود معنای
 بیست چونکه مخلوق اوله سه لایه بند که فتنه ممکن دکلدر که مخلوق علیه اوله و مخلوق به دن
 مراد شهوات نف نایه و اکل و شرب جسمانیه و مال دنیا و تیر و بونکر انشائی شیلر
 و مخلوق علیه و شهوات دن صبر ایلمیک که اصبر و الامر نه اطاعتد و اکل و شرب یک اسم افزون
 بر ایلمیک که لا تسرفوا نهینه انقیاد در و مال دنیا دن انفاق ایلمیک که انفقوا امر نه انفاق
 پس صبر و امر نیک وجودی شهواتک وجودی نه متوقفد و دنی اسرافک و
 لا تسرفوا نهینک و رودی کل و شربک وجودی نه متوقفد و انفاق و ثواب انفاق
 انفاق و انفاق مال دنیا یک وجودی نه متوقفد و قس علی هذا سایر الاشیا و غیر

قوله عليه السلام ما مات اولدى من مات شول که که اولدى الا فحقى الا فحقى ابديته ان
بموت اولدکى خبر مات اولمزدن اول ما مصدرية در آن کاتب ابن ابي اگر اول مبتد
 حسن و نیکو کار اولد بسیکون لام تنقی به متعلقه را الی ابر بجز موقی غنیه انم به
 حسنة انما بجز اوله سندن او نوید و در آن کان فاجر اگر اول مبتد فاجر اولور
بمقتل خوره انکه فوری قبل اولد و غنای او توری بیا انکه ماسوی الله
هر چه و هو یطعمکم و لا یطعمکم او است نیست حی ناکول و اکل لحم و پوست سو
 انعامه اولن آینه اشادند که فل غیر الله و بیا ای ناصر او معبود و انفعول
 ثانی سید را خدنگ و اولی غیره در و استغفرهم انکار ایچوندر اللهیدن غیر نیک و لی
 اتقی ذنی تعذیر کلام دی با خد کفر اللهیدن غیر بی بن معبود و ناصر علی ثانی
 ایدرم یعنی انتم فاطر السموات والارض جزیله صفتد الله و نصبله جزیله
 او زده ده قراندرو و فعله مبتدای ش و ک جبری و لور ای مبتدای و خبرها
 و عن ابن عباس ما عرفت معنی الفاطر حتی اتانی او ارباب بختی فی بیضه
 احدهما انی فطرنا ای بتدائنا و هو یطعمکم و لا یطعمکم ای یوزق و لا یوزق قل انی
امر ان اکون اول من اسلام دی با نکه بولمره خفیفابن امر اولدم اول است
 داخل و لن و اطاعت و انقیاد ابیدین بن اولم زیر انبی امتنه سابقدر اسلام
ولا تكونون من المشکین یعنی وقیل لی و لا تكونون یعنی بیکادیندی که البتة سن
 با نکه مشکین دن اوله علی رادة القول ربیت کفنت المریض محبوبه لا یفعل القلب

عن مظلوم

عن مظلوم به بوحديث شریفه اشادند که انزل ابن مالک در ویدر قال جاء
 رجل الی النبی و تم فقال یا رسول الله معنی قیام الساعة قال ما احذرت لها قال ما
 احذرت لما کثرة صلوة و لا صیام الا انی احب الله و رسوله قال هم الموزون
 احب قال انس فما دایت المسلمین فخرجوا بشی بعد الاسلام کفر حرام بهر اول
 حدیث آخر من تشبه قومافهم منهم و من احب قوما عشت فی زمنهم منشوی بن
 ایدی خلفهم سدا مباحث که نه بیخی خصم را و ان خصم فاشن یعنی اول کرم و
 اولکه که آنلری کی ستر پیش و پس لرزدن احاطه ایدی دریده بعیر بدین بزه
 غفلت پوشیده قلدی سورة فیس بآیته اشادند و جعلت من بین ایدهم
سدا قال القاشانی ای من جهة الالهیة سدا من جهة الجاهل و النفس و
 الشقاق المستولية علی القلب منهم من انظر الی جنان الحق و من خلفهم سدا
 ای من جهة البدنیة جاباس جبال الطبیعة الجحانیة و لذاتنا المانعة لامتناع
 الا و امر و التواهی فمنهم من لعل الضلح فاغشیهم بالانفاس فی الغواشی
 الیهیولانیة منهم لا یبصرون فدامهم و وراهم بانهم محبوسون فی مظلومة
 الجحالة سبب نشأت حلیل ذی کفنت انظر فی الی یوم الجزاکا شک
 کفنی که بتنا ربنا بآیت سورة اعرافه و ص و ده واقع اولمش در قال
 انظر فی ایامی المنی و لا تمنی الی یوم یبعثون یوم قیامتة دک قال انک من المنظرین
 جناب حی و بدیکه بختی فاس مهل و برکتش در سن ای شیطان در بیان

این حدیث که ارگوا لمتا اوج کبه دعت اید که عزیز قوم دل بدلد ز غنا دن و با
 میندا و خذ و فک خبر میرد یعنی احد هم برسی بر قومک عزیز در که دلیل اولدی و عی
قوم انفق بری دخی بر قومک غنی سید که فقیر اوله و عالم با لعل به جهان و بری دخی
 شول عالمه و محمد که جهان آنی استنزا اید و ب لعل اید برست گفت پیغمبر دعت
 اید بر جهان من کان غنیاً فافتقر و انذی کان عزیزاً فاحقر و صفتی عالم
 بین المفقیر یا خود صفتی اوله عالم بین اهل الضرر و در قصه نجوس شدن آهوی چایین حدیث
 واقع شده است عن ابی هریره رضی الله عنه روی سلم عنه قال رسول الله صلی
 الله علیه وسلم ان الاسلام بدأ غریباً و سیمود کما بدأ و عن قریب عودت ایلر خطا هر اولدی
 اسلام تحقیقا غریباً و سیمود کما بدأ و عن قریب عودت ایلر خطا هر اولدی
 کبی یعنی دین و اسلام زمان اولده ظهور ایدری غریب کبی که رغبت و خشنود
 انمزدی الانا در و قیامت قریبینه کالاول و له که رغبت انما لافکید مضای
 متذرا اوله یعنی ان اهل الدین فی الزمان الاول کالو غریباً و بنکر اهل الناس
 و لایحی الطوناهم و کان تعیشهم بین اغان بکام کتعیث لالغریب فسیکون کذا
 فی الآخر فطوبی للغریب و طوبی مصدر و در طاب یطیب بشری کبی و رحیمی کبی
خطاب حار و مشاه گفت لا ینظر الی تصویبکم فابتغوا ذوالغلب فی
 تدبیرکم حضرت پیغمبر بودر یکده ان الله لا ینظر الی صورکم و لا الی احوالکم بل ینظر الی
 قلوبکم و نیاتکم معنای حدیث واضح مصرع ثانی پس طلب ایکه طلب عینی

فلکوزده

164
 فلکوزده و تدبیر کوزده نفس برانی اری سیج بقرات بواتیت کریمه سوده یوسفه در
 و قال الملک عزیز مصر یعنی ریان بن الولید قومنه دیدیکه انی اری خفیفاً بن
 کور و رم منامده سیج بقرات همان همان بیری دانده سیمین او کوز لکوز و درم
 که با کلام سیج بقرات اول سیمین صغری بیری اری صغری کوز و درم و سیج بقرات
خضر و بیری دخی تازه و بشل سنبله لکوز و درم که آنلرک دانده لری منقدا و ملش و
آخر بایست و آخر بیری سنبله بایست دخی کوز و درم که آنلر اول سنبله خضر
 املاک اید و پ بدلیسین سیمین و سیمینه نک جمیدر و بقرات اری سنبله بدلیس
 بقرات نک جمیدر علی غیر القیاس و افضل فعل اذ نک جمعی قیاس و فعل کلک ایدی
 یعنی عیفا و زنده کس کل النقیض علی النقیض بونکرک ذابند در پس سیمینه
 کل ایلر کلر نون عیفا و دیدلیر بایست الملک پس عیفا علما و حکمای دعوت
 اید و پ دیدیکه اینها الملک بن سزدن بود و افعه نک تعبیر بن استرین اقتول
فی دویای بنم رویا مدرن نه دیوینر بکافتوا و یکر و تعبیر ایکه ان کسم لکرویا
 تعبیر و ان لکرویا بنی تعبیر ایدر که کوز من العیور و هو الی اوزة و الانتقال
 من القصور الخیالیه الی المعان النفسانیة الی ای مثالها پس تعبیر صور
 خیالیه بی عالم ظاهره نقل املک و بقی تعبیر ایکه فی سحر و بیری منامده مرئی
 اول صور خیالیه بی عالم نفسانیة به تعبیر در و بیری دخی بود عالمه اول
 صور خیالیه بی تعبیر زیاده بود عالم حقیقته نسبت حای خیا لدر نکشم شیخ بیور

عجاف

نظم کل ما فی الکلون و هم او خیال او عکس دو خرابا و ظلال و حدیثه و فی حضرت
 پیغمبر بود که **الناس نیام قاذماتوا انفسهم** پس اهل کمال بود نیامی خواب
 و خیال و هر کاردین و احوال بر ممالین سریع الزوال کورد و آتی تغییر ایدر نیتکم
 حضرت مولانا بویکتک معناسی بوعالم ظاهر ده کوردین احوال او زده و بیل
 و تعبیر پیروپ دیر که **تقرات** سیماندن مراد تن بر و ان اهل زمان و نیا
 بخافه مراد متبولان در کاه حق در در که وجود شر بنیبرین ریاضا و جاهدیه
 نجف ایدوپ اگر تصور تا اول کا و کینند لم یک رنگ و هم جنس و هم تک در در
 لکن بحسب المعنی هر بری شیر خدا و نمک بی ایتاد در **لربیت** در درون شان
 بر نران لاغر ان و در نه کا و انرا نبود نری خور ان **نفسه خلقنا الان فی**
نعیم و النین و النینون انجیر و زیتون حقیچون بواکی میوه یه تخصیص
 اول جهمتند که انجیر سریع الحضم بر غدا ی لطیف و بلا فتنه بر دوا ی شیرین
 که کثیر النفع و **ملائین الطبع** محلل البغیم و مطهر الکلبین قاطع البواسر و منیل
 دمل المشافه و نافع النقرسی و فلاح سدة الطحیال و الکبد در و زیتون دخی
 بر فاکه طیب و بر ادا م لطیفه در که انک دخی اگر دشمنده و کرمه سنده
 نیچر منافع کثیره و ارد در و بعضی مضاف تغذیر ایدوپ و رب النین و النینون
 دیشلم و **طور سناب** دخی موسیک مناجا ایدوپ کی طور سبنا حقیچون
 سناب موسیقا اول موضعک سمیدر و **هذا البلد الامین** و شوا مین اولین

شماره

شمار مکه حقیچون که بعضی بنیادی بود ایدوپ دیشلم که **تین** دمراد علوم دین و
 زیتون مراد معرفت **تین** در که سبب تنویر قلوب عارفین در و طور سبنا دن
 مراد روح معنای محمد المصطفی در که **نیل الحقه** منظر و چلاد در و **تین** دن مراد
 قلب بزمین بر در که **انما خلقنا کونیه دن** مصون و حصان در **و لقد خلقنا الانس**
فی احسن تقویم جواب قسم در حقیقت بر خلق ایدر کانتانی احسن تقدیرده
 صورتا و معنا صور نده انتصافا متله و احسن شکل پسند مشرف قلدی
 و معناده متصف قلدی حیاته و علم و اراده و سمع و بصر و تکلمه و غیر ذلک
 من الصفات الالهیه الی ای کوز جامن الصفات الربانیه و قد عبر بعض العلماء
 عن ذلک بقوله خلق الله آدم علی صورته ثم **رودناه اندن** صکره اولان نیا
 بزده ایدر **اسفل السافلین** مرقبه دینه کمال دنام و نه سنده که ازل بر داید
 الشباب دیشلم و با خود عالم علین ده احسن تقویم متصف ایکن اسفل
 السافلین عالم طبیعت رذاوله سی اوله و با خود اهل ناردن اوله سی اوله
الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات الا انما اسفل سافلین رذاوله سنده ایمان
 کنور دیشلم و عمل صالح انشکد یلمر قلیم **المرایچون** و ارد در **انجیر** حقیچون اجربلا
 انقطاع طاعه کینه مقابل و بیا نه صبرانه لرینه جازدن او توری تغیر و
نعمه کتک جلد ثانی ک او ایلمه قریب مرور ایدوپ **بیت** اتمه الکفران اضل
 اعمالهم اتمه الایمان اصلح بالهم **نعمه** رجانه کفران او زده اولین جماعت

سکا اکرام ایلم و ان کان شیما اگر شیم اولو است اسلمک سندن سلامتی ازاله ایلم هر سه سلب
ایچوندر و دگر تفویض اول مذکور اولان قرین محکم سنگ عظمی در فاضل اول عظمی در
ایلم ما استعظمت قدرت واستعظمت حکم و در فیه بیت استعینوا فی ارباب باذا
النهی من کریم صانع من اهلها معاونت طلب ایکل هم عرف و صنعتک تحصیلنده
ای عقل صابلدی کریم و صانع اولن که دن که اول حرفک ایلم سندن اول و نشی
اطلب لدرافی وسط الضیق و اطلب الغن من اصحاب الطرف ای بنم برادر دم در بی صرف
اورتم سندن طلب ایلم هر پرده در و هم صرف بر اولمز و اطلب الغن من ارباب اطراف
هم فنی طلب ایلم صنعت صابلدی نون پس ایلم کردن زر کرک و کف کردن در و کرک
تعلیم اوسخ خلاف عادت و کز کز اهل صور نون اهل سیرت و اهل ظاهرم دن اهل باطن
طلب و نمز بیت ان را یتیم ناصی بین الفتوا بجا در و ان تعلیم لا تستکنفوا اگر نر
ناصح و اعظمی کور کز کز انضا ایکل و باوجود انضا ایکل زیرا الفتوا ده نشی در
و تعلیم یعنی انک او کریم سنده مبادره و مساعده ایکل و عا دایلمک بیت
تا دلش را شرح ان ساز ضیا پس ایلم شرح بفرماید خدا سکا کک گویند
اول فخر شرح و کشف ضیا و بره پس ایلم شرح کک بیور حبیبه خدا زیرا
هر کیمک که صدی نور موقله شرح اوله اول که ایلم شرح کک بر اوله عز
والمن شرح الله محمده انوار بیه شرف اولش و لود شکم ضایع غن حبیبه
بیور ایلم شرح کک صدی کک استغفار علی وجه الانکار فنی شرحی یعنی نرسنگ
صدی

صدی شرح ایلم کک شرح ایلمک و شرح صدر عباد نور قوه بقدرت ایلم مؤتید و
کمالات انبیه ایلم بجا اوله دن و ضیق جهالت مرتفع اولوب حلقه علوم و حکم و معارف
حلول نم دن بیت در کک در شرح دل را اندرون فنا بید طعنه لایبصر و نوری
جدید را بعد حکایت لایب کردن قبضه ده مرور ایندی در تفسیر و هو حکم بواجب سوره
صدیده در هو النبی اول لکدر ک خلق السموات والارضات سمان و زمینی خلق
ایلمی لی سنده ابائتم انی کونزه ثم السوی علی المیزان استیلا ایلمی و یا خود قصید ایلمی
عز شک ندرینه و اکام متعلق اولان امور دن عی و فنی الاراده بعلم ما یج فی الارض
بلور اول نه نشی داخل ولری ارضه نون و امواتن و قطراتن و بنوع امتیالی
شیلدن و ما یج فی الارض و نه نشی حبیب بنات و معدنیاتن و دقایق و کنوز و عیون
دن و ما یج فی الارض و دنی بلور اول سنده بی که سعادن نزول ایلمی باران
و برف و ملائکه و احکام هر نه ایه و ما یج فی الارض و بلور اول نه نشی که عیون
ایلمی اول سمواته اگر اعمال انسان و اگر ملائکه روحانی و بنوع امتیالی شیلدن
و هو حکم و اول نه سز کک در علم و قدر تیلد عموم و فضل و رحمت ایلمی
ایما کتم هر نه پرده که اوله سز یعنی بوعیت علم و قدرت سز دن منک
اولمز بر حالده و الله بجا عملون بصیر و الله تعالی نه اشک شکر آنی کور عیون
پس کاکورده خرا و بر در تفسیر قوله هم من جعل الکونین و ما احدثنا شول
که کک غلیبی دفع ایدوب بر غم قلبه یعنی دنیا الملمرین ضایع قلوبهم

اولا انهم اول من سلاطينه بوسيدته الملك اول من وكيه بغير واسطه الملك اول من
 اتكاد في غير متلو وكي قلب والهام الهى دير ليس بوقدير ص بوحده الهام معناه
 يعنى ركب غلظه الهام وقلوبه قزف ايلدى و بولمه تعليم و تهايم ايلدى شول و بولمه
 كه لا اجمعه الا العلم بغير ان اتخذنى ان مفسره اوله زير اى معنای قولى متضمنه
 و يا مصدرية اوله اى بان اتخذنى اوله يعنى ركب زنبور لره الهام ايلدى اتخا ذاك
 اى زنبور لره يكلكله من الجبال بونا طاعله دن خانه لرو آشيانه لرا اتخا ذاك
 و من الشجره فى اتخا دن و ما بوشون دنى ناسك مرفوع قلدرى بوش و سقون
 و قيل المراد به ما يرفع الناس و سقون للخل پس بوقدير ص معنای تكل بوش اتخا
 ايكلك شجار و جبال دن اگر سيزل ربا بوز بوعينه و الا اتخا ذاك بوش و چون
 بنا ايلدرى بوشى ثم كلى آن دن صكده اكل ايله اى تكل من كل الثمرات هر شكوفه
 انواعه دن تلخ و شیرین هر نه ايله فاسكى بيل ركب فاشترطه و فخره و ايلدر
 چن سن اول شكوفه لردن اكل ايلدر اى تكل پس سكر ايله ركب طوعينه
 كه سكا الهام و افهام ايلدى اول طبعى عمل عسده و يا خود چن اول شمار دن
 اكل اولد قده مواضع بعیده ده پس سكر ايلدى اى زنبور لره بوشكوزه كه
 ركبوز هر بوشكوزه اعلام ايلدرى اصلا طريق آشيانه كوردى يتور مرسد لدا ايل
 ذلوك جميد رستندن حاله و تقدير كلام ساكلا و لك سبيل ركبوزه اول سبيل
 سزه منزل و منزل اولد و غنى حاله و فاسكى نك صميرنن حال اولد قده

جانبوز

جانبوز در معنی سن ساكلا ولى بى تكل ذل و متفاده اولد و تكل فاده و تكل ايلدر
 بخرج من بطوننا جمله مستانغه و دانكردن ظهور ايدن صنع بوبكر طيب الشاننى پيا
 اچون خطا بدن عدول و لولنا ظاهر قدرت و حكمت شروع اولدى يعنى اول تكل در خانه
 خوج ايلدر شراب شول عسل كه و عسله شراب بغيرى ما بشرب به قبيلندن اولد و چون
 مختلف الوان اول عسل الوانى مختلفه رجب مختلفه سركى تكله بيش و كى
 اسود و كى احم و كى اصفر و فيه شفاء للناس اول عسل و ناسل چون شفا و ايلدر
 يا بنف شفايدر امراض باقية به شفايى كى و يا غز و جيا بغيره ساير امراضه شفا
 اولد و غنى كى زير ايتى از چگون وارد كى عسل كاد داخل اوليه قتاده دن و ايلدر
 كه هر كون برك حضرت رسول كلوب فعال يشكى بطن اى فعال ام سقمه
 العسل فذهب ثم رجع فعال قد سقيته فانه فعال ذهب واستقمه
 فقد صدق الله و كذب بطن احبك فسقاه فشفاه الله ان فى ذلك
 يعنى مذكور اولن عجائب قرة العله و ايلدر لايه علامت عظيم و ايلدر
 لغوم يتفكرون تفكر و اعتبار ايلدى قوم اچون معجزه نيت چونكه رب العالمين
 زنبوره ايل و الهامى كلف در خواننده مقرر اولد و فتر قانده پس انكلا ايلدر
 در كه اول زنبور ك خانه در وى حلو ايلدر پراولد ريس سقون بيلدر و غنى ايلدر
 كه حق تعالى ان ان اشرف مخلوقكم انلوه هم كارد وى و الهام قلميه خصوص
 كه من ايلدر اوله پس بلا واسطه جناب عزت بولمه الهام و ايلدر ايلدر ايلدر

اثبات **الحکم** فادامه **پس** بنی بر اول قرآن که قرائتی تمام ایل کرده است **چون**
 سنگ او ز رینه **فایز** قرآن پس قبا ایلد اول چهره نیک قرائت نه بآیت لا اقسام ده در
 بون زن مراد بود که و آرنان حضرت بنی دنی مرید لریند روح القدس کبیر و غایب
 و جناب حق بونکر آینه وجود زن طوطیان اجناس و صدقایه تکلم ابوب ارشاد
 و تعلیمه در آن **هو الاوی** یوی حضرت پیغمبر نطق لری وی صحی اولدوغی کبی
 مشایخک دخی بیورد قلمری دکدر الاوی در کربلا واسطه سفیر انلمه جناب حق
 القابیشدر **هوای** نفایته و اغواء شیطانیته ایلد مشوی دکدر **فقطه مروا**
 چون بزم المیزان من احینه یار یار لود یومامن ابیه بآیت سوره عجب ده در
 تعبیری جلالتاننده رسیدن **خواج** و قوم ده کجری معنای بیت چونکم آنسانک
قواری وقتی کلمه برادر زن موود مارب اولود اول کونزه پدر زن پس اول
 کونک و قوعندن اول بکون پادشاه حقیقه له آشنا لوی کسب ایلد تا اول پرشت
 اول کونزه دستگیر کرد **بیت** تو بمانی با فغان اندر **خدا** لا نذرنی فرد **خدا**
احد سوره انبیاده اولن آیت اشادند و ذکر یا و یا دایله با مژده کربا پیغمبری آذ
نادی ربه شول وقتد که نداد دعا ایلدی رتبه و دیدی رب ای بنم ریم لا نذر
 فرد ای تنگاو و حید قوم میرانی آخبر ولد و پروا انت حیر الوار نیل حال بو که
 سن وار شکر خیر لوسی سن اگر تکبار وارث و یوزن قیر مزن کافی سن معنای بیت
 سن فالورن ای بیچاره انسان افغان کنان مغیره ایچده لا نذرنی فرد
 بولم

بوجه حاله تو بمانیدن **بیت** بنی فرد قومه دیرو گلک حاله خوانان احد و نضر کن
 بی مدد اولد و نکل خالده **بیت** تو بمانی با فغان اندر **خدا** لا نذرنی فرد **خوانان** احد
بیت برک عیشی بو رحیش فرست کس نیاید دز پس تو پیش فرست مقتضای
 معتم نواذ کرد اید و پانینس و جلبک و طعام و شراب و خزیره نفیک خانه
 کوره ابوسال یله تا کم اول سرای پرویشنده خشیت و دهمشده مبتلا اولم
بیت اینچنان دلکاه بدشان ماوس نعمت شان شد بدل شد سوره
 بنوه ده اولن آیت اشادند **فتم** **فتم** فلوکم قسوه عبادند رکال غلظتک
 مع الصلابه و خطا حضرت پیغمبر معاصر اولن بنی اسرا بیلدر پس بیت و غلظ
 اولدی سکر فلوکوزای بنی اسرا بیل من بعد کنگ بعد احب القتیل ذکک
 مشاکر البیهای حضرت موسی زماننده اولنکمره او یحیی یعنی اکل اخبار و دلائل
 استماع ایلد کردن حکمره فلوکوز غلظت اولدی **فهمی** کالجاره پس اولن سکر
 فلوکوز بر کبیر غلظت وف و نذر **او** **اشد** **سوره** بلکه **اشد** و آرن
 در قسوه و غلظت جهنندن جاره او زره و یا خود او بعضی التخرید و یا بعضی
 التردید اوله پس تخریر کلام دیکل ولور که بوصفتم متصف اولن قلوبک
 شانی و حالنی بهما اسر سه آنی جره تشبیه ایلسون که حیدر در و اهل معانی
 دیلر که قسوه استعاره در وصف قلبیده مواعظ و نصایحک عدم تاثیر
وان من **الجاره** و تحقیقا بعضی جاره دن **ما** **بیت** **لام** ای تنگاید ایچوندر

بمعنی البته تا اول شید که بجز روان و جاری و بود و منزه اول بودن الاثر از روال
 نیل و چون وفات کسی ز بر او منبعلی سنگ تمام طاعت نذر و آن منزه
 حقیقا اول مجاده دن بعضی سی تا اول شید که البته تشفی ای تشفی
 تشفی ایلم یعنی بار بلور چون منزه اما پس خروج ایلم از نر ما لذیذ و آن منزه
 و حقیقا اول مجاده ده وارد در اما اول چکه البته به سبط بسط و دو شیخ
 اعلا دن اسفل من خشیه الله الله خوف نذر نعام طاعتی یاده پاره اولی
 کبی بعضی علما خشیه مجاده مجاز امر الله تعالی نذر یعنی هر که خدا مراد
 ایلم و امر ایلم طاعت منزه ایلم منزه اما قلوب پی آدم امر حقیقه بعد الغام
 بنده خالفت او زده در و ما الله تعالی غافل دکل در عا شول شیکه
 تملک من امر اشلم سزای به بود بیکه فراتر علی طریق الاتفا معنی
 انجلین کو کلک کر جمی کلامی قبول تمبه لرو ما من قید نذر گرفتار اول
 انکر صفی اولی قسوة و خلقتند به بودن اشرا اولی زیرا جاره خشیه
 الله دن مثا نر و منفصل اول و قسوة و خلقتند به بودن الله اولی زیرا
 اما ما من لم متصف اولی قلب الله دن خشیه تا وزه اول منزه در بیا لیکه
 خلوتی که ترا از وی طلای رسد قال لیل دار الموت لم تشفق قال الوتر انظر الی من
 یرقنی و یوارخه و یدیکه نیچون بی شقی ایلم بوب بکا فکمت و مشفق و یررس
 میزه دیواره و یدیکم نظر ایلم بی دق ایلم کمنه در بیا جواب امر که خلا

اذا بلغت الخلق یعنی سزدن بر شکر و نفسی صفت و پیش در ذکره حین نر زده
 و انتم حیث تملکون ای حاضر اول نذر سز اول حیثه اکانظر ایدر سز انک
 غرا نذر اولان احواله و فخر القرب الیه و نر اول مختصره اقرب منکم سز دن
 علما و تصرف قدرت سز اول مختصر کرانا ر شده دن غیری احوالی منزه
 ایدر منزه و کمن لا تبصرون کمن سز نریم اکانفر مری منزه ایدر منزه
 کمال غفلت کوزدن بوایت سورة واقعه ده در بیت می زند جان در جهان
 اکون منزه بالیت قومی بیا موم بوجلدک دیبا جه سنده تغیری مرور
 ربتی بیت که بخواهد بی بدن جا نوزیست فی السماء و زکام روزی
 کیست تغیری جلدنا نینک آخر زده و غیری یرنده بر نیچه کزده مرور
 فیما یرجی من رحمة الله الله که رحمت دن رجا اولی منک بیاننده در
 ایلم الله که معطی النعم قبل استحقاقا بوجلدک صفت و لفظه الله یعنی عباد
 اعطا ایدر بیدر نعم کثیره فی قبل استحقاق النعم و هو ان فی اول الله که نزل
 الغیث منیت اولی مشیری و بامطری تنزیل ایدر من بعد ما قتلوا مقتول
 و ما یوس اولی قدر حکمه بوایت سورة قحسوع ده در و آخری بود که
 و ینشر رحمة و ینشر الیر رحمتی علایه و اسفل و هو الولی اول الله که
 فریدر عباد نه و با خود نونی ایدر قول کر نیک موردینه الحمد و ننا اولی نذر
 رب بعد بورد قربانی به بعد و ارد که قربانی مورد نر و رب معصیه میونه

وینچه معصیت وارد که مبارک در وینکشت ذکر که توبه حسیب اولور متنا حضرت عکر
قصه رسول بروب بکرزیده اوله سی کی و بونک انالی بی قبا سدر و رب سعاد
وینچه سعادت وارد که ثانی من حیث یوحی النظم اول سعاده کلور نظم رجا
اولنروغی حیثیتدن لیعلم ان الله یبدل سینا تمام حسنات نابلکه که تحقیقا
الله ثبات بدیل یلویوان انان نایب اولنکر کسبتا تنی حسنة بیت ما فرستام
اربعی فتم کیمیا بصلح لکم اعمالکم سوره اخرایده اولن آیترا اشارتور یا یا یا
آمنوا ای لکمک و حدانیتنه تصدیق ایدنک ثالثا الله انفا ایلک اللهم من هر شیده
لاستما ارتکاب مکر و ثبات و سبتانده و پهنز ایلک اینرا رسولدن ام و قول
قولا سدید او دیک کلام راست و درست و مراد ضرر نزن نهی در معنی کذب
سو یکم و بعضیلم قول سدید لا اله الا الله در دین کیمیا بصلح لکم اعمالکم یعنی
سنری اعمال صالحه به توفیق ایله به و یا خود سز و چون اصلاح ایلیه اعمال افکار
استقامتگوز سبیده من یطع الله و رسوله و شول کیم که او امر و نواهی
الله و رسولنه اطاعت ایلیه فقد فاز فوزا عظیما تحقیقا فایز و فایز اولری
او کیم نجاه عظیمه و دولت و سعاده کریمه دنیا ده جید و آفرنده سعید اولور
متوز در معنای بیت بنزایر سال ایلک طعوز بی فکر که عرش علاد بصلح
لکم اعمالکم کیمیا سنی یعنی عباد منک بنزاعمالکی اصلاح ایده روز مغفرت و رحمت
پس نکره بزم اصلاح عزیزی کیمیا در انچه بیان کرده می شود صهده قصه است

بیت کیمیا باقی النظم فی و التافیه بعد ما ضاعت اصول العافیه نه حاله کلور بکا
نظم و قافیه اصول عافیت که صحت و عقل و فکر در ضایع اولور قدر مکره
نیجه نظم و قافیه حاصل اولور اعتذار بیودر لکر که عقیده عشق مانعه الجهد
پس هر بار که عشق سلطانی استیلا ایده عقل عسر و اگر نزان اولور و نظم و قافیه
عقل و فکر کا دیو دآمدی معذور اولسون عشق کلور اصول عافیتی بنزدن ضایع
قلدی پس نیجه بنزدن نظم و قافیه و صحت و عافیه حاصل اولور النظم باقی تکذایع
مضاف در عافیه بیت ما جنون واحدی فی الشجون جمل جنون فی جنون فی جنون
جنون واحد کلور دینم خنکرده اولن جنونم شجن خنکره دیر لکر بیکه جنون اچره جنون
جنون اچره جنون در پس عقل و سکون نیجه قالور لکن بو جنون عین فنون در و
مخز بیودر لکر که نظم جنونی فوق غایبا الجنون جنونی من حبیب و فنون جیت ذات
جیسیم تم اردی من اشارات الکلی کز لو و پوشیده اولن اشارتور دن شول
زماندن برو که معاینه و مشاهده قلم بقای فناده فنا عباد نذر عباد و چو
مویه سکن اضحی الاندن و بقا عباد نذر ظهور ذات احدیتدن هر بار که سالک
وجودنی نور توحید لیه فانی قلدرده جی تغینات و مشخصات فنا بیه مغفاری
چشم شهود نزن مرتفع اولور و حوت وجود ظهوره کلور فنا می کم یکس بقای
من لم یزل حاله و مقامه و اصل اولور بیت یا خیر العقل فتا جی کما سواک
للعقول مرتب جی ای عقلی جبران قلیج و فاهم ادر اکبری مفتون ایدر جی سکر

خیری محبوب یو قدر عشا فک عقاید برترجا و مقصود یکی بکسر الحی، عقیده دیر
بیت ما اشتبهت العقل من جنس متقی، ما حدرت الحس من ذریت متقی ای محبوب
 حقیقه عقلا استمد دم بنی بگون فلک در بر و ذیر نهایت ادراک عقول عقلا
 و عقل مشاهده وحدته مانع و مجاب در آشیع مادامکه قید عقول در خلای
 اولیه من مشاهده وحدته اختصاص بولمز **حکایت الحسن** هیچ بر حسن رشک
 و خطبه ایلم دم بنی انوار جمال کله تزیین ایلیدن بر و ذیر آجال خوشید
 حقیقه بنی مشاهده ابدن ذرات حسن کاینده رشک ایلم انو کچونکه **نظم** فکل ملج
 حسن من جمالها معا دل بر حسن کل ملج **بیت** هل جنونی فی هواک مستطاب
 قل بی و انت یزید الثواب بنم جنونم سنگ هوا که مستطاب دکلیدر
 دیکه بی مستطاب در ذیر ایلج یجاب نغی ایچون در بولیه معنا و بولور آنته
 یزید الثواب الله تعالی سکا ثواب جزا و بر رای موشد کامل **حکایت نظر کردن**
در چادر و پوستین فلیتظر الانسان ثم خلق و السماء و الطار
 آسمان چغیچون و دخی و قی لیلده بادی و ظاهر اولن کوکب چغیچون طار
 اصلنده سا که طریقه دیر بر و عرفا لیلده کلن کعبه مختص اولدی
 آندن صکره لیلده ظاهر اولن شبیه بهتعالی و لندی و ما **ادریک**
الطارق و سکا نه شیء اعلام ایلدی بانج که طار و نه شیدر که بله سن
النجم الثاقب طار و شول کوکب مضی در که ضیای سی ظلام لیل نا فزا اوله

و یا افلاکی

و یا افلاکی ناقبه اوله مراد جنس نجوم اوله و یا خود کوکب معهود اوله زحل کبی زلاره
 کبی ان کل نفس لما علیه لحاظ حقیقا شان بود که هر نفس که او ذرینه البتله
 بر حافط وارد بر تو قدر برجه ان مشقه دن مخفدر ما زاید در و لام مخفیله مشقه
 فاصله در تو قدر برجه ان ان کل نفس علیه لحاظ و عاصم و غمره لای الاقوان
 ایلش بر تو قدر برجه ان نایه اولور یعنی هیچ بر نفس یو قدر الا انکله و ذرینه بر نه
 وارد و بوجله جواب قسم اولور فلیتظر الانسان پس لا ذر که ان نظر ایلور
 اصل یجاد و پیدا نه تم خلق نه شیء دن خلق اولندی خلق من ما دافع استغفار
 جوابیدر یعنی خلق اولندی و لان آب ذی دفعدن دفع آتوق و دو ککه دیر و دقت
 الماد دفعای صبه ما دافع ای مصوب نیکم تر کاتم دیر یعنی نکونم بر نه من بین
 القلب و التراب ایله ما دافع که خروج ایدر چک صلیدن و مراونک سینه می
 ککلر نون انه اول خالق یچون علی رجه اول انسان بعد الموت حیاته و عشته اعاده
 تعاد در قادر در تعب و خلق الجان سورده رها نده در اولی خلق الانس الله تعالی
 خلق ایلدی ان من صلصال طین یا بیدن کالفا آرایله طین یا بسکه
 صافیه کبی حکم فک اولش و خلق الجان و خلق ایلدی جنس که با بیتی من مار
 من نار شعله صافی بی دودون که آتش دن حاصلد رفیائی الاء و نکما نکلیان پس
 ای انس و جن و تکوز کفنی نغمه تکیز ایدر منر که نری خاک و آتش دن خلق ایدر
 حیوان از زانی فکری و قوله تعالی فی ابلیس انه کان من جن فصیح بوایت سورده

که خنده در روز دعوت للملک ذکر کنیم یا خدایم ملائکه دید و کز وفی الحمد والادام
 سجده ای که ای ملک آدم سجد و پس جمیعاً سجده ای که ایلیک الابلیس لا تشون شیئاً
 استکبار و اید و پیجده ای که دی پس جواب که چون اندکی صیغ جزدن اول و چون نوح
عن امر دین پس خروج ایلیک دینک طاعت نزد جنی اول و بی سبیل فاسبیل
الغنی ز ن فان عقیب ایچون و ان کاد و تجیل یچون نور یعنی تجد که بوقی بک کل نور
 عینده سترانی و زرتبه و دنی اولادنی اولیایم دو بی عذر غیری جنابی نخا ذ
 ایلمر یعنی دوست طوتمک و بکای حی اولک و هم حال بوک ایلمیس و زرنی کم
عدو نکر عدو نکر دین لنظا لما بدر لا کم بدر ایلمیس و ز دین ظالم المر
بیت دو دی که پوست باشد دو سنتش داد بدر لنا جلود ایوستش ان النور
 کفر و ابایان تحقیق شول که کر که بزم دلایل و حد عز و یا ایا قرآن و یا عز
 رسول کافر اولد بک سوف نصلیهم عن قرب بزر آلکری ادخال بره دز نار اجه انم
 آتشند کما نضی جلود هم هر با کر بون لک د و یکری پش و کمال بوس بنده
بدر نار جلود ایخیر باز تبدیل بره د غیری جلود که سخت و چند اول مشر اول نور
الغراب نا عز ایک ذوق بون لک د ایم اول دن او توری ان ان کان عزیر احک نحی
 الله تعالی غایب و که حکمند مانع اولمز و حکیمد که هر کادی بروفع حکمند را کثر
و اینا الاشیاء واقع اول ش اصح اول نده بول یا بوت عزیر جه حدیث اول مز یا حضرت علی
 کلامی و یا اکابر کلامی و لود اما سوال و لنور که پیغمبرم ارنا الطی دیر و کی حضرت علی
 لوکشف

که خنده در روز دعوت للملک ذکر کنیم یا خدایم ملائکه دید و کز وفی الحمد والادام
 سجده ای که ای ملک آدم سجد و پس جمیعاً سجده ای که ایلیک الابلیس لا تشون شیئاً
 استکبار و اید و پیجده ای که دی پس جواب که چون اندکی صیغ جزدن اول و چون نوح
 عن امر دین پس خروج ایلیک دینک طاعت نزد جنی اول و بی سبیل فاسبیل
 الغنی ز ن فان عقیب ایچون و ان کاد و تجیل یچون نور یعنی تجد که بوقی بک کل نور

لوکشف الطی دیر پس مرتبه ده اولا اولی لازم کلور جواب حضرت علی لوکشف
 پیور می امور آخر و یه و حقایق اسمائیة و صفائیة ده در حضرت پیچ کذا الطی پیور
 امر رسالنده و تبلیغ احکامده در بوقنده دنی بعضی کلام وارد در معنی ارنا الاشیاء
 کما ای و معنی لوکشف الطی یعنی حضرت پیچ دعا ایدر لرد یکه اللهم ارنا الطی صای بنم
 دینم بکایوسته سنک تنکده ثوابی و فائده پیر نابت اولن شیئ ثابت کوسته و ارنا الاشیاء
 باطلا و بی فائده اولن شیئ باطل و بی فائده کوسته اللهم ارنا الاشیاء کما ای
 یارب هر شیئ بزر حقیقت که کوسته و حضرت علی کرم الله و جه بدر لک لوکشف
الطی اما از د د بیت اگر برده کشف اول و پا خوت عینا اول س بزم بنم
 زیاده اولمز بکلامور آخرتی الآن مشاییده فکشم در دین مشتوقی از حق
پرسید خرج بصفا مشتوق حقیقة عاشقنه دیر که خروج ایلم مرتبه بطون
 بنم صفاتمه و اخلاقه ملتبر اولد و عک حالده الی صلی بنم خلاقه من زاک ای
 برک که سنی کوره بی کوردی و من قصدر قصدری و برک که سکافطیر
 بکافصد ایلمی نک حضرت پیچ برام پیور لور من زاک فقد رای لحق و حدیث فرید
 جناب عزت پیور لور من اکرم ولیا فقد اکرمی ومن اعان لی و ینا فقد بار زنی
بالحار دین دربان یوم تبیض و نور و جوه نفسی جلد اول د زید
 حکایه سنده بکدی و قوله و لری ان لین کن بوا سوره ذمراده در یوم نری لین بوا
 فیامت کوننده کوردین شول که کر که کوز بایلم علی الله او ز نالا بوی

ایدوب اولاد و شریک اسناد ایدیلیر و جوهر هم سوده جوهرک یوزلیری قبل دخول
 نارسود کور رس علامت اهل جهنم اول و کله که یوزلیری سیاه اوله ایس قیام
 مشوی لکن کیرین جهنمه دکامیدر متکبر تنک معانی من هذا شفیع به پیش علم او
 کدر که یوزلیده شفاعت ایلیم انک علیم او کدره لا ابالی وارا لاحلم بی باک و غیر مغر
 انک صلی یونوال و زره شفاعت ایلیم **علی و کدر و یوزلیری** که ماکر کلدر
 من ذالذی یشفع عندہ **الابا و کدر اول** که شفاعت ایلیم انک قنده الامکر
 انک ذیل اول **بیت** خوابهای نفس هم قاتله هست بر جملش بیت عاقله
 قاتله و فاسقه اولن نف که بر منک دیتی حالم حی اوزره در ننگم برک برک
 قتل ایلیم دیتی و خلاصی خصوصه کند و قومه استقامت و اعتماد ایلیر اول
 قاتله قمر منک قوت و قدر تنه اعتماد قاتله جرات ایدره در زبانی اولان اولدر
 عنو و مغفوت حالم حی اوزره در پس دست غضبندن خلاص ایدره عاقله با با
 طرفندن اولن افر با به دیر که خط ایلیم اولن مقتولک دیتی چکر لر **فرمود**
شاه بایا و کلم فی القصص حیوة **نفسی** مستوفی جلد اولده مرور ایدری
تجمل فرمودن **الانام** بیتا مگوی یعنی بزم مابینم زده دخی نیجه نزه واردیم
 که الانقضاء موت لایحزیر انقضاء موت احر کبیر را غم اولدر که دریا موج
 اولدر قده آنی طشره آنرا اعضا سی نامعلوم بر شوی در مثلاً بالوده کبی و منتظر
 اولدر که بر موج کلو پانی اچیر و اگر یوزلیده اولدر کبیر **نفسی و زین** سانه من خلی

السموات

السموات و الارض اگر کفر کند دن سوال ایلیم یا عجز کیم خلق ایدری بوسماوات وارضی دی سک
 لیستون الله اکر دیر که انک خلق ذیرا خلقیستنه برهان واضح و جسته ساطع مؤرد بر بابت مؤ
 زمره ده **در بیت** چون بجهنم بخواندی و دخی **بایهون** فیرین در حلیه **نفسی** جلد یازده
 و یا جهنده مرور ایدری **در بیان توبه** سینه لیلی نشده **سوره** لیلده در
 و بورا به کلنجه ابتزادن **نفسی** عن قرب مرور ایدری و اما من **عجله** مسای **بیت** فی تفصیل
 اما شول که طاعة اعطی ایدری و یا مالم فی سبیل الله اعطی ایدری و انی و محبت
 انفا ایدری و صدق باطنی و کلمه حسنه **نفسی** ایدری کلمه **حسی** لا اله الا الله
 و هر کلمه که توحیده دلالت ایلیم اولدر **تسبیح** لیلی عن قرب بزا کاست قلم روز
 شول خصیله که مؤدی ولور بره و راحه جسته دخول کبی و انعام و امن کبی و اما من
 بخل و اما شول که ادای طاعة و انفاق و ابتاده بخل ایدره و **استغنی** مشاهات دنیا
 سبیله نعم عبادن و یا عباده مولادن **استغنی** ایدره و کذب الحسی و کلمه توحیدی
 تکذیب ایدره **تسبیح** **للمری** عن قرب نهیمه ایدر و زانی اول خصیله که مؤدی اولدر
 عس و شذنه دخول جهنم کبی **الحديث القدیم** لا یرال العبد لیوبه الی **بایهون** عجزم بکا و ایا
 توبه عباد و ذالک **حی** حبسته **حقی** بن اکانت ایدره دین فاذا **احبسته** پس پیش اوله قولیم
 محبت ایدرم کنت **سمعه** **الذی** **سمع** بی بن انک سمعی اولورم که بجملة البشیر را ذن اولورم دیگر
 زیر اچاره دن منزه هر یکمک سمیعک و بصیرک صفتیدر و **بهره** **الذی** **بصیر** ولور
 عینی اولورم بجملة کور و ویده **النهی** **بیطش** بی ویدنده اولن قوت و قدرت بنم اولور که بجملة

دارنده فایز اولم سوز معنی نیت و ابتغوا امر و التماس مضاعف و زرقدن طلب
 انکلی پس بر وجهی امری طلب و زرق حلال لازم و ذکر کبی یعنی پلنگه کبی غضب انک
 کر که خواب گفتن **خ** بعد از آن گفتش بدان در هکله نه ای التماس بادی نه هکله **سوز**
 بوه ده در جلد اوله حضرت علی حکایه سنده غصه کبی معنی نیت آنزن صکره فر
 رو با هم دید که بلای رویا به هم میگذرد و جو د نهد و التماس بادی کیم الی التماس کیم
 نفعی نه کلبه لغا ایلمه **حکایت** **ال** **مختصر** **پرسیدن** نفعی آن الله الی الله الی الله
 مثلا ما بعوضه فانه یخطفه خفیفه الله تعالی استخیا ایلمه خیا شول غیر و انکساره و بزرگ
 ان نه طاری و لور خوفن عجب و مذمت و علامتدن تا بوسید الی کاردن و چون کیم و
 طویر پس جناب یون نفع و انک و انقباضدن نه تندر و حال بوم جی صفت خضر
 زیر احب شده بود که آن الله جی کرب خجی اذ ارع العبد یدیه ان یرد الی الله جی
 طریق التماس و الاستغاده اولور و بعضی دیگر که جی حکم بر صفتی دیگر که کفینه
 اسج بر که نکر معلومی دکلر و بندیه لازم که کفینه طلبی اقدام ایلمه و صبا
 کشف دیگر که جایز ذکر که بوجیه اده کلام گفته و واقع اوله کان کفار و بیش اوله
 اما بسجی رب محمدان بضرر مثلا بالذباب و العنکبوت بسجی طریق المقابله و التماس
 آنکره جواب و پریده که **لا** **سجی** **سبب** نزولی بود که و قنایم جی تعالی کتاب کیمینده
 ذباب و عنکبوتی ذکر کفرده یهودا و کفار علی طریق الاستغاثه کایدوب و دیگر
 که بوشی کلام خدایه بکنر ذکر بونه مکس و عنکبوت سوزی لایله پس جی تعالی عظیم انان

پادشاهدر

پادشاهدر مکس و عنکبوت کبی حقیق شیدم انک کلامی اولم و بدیدر پس جناب یون بود که
 تحقیق الله استخیا ایلمه مضاعف و پاک طویر و مبالاة اغتراب بصر بیان ایلمه کلامی مثلا
 هر قنیه مثل و لودر و هر نه مکس به اولور و ما ابراهیمه در قنیه اسم نکره متعارف
 بسام و عوم او زره قالوزنکم اعظمه کتابا دیسک بکا اعطا ایلمه هر قنیه کتاب
 اولور و اولسون دیکر اولور ضرب بوداده بیگ انک معنای سنده اولور و ضرب ایلمه
 معنای مقصودی موصوفی موصوفی بوده ابراز و اظهار یون بود و بعوضه نیت
 خنده سوری سکه دیر لوانضابی عطف بیان ایلمه خنده سکه انون و یا خود بدل
 اوله و یا بضرر نکر مغفولی و مثلا حال اوله مقدم و فی الحقیقه اگر بعوضه نکر وجود
 نظر احتیاج ذلیله نظر اوله آنند اولان خواب قدرت و عجایب قدرت فیله
 اکبر حیواناندر آنزن زیاده در زیر ایا وجود ضعف جی جی آنی نیست فیله
 خلق ایلمه و بوقدر وجود فقیده اعضا ظاهره سبی علی الترتیب در آن
 و قوایم و خور طوم فلر و بطن کبی و اعضا باطنه سبی که دل و جگر و معده و
 امعاء و قوه مضم و آله تنفس و حواس که سمع و بصر و ادراک ملایم لذاته در
 فیله اولن اعضا به س و بدیدر بلکه بونک جناب صبی آنزن زیاده در قوایم
 بعوضه او زره مطوف در مایا موصول با خصوص قدر صله و ضعفی ظرف در
 قوایم اعضا به و اسفله قایلینی و ارد در بعضی جهت نقصده و جانب کماله
 استعمال اولنور و بونکره یکیده متصور در مثلا دیگر که فلان اسفله انان

وارده تمام بود و در کتب پیش فلان که نام سکا در زید و اندون اوده در دیگر که در ذات
 و سفالت دخی اوده در مراد مبالغه در تقدیر کلام دیگر و لو که تحقیق است تا اینجا
 ایمن بعوضه بی ضرب مثل ایمن در ضلالتی هوا که در بیستم قنده قال که بعوضه دن اکبر
 اوله مکس کی و عکس کبی تا فیل و آنچه و اگر اول بر معن مراد اول نور سه تقدیر
 کلام دیگر و لو که استی ایمن ضرب بیست قلمه دن بعوضه بی پس بعوضه دن
 حقیر و در بین دخی ضرب مثل نه دن آتیا انحر قنده قندی بعوضه بی اگر سوال اول نور
 که بعوضه آفتل و اعقوبه نه نیشی وارد که اول ضرب مثل اول پس جواب و بر پور که بعوضه
 دن جنای در نه کم حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم جنای بعوضه بی دنیا به ضرب مثل
 ایدر و پور که کوکات الدنيا تنزل عند الله جنای بعوضه ما سفا فیه کافرا
 شریه ما اما الذین اما شول که اگر که آمنوا خدا و رسول الله ایمان کنور دلیله
 قرآن کلام حق اید و کن بدلیله فیما یؤمن بعینا بلور که آنه اول مثل و یا ضرب مثل
 الحق راست و نایندر معیار حکمت و میزان معدلت او زره من و بهام و بیلون
 و اما الذین اما آنکه که کفر و کافرا و بدلیله فیما یؤمن پس کفر دیر بر من حیث الفنا
 و الجلال ما اذا اراد الله نه شئی مراد ایدر الله تعالی بهر آنکه کلامیکه دیدی مثلا
 مثل یونس و یا خود مثل ولد و غنی خالده و فدا ده استر ذال و اختار و وارده
 بعضی که غیر ایمن که مقال باطله نه جوابد زیرا بولیم دیدیم که ما اذا اراد
 الله یعنی الله نه شئی مراد ایدر یونس که دیدی جوابد به پور که آنی مراد

ایله که

ایدر که بعضی به یونس علیه السلام ایمنه الله کثیرا سدر چون که لری یا خود بولیم
 موضع مصدر و وضع اولش اوله و صیغه مستقبله اوله سی حدوث و خبر و انا و
 ایچون اوله کان ادا اضلال کثیر و هدایه کثیر دیگر اوله و بهر ی که کثیر او اول مثل سبیل
 هدایت ایمن سدر چون که لره پور اده سوال اول نور سه که مبدون قرآنه
 و هدیده اکثریده قلمتیده موصوفه در شکم و قلب من عبادی الشکور در و طریده
 و الناس کما یلین نه لاجل فیما راجله و احده در و بولیم که کثیر ایدر تعبیر اولدی
 پس توفیق نیجه در دینور سه جواب بود که اهل هدایت فی نفس الامر کثیر در و
 قلمتیده موصوف اوله سی اهل الضلال که عدد نه قیاسیده در اگر چه صود قلیل
 ایدر لوده معاده و اهد عید الالف مزینه سنده در قلیل ادا عدد کثیر ادا شد
 صفتیده موصوفه در لریست بصورت ارجه کند ان کسانکه در روینند
 به بین بدیده معنی که از ایه بیشتر و ما یفضل به الالف صفتیده و صدای تعالی
 اضلال ایمن اول شکله الاطاعت حقن غرور ایدر یونس پس حضرت مولانا
 فوقاده اهل تعبیر که ذاهب اولد و غنی معاد و معیری معنایه ذاهب اولد
 تعبیر ایدر که ای فی فوقه فی تعبیر النفوس بالانکار ان ما اذا اراد الله نه شئی
 مثلا بومعنا او زره تقدیر کلام بود که الله تعالی استجاب ایمن هر قنیه مثل او که
 اولسون نفوس مکسر یک انکار سبیله تغیر نون او توری که دیدیم نه شئی دیدی
 الله تعالی بولیم که مثل یونس فی غیر النفوس دخی لام معن سنده اول نور شکم

جبر شده و وارد آن امرات دخلت النافذی هر تغیری لاجل تغییر القوس و یکبار و لوزو
بالا نگارده با بخت سبب تغییر منقذ و ان منقذ دن منقذ و حتمشان و خدوفا سمیدر
وماذا اراد الله به سی خبرید و آنکه جواب بی فرمایید پس گفتار و منافقین بولید و دیگر کلمه
حق تعالی جواب بیور که این خواستم که بعضی که خبر او ببردی که خبر این بونی است و که بگویند
چون که بی مضل و چون که بی مهدی قلم و کونان مکتب اگر سن ثامن و گفتار و کونان
قلید ابو منکره از نامک و قدرت من نتایج الشریعة بوشک نتایج شریعه سندن بولور کن
کنز احط و خبر و غصه کنیز بولور کن **در بیان فلان** علم الان هم طغرای عالم عند الله
غای ما افرا و کبر لاکرم الذی علم بالعلم علم الان عالم بعلم بآیه اشاد و تروبو
سوده نک تغیری جلد نالته مرور باندی و مصرع نان سوده الملکده اولان
آیه اشاد و قل انما العلم عند الله کافر بپیغمبره و بیلر دیکه سی اسد الوعدان کنتم صابون
پس جناب بی بیور که دی با نغذ بونکره قیامت و قننه علم بوقدر الا الله قننه
و انما ان الله یز المجتبین بن دکلم الا اول وقت موعوده دن منذ و مبین غنی تب
علم الان یعنی حق تعالی بیکان از تعلیم بزم علمم طغراسنک می در یعنی
بزم علمم دن بر حلا مت و نشاند بزم مقصود بجز ان الله قننه اولن علمم بیلر
در بیان آنکه نقص و عذر و توبه موجب است چنانکه در حق است
آیه اشاد و ترو سوده بفرده و لقد علمتم لام توطیة فی حد یعنی و ان الله سز
بلر و کور الوین شول که یکبار **عند واحد** مردن بخا و زایل بیکر منکم منکر

فونکر دن

فونکر دن ای بنی اسرائیل فی السبت سبت کوننده بخلافه سی بود که زمان
دا و و دوم دن جناب عزت یهودا به امر ایلدیکه جمعه ادنه سی اصلا بکر کار طیه منقذ و طیه
عبادة و طاعانن غیری اول زمانده ساحله ایلد دیور بر قریه یک ایلدیک که اکثر غازی
بالی ابوی پس سبت کون اولد قده اول بحر الامان اولودی و سایر کوننده
قلت او زره پس انور بر صیده قلد بیکر حوضه و ابیکر لراید و پ ما سیدر اول منکر
داخل اولد قده سبت کون عمرتی بنزاید و ب ار نه سی کون صیدر ایلر لردی
پس جناب عزت بونکر کجیلد و قده سی مقابله سنده بونکره غضب ایلر و بیلر
فتننا پس بزد بیکر کلام بوسیده کار لره کونوا انتر شیخ و غولید یعنی اولک
قده میمونکر اولک فاسدین خوار و ذلیل و مطرود اولد و غنوز حالده انکچون
حضرت پیغمبرم یهودا بیکره کای خطبا ایلد کرده باخوان القوده و اخنا زید و بیلر
و سورة مکیده بآیت دخی نسخ اولد لره دلالت ایلر در جنت بیور که قل ان
انبتکم دی با نغذ بواهل کتاب یعنی یهودا بیکره بن سزه خبر و بیه بی بستر من و لک
مرو بر یهودا بیکره دن بریچم حضرت پیغمبره کلوب سوال ایلد بیکر دینندن پس بیلر
که اللهم ايمان لنور مکدر و بزه نازل و لنه و انبیایه تا عیبی بیکر بیکر پس
غنی شیخ انبت کلمی کبی و بیکره لانعلم اهل دین اقل خفای فی الدنیا و الآخرة حکم
ولا انتم من و بیکر پس بآیت نازل و لری که دی با نغذ بن سزه خبر و بیه بی اول دین
منقذ بیکر بولور سندن و بولور بیکر **عند الله** که ثواب و جزا بونندن عند الله

بضاد اوله متونی نیران اولور و لایستوی الامانه و السرقه و فی قلم بونی کتابت ایلری
 امانت و سرقه و خیانت برابر و کلد و اهل مانت نظر نور سعاد و نور و اهل خیانت
 لایق قهر و غضب و نذر و جفا القلم و قلم کتابت ایلری ان لایستوی انک و الکفر ان بزر
 و کلد و شکرت انک که خوانیخت اولوی قد جفا القلم و قلم بونی ده یازدیکه ان
 لا یضیع اجر الحسنین تخفیف الله تعالی ضایع قلمی غنکر ابروی پس بولم معلوم
 اویجی ساکب دامن جبره یا پیشوپ و جفا القلم بدینی و بوکا مانت و قضا و قدر
 حفته اولن آیات و احاد و بنه جنت ایدینوپ ترک عمل ایچک جایز و کلد و الا هر
 عکاک مجازات و مکاناتی مغرور و طاعات و سبت نک مساواتی مستند و
 وین جب که جبرنی و ظلم نک حکایت ان درویش که در مری انستوا یعنی
 که ایت را بلایع همین نصف کم کن که لب خشک باغ بو آیت سوژه اسرافک
 آخوید و تعبیری مر مر آرا کفایت خویش و ندر جنت فاصرات الطرف باشر
 ذوی باج و خضم خویش اید نشان سورده و مانده اولن آیت انشاد و تر و فیه ان
 اول ایکی جنتک منازل و تصورینک ایچده وارد و فاصرات الطرف نشون سالو
 وارد که قصر ایلیم در بصر لرینی زو جلدی اوزره صاحب لرین غیره نظر انکر
 کم بطمنه ان فی کلیم و لاجال بونکره مش ایلدی ان ندر برانس و جنت ندر
 بر جنت بونکر که زو جلد ندر مقدم قباتی لا ادریک کتبان پس زکب و کز قنیغ نختند
 نکذیب ایدر سزای نختن پس حضرت مولانا بیور در ساد و اوا و اشوا و جاعش و الکی

فاصرات الطرف در صاحب لرین غیره کسبه کوز آچمز لرو باده نوشتان مصطفی حقیقتن و غیره
 بوکاسه دن ایچمز لریت یا الهی سکر ت ابصارنا قاصف عتاتفت نیز ان پس ساکک
 روحی بوشر ابدن مسرور اولم یوب اکثر که باده نفس و شیطان کس کور اولور و غن
 ساقی سباقی بصر بصیر لرینه مستور اولم یوب بود انک و واسی و ایدر و کین تعلیم یورو
 و کند و لری دخی انضام النفس و معاونه الاجابة الذی بوکر و یکت یا اینسته اذ قال ایدر
 دیر لکر که یا الهی ای بنم معبودم سکر ت مست و مسکور قلندی شراب بشریت ایلر ابصارنا
 بزم کوز لریمز قاصف پس عفو ایلر عتات بزدن یارب انعتت اوزارنا تقبل اولندی
 بنماوز لریمز یعنی خطا و کنا ایلریمز بیت یا خب قدمات الی فقیه قد علوت فوق نور
 یا خفیا ای جمله دیده لرین خفی اولن ان قدمات تحقیق اس طولک الی فقیه مغرب
 و مشرک فک افقنه و ما بیننه الی فقیه فی اللغة العارب ربر اخفقت لنجوم دیر لر غروب
 ایلد که پس مغرب خاف و دینکم حاکم اسمنی بحک اطلاق قبیلندن اولور مغرب و مشرق
 خافین دینکم علی طریق التقلب بطور قدمات تحقیق اس عالی و لکر فوق نور
 المشرقین مشرقین دن طلوع ابدن آفتاب و ما است یک نور یک اوزرینه یعنی من
 الیع اظهر من النوار العیرین سنکه جمیع انشیا سنک نور کله مبصر و معلوم اولور نه انک
 جمیع انشیا بله مدلول و مبصر اولسن سنکم عند الفلاسفة و اهل النظر اهر بیت انت
 کالرج و خن کالغبار خسته الرج و غیره ایا جواد ای محبوب حقیقه سن من جنت البطلون
 با کچی سن جمیع انشیا بی حرکت و متصرف اولن کیف بشا نخرق ایلر ده و بر من جنت الخ قویه

حركات و سكنات و غبار کبی بوزخیه الريح و فی الحقیقه روح مختلفه در ذاتی دیده شود
 ادراک و نسخه در تبار و غیر آنها و غباری انکسار در لکن غبارده اولی حركات
 و سکنا و قدرت و تصرفات دیگر پس بگویند من حیث الکمال معدود و قیام
 و تصرفی واجب الوجود و قیام بالذات اولی جمله در بیت چو ممکن کرد امکان برفتند
 بجز واجب دیگر چیزی نمی آید **بیت** انت سر کاشف اسرارنا انت خیر من انهارنا ای شیء
 حقیقه من بر سر زانی سن که کاشف و مظهر من بزم سر لکری بجز ابتدای صیاح
 و بر مناده بجز صواته دیر پس بجنب حفر بخر اطلاقی مظهر الاشیا اولی سنه
 استعاره در بعضی نای محبوب حقیقه من مظهر الاشیا بر نوکس که بجز سن یعنی
 جاری قلبی و روان ابدی من بزم وجود مزو با خود افعان و اعمال و احوال مزو با
 خود اسباب و ازاد و اموال مزو بر بی **بیت** با خنی الذات محسوس العطا
 انت کالما و نحن کالترخای ذالی عیون ممکنات در خفی اولی و عطای جلد اشیا
 محسوس و مریخی اولی محبوب حقیقه من من حیث التخیل و التصرف آب روان
 کبی من و بر دست قدرت که اسباب بر کردان کبی بوزنم دور انحراف انحر
 اسلام از اعمال هم کم و هم عصبان من سنک شیت و ارادت که در **وصایات ان**
جوامع کثرتی نوره لاضیه بر کردون رسید این بر که بجز جان کنون رسید
سوره شواده اولی آیه اشارت را اول زمانه فرعون سحره بی جمع ابد و
 حضرت موسی علیه مقابله کرده سحر خبال و عصا لرین آنوب بعضی او نام

و خیال ظاهر را بیکره حضرت موسی دخی عصا سن آنوب بنوکر سحر لرین جمله بونی
 پس سحره عصا دن اول ایمنی و حضرت موسی دن بوجزه فی کور دیده بونی
 او زده ساقط اولوب سحره به و اردیلر دیدیلر قالوا آمنت دیدیلر که برایمان
 کنور که برت العالمین عالمک مالک و مری سنه رب موسی و هر دن بدرد تو ضیح اچول
 و دفع توئم ربوبیت فرعون اچون پس فرعون بنوکر ایمانندن خبر دار اولوب بونی
 قسته کنور و پ قال دیدیکه آمنت سنایمان ایلر و کوز موسی به و عجزه و کسان استقام
 او زده هم نین ایلر قرات انتم لیر یعنی برایمان کنور و کوزی موسی به قبل ان
 آذن لکم من سزه اذن و بر مژدن اول **آیه** لکیر کم خقیقه اول موسی منکر و کوز
الذی علمکم هر ایدیکه بیز و کوز که سزه سحر او کونی تا بنم هلاکمه وف و املاکمه
 اتفاق ایلر و کوز **فسوف تعلمون** پس عن قریب بلور سنر که سزه نه عقوبت ایدر
لا قطع من ایدیکم و ارجلکم البشیر قطع ایدر دم سنر لک و کوزی و ابقلر کوزی
من خلاف خلافتن کم چپ و راستندن و **لا صلبتکم** صلب من و البشیر منی
 صلب ایدر دم جمیع کوزی تا سایر لر سزدن عبرت دوته لر قالوا دیدیلر بنوکر
 لاضیرای لعون هیچ سنکه نهد بیکدن و مرک و هلاکندن رنج و ضرر بوقدر
 انالی دینا زبر اینر رنجله جانبش **مقلبون** رجوع ایدر بی بوز معنی بیت سحر که
 بر مغرادر قلبه حبت انت تاثیر انکله نوره لاضیره لری کردون و نه بیتی دیدیلر
 اکاه اول قطع دست و با بجز که جان جان چکشم دن خلاص اولدی **فرمودن**

شاه آید از آنکه میسر می داری و او بتبیده ثابت و در حضرت پیغمبر می رود
الذین انقضت الزمان انقضت الدين انقضت نفع لغته خلوصه دیر و نصیب
شول کلمه در که عیبه خبر مراد ایلمه بی متضمن اوله پس برین خلوص و اراده خیر در دیک
اول و قالوا لمن یارسول الله اصحاب کرام دیر یلکه خلوص و اراده و خبر یکدیگر را بخند
یارسول الله قال الله ورسوله وکتابه واولیائه المسماين وعافیتی استیجبتی خلوص و
ارادت خیر الله را چون خلوص کا ایمان انکدر و رسولی ایچون خلوص
نبوة و رسالت الله اقرار ایدوب شرعنا انقیاد انکدر و کتاب الله خلوص کلام ایچون
الله ایدوب و کما ایمان ایدوب مقتضای سید عمل انکدر و انتم مسلمین خلوص
امر لیرینه اطاعت انکدر و عافیه مسلمین خلوص طاعت و عباداته بونری ارشاد
ایدوب امر موقوف و نهی منکر قلمند و کبیر لیرینه شفقت و مرحمت و صغیر لیرینه
موعظه حذی طریق حقه تر عیب انکدر **حکایت ان دن** باشد انکه
از دو اجداد کو لاسع اذن و لایحین بعضی یعنی بوبرندن روح منافقت ایچون
حکرة از دو جاتدن مزوج اولود انکد روی که اذن آنی ایشندی و بعضی
کورمدی و بعضی ماضید در انکد فخر سیده کس دکره قافیه ایچون سکون
قرات اولود **بیت** لبس یالف لبس یولف جمعه لبس لا شیخ نفس ستم
بوحیدینه حضرت پیغمبر اشارت بیور لول المومن یالف و یولف یعنی مومن مختلفه
الغف و موافقت ایدوب هم الغف اولود المومن یالف و یولف اما بنافعا

نکر

نه کما علیه عباد الله من الغف ایدوب و نه الغف اولود لبس و کله را اول کلمه نکر
نصیب **الاشیخ نفس** اسم الاصل نفس در انکد قسمتی پس غیر الناس من نفع الناس
فهم اشیخ نفسی عباد الله بنزل ایدوب و انتم لایحین الطه ایدوب و انتم ه منعت رسا
اولین عباد الله انکد خیر لوسید **بیت** یا کرامی دجوا اهل الهوی **شاه نام** ورد
التوی بعد التوی ای اولود و غیر لرم مرحمت ایچون اهل الهوی ذیرا بونکرک حالگری و
کارگری هلاک بعد الهلاک کلدن و طیفه در و در کسر و اولیه صولغه دیر لور اراده
نصیب و و طیفه معنای ستم متضمن در و در کتوایه اضافتی بیچون نذر نشانم
مبتدا و در التوی خبر اولور ای **شاه نام** و طیفه مل لهماک بعد الهلاک دیکر اولور
نفس آیت و ان الذرار الاخرة بآیت کریمه سورة عنکبوت در و ما هذه الحیوة الدنیا
انذاره خیر ایچون در یعنی شول حیوة دنیا کلدن و الا هو و عیب لا صبا انکد شغل
بیکار و بازیچه بیکردار لکی کبیر بر ساعت حجت اول بازیچه ایلمه مستبج اولود لیر بعد
متفرق اولوب سست و ملول بی مایه خانه لیرینه کلدن و لکن لک اهل دنیا و بوبیت بونکر
حقنه بغایت رعنا واقع اولمشد **بیت** بازیچه ایست طغری قریب ابن متاع دار
بی عین مردمان که بران مبتلا شدند و ان الذرار الاخرة حقیقا دار آخرة لای طیوان
همان اود در حقیقت در حایوة دیراموت طاری و لمر و یا خود ایمان اول در آخرة
عین حیوة کند و در بونکره مبالغه وارد لک و انما اعلمون انکد بوناس بله لودی دنیا
لعب و لای موقوفه سی ایدوبین بود دنیا حیوة و عین بین اختیار را تمه لودی لک و جوابی

عذو فرد چشم و سر جبران ما ذراغ البصر وجود آدمی همان خانه که عذنی خالیه من شری
 لاخر منی انهم من برة بونزه قول مضمر و تعلیم پیور و پدیر که قیل یعنی سن دی جناب
 حقه که عذنی خالیه ای بنم خالیم بنی صغینج ایدیه جنابو که من شریه ضمر بایله راجع اوله
 و بایله جبر انک فکرینه راجع اوله یعنی ای بیا نک شری زن صبر فله مقدر و بیا اول بایله صبر فله
 فکرین ای بنم خالیم بنی صغینج ایدیه عذنی ای ذی یغیزون امرد لاخر منی دیکه یارب
 بنی موم ایلله ایلله ایلله یعنی ایلله من برة اول بیا نک ای نزن مراد خدای
 صبر دریت و بت اوز عقی بشکر ماری لا تعقب حسرة الی مضا حرت ای بنم
 پروردگارم اوز عقی بکا الهام ایلله و بنی مولع قل اوز عقی قدا بکذا دیر لای الهات
 و اولعت دیکدر بشکر ماضول شیک شکر کنی که آری بن اول شیفی کور و دم
 شکر مایه مضاف در و یا موصولیه و یا موصوفیه دراکر موصول چون اولور سه
 عابدی شذوف اولور بشکر الذی اراه دیکل اولور و موصوفی چون اولور که
 جمله فعلیه اکا صفت اولور لا تعقب تعقب ایلله یعنی اول کورد و کک شکی عقیبنده
 فله حسرة بنم حسرة و حمان فله ان صحنی ان حرف شرط و مضی فعلی فاعلی
 شذوف اوله ضروره شعردن او توری آری ان مضی امرک و حکمک فی الازل یعنی
 اگر حکمک فدا اولور ده جوابی مقدم لا تعقب در و یا خود مضی تک فاعلی عقیبنده اولان
 فاعلی اولن منجر اوله و حسرة لفظیه عابد اوله علی تاویل برهان تعذیر کلام یارب
 ان مضی الی حمان فی الازل فلا تعقب الی برهان بعد و می نمک الی الفی علی تکلم

اولی

ای
بن

بومعنا به مناسب و احرف السوء الذی جف القلم پیور شری و صفه ضعیف و لی
 کلامه فی تعلیمون ثم کلامه فی تعلیمون سورة مقابره در تعبری یا شمام جلد ثانی جلد
 کلامه همان ایشانرا ده مرور ایندی کردن صاحب موصول ای شری بایلی بالخلیفه
 فی الهوی استوی عذنی وجودی و التوی ایشانرا صلنده ای شری ایدی تحقیقا علی
 الان ایشان دیر یعنی نه شری پیور و دم عشق و هواده پادشاهن استوی برور
 اولدی عذنی بنم قمره وجودی و التوی وجوده سکا اولم نادرا از لیر سودا
 کاجال اسود ختم همزه ایلله اسدک جمید یعنی تا کم انطرا غلری ارسلاندی شری
 هر که افرج و کلمه آید و خوش است این کلمه دین ولی دین هم اوست دروایتد که
 قریشین بر کروه کلوب دیر لیکه با بنم تسن بنم التهمنه بوسنه عبادة ایلله بر کوهنگ
 الهمکه بوسنه عبادة ایلله لم پس بوسوره نازل و لیکه قلدی بنم لیرا الکافر و
 ای کافر لیرا العبد بن عبادة انمزم ما العبد و انوشیکه بن عبادة ایلدر و لا انم
 عابد و بنم عبادة انمزم ما العبد اکا که بن عبادة ایلدرم و لا انما عابد ما عذر
 و بن بو فالده عابد کلمه سکر سلفه عبادة ایلدر و کو کوزه و لا انم عابد و
 ما العبد و بنم عابد کلمه سکر اکا که بن عبادة ایلدرم کلمه دیکم سز و انچون در دین
 که اکا معتقد سز و انی ترک انم سز ولی دین و بنم ایچون در اول دین که بن انک اوز زینه
 نایتم بوسوره آیت قتال ایلله صکره منسوخ اولدی پس حضرت مولانا شیهوت پست
 اولندری پست پسته تشبیه اید و پ پیور ریکه هر یک فرج و کلمه نزلتیه عقی اولور

دیگر در دنیا و آخرت ای بزم رنج بزم اور در بزمه بکلمه آخر اشول بارگه ای
 و کنایه ای آخر اشول ثقیل نهند بر دیر که صاحبی بس ایلیمه مکانزه کما حکمت تنکم
 آنی بکلندر علی الذین من قبلنا بزدن اول اولن که لکرلا وزیرین که آنکر بود
 و نصاری در آخر دن مراد کتالیف شافقه اوله و یا خود بلا و حق اوله رشتای
 بزم رنج و لا تخلفا مالا طافه لتا به بزمه تمیل ایل اول سنه بی که بزم اکا طافه نر اولیه اگر
 بلا و عقوبت دن و اگر کتالیف شافقه دن که طافه بشریه اکا تخلف انیمه و اخلاص عا بزدن
 عفو ایله انام دنومری و اخلاص و ستر ایلیمه عیونری و بری رسوای ایلیمه علی روس
 الا شهاد مواخذ ایلیمه و ادرکن و بزمه رجعت ایلیمه انت مولانا س بزم سبزه
 و بر سبزه عباد بکون و یا خود کس بزم ناصر کمرس و یا خود متونی امور منس
 ما نصرنا علی القوم الکافرین پس بزمه یاردم ایلیمه کافور قومینک اوزر
 زیر اموالانک شانی موالی سکنه عدا بیه اوزره نصرت ایلیمه رغبه لایمیر
 انما الی ربنا المتقلبون عن قریب مرود ایندی عزم دان تن آیار
 خود را درین شفاعت صحیحین حضرت عایشه و عواین ابی سلمه
 دن مسلم و بخاری ثنای ایدوب بوعبدینی روایت قالدولوانی اعلمکم
 بالله و انکم کم الله تحقیقا بن سکر اعلمکوزم بالله ای با و امواته و نواهییم و هو
 انه و تمیز الحق و ابیاطل و سکر افشاکوزم الله یعنی خوف و خشیت سزدن دنیا
 در پس عوینله ثابت قلد و فکرمه آیتکه دی ثابت ایدر لکر که انما بخشیر الله من

من عباده العلماء بوابت سورته ملائکه ده در تعین الله من خوف و خشیت انما الا
 علما جمله عباد دن اخشی در انو کچون که بشر ط خشیت و معرفت خشیت دن و صفات
 و شئون عالم اولم دن حاصل اولور پس هر کم انک صفات و شئون عالم کرا بس
 اخشی اول اولور انو کچون حضرت رسالت پناه اخشی در زیر جمله دن اعلم در
 بیت چون خلقت الخلق کی بر ج علی لطف فرمود ای قیوم و بی لالان ارج
 علیهم جود هست که شود در وجهه ناقصه درست بوعبدیت قدس شاد
 بیور لکر که خلقت الخلق جناب بیور که بن خلیفه خلق ایدم کی بر ج ارج
 حتی بن دن فائده ایدر لالان ارج علیهم انو کچون خلق ایلیمه و مکمل بن انکون
 ریح و فائده ایلیم معنی بیت چونکه بیور که خلقت الخلق بن خلیفه خلق ایدم
 کی بر ج حتی ریح بن دن تیرج معنی ریح جملدر علی من معنا سنده درین بنور دن
 ریح افکار چون خلق اندم بیور و غل سبزه جود که که بولطفندن جمله فصل
 درست اولور تنکم سورته زار باند جناب بیور و ما خلقت الجن والانس
 الا ليعبدون یعنی بن جنتی و انسی خلق ایدم الا بکعبادت انتسول چون
 خلق ایدم ما اربهم من رزق بنور دن صحیح رزق مراد لیم و ما بربکم
 بطحون و دینیم که کجا طعام ایدر لکر بلکه بن آنکره رزق و ریح و طعام
 و بریم بیت خالید بن فی فناء سکر هم من تغانی هو اکم لم یقم ارباب
 جنت الهی و اصحاب معرفه نامتناهی که جام حق در نوش ایلیمه در خالید بن

اولی سکر لیک فنانده بود تقدیر به خالید بن کانه خیز و فخر خیزی و لو تقدیری کانوا
 خالید بن و با خود مقدم اولی بیتن حال اوله که بیت بود **در بیت** هر که از جام تو خورد لی
 ذوالمنن تا ابد دست از اشی و از حد زدن **یعنی** هر که سکر جام خبشن از ایدی
 ای ذوالمنن اولی پادشاه تا ابد الای خلاص ولری عقلدن و حد اور ملدن خالید
 خالید بن اولی قلری خالده آنکه سکر لیک فنانده **من** تا تا شول که که تنایا
 ایده **یعنی** فانی اوله **من** هو اکم سکر عشق کوزده **همین** جمع تعظیم ایو نذر **لم** **من** **بعد**
 وجود یدیه قایم اولم بلکه سکر خبشکده و وجود بشربین فانی ایدوب نور خبشکده
 قایم و مث ایده بجا و حد سکر حیران و قایم در لر **فی شرح ایضا الجلد الساد**
و هی مقبلة من الآيات القرآنية واحادیث النبویة و فیها معارف جلیلة
و فوائد جزلیة لمن طالع بنظر السیرة و بصر البصیرة و بیاضه ساد
 بوابت کریمه که **ذلک تقدیر العزیز العظیم** سورة بسنده در ابتداء و الشیخ **عزیز**
استغفر الله آيات علامانن بری دخی شمس که جاری اولور مستقر نه **یعنی**
 مقام قرارگاه سنه و شول خدمتینه که آنکه دوری اکامنتهای و لو ریس سافر که مستقر نه
 تشبیه اولوری شکم سافر دخی سیر فی قطع ایلد که مستقر نه سفری نهایی بولور
ذلک شمس که جریانه اشارت در **یعنی** اول جری بری که حکم رابعه و غیره فایقه بی متعذر که
 آنده عقول و افهام متجز در تقدیر العزیز اول جمع مقدورات او ذره قدرتیله غالب
 اولی خد او نکر تقدیر بید را یله غیر که **العظیم** علمه جمع معلوماتی محیط در پس تقدیر

مستقر شمس و لاله هر شینه بر حد معین و بر سکره بین تقدیر ایلد که اول حد و اول
 مرتبه دن تجاوز قدرت و امکان اولم **عصم الله من حب** و **عصم الله** تنجیزی
 حفظ ایلسون بر مرتبه ده حبس ایلد و دیرده ادر اکر ختم ایلد و **ما یحب**
الحیوین و دخی شول مشیز که عجب لیری انکله عجب ایلدی علی بنا المفعول به جایز
 یعنی دخی شول مشیز که عجب لیری انکله عجب ایلدی **مثنوی** شش جهت را نورد
 زین شش صحف **کی** بطوف حوله **من** **لم** **یطف** ای **سام** الی بن شش جهت نور و
 بوشش جلد مشنوبین حقی طواف ایده بوشنوبینک حولی شول که که طواف ایدی
 یعنی سکر نور رسد ابسکله و ضیا **همین** سبیل بکار غبت و جنت انجیلر
 رخت ایده **بیت** **نوح** **نوح** **صد** **سال** دعوت بی نمود دم بدم انکار قوش بی فرو
 سورة نوهره بوابته اشارت بیور لر **قال رب** **نوح** **دیر** **یکبار** **رب** **انی** **دعوت**
 قوی خفیه قاین دعوت ایلد م قوی **لیکلا و لا یاکل** و کونز و **لم** **یرد** **هم** **دعای**
الافراد بونکره **بهم** دعوت زیاده ایلدی الافراد لرین و سورة عنکبوت بیور که
ولقد ارسلنا نوحا الی قومه خفیه بزار سال ایلد که نوحی قومه قلبت **فیهم** **الها**
سنه **الاعین** **بن** **عالم** **پس** **خون** **ک** **چند** **بیک** **سنه** **قرار** **ایلدی** **لا اله** **سنه**
 دکل زیر اشهر روایت اولد که بعد الاربعین دعوت مبعوث اولوب طغوز
 یوزا **اللی** **سنه** **دعوت** **ایلیوب** **بعد** **الطوفان** **اللی** **یوزیل** **جیونزه** **اول** **مشر** **و بو**
 آیتده حضرت حبیب الله تسلیه وارد در تابلینه کفاره و اذا وجفای بخاره

تفسیر ایلیم ننگ حضرت مولانا دق ح سام التوبه بونکالت سلبه بیور در **مثنوی** حنک ما
 وصل ما از نور عین نیست از ما هست بین اصبعین بودید اشارت بیور کرد
 ان قلوب می آدم ظلم بین الاصبغین من اصابع الرحمن یقلبها کما یشاء یعنی خفیا
 بنی آدم کفی قلبی رحمانک بر مقلدن ان یکی بر غینک بایستاده در **بیت** بالک
 مراد جلال و جمال و یاهدایت و ضالدر و هدایت شری یوقروده مرو و ایدی
مثنوی نفی ضد کرد از بهشت آن بی نظیر که نباشد شمس و ضدش زهر بود
 سوره ن داده اولن آیه اشارت در **مثنوی** فیما مخدم خوام ده کی هم دن
 خالد یعنی اول جنته متکلی ولد قلی جالده علی الاراکت ارکیدن عبور
 سریره دیر یعنی سریر را وزره لایرون فیما اول جنته کورید لیر بود **مثنوی**
 و لازم بر آیه حرارت کوره سرونه برودت بلکه هوای جنت کمال اعتدالده اوله
 که هر کس آذن صیوة بوله **بیت** پس الم الخ لاله الامرش بوان خلق صورت
 امر جان را کب بدان **بیت** سورته اعرفده در الاله الخ اکاه اولکه
 خلق انک و با خود بو عالم شهادة اول الله ایچوندر و الامر و فرمان و **بیت**
 و با خود بو عالم ارواح دق انو کچوندر **بیت** رب العالمین ای تعالی
 الله و تعظم شأنه **بیت** ما خوش است آید فعال بن امین در نبی که لا احب الاکابر
 سوره انفاده در تفسیری جلد اولده مرو و ایدی **بیت** از قزع در پیش
 مدستی کوزان ای رنجار و انشع العرقه کفار خویش سید عالم در بحر طایب بید

و اول کچه ماه بدر اولمشیدی دید یکره قوی بزه و نیم ایلد پس حضرت اشارت بیور
 ماه و نیم اولوب اول حضرت کبری بریانن کچوب نیکاننده واروب جمع اولیر پس جناب
 حو بنده لوبنه خبر و بر کرد **بیت** اقرب الساعه قیامت قریب اولدی و انشع العرقه و مرقع
 اولدی انشعاق قمر قریب ساعه علامندر دیشلم و بوجه او زره کتب سالقه
 مسطور در **روان** برو آیه و اگر یوکا فر لیر ایا خداون بر آیت و مبره کورید لیر **مثنوی**
 اعراض لیر لیر اکا ایمان دن و ثامن فکر دن و **بیت** لیر لیر لیر لیر لیر لیر لیر لیر لیر لیر
 در کچه کوره کور دیر **بیت** معنی بیت بختیمینه خطا بندر قزع نر کچه اکم صند دیر لیر
 یعنی ای منجم نده سنده اولندر قوس و قز حدن ما هکله و کتبه کبر غلیرن و ماهی نیز
 اعظم بلوب اکا تعظیم و تخیم قلد و عکدن و بونکر نشانی انب و اولیا یه ترجیح
 ایلد و کور کور رنجیده اولور کس انشعاق قمر دن زیر احکام و بلجین نجو کد بعضی
 خواص و ثابتر اثرن مشاهد ایلوب آنکری زمرة ان ندرن اگر دنی و اکثر لیر
 عالی بلور صحنی انشعاق قمره راضی و لمیوب ثابیل بر لیر **بیت** منکر این را
 که شمس کوزت شمس پیش نیست عالی مرتبت **بیت** اذ الشمس کوزت سوره
 اشارت در جلد را بعد شهادة زاده سحر و حکایه سنده مستوفی مرو و ایدی معنی **بیت**
 ای منجم منکوسن بوکلا مکبر شمس کوزت بیور لشد ز براسنگ او کله شمس
 عالی مرتبه ده در تیر اعظم و منور عالم در **بیت** شمس شمس روزی هیکلینده شمس
 بکو نه مدح ایدر لیر **بیت** انشعاق قمره راضی و لمیوب ثابیل بر لیر **بیت** منکر این را

الهوى وصاحبى بيب عظيم الهبة الذى يعطى جميع الكائنات صوراً ولائها من مثال
 الله الاعظم الى كذا وكذا **بيت** از ستاره دیده نصرت هواها خوش است آید از انجم
 الهوى اول زمانه که حضرت رسالت دعوت شروع ایدى کفار طعن ایدى که
 آبا و اجدادى دین ترک اید و پسر گمراه اولدى پس جناب حق قسم اید که **والنجم**
 جنس نجوم حقیقون و با خود مراد ثریا اوله و با نجم قرآن اوله و با خود در جنب
 ایدین اشهاب ثاقب دیر کلى نجم اوله و با خود نجم حضرت پیغمبر اوله **آدا هوى غروب**
 و با خود طلوع اید کرده و با خود نزول و سقوط اید کرده زیرا هوى بهوى هوا
 دیر بر عیال وزن قبول غروب اید کرده و هوى بهوى هوا دیر بر بزم الهاء عیال وزن
 غروب عیال و لوپ صعود و طلوع اید کرده و هوى بهوى هوا با بفتح سقوط
 و نزول اید کرده پس بنجمین سقوط و انتشار مناسنه راضی اولم و لرزیر و انگر
 قننه نجوم عظیم انسان و مؤخر حیوان و ان و مواید نظامه و عنایه
 در و افکاره مرکوز در سیر انگر سقوط و انتشار نون افکاره انقطاع
 اشتقاقی لازم کلور دیر و بونی حال کور لر و **آذا السماء الفرات** و اذا
 انکوا ابتلثت منالى بیکرى ثا و بل دیر لر ماضک صاحبکم و ما غوى نجم
 حجاب چون که سقوط و با طلوع اید و کی وقته سزک مصاحبکوز معنی نمک
 کمره و ضات اوله دی و دنی غوى و طایغی اوله دی و ما یطلق عن الهوى
 و اول نمک سوزین هوای نفسند **ان هو انک** نطق اید و کی کلام دکدر **الاولی**

الانجم طرف نون بواسطه المکدار رسال اید و کمره کلام در یونى که اکا و جی اولندى **بيت**
 جو مکرم قتل حاصل یزد و دست که مقالید التسمات آن اوست **سوره** زمرا ده
 اولن آینه اش و نور الله خالق کل شیئ الله تعالى جمیع شبکرم خالقیدر کفر و یزد
 و خردن و شریدن و نفندن و ضرردن **ام نه ایه** و هو علی کل شیئ کسب اول الله
 جمیع اشیا اوزده منونى و متصرف و حفیظ در که مقالید السموات و الارض اول
 الله ایچونر سما و آوارضک نمایک کنایتدر حفظ و تصرف نون معنی مالک امور **علوی**
 و سیفادر که انون غیرى تصرف و حفظه کمره مالک دکدر و حضرت عثمان نون
 اولنور که حضرت پیغمبردن سوال اید که مقالید سموات و ارض نون **سوره** دیگر
 لا اله الا الله و الله اکبر و بحال الله وحده و استغفر الله و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم هو الاول و الآخر و الظاهر و الباطن و هو بكل شیئ علیم بیده خبر
 جمعی و بیت و هو علی کل شیئ قدر بر معنی بیت مکرر که مناجح خاص کلام دوسنن ای بنجم
 که افعال انکمالی حمل و شناده قلکه مناجح سموات و ارض اول دوسنن لا یقیدرو
 انک بد قدرتند در اولنکه درونک فغلمرینى آنچه بوبند و فضیلت آگاهان خبر انم
بيت معنی ختم عیال خواهرام این مناسب اینست **سوره** رورامهم **سوره** ریس
 در ایوم ختم عیال خواهرام بوگون یعنی قیامت کونند جناب حق دیده که نیر لر
 بونلرک دینلرینى و حکمنا ایدیم و بزه نکلر اید بونلرک لکری و شهادت
 و شهادت ایلر ایلرینى **بما نوا** کسب اول شمسره که دنیا ده کسب ایدلر

معنی بیت **ختم می افروهم** آیتک معنی سینه بونی اکلای بساک را و صریح در اول
 مرثیه بود که موعود اولی امور حال دنیا و دشت ابدی قلم پس دنیا و حیات
 حق اهل انکار و اصحاب خدا که و عوام نیز ملاک و هدایتی ختم الیمش در این برای
 معارف و طعام اسرار لطائف و شریعتی بی بهره و بی خداوند قلم در بیت
 قلمی پاک شود و مانده بود اگر آنرا ختمی بگردد و جلدی آنرا ختمی بگردد
 نفسی می رود و ایندی آنرا ختمی بگردد **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 مکه بی و یا ختمی بگردد **بیت** یا محمد ختمی بگردد و قوی ختمی بگردد
 او توری اوله **بیت** یا محمد ختمی بگردد و قوی ختمی بگردد که اول حضرت
 و اعلا کلامه دینه مرتب و لوب مجامده کفاره سبب اوله و بی جلدی بگردد
 ختمی بگردد مکه بی سکا تینه مغز اتمه دن او توری ما تقدم من و ذنبک و ما تا
 سکا ذنبکدن نه شی تقدیم ایلیک ذنبکدن مراد اولی اولی ختمی بگردد و بی جلدی
 اوله و آنکه منصب عالی پیر کوره اول ذنب اوله و نیم **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 عیم ایلی ختمی سکا و ذنبه تمام قلم که اول علای دین و یا خود ختمی نبوت
 و یا قبول شفاعت و یا ختمی بگردد اوله و بی جلدی بگردد و یا ختمی بگردد
 ایلیه سکا طریقی استقامتی و تبلیغ رسالتی و ادای مکیسم **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 اول ختمی بگردد که ختمی بگردد و یا ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 دست مبارکدن کشفاده اولمش در دستدن مراد روحانی بگردد و یا ختمی بگردد

بیت پشته اش اندر ظاهر و در کون **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 آنک پشته بی ظاهر و باطنه قومک جفا و اذییه مقابله سنده بیور لر دیکم
 یارب بنم قومه هدایت ایله زیرا الیمش کند و سره نافع اوئی **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 شهادت تو بگو تا کنم حاجی خصوصت **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 شایع حضرت پیغمبر ایل سلام دیدگی ای تم شهادت ایله بولیب دیدگی کل تر هر که ایکیدن
 تجا و ایلیم شایع اولور ایکیدن مراد یا شفیقین اولور و یا ختمی بگردد **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 نبی بشنوبیا نش از خدا **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 جلد اوله و مرور ایتری **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 بله هم رفود و آیت سوره که مکه در نفسی جلد اوله و مرور ایتری **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 اصی ب که مکه بی باغ لطمکدن اوله بم ایضا بیدار کردن دکل سیکه **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 اید بیدار دنی بو وجود قید نون نایم و تعلقات جهانن راقدا و لم نایم تعلیم عین
 و بسیار سن اوله سن یارب **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 اقطار النور **بیت** یا محمد ختمی بگردد و یا ختمی بگردد
 حبسندن نفوذ و خروج بوقدر سوره رکن ده اولی آیت اش در نفسی
 جلد اوله و بی جلدی حکایه سنده مرور ایتری **بیت** یا محمد ختمی بگردد
 الهوی من تجا و یف السعوات العالی نفوذ و خروج بوقدر الاقوت هدایت
 حق و قدرت را بنمای وجود مطلق ایل در سعوات عالیاتک جو فلز **بیت** یا محمد ختمی بگردد

لا اله الا الله سلطان تعني من حراس الشهاب روح المنيق هدايت يوقد الاشواق سديله
 كه واتي و حفظ در وقتي بني دن بعينه حفظ صفتي در سلطانك من حراس الشهاب
 شهابك حفظ و استندون متفكيك روحه من هدايت هدايت متفكر
 و شهابه اضافتي بيانيه در روح المنيق لفظ منصوب مفعوليد هدايتك تفر
 كلام لا هدايت كروحي المنيق من حفظ شهاب القهر والقتال الا بسديك حافظ
 باز از بادش رود توبه و انين كما ومن النور كيد الكاذبين كمراد خاظر نون كيد
 توبه و انين ايلك كيد اول رحمان ضيف ايلدي كاذبين كيري وس
 ايلدي فكريني در قوم و بل اين آيت كه قلما اوقد و انار الحرب اطفاء الله
 نو آيت سورة مائده در القينا بينهم العداوة والبغضاء بيننا ايلديك
 با محمد كوي و ديكر ما بيننا عداوة و بغضاء پس بونكر قلوب بري بريته موافق
 و اقوال بري بريته مطالب اولم كملما اوقد و انار الحرب هر بار كه بولم مراد
 ايد و رسولك در ايلديكي و انكله و زرينه شرو و ضرر انارده قلما عني اطفاء الله
 الله تعالى اول حراي چون ايقاد و اشتعال ايلديك كملري ناري اطفاء ايلدي تعني
 بونكر آتش شرفي مسلمانان دن منه و در ايلديوب ما بيننا بيننا ايلدي و
 هر بار كه بونكر كمل ايلديوب انك مراد الله لرحمنا اندي مغلوب قلا در حكم
 توراتي خالفت و امر حقه خبا نترنن او نوري ويرا بر كره نور انك حكمن
 ايقاد ايلدي بر حراي حاجت اندي مستط فكري و بر كره دفي اف ايلدي

طالبي

بچو سيلم مستط فكري و بر كره دفي اف ايلدي بر حراي مستط فكري و
 في الارض فدا و بولم سيع ايلدي بر بوزنه اسلامك فدا و بولم سيع ايلدي
 ذكرني خوا كمل الله لا يلب المفسدين و الله تعالى سومر مغلري اگر چه بونكر
 و رودي خا صر كه اهل قوا و اة حقنه در ليكن تا و يله نو ما غدار و مكار
 و كذاب و مغر اولنكره شامله ريت كملما اوقد و انار الحرب اطفاء الله
 الله نار هم حق اطفاء هر بار كه بولم سيع ايلدي و غالي ايقاد و اشتعال الله لردى الله
 قلا بونكر ناز كره بني صفي منطه قلا و دي ريت چون بيم كرفت استغنا العلوب
 كره مغنيان برون كوي خطوب بوعدينه انا و تدر كه حضرت بيم بورد لر
 ايلديك استغنا قلبك و ان افك اللفظون يعني قلبن فنوي طلب ايلدي
 اگر چه مغنيان سكا فتوا و بولم سيع ده و حضرت بيم بورد لر كه فلكي كوز
 استغنا ايلديك كره مغنيان كوز سرة طشده دن خطاب بيم سيع ده و فتوا
 و بولم سيع ده نين ان قلبنه مراجعت ايلديوب تا كورة قلبي نين شهادت
 ايلديك و رنه آدم كي معني با خدا مر تبا انا ظلمنا نفسنا تعني جلد اولده
 مرور ايلدي در كتاب صبا و در ادراك دوم قاطع دانست يعني اول مرغ
 ادراك اولده قاطع طوتردي اگر چه مرور ايلدي لكن كنج كره ادراك
 قاطع طوتردي يعني ادراك بني فطر ايلدي و هو اطرص و الطلج اول ادراك كنج
 دفعه قاطع اولن حص و طمعدر لاسيما عند قوط الحاجة على الخصوص عاجلر

زیاده اولد قده و القود فی قود زیاده اولد قده کما قال البیه و کم کاد انوار ان بکون کما فی قریب
 اولدی قو کما اولد قده و قو قاجان ان نیجه عصیب و کما افغانی و اما فی ارتکاب ایدر
 بوجاهت قو کده قریب و ایدر حقیقت بونی بر حنا به دنی آکشم در قو حقیقه کما قریب
 فناد کما حقیقه به قریب و کما حقیقه نور ذان حقیقه اول قو حقیقه کی است انکه دیر بیت
 فی شنبه ای انما الدنیا لعب با و دادی دخت و پیشی مرتعب بوابت سوره انفاسه
 و عکس بوتره و حدیده و ارقه اولد رغبی جلد فامده و بعضی حله فی
 مرور ایندی بیت نک شبانگاه اجل نزدیک شود خلی الله لعبت لا تقوا الله
 اجل کجه به ای ایدر دنیا قریب اولدی خلی نکر الیه هذا لعب شود دنیا بعینه جک
 سکا کفایت ایدر ریس فارسید و کعبیدر کاه اولور که عوب زبان فارسیه
 بعضی کلمه بی مترب قلوب استعجال ایدر ریشه کما ایدر عجم عربی استعجال ایدر کلمه
 کبی لا تعد صفین اول لعبه به رجوع انکه لا ربه بانیته فی الاسلام جلد خامده
 نفسی مرور ایندی بیت زانکه خبر حقیقه که کرد رقات کماله بعد صین
 فهاوت زیرا که حقدن غیری با کلمه فنا اولور کماله هر نه نشی که کلید در
 زماندن صکره اولد کماله قریب معنایه اشارت و در بیت چون
 نباشد قونی پر میز به در فرار لا یطاع اسان بجه انوار من لا یطاع من غیر
 المریدین حدیثه اشارت و در بیت انک لی یا کاشی یا کاشی قبل هدم البصره
 و الموصی انک لی بنم ایچون انکه ای بنم با کیم و ای ناکلم ناکل و علی اولمش فریاد

ایون عورت دیر لر بصره ایدم موصک فرابن دن اول بوضر بشدر علی کلمه دن دخی
 ایچون سعی انکه کما بیت غم علی قریب موت و اعتق لا تخ فی بعد موت و اصطبر
 علی بنم او ذریع نم ایدم موتون اول و اعتق و بانکه خاک دوک لا تخ فی بنم ایچون
 نم ایدم موتون صکره اصطبار الیه زیر احتیام و احتیاط قبل الفوت لا قدر
 یوفه بعد الفوت خشر و علی غنا فانه و بر مرز بیت ابک لی قبل ثبوری القوی
 بعد طوفان الثوی خلی الکما ابک لی بنم ایچون انکه قبل ثبوری و الثوی ثبور
 بالضم هلاک و زبان و ثوی علی وزن هدی بضم النفا مال هلاک اولو بنم
 بنم ایچون انکه هلاکدن اول و مال و از انک هلاکندن اول و الا بعد
 خراب البصره کوشش و مجاهده و بکا و مکابره نک فانه سی اولم بعد طوفان
 الثوی خلی الکما دیر کلمی بومعنا یم اشارت و در بیت بعد طوفان الهلاک ترک ایدم
 بکای زیرا الذمات بعد وقوع امر لا یغیر شیئا و در بیت شاه لانا سوا ربنا فاکم
 کی شود از قدرت مطلوب کم سوره حدیده اولن آیه اشارت و در بیت جلد
 نالنده خواجه حکایه کنده و بعضی پرده مرور ایندی معنی بیت سن بر محمد اس که بو
 کلامک شای سن چمن سنگ قدر کندن مطلوب و مرام کم اولور بیت رو کرن
 جو بر نیای تا ابد کم بکن حقا که عوا صد سوره اخلاص که تغیری جلد ثانیده
 چوبان حکایه کنده کجری معنی بیت یوری بوجوی عشق فزون خلاص اولم سن
 تا ابد الا یاد کم بکن اول محبوب حقیقه اولدی حقا که کم عوا صد بر اصد کما نظیر

اولدی پس عیسی او ندر انگ عشقندن خلاص است **بیا** بوحیدت شریفک تعبیری
بیاننده در که حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم پورر آن نه شرابا تحقیقا الله
ایچون بر شراب وارد که **اخذ لاویا** الله اجنا و عثانی ایچون اعداد و احضار
ایلم شد را **اذا شربوا سکر و اچن اول اول** بیا اول شراب حقیقیدن نوش
ات له سکران و سکر و حیران اولور لر و **اذا سکر و اظا** بوا و چن مست
اول سهردی طیب و پاک اولور لر دنیا شرای کبی تجیس و تنوین انمز و **اذا اظا**
طاشوا و چن پاک و طاهر اول سهردی و جوبار دندن و شن ثقتندن
خفیف اولور لر **طاش طاش طاش طاش** دیر لر چن برک و خفیف اول و **اذا**
طاشوا اظا و چن خفیف اول له ثقت ثقتا تون طایر اولور لر اوج
معاده و جولان ایور لر **جو خفیفه** و **اذا اظا** و اظا و چن اوج
معنا به طیران ات له لر طرب و نشاط ایور لر **ثم قاموا** احوال منکوره
صکرة صورت عالمندن کبد و پ عالم معاده قائم اولوب حیران و عالم
اولور لر **ثم اظهروا** انزن صکرة کوز لرینی مرتفع و یا خود کندی
مرتفع اولوب کور لر عجب ملکونی و غراب جبرونی و اسرار لامونی
شخص شخیص و دیر لر چن برک و مرتفع اول و یا خود شخص بصره دیر لر
چن کوزینی بریده که قوس **ثم اذ ابوا** احوال انزن صکرة مرتفع و حد نه
باله و اصل اولور لر و **اذا وصلوا** احوال و اصل حق اول له لر بقا چشکه

و **اذا ابوا** احوال و احوال معنی صدق عند یکدیگر و چن باقی اولور لر ملک
اولور لر مکان صدقده پادشاه معنیز که قشده و **اذا ابوا** احوال و چن
بول له لر شوق کور اولان معنای یقولون قول لا یفهمه الا اسکاری سوز
دیه کر که آن فهم الیمیه الاسکران حقیقه اولن عاشق فرهم الیمیه قال الله تعالی ان الله
تحقیقا ابرار ابر که تعید را باب دیک و اصحاب صبحک عی اولور لر کبی و هم
المطیعون الذین لا یؤذون الذین ولا یحرمون الشر بیهون اول برادر ایچو
من کانس شول عزدن که ذکر کل ارا دة حال در کان **شراب** اولور لر کمالینج های
کافور الکافور اولدی برود و عذوبه دن و یا خود کافور بر عینک اسمی اول
جشنده و بعضی انزه کبفقا کافور خلق اولورده کافور لر ممزوج اوش
کبی اولور لر **بیشلم** عین بولور کافور دن اکو اسم قلنور که و یا خود من کاسک
عیندن بولور **عین** عین المضا ای ماضی اوجمر عین دیک اوله **بیشلم** بها
صفتیدر عینا نک عینی اول عین دن ایچو لر باجمعی من اول و یا ذایر اول
عباد الله که بنده لر **بیشلم** عین اول عینی احوال عین ابره لر لر نه برده لر
نیم الکماله **بیشلم** مطرب آغاز بیت خوابناک کالکلی الکاس یا من لا اراک
مطرب ابتدا ایلمدی بیت خوابناک و فقه بکا انا له و ایصال الیمیه کانس شوق
انکیزی ای شول کسه که بر سنی کور مزمن عینی ای **بیشلم** حقیقه بیت انت و لکی
لاجب ان لم اراه غایبه القرب جلاب الا شنباه ای **بیشلم** حقیقه سن بنم جفتی نه

ذات من جنت قیامی یک و امکانی فی حد ذاتی یک و کلدرا کریم اول و جهانی یعنی ذاتی
 کورنیم زیر اینایت قریب اول و ملوک عجایب شهبه و ستر در و کیان ظهور و جهانی بسبب
 خفا و نه ایند رنگم غریز درون بری بود **رباعی** تو هست قدما ان یلی بتر قعت و ان لثاما
 فی البین بمنع اللثام فلاحه ولا والله ما نمان سوی ان عین کان من حسن الایضیت
 انت عقلا لا یجبان لم ادرک من وفور التباس المشیبک سن بنم عقلم من مظاهر
 تجلی اید و کک جیشندن جب و کلدرا کریم سنی کورنیم مشبک اولن التباس
 و شبیهاتک و فرزندن شبک قرشدر روی خطاط کبی و تراخل معنا سنه نکلم شیع
 الاصابع و بر بر مشبک مخطط معکانه **ربیت** جنت اقرب انت من جبل
 الوردیه کم قلم یا نداده للعید جنت کس کلدرا ای طوبی جنتیه امرب غنی باین
 انت من جبل الوردیه برین طمر نزن کم قلم یا نیچه بریا و بریم یا نداده للعید حرف یا
 نداده للعید ایچون حرف یا بیلید قریب و اوسطه و بعیده نداده اولن و لکن مرتبه
 و حدنه و ارجیه یا آنته دیمز لر زیر ابر منادی و بر مناد الا لازم کلدرا پسرک نشینیت
 اولور تو جید بو نمز پسرک التوحید اسقاط الی آت بیور شلر در ناما بیندن یا
 دفع اولمیه کمال توحیده و مصلح تحقیق اولمز ابن الفارضک بو کلامی دنی دلائل
 ایدر که **بیت** و قد رفعت نا الخطاب من بیننا و فی رفعتنا عن فرقة النور و رفعتنا
بیت بل فالطاهر بکه بو خلفه مغالط ایدرم و بونلری شهبه و غلطه بر اغورم
 انادی فی القطار جمله مشافعه در سوال معذره جواب اولور دیک لازم کلدرا که

و خلیفه

بو خلفه نیچه غلطه بر اغورم و بونلره نه جهتدن مغالطه ایلمر سن بیور کلدرا انادی برین نداده
 ایدرم فی القطار صحرا و بیابانلره کانه بعیده نداده ایدر کبی کی کتم حتی کتم فلم اکتم تغیل
 باینون اولور و جمل معنا سنه متضمن اولور من معنی جمله اولن جکونی تمن شول
 که و نکه **انذار** اغاره ایدر معنی بجا و عادت ایدر کبی که دن اغار من باب
 الافعال فعل ما صیدر بو تغذیر چه و یا خود من باب المفاعلة ضم امره ایلمر سن
 متکلم اوله اصلنده اغاری اولور یا رعایه کلتبج ساقط اولور بو تغذیر چه
 شول منزل که برن اکامفا بیره و مخالفت ایدرم طوبی حقیقه لی سومره و اول
 بو معنا نه ناخرم و اغیار در دیکله اولور و عفا ای الهمینک بو طیار لیه سی کمال
 غیر نمز نذر **بیت** از درون شو آشنایان و از برون بیکانه و شن و شن
 زیبار و شن پس نادرا افتد در جهان تغیر قوله دم مونوا قبل ان تموتوا غیر
 جلد را بعده ما ای آبله بیاننده کجری **بیت** یا دای کابر اشک چشم رانده
 مرغیله را بدران او آه خواند مسوده توبیده بیور کلدرا ان ابراهیم حلیم او آه
 یعنی حقیقا ابراهیم بر حلیم رک کثر نمده و اه ایدر عیدر و سورده خود ده ان ابراهیم
 لا و آه حلیم یعنی کثر نمده آه و و اه ایلمی عیدر رفقت قلبیلم نزن کنایه در
 وصیت کردن مصطفی دم صدیقی را **بیت** احسن التقویم از عرش و فزون
 احسن التقویم از فکر برون تغیری جلد خامسده مرور اندی در
 قصه هلال قال رسول الله ام اذا اراد الله بعید طیرا یجن الله تعالی بعیده

تغار جمیع فقره
 دینی و دنیوی
 و غایت
 و غایت

خبر مراد اینست فم یجس قلیه آنکه یکی قلبی که یکی کوزی بلآخر قلبیک بر کوزی عقل
و بر کوزی فکر در بوا یکبسی چنین منزله سنده در بصیرت نام العیب اول قلبیک
ایکی کوزیله عالم غیر ابصار و ادراک الیه دن او توری در بخور شدن هلال ماهی
کو بد که اصحابی نجوم للسری قروة وللطای رجوم باجه حقیقه اولن سلطان کونین
بیور و لکه اصحابی نجوم بایام اقتدیم بایام اقتدیم یعنی بنم اصحابی نجوم کبی سرنه نور
در سری بنج التین من باب الثانی شب و اوله و بر لوی کج کیدن که مقتدا
و ثادی در لوط طای و باقی اولن سره رجوم و بر لوی ظاهرا و باطنا طرد و
روا بد لر مصطفی علیه السلام شنید که عیسی هم بر روی آب می رفت فرمود که
لوزاد عینه لشی علی الهوی اگر اول عیسی که یعنی زیاده اولیدی هوا
او زده بیور و بیدی زیور هر که یعنی نه مقدار ابه او قدر قوتی اوله رجوع
بقضه این چنین رنجور را گفت ای عمو اصحی شاعی و اما شستم سجد
حمده اولن آینه اشاد نذر اعلموا ای کافر لیا شکک بوا من ندید ایچوندر
ما شیتیم هر نه شتی که دله به سزانه تحقیقا اول آینه بما تملون بصیر اشک و کوز
شیتی بصیر در پس سزه اعلموا لکوز کوره جزا و بر حد بشده دخی و اردر که
بیور لر ادالم شعی فاصنع ما شست پس حضرت مولانا بیور لر بر کسند
که امراض در معنوی سی بر مرتبه و اصل اوله که دوا ی نصایح انبیا
و شغای مواظب اولیا دن صحت پزیر اولیه بلکه کسریه علاج شیت دینه

عجب اولیه و بواجاب غزت اعلموا اما شستم بیور شد و بیومنا شفا و جفا سنده
اشاد نذر بیت ز انکم لاتلقوا بایدی تکلمه است جلد اوله آخونه قریب
سرو را بیتی بیت که خورید این دانم ای دوستفین بهر دار و ناگونوا
خالدین سوره اعرافه اولن آینه اشاد نذر وقال شیطان دیدی مالای
کما ربکما ای دم و حواسنری نه ای بیدی زنگور سوره الشجره شجره کندر
الا ان نکون ملکین مفعول در علی تغیر المضافی کراسته ان نکون ملکین
یعنی اناسنر ملک و ملکوزی کراسته ان او توری نه ای بیدی او نکون سوره الحاکم
و با خود ملک جسته خلود و کوزر کراسته ایچون نه ای بیدی محتل معنا اگر کوز
بوشردن ملائکه صفتی متصف اولوب باغ جسته خلد اولور سز و قائم لها آدله
حوایه شیطان قسم ایلدی مغافل با بنون اوله سی ببالغیر ایچوندر انکما تحقیقا
بن سزه من انما صیبن ناصح لردن ایم بیت تو که تر باقی نزاری ذره از خلاص
خود چایی غره سوره لقانده اولن آینه اشاد نذر ولایونکم الجوده التنبا
ولایونکم بانه الغور صفتک نری حبوة دنیا منور قله سول قال رسول الله
لیس للمصطفین اتم الموت یعنی فوت اولن ایچون موت عنی یوقدر انما ایم اکلر
ایچون یوقدر الا واد در حسرة الغوت بجادات وطاعان دن واوقات بیت
وایحاشی شریفة دن فوت وضایح اولن ایچون حسرة وارد در بیت ان قسم
بوجسم الحد راندی آخیه فرمود است کلا والشفق سوره انشقاق

اولین آیه اشنا و تذکره اولا قسم بالشفق پس بر قسم ایدین شفق را اید
اولا قسمی که نفسی جلد اوله مرور ایدین و شفق شول هم تیر دیر که
 اقی سحابه بعد از غروب ظهور اید و واللیل و دخی لیل چگون و ما وسیع دین
 لیک جامع و سائر اوله و دخی اشیا چگون و وسیع جمیع آنکه دیر لر و استوسعت
 الابل دیر سن چن جمیع فلسک و و لعل اذا الشی و دخی شرف چگون شول و قدره که
 بنج اوله و تمام بدرا اوله لتر کین ای بنه آدم را کب و ملاق اوله و سائر البتہ طبقاً
 عن طبقاً حالاً بعد خال که مطابق اوله حال ثان حال اوله شد و عذ اید که
 مراد موند و بعد الموت اوله احوال و له بعض طبق طبقه یک طبقه مرتبه
 دیر لر و کوبه مناسب و لنذر بود دیشتر تقدیر کلام را کب و ملاق اوله و سائر
 ای بنی آدم مرتبه بعد مرتبه بنجه بلالره بعضی بی ارفع من بعض اوله مرتبه اول
 موت و سائر بعد الموت اوله مواطین قیامت اوله فاما انما یؤمنون فاذا
 کان کذلک بواحوال مؤز او یحیی ان ان ایچون نه شی وارد که یوم قیامت تصدیق
 انتر معنی بیت اول قسمی که حی و قیامت شفق ایدین مراد جسم حضرت حبیب
 اگر در حق و کتب حقیقیه شفق کبید و فی المثال اول سنه بی که میوردی حقا
 و الشفق کلا حقا معنا سنه در اگر چه قرآنه یوقدر اما حضرت مولانا
 تاکید ایچون اید و ایلش در مشغولی چون برای حو و روز اجل است مگر
 خطای شد دیت بر عاقلست عاقله که معنای جلد خامسه مرور

ایندی بیت بت سنودن بر دایم همراه ایچان دان کالفر اینوع الیاء خوانده
 در سوره النجم زود و یکبار آن فتنه بد از سوره نبود و کلامک سبب و رودی بود که
 سوره النجم نازل و قدره سیدنا ام سید و اید و جمیع کینه ما بینند و تلاوت اید
 افرایم الکات والقرنی و منات ثلثه الاخری آیتند و نطق اید و پسر اول و سوره
 شیطان حضرتک قلب مبارکمه علی طریق الوسوسه یون القا اید و پسر لسان
 مبارک مزون بو کلام جاری اولدیکه نکالفر اینوع الیاء غنوقک جمیع در
 کبر العین و فتح الثوب بوسی اوزون صوفی شکرینه دیر لر بعضی کفره نوشته
 دیشتر یعنی اول که لو با اول قوشلر شول بوسی اوزون قوشلر دکره مسها
الشفاعة توبیخ اول قوشلر و شفاعت دجا اولنور کفار بو کلامی استماع
 ایدیکه سرور اولوب دیدیکه حق کتابم پیلیر مری مدح و ستایش ایلش
 حقیقت حال بود دیر لر و اول حضرت آخر سوره ده سوره حکم قدره جمله
 کفار بیدله موافقت ایدیکه همان جبرائیل نازل و لدی صورت حال علام و بعضی
 اهل تنبیر نادیت دیر لر که بو کلام حضرت رسولکسان نندن جاری اولدی
 بلکه تلاوت آیتان حکمره شیطان فرصت بولوب کفار و بتکالفر اینوع
 کلامنی پیغمبر جانیندن کوشلیرنه ارشاد دیشتر کفار و اولوب مؤمنلر بله
 سوره یه موافقت ایدیکه حق ایل خبر ویردکه حضرت شفا کار اولوب جناب حو
 شیده فی خاطر البتہ بواجب انزال ایدیکه و ما ارسلنا من قبلك من رسول الا یخبر

بیت کبریا

الکلام کلام کلامی چکر عقل علی بنی است از لایعقول بعلوم ظاهر آیتها نشاء
 شود و در موده مترتبه مراد افعال النبوی هم ان الله یفعل الحکمۃ الله تعالی
 نقیب اید حکمتی و اسراری علی لسان الواعظین و اعظم کرب الله بعد لام
 الستمعین استماع اید و یکسر مقتدری مغداری **در بیان** تا که بکلمه من هکله
 عن بینة یا که پنجمین بنی استیغنه **سود** انفا لره اولین آیت اشاء رتر
 یفعل الله امر انکم حکم الیه الله تعالی شول مبرکه کان **مفعول** اول از الیه الیک
 اشدت سیلابی جدید اولشیری و اول از لره مفعول ولین امر اولی به نهر
 و اعدایه قدر و فخر کیهک من هکله من بینة لام مفعول الله متعلق و انو کون
 مفعول اول کیهک هکله اولسون ایچون هر شول که هکله اوله حجة واضحه
 و یکی من حی عن بینة و عیش الیه شول که که حی اولوی حجة مشهوده
 یعنی واقعه بدر ایام عظیمه و علامتا جلیده در پس هر کم مشاء الیه اگر اولود و
 اگر زنده اولود کاجت و معذرت یوفرد و با خود هلاک و حیوة کفر و ایمان
 مستعار اوله ای یصد رکن من کفر و ایمان من آمن یعنی صدور اتسول اهل
 کافر اولک کفری و مؤمن اولک ایمان حجة واضحه دن و ان الله لسمیع عقیق
 الله تعالی سمیع مؤمن و کافر کتوالی علیم یجید را نکور هر حالنی منک
 بیت اگر چه بوابت قتال حقنره در اما حضرت مولانا موت و حیوة و آخرت
 حمل اید و پدیر که تا که بکلمه من هکله تا کم هکله اوله اول که که هکله

اولدی اول کون مشاء لره قدر و حی جنتون تا که بکلمه فجات بولم و خلاص اولم
 من جانشور که که فجات بولوی و استیغنه و یقین طویری **در بیان**
 و رکن در بین زهار تو و ورد خود کن دم بدم لا تعطلوا تعبیری جلد اولره
 مرور ابتری تعبیری جلد اولره مرور ابتری بیت قبله از دل ساخت امر
 در دعا لب لسان الامامیه تعبیری جلد خامسده و جلد رابعده یکی
 بیت تا کی ایجا که جارا راه نیست و نسا بروی نه الله نیست **سود** نوره
 اولین آیت اشاء رتر **میکاد** برقه قریب اولوی اول سنک برفک
 ضیاسی برقه ده ضمیمه سیاه و اصدور بذهب بالابصار کمال خنارون اکانا نکر
 اولنکر بصر لری کیدره زیرا بر قوده بوفاضه موز در که خطیف ابصار اید
 و بونده حی تعالی که کمال قدرتند دلالت و ارد که سیجا آید اوده بروی پشاری
 ضمیمه ایکن حج قلدی بقلب الله القیل و القهار الله تعالی تعقیب اید ریلی و
 ناری رفتن و آمدن الیه و باز یاده و نقصانده و با حوات و پرونده
 احوال لری تغییر و تبدیل کلمه و با یکدیگر ظلمتین نور زاده تعقیب الحکله
 این فی ذلک تحقیقا بومز کورا اولنلورده و ارد در لیره دلالة عظیمه و ارد
 صانع قدرتمند و کمال قدرتند و احاطه نعمته لاولی الالبصار بصیرت ضلای
 ایچون معنای بیت تا نبره دکن نا اول بیره دکن که او راده بیره و مقام اولیه
 و اول مکان عالمنده و اللهک ماه ذلتک برقی ضیاسندن غیری شی

توحید و شرح اوزره و باطنی و عینی و غیره و اوستاد عالم حال
 بود که حق تعالی بونگری خاد و عدلی بونگر خدعه و مکر و مقابله کننده جز این مکر و پرور
 و اذا قاتلوا فی الصلوة فممن بونما فقلنا فایم اوله لودی صلوته فاموا کسالی تمام
 اولو لودی متناقض اولو قلدی حاله کماله علی الفکر کسالی بضم الکاف و فتح الهمزة
 جمع کسالیان ایکسالی بده قراءت در بر اوله التماس ناسه ربا ایدوب عمل کو سز لر
 تا کم بونگری مؤمن صند لر و لا یدکر و الله الا قلیلا و حال بود که التماسی ذکر اتمز لر
 الا قلیلا زیرا هر بار که نامیکور سز لر ذکر اید لر دی و با خود مراد قلب لر نه
 اولوب سالیله ذکر اید لر دی و له معنای بیت سز لر و قوا فاموا کسالی آبتنی
 قرآن زن چونکه بولیه بر شاف بخندن طبعی یعنی تازه کک سز لر و شاف خشک
 اولو دنگم منافق کک شاف وجودی سچ ایمان زن نشو و نما بولیه دغل زن عبا
 و طاعت جانبته اکمل لر دی شاف خشک کبی بمانشو و لا تخاف و م و بی صفا
 قلم لر دی کل شاف تا کمالا و جهه جلد اوله جزو را یدری بیت بهر این گفت
 ان خداوند فرج حد ثوا عن برنا اولاج انکون بیوردی اول فرج صاحبی
 پیغمبر حد ثوا عن حدیث خبر و برک زیرا بزم جزو زن خبر و برک دیک بزم
 وجودی و صبر و بر جود حدیث حدیث و رایت ابلیک دیکدر
 شکم بودی و بود لر که حد ثوا عنی و لا فرج یعنی بدون حدیث و رایت ابلیک دیکدر
 حج و زکات بود و در باب حامل نعمه نیست بمعنی چون حامل نعمه وارد کرد که نعمه دکل

بیت لیک حق اصحابنا اصحاب ابراه در کشت دو بر و صدر و سر لیک حق اصحابنا ای
 بزم اصحابنا اصحاب ابراه اصحاب نوبی و اصحاب تحقیقه در کشت و اسرادی قیوسن آجری
 و بر و تا صدر و سر اسرای حقیق ک صدر نه التری اصحابنا ده حرف نرا خذ و فرد
 یعنی ای بزم اصحابنا دیکدر را تا غریبدر که سر و دی اصحابی کلمه سن طوئوب بنا و سولیا
 بجای آوردن باشد دیش پس بو تقدیر و زره معنای حق ظاهر شد و اولیا که
 بمنزله عرابی است انرا یش نرا جلود خاند راه داد و بصددر سر است ممکن کرد و نیز
 بو معنایک سیاق و سباق معنای سستی اولو و غندن ماعد ابنا ک عرووی
 خانه کنور یک معنای کلمه سن بزم قمتزده اولو لغتده بولیه دم بل فرض اول
 معنایه اولو رسده تکلیف و کدر بیت در غیام آب بزم ده زین لکچو
 غنیمت بنی طایفه بود و شیشه اشاد تدر که حضرت پیغمبر پور لر دی و دی
 اید لر دیکه اللهم اعطنی ای بزم پروردگارم بکجا اعطا الیه عین بنی طایفه
 شول لکبی کوزیکه کوزی باشی دو سچ اولو لرا ایا طل کبر الطاء سیدان ایدو بجا
 قبل این یکون النوح و ما شول زماندن اول که کوزی باشی فان اولمزدن اول
 والاخر اس جمر ادنی دشلمه آنش پارملری کجا اولمزدن اول یعنی قیامتدن
 اول در مکاتبت طالب کسج آنچه حقیقت اقرب از صید الودیه تو
 بکنده نیز فکر ت را بعید بو آیت سوره قافله در غمیری عن قریب مرور
 ابتری بیت جاسد و افینا بگفت ای شهریار جاسد و اعنا نکفت ای بی قرار

در خانه آید و در غم
 همی بین بنی طایفه
 در خانه آید و در غم
 همی بین بنی طایفه
 در خانه آید و در غم
 همی بین بنی طایفه

سوره عنكبوت که آیه اولش را در نور و آیه دوم جاهد و آیه ششم که هر که جاهد باشد
 بزم خمرده و بایزم طریقه زده اطلاق جاهد جهاد ظاهره و باطنه شمولی است و آیه نهم
 انهم یتهم سبکتا البینه بیهات ابورسبیل و صولی بزم جاکمه و ان الله علی شیان
 و تحقیق الله تعالی حسن قولی بزم در نصرت و اعانتیله معنای بیت یعنی ای عالم
 کلام و علم فلسفه طالعیه اولی که حق تعالی جاهد و آیه دهم ای فی حقنا
 و طریقنا دیدی جاهد و اعتنا دیدی یعنی بزم رضامت اولی علمه و عکله جاهد
 ایلمک بزدن و بزم طریقه زدن خارج اولی جاهد ایلمک دیدی پس بطول و دراز
 و فکر و دقیق و باریک تصور و تحقیق خارج اولی سعی و کوشش بلاطایل در
 اگر طایل باشد که بوافکاد در قلبه تصفیه و برناکم سندن اوراق صند و خل
 صفی وجود نهشت همد قله سن بیت نه چون کنعان که ذکر و ناشناخت
 از که عاصم سفینه فوزی است بوات سوره هود در تفسیر جلد
 رابعه سرورایتی در بیت الکبایسته و الادب لاسل المرد و الضیافه
 و القری لاسل التوبه زیر کلک و ادب لاسل مریا چون در مکر که دیر و کثرت
 در اولی که بچیدن و کسیدن اولی سندن یعنی اهل شهر ایچون در دیک
 اولی زینا اولی که چیدن در قریب کسر القاف ضیافت انک و احسان
 انکه دیر قریب الضیف بقری قرادینو رای حسن الیه دیکدر و بختین
 دوه بوی که تغذیه معنا ضیافت و طیفه احسان الیه و بختین و بختین

206
 اولی بکدن اولی قوم که ترکی اندر ایچون در دیک اولی که بچیدن و کسیدن
 لازم قبیلندن اولی در بیت الضیافت للغریب و القری اوج و الرحمن فی اهل
 التوبه ضیافتی و قرانی یعنی قوفه احسان بخیلم ایچون در اوج و الرحمن رحمان
 و مثال اولی انما امانت قودی اهل قراده یعنی کوی اهل سندن بوضیافت و پردی
 صحت تعالی و لکی قرای که تر فاکله و مصرع ثابته کی ضمیمه قافله بیت کل یوم فی
 التوبه ضیف حدیث مال غیر الا لاهل من غیث هر کون قراده ضیف حدیث وارد یعنی
 یکی قوفی سوز در حاله اول قریب کله سندن و با اول قوفه بوقدر آله دن عجزی بفرز در
 ضمیر مال ده یا اهل قریب به راجع در سبیل البذل و با خود ضیفه راجع در
 بیت کل لعل فی التوبه و فوجید به مالهم ثم سول الله المجید هر کجی قراده بر عیانت
 جدید حاضر اولی مالهم اول جماعت ایچون بوقدر ثمة اول قراده و با خود ضمیر اهل
 قرایه راجع اولی یعنی اولی اهل قرایچون بوقدر اولی خلد سول الله التوبه غیری
 المجید میل بیک مکان بوقدر بوابی ملاحات سعادتن مال هر کسک دانسته
 انما تعابره ضامنه و منه افشدر بهر حال اول خاصه اوزره حکمی بوقدر بیت
 بهر این آورد دین دامن برون ما خلفنا لاهل لا یعبدون سوره زاریانه
 اولان آیه اشارت در و ما خلفنا لاهل لا یعبدون و الا الله جانب عزت بیودر که بختین
 و انشی خلق الیهم الا لایعبدون الا بکاجاده الیه دن او توری جلدی که
 آفریده بر مقدار تفسیر سرورایتی در بیت ان بعضی الظن انهم است فی

نیست استمراست خاصه بر وزیر بواجب سوره برانده در باب اول از این است
 الله ایمان ایزد را جنبه واجب است و مبادت ایک کثیر امن الله ظنم در حق
 ظنم یعنی اهل خیر و مؤمنین حقند سو ظنم احترام ایک کثیر کلامه سنی
 اهل علم ابراد ایلمه سی هر ظنم احتیاط و استماع در او نور بر آن بعض الظن انتم
 زیر بعض خلق معصیت در صاحبی عقاب است حق اولور انکله پس علی کل حال
 صلی حقند احتیاط لازم در ولا تجسسوا تجسس ایک بری بر یکوزک
 عیبی ولا یغتب بعضکم بعضا و بعضکوز بعضکوزی غیبت ایلمه سون یعنی
 بعضکوز آن سوله ذکر ایلمه سون و سوس عن رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الغیبت
قال ان یذکر احاک یا یکرمه ان کان فیہ فخر اغتبتنه وان کم یکن فیہ فخر لکنه ایت
 احکم آبا سوزن بر یکوز غیبت ابدی آن باکل یکلمه ثم احبیه برادرینک اتنی متنا
 اول برادرک میت اولد و بی خالده فکر مکروه فاشر طحذ وفک جوابیر در حق
 اکوز کلا و زیکوزه عوض و لن قرینا شکوزک میت اولد و بی خالده
 اتنی یکم پس سزانی کریمه کور در سز بلا شبیه پس غیبت بونون دنی اخذ در
اتقوا الله اتقا ایک الله من غیبت سبیل معذبه و لمه دن آن الله تواب رحیم
 تحقیقا الله تعالی توبه بی قبول بر یکوز غیبتدن تا بیل و لنمردن رحیم مرگ
 ایزد یکوز تا بیل و لنمردن معنای بیت واضحور بیت گفت الصدقه تزد البلاء
 داو مرضاک بصدقہ یافت حضرت پیغمبرم الصدقه تزد البلاء و تریه العیور

داو داو ابد مرضاک حسنه لروکم بصدقہ یافت صدقید لی بکت زیر حضرت پیغمبرم
 بیور رخصتوا امواکم با کثرت کوه یعنی مالکوزی حصن و حفظ ایک زکونک و داو
 مرضاکم بالصدقہ و فسخه لروکوزه داو ایک صدقید در بیان جزو مایی کشت
 دست از وی بنات هکذا یجوا الاله التیات یعنی بو ذکر اولونان مثال و معناه
 کحو ایلر حق تعالی سبیلانی بحواله مایه اویشیت بیور در سوره رعد و غیری
 جلد اولک و ایلنده مورو رایتی و بر آیتده دنی اولک بیدال نه سبیل ایلمه سون
 بیور در در بیان لایه کردن موش بیاننده بیور در لایه ایلمه صلی صیفه ایلمه
 یعنی فهم اولمزمه بو کلامدن الان فی تفرقه الا زمته الا زمانکم تفرقه سنگ
 نفعی منفعهم اولور دنتکم ان الله واحد دینک بونون نفعی شرکت منفعهم اولور
بیت گفت سیاهم و جوهم کر دکار تغیری جلد اولده کجری در بیان
 اذالم نشرع و چشمش سرور یافت در بیان چه چیز بیل این بر تافت تغیری
 جلد خامسه مورو رایتی و بعضی خلد دنی بیت دت تم نوز بایات ایلمه
 و انجمن من غرضی قاهره رب یارب حرف نذاخذ و فدر عظم تمام ایلمه نور
 بزم نور غیری بال ساهره یقینا متده ساهره تک زیاده تحقیق جلد
 جلد خامسه کجری و انجمن بزمه نجاه و یرویزی خلاص ایلمه من مطلوب
 قاهره قاهر اولون رسوا یکمردن در بیان ای رفیقان دین مقبل
 وزین مقال اتقوا ان الهوی حبض الرجال ای رفیقان یوقیلور دین

صدق ایلمه
 بیان

تم

میکنند و در بعضی قبیلوه و بومقالون اتفاقا ملک ذیرا هوایه او کوی عیسی
بیت بنی فرمود وجود و مکره منشای جنت بدید نیا آمده یعنی بنی سوره سحر
 و اخلاق همیده جنت آنچلر نون برآورد که دنیا به کلمه در نکم سوره کریمه السجاء
 و حسن الخلق غصنان من شجرة الجنة و رقنا و نذر الخلق لقا خون بو آیت سوره
 صافانده در تفسیر جلد اوله چکری **در بیت** گفت یا حادی را غلی نافتی جا
 اسعادی و طارت فافتی **حادی** سوره یحیی یقال حدوت الابل حد و ادوه بی سوره
 سوره مکه کلمه یعنی اول غریب و ام دار تبریزه و اصل و لوقه دید که با سبوح
 الابل آنخلی بنم ایچون انا ه ایله بنم نافتی انا ه دوه چو کورد کلمی و فاق دوه
 فخر فخر دید کلمی صوته دیر لر جا **اسعادی** زیرا که سعاد و ویرن کلمی بولکه
 جمله شانه در غلندر را غلیبه **و طارت فافتی** و بنم فقر و فاقم طایر و زایل طایر
بیت ابرکی یا نافتی طاب الامور ان تبریز لمانا فاضل الصدور **برک البصیر**
 دیر لر دوه چو کس پس سار بانه فطایرون صکره کند و نافتی سند و فطایر
 ایدر کمال سر و ندرن دیر که ای بنم نافتی چو ک **طاب الامور** امر لر و شانلو
 طیب اولدی زیرا تبریز صدر لر منا فطر لر دوه چو کس بیره دیر لر و صدر و صدر که
 جمیدر و صدر کل شئی اوله در اگر چه بر نیجه معنایه کور اما بوراده مراد و نیس
 قوم مشایخ یعنی مشایخ که رئیس و بر کزیده لر نیس تبریز قرارگاه در
بیت اسری یا نافتی حول لریاض ان تبریز انانم المفاصل **سره بوراده**

208- **سره بوراده** مرحا و کلاما مناسنه کلمه اسره آذن امر و تعبیه اوله ای بنم نافتی
 دوه که حوالیسنده زیرا تبریزه انم المفاصل و مفاصل فیض و لحنی مکانه
 دیر لر غریب و امرا ددن مراد مرید و سا کلد و تبریزدن مراد آستانه شجر
 کاملر و نافتی دن مراد سا کک و چودی نافتی سیدر **یا حادی** **بیت** ان
 از وفات **کشتب** ده بو آیتی ایراد ایلد شکر که ثم الدین کمر و البریم بعد لر
 سوره انعام کلام اولدیر **انهم** جمیع حامدک حامدی و سنا بشتی انرا چون در و جمله شکر
 مرجع خداد **انهم** کشفیه جلد رابعه مسنون چکری **الذی** ایله انکه قدرت کامله
 ایله خلق السموات آسمانی خلق ایلدی **بیر قدر** و **الارض** و بر لری و فی خلق
 ایلدی بلامادیت و جعل الظلمات و النور و پیدر اقلدی ظلمات و نوری تنویر کلمی
 رد و در زیر آنکورد دیر که خالق نورانه در و خالق ظلمت شیطاندر دیر لر یعنی ایکی
 شک دنی خالق التهور و بیضاوی نور دن مراد هدایت و ظلمات دن مراد ضلالت
 اوله دیر و تبریز هنر که ظلماتی جمیع کتوردی زیرا ضلالت متعذر در و نور
 لفظ واحد یکه ذکر ایلدی زیرا هدایت بر در ثم الدین کمر و ابس بوقدر دلائل
 و آیان دن صکره کافرا اولدیر **بیر قدر** و **بیر قدر** و **بیر قدر** و **بیر قدر** و
 یا خود کافرا اولدیر **بیر قدر** و **بیر قدر** و **بیر قدر** و **بیر قدر** و **بیر قدر** و
 کفر و ابه متعلق اولور و معنای ثانی او زر مایه لونی متعلق اولور **بیت** **طایر**
 شرفه مشتم علیه **عجی المولى** است فاجتاز و الیه یعنی خالروا بولی اولدی

بنعم حقیه اولان کسینک لغتی تعینی حق طرفین نعمت و برین کسینک لغتی تعینی
 الموقی است یعنی مرده لری احیا ایدر عید اول الله فاجتادوا الیه اول الله
 جانبته و یا خود انگ اعطای و بخششی جانبته مجتهد اولک جوزیا لغتی جمع انگه
 دیر لرافتعال بایندن اجنب از کلور یعنی الاجتماع و یا خود سون اولنگ
 دیک اوله زیر اجازت جو زسای بیسوی مناسنه ده کلور بیت ترجیه
 وان مکن کان بکم و صم کذبوا با نخی لما جاءهم یعنی انبیا و اولیا بن
 کورمه و بشر جسم طبعه و آنی ایلم که اول صم و بکم اولن منکر لری ایلدیر پس
 آشیغ مصرع جمله مستانغه سولان مقدره جواب اولور یعنی اولن منکر لرنه ایلدیر
 دیک لازم کلور جواب بیورد لری که کذبوا با نخی حتی تکذیب ایلدیر لما جاءهم
 اول وقتده که بنو نمره کلدی نیجه آیات و معجزات سورته الفارح و اولن آینه
 اشارتند رفعت کذبوا با نخی پس بو کافر لرنه تکذیب ایلدیر قرآن لما جاءهم
 اول وقتده که بنو نمره کلدی خسوف یا نیهم عن قریب بو عمره کلور و ظاه
 اولور انبیا و ماشول شینگ خبر لری که کافرا بیهستار و انک سبیل
 استبزاز ایدر لردی و بو خبر لریین ظهوری بادیاده عذابک نوزلی قشده
 اوله و یا عند ظهور الاسلام اوله و یا قیامتده عذاب آیه فکشف اولور
 اوله بیت ذین سبب فرمود حق صلوا علیه که مخذ بود مختال الیه سورده
 احزابه بو آینه اشارتند که ان الله و ملائکته خفیفان الله تبارک و تعالی

و ملائکته

ملائکته

و ملائکته یه یصلون تصدیق ایدر لری انبی پیغمبر اولورینه صلوة الله لری و مختار
 و ملائکته دن استغفار و مؤمنلردن دعا در پس معنا یا ایها الذین آمنوا
 صلوا علیه ای خدا و رسولنه تصدیق ایلینلر اول پیغمبره دعا ایلمک یعنی اللهم
 صل علی محمد و علی آل محمد دیک و سلموا دنی سلام ایلمک کما سلمکم سلام
 فامتلکته یعنی السلام علیک یا انبی و رحمته و بركاته دیک بعضی لری
 انقباد معنای استلام ای انقباد و الا و امره بو آیت صلواتک
 و جوینه دلالت ایدر و بلکه علما امر و جواب یچون اولور و غنه متفکر در لکن مقداره
 اختلاف انتم لردن مثلاً مالک هیچ عمر ندره بکرته انک واجب و ساری منزه
 و سخت دیشر لری و بعضی بر خیلده ذکر اولور قدره بکرته تصدیق واجب
 و ساری مند و بدر دیشر فتواده بو نکل و زرنه درودنی اقوال کینه
 چو قدر معنای بیت بو سبب بیوردی حق اول پیغمبر اولورینه صلوات
 کنورک دیو که حضرت محمد مصطفی هم مختال الیه در تعینی اکا صلوات و سلام
 ایلمک حواله و نشرد و سبب تصدیق بی حضرت مولانا بو خلدیه بو پور شلور
 توضیح حاجت بو قدر بیت جمع پای علم ناوی لغز و است حق کل لری
 حضور سورده یسن ده اولن آینه اشارتند رالم بر و اکم ایلمک قبلهم
 من الاولون عجا بلمر لری و کور من لری نیجه سلا ایلمک بزیونلردن
 اول قرون ماضیه دن نیجه قونی مشا سده انمر لری انهم تحقیقا بو قرون

نهنگه الهام بولره لایر جمعون مکرار روح انزل روان کل و تحقیق کل مخلوق بی جامع
 که باینم نموده مخزون حاضر شد آن بوقت بر وجه مشقه ده تحفظ و لام آن که
 آن تک با بینی فارق در و با خود آن نایبه اوله و لا تشدیر الی الامناسنه اوله بویک
 قفسی برید نشده و بعضی حکمه کنه را امر و رایتی معنای بیت عالمی و بی قفس
 و بیک مجموعی قوی فروز در هر زمان که ایمنه قرن دیر بر پس هر قوم کند و ریشتر
 عالمی دینه جمع اولور و مجموعی صفتند مخزون اولور مواضعه یوسف
 بحسب وضع سنین سور و یوسفه بوابه انشا اندر و قال لکون حضرت
 یوسف زندانده دیدی شول که یکم طعن طعن ایدری یوسفه که آن اول
 نایم خجاست صاحبید رهنما اکبیر سندن بری ریرا واقع کورن بری خجاست
 و بری خجاست خجاست و واقع سن قتل غیب و خجاست ندریم شاه اولور
 دیویش بر سور و بیکر پس اول خجاست و بیکر که ذکر کنی اگر یعنی نایم خجاست
 عذر کن سنید و کل قتل مرچود که بکامرکت ایدوب بنی بوزنانون خجاست
 قلده فالت الشیطان پس اول شرابیه شیطان اوندر دی ذکر و بیکر
 اول خجاست ذکر کنی و بعضی ضربی یوسفه و صفت کنی شیطان اوندر دی
 یوسفه رنی سخی ذکر کنی حق غیر برین استعانت ایدری و بیکر حق دنی بو
 معنای به دلالت ایدر قال م در علم آنه ای یوسفه و بیکر ذکر کنی خجاست
 بیت فی السجین بعد فی قیامت فی السجین پس یوسفه بیکر حضرت یوسف

انرا نه

زندانده اکلندی بعضی سنین بعضی آویدن طعوز و وارخه اولور و بیکر
 التیریل و کی بری بل و کی سکر بل اکلندی دیش سر و بیکر ساینر معنای و اخذ
 بیت بانک از خسوس و در از حس برون ببصرون آن بانک در لایبصرون
 قفسی بریدری بیت لا تطرق فی هواک سکی سبیل من جنابه نه خاک ال تسبیل
 لا تطرق تفعل بندن امر در بعضی طریق اخذ ایلمه فی هواک کند و هوا فی سکر
 سکی سبیل سوال بل طریق من جنابه نه حق تعالی که جنابندن خاک
 التسبیل ول جنتده اولور ارمی جانندن که آنک سبیلی کرک هوا در بیت
 لاکن طوع الهوی مثل الخشبش ان ظل العرش ولی من عرش لاکن اوله
 طوع الهوی هوا به مطیع اوله طوع مصدر در بعضی طالع مثل الخشبش
 او تکریده میل ایدوب اوید و بی ای ان ظل العرش تحقیق عرش کولکه
 اعلی و اولیدر من عرش عرش سایه سندن عرش خس و خاردن
 یا پکن کولکه بیکر دیر لر زیا هوا به اطاعت انقبوب حقه مطیع اولی عرش
 سایه سندن و اصل قیور و هوا به او بی نفس و شیطان سایه سندن
 و اصل ایدر ان عرش کولکه سندن دخی که در بیت مکر حق چشم
 این مکر نامست قلب بین اصبعین کبر باست جلدنا شده و سایر خلک
 تحقیق کجری بیت قیمت انرا اندر جز خلک فاجتهد با بیع ان لای خلک
 یعنی بنم مشوی طاعتده خود و علم کو هر علوم و معارف که فیمانی مکر حق

اول نذر غیری که بجز پسر اجتهاد و ایلیم بیع انگلیس بود و ده صندوق آلمی معنای آن لا
 بخد نکول صفین سینه الدامیه را بر این نفس و هوا و با نفس و شیطانی اول کوه لری سکا غیر
 انکه بکسر کوفتیخته اولور سکس بیع غنیمت فسخ ایلیم و طالب جوهر اول بیت کشند
 باشد بکس که فی را اکون مسترد و خد بقبول رسول شول سکس کجی و نور کند و
 قوسد و غنی اکول اول شول که که سر و خد او یعنی و بردو کی همه و عطایانی
 کند و اول غنی طلب ایلیم الخ بختم النون شول عطا و اسیه دیر که مقابله نده
 عوض مراد اولیه شکم حضرت رسول اکرم بود در العابد فی اینه کاکلکلب بود
 فی اکل قیسه در زیبات خواب دیدم خواجه مصطفی المینه آرد و لرا عطا ایدری حواصی
 واقعه ده کوردم و احد کالک ان امر اعنا اول مصطفی المینه اول حضرت واحد کالک
 در یعنی بیک در بیک که بیک ان امر اعنا اگر بر امر و یکاری دلیه و بخود
 غنائب معنای کله و بقریب معنای ان امر عن اکبر بر مرتب و مستغنی
 و بر سیدی اکامبر و خد ایلیم ده بیک که قدر صبر ایدری و غنائب معنای
 اولیجه امر مرفوع قرات اول نور زیر افلا اولور و اکو غنائب معنای دن اولور
 اولیگی معنای او ذره امر منصوب قرات اولور زیر مفعول اولور بیت
 تا بکفته مصطفی شاه فجاج السحاب با او الشوارح حضرت مصطفی شاه فخر
 بود دیگر السحاب منی وجود ای نمیک صابری و سود در بیت مانقص
 المال من الصدقات فقط انما الخیرات نول المرتبطه یعنی مال صدقات نذر هرگز نهی

اول نذر و تحقیق خیرات نه کوزل مال غلبه جی خلد در بیان استوار عارفه التجانی
 عن دار التور و بیور در التور و قدیشه اش و تدر که قال هم اذا دخل التور القلب الشرح
 و التور فی نور ایمان و با نور موفت قلبه داخل اولور و قدیشه قلب منشرح و منفخ اولور قالوا
 و ما علامه ذلك اصحاب دید بیکر که قلبه نور داخل اولور سکس علامتی نذر بار رسول الله
 قال بجز بیور دیگر التجانی عن دار التور و بیور و نذر نبا عدا بیکدر و الانابه
 الی دار التور و سر و رخا نه بیکر که آخوند کار جوع انگدر و الثائب لاهوت
 قبل نذر و موت نازل و نذر دن اول مستفاد و لمقدر در بیان قلعه نذر
 الصور بود در بیت بر آن فرمود بان اسبه او حبت ما کنتم فلو او اوله
 سوره بقره ده اولن آیه اش و تدر و تدر و التور و المشرق و المغرب یعنی مشرق و مغرب
 انه ایچوندر فایضا توفوا فتم وجه الله پس هر نه بیکر که توفه ایلیم کوز آنده
 خدا وارد یعنی ذات الله آنده حاضر در و الله واسع علیم الله تعا واسع العطا
 در قول لرینه و علیمی در هر حال لرینه بونک تحقیق بخت در بیت کبیت کونموج
 کرد و منمنج چونکه الان کریم لایع پس زمین بقوی به قوم کبیر پس
 بونهای و منمنج غوی اولور اکثر قوم یعنی ضلالت و کمر ایلیم که دوشتر هم ازین
 بیکدی به قلبا خبیر هم بونهای و منمنج هدایت ایدر الله تعا قلب خبیر بقوی
 و بیکدی علی بناد الجوهول و لمقدده جایز در در بیان رفتن بران سلطان
 ده الان کریم لایع معنای ظاهر و بوایت که الم یاکم نذر قالوا بلی و قالوا

مؤمن سبح او مقدر ما کنا فی اصحاب السعیر جلد را بعده و جلد فاسده تفسیری بکری
بیت این مثل لا ایقنت ای سعد ان حید تفهم را جهل المقتل خیر الضررة الک
المقتل بیور مشر یعنی فقیر طافی مقداری پس بوشال دقی تفهم خانی اغل
کان بوزن غیر بطاقت اولیه حکایت صدر جهان نزه من حمت منکم نجا بر الشر من
صحت نجا در نینه اشار تر بایست ترجیح بسیار فی در تفسیر حدیث مصطفی م
که منه و مان لا ایست بمان الفهم حریص و آرزو منز مفهوم ان یکی در بعض سند
لا ایست بمان طوبی لر طالب التوبی بیری طالب دنیا در و طالب العلم و بری
طالب علم در سایر معنا بو خلده سطور و مبتنی در اما حدیث باقی سی
بود روای لا ایست بمان و بو ایک بسی بر ابرد کلدر اما طالب العلم فیر داد فی القرن
اما طالب العلم در حق حقند و طریقند اولی زیاده ایدر و اما طالب التزیا
فیر داد فی الطفیان اما طالب دنیا طفیان نزه اولی زیاده ایدر و دو دو
آنکه پادشاه ان دانشمند بیا نند بیت صح ندارد در خاص کادر اد کون
از فی طرح چو در شربون سوره ان نزه تفسیری بوجده و بعضی خلده
مرور ابتدی بیت شرم دارم از بنی ذو نون ایست و هم گفت تا لبس شرم
طونم حضرت نبی دن بیور دیلم عباد حقند ایست و هم تا لبس شون آنکه
کید ور کر بزرگ کید و کوز لباس سرد و اطم و هم تا کاون و آنکه پرو کر
بزرگ پرو کوز دن بیت مصطفی گفت این و صیت باینون اطم و الا اذ ناب

212
منا کاون حضرت پیور اولا و نزه و صیت ایلم که اذ ناب اطعام ایلم کنز و نزه کوز
اذ ناب و نیک جمید رذی لغند غیر و نزه بندید ده ذنب طلاتی تابع اولو و چو نور
در حکایت امر القیس فنا نگی من ذکری حبیب و نزی مصرع نان بسط
اللو بین الذخول ثومل بوت سبقت معلقه دنور تمام قصیده در فنا مرد
فنا نینه در ایکی مصاب بر سند خطاب اوله که طود کلی باز نگرد یک اوله
و با خود خطاب واحد اوله ذیر عادت عوب و با جمله و نینه ایلم واحد
خطاب ایدر لیر و نگار لفظ مراد ایدر لیر و بوم فنا قرآن دقی واقع در نگم
رب ار بعون داهل تفسیر رب ار بعون ار بعون ار بعون تغذیر در و بیش لر
والعیانی جهانم ده الو الو معناس و بیش لر پس بوم تغذیر جه بیش معنا
من فنا ای نیم بار بخادم بیک بیر اغلیه لم امر که جواب ایدر یا انگبون ساقط
اولی ذکر مصدر در یعنی طور و یک ساعده و موافقت ایلم بکا ایلم ده
حبیب یک ذکر قتند یعنی آنی اکر و نور او توری سقط ذکر و اللو یمل
دول و مول یکی موصفک سمید یعنی اول بکا و با اول حبیب و با منزلی
سقط لوی ده در یعنی منقطع رسل ده و مول لجول ما بیشند بخش بر منه من
بیت اانه تعا مختص قلو در منه دید و کی کسی بی بیت دو بیش سلی
کرده ایست علم مکرش است و علمناش نیست چون ایمان از فرا ایش
بود منطوق الطیری ز علمناش بود سوره خلده اولی آیه اشار نور و ور سلی

داود و وارث اولدی لیلی داود نبونده و یاکنده و یاکنده که آقا قایم
 مقام اولدی و سایر اوان طغوزا و غلی و وارث اولدی و قال سلیمی دیدی یا ایتا
 اناس ای ناس علمنا بزید لدک و تعلیم و تفریم حی جانفزون منطوق ^{قلند} ^{الطیر}
 انواع طیور کر نطقنی و او تینا من کل شیء و اعطی اولندون هر شیء دیک کا کما کما
 ایدک آن ان هذا تخفقا بو عطا لک الو فضل المبین البته شول فضل و اعی اندر
 که هر که مخفی دکل اشکارا در معنای بیت دیو اگر چه سلیمان شبیه اولیسه
 علم مکرری وار در آما حی طرفندون علم لدن تعلیم اولیسه یوقدر و هر مقید و
 اهل نفس اگر چه بحسب الظاهر اصطلاحا اولیا حی بود لکن حی جانفزون
 بوعمره انکر مرنه و علم لدی عطا اولند و غنون انکر کما حوالندون غافلند
 چونک سلیمان خداون رویش مش و غندان ایدی منطوق الطیر لکن علمنا اولدی
در بعد مکت ایشان و متواری در بلاد چین ده اما قدیمی بوسیله مقصود
با بنم قدم مقصوده و اصل قلمروا و الهی را بجه کما وادی و با خود باشی القاب و کما
خوادی کبی یا عا دل العاشقین دج فیه اصلم الله کبریا توشه ای عاشق
 علامت سلیمان کما لیکم بوطا لغه بی سن اصلم الله علمند زبیرا جمله مشا تفر
 تغذیری زبیرا شول کما که لک الله اصلم الله یلش در و عبرت و ضلالت لری از لیدر
 نیجه آنکری سن ارشاد ایدر بلورسن بیت خطه لا یغنی من الحی خوانده و زحمان
بوقی ز شرقی مانده و ما یجیع اکثرکم الا طلع سوره بوند تغذیری جلید

اوکل

اوکل آخنه قریب کجی بیت حی کربنی یچو یوسف زانده ای نازن نه غلبه افنی در حی
 تغذیری جلید ناکلا و ایلمه قریب مورو ایدی در بیان آنکه بجای اید دست از حی اید
 باز نارد و یورقه من حیست لا یجیب بو آیت سوره طلاقده در و من یسئ الله لکم شول
 که که اتقا ایلمه الله من و ترکیب معاصی و مناهای اولیه جلید حی جانفزون
 اول کما ایچون قلم خلاص و خروج ایدر کما کل تا دنیا و آخر کلا لام و شدر ایچون
 خلاص و نور و یورقه و اکا در زح و یورقه من حیست لا یجیب کلن ایلمه و کبی
 یورقه و من یسئ الله لکم شول حی جانفزون و هر کیم الله لکم شول و اعتقاد ایلمه اول
 الله کافیدر اکا ان الله بالغ امره الله نجا امرینی بالغدر و کارینی بدشدر حی جانفزون
 هر نه بیره که مراد ایلمه قد جلد الله کل شیء فورا تخفقا الله تعلیم لدی هر شیء
 ایچون بلا و نفردن و غیر بیدن مقدار معین قلد که آنون نجا و زانمر العبد بیت
و الله یقدر زبیرا غی لک بیت حی معینت کفنت و دلرا مکرر دیکم کلن
 آیدر کوش دل نه طرد حی جانفزون معینت دیدی یعنی و هو معکم اینکما کنتم بیوری
 یعنی اول سر کلمه در هر نه بیره که اوله و یوا یکنه تغذیری برونج خلده کجی
و دلرا مکرر دیکم کما معینت معینی اعلام ایدی و قلبه هر و بری تا کم کلن
 کله کوش دل نه طرد کلمه تغذیری قلبه هر و بری و بری معینی بلورده می بود که کوش
 قلبه تر معینت موافق کلمه بکم عکس کلمه و تر معینی بلیمه تا کم سوز معنوی و سکون
 مراتب الایته سبب اوله پس ساکد تر معینی بلیمه که و بولغه موطن طبعی بندن

و می باشد بشریت در مرتبه احدیته سفر ایلیمه تا بعد القبا و الیه پنج جا آمده و مکایده دل
صکریه سر معیت اکام معلوم اولو **دربیت** چون بیکر گفت مومن منورست در زمان خالیه
نالک گریست حضرت رسول دم بیور لیکر که المومن کالمیر مومن دو دکر کبیر
لا جسن صوته الا بخلا بطنه انک سسی و صدایک کوزال و لمز الا قریه طعام
و غل و غشدرن خالیا اولغله **در بیان** رسیدن آن شخص بصر و شب بیرون
آوردن قوله تعالی عسی ان حکم هوا شینا و هو غیرکم سن بر شینه کریم کورکن
و حال بو که اول سنگا بچون خیر بود در وعسی ان فبنوا شینا و هو شترکم
وسن بر شینه محبت ابد رس و هوا اول شینی سکاشد در و قوله تعالی و یجعل
بعد سر بر اجنی عن قریب ان الله تعالی قلم بر شینه و المومن صکره بر
آسانلو و قوله دم از مة تظنون جلد خاسره حقیقه مستوفامرو و ایندی
و ریح القرآن و الکتاب المنزل فی تقریر هذا المعنی الذی اثرنا الیه الکذب ریب
فی القلوب و الصدور طمانین طروب حضرت پیغمبر دم بیور لیکر که کز را بون
شینی فلکیده شبهه و شبیه در و صدق سکون و طمانینت در طرب و نشاط
و بر بی **در بیان شهراده کان** در زمان بر جاست کای خویشان و داع
انما الذین و ما فیهم مشاع اول زمانده اول شهراده بیرننن قاقوب دیکر
ای قریب و تعقیب سرن و داع اتم زبردنیا و ما فیهاده هر نه شینی و ابره متاع
قلید رنگم جناب حمی بیور در قل متاع الذین فلبیل و الا طره غیر لمن الشی

214 دی با محمد بولمره که متاع دنیا فلبیل و آخره خیر بود در انقا ابد نکره **بیت** کلکم راعی
از دین که عارف خواندست که در ملحه کلکم راع و کلکم سول عن رعیتة اول راعی
و مع دن فروج ابد مزدی اما راعی انک هر احوالنی بلور دی زانکه مرصا **بیت**
اندر کین ان رنگ با لمصا د آینه اشارت در نفسیری عن قریب مرور ایتکی
در نفسیر این حدیث مصطفی دم که من کنت مولا فاعلی مولا شول که رنگ
که بن افند بیم پس علی انک افند بیدر جا و زالا و امام طرا و اعتزل عارف
او امام حیالاتن غیا و زایلدی طرا با کلیه و اعتزال الیدی و ادری بالای و
بی ستن سور و یوسفده بواینه تلخیص بیور لیکر و جات سیارة قارسلوا
الیهم و اردام قادل دلوه نفسیری مقدم چیدی در بیان انکه در و کوبیر
مومن را جز با مومن فان ثوکرا لطفانودی کج یا مومن خفیفاسنک نورک
بنم ناری سویندر در دیم **مثنوی** ناکه ما بنطوع نحر از هوا ان هوا الا قوی
احتوی تا کم حضرت محمد موسوی بر هوای نفسندن انک سولید و کی کلام و کلور
الا بولی الاوی حقد را بازاید در وزن ایچون که اجتماع و احتوی بولی **مثنوی**
رنگ باقی صبغة الله است و بس نفسیری جلد زاننده چیدی **بیت**
نیتم امید و ارا از هیچ سوء و ان کرم می کویدم لاتی سوء سورده یوسفده
اولن آینه اشارت در که اذ هو افخنسوا و لاتی سوء ان لا یاس من روح
ان الله الا القوم الکافرون مترنفسیره دایما خافان ماکرده است طوطی

نمایند اشارت شارطه

طوبی دن مقصود در ضیافت و قوت غلبه معنای که شمای کشتی را لغت قوا سوز
 زمرده قل با عبادی آفرین اسرفوا علی انفسهم آیتیه اش را در تقبیری جلد اوله
 کجری بهر طفلان حج زمین را میخواند سوره فطحه ده اولین آیه اش را در اندازی
 جعلکم الارض مهدا یعنی اول خالیه همچون در که ای ناس نمر و چون ارضی بشک
 قدری تا آنکه استراحت یابید سکوز و آنکه اعلم بالصواب و الیه المرجع والمآب
 تم هنرا کتب بالمستطاب بعون الملک الوهاب حق بود در که بو کتاب بحیث
 و نامه حقیقت عنوان بر صدیقه تبرج البیاء در که انواع اشعار و معارف و جنان
 عارفان در و اصناف از ثا و لطایف کسرت فرای درون عاشقان
 و ضیافتش عیون عالمان در و مفتاح مغالیه مشنوی و مصباح فطکلام معنوی
 در و حلال شکلات الالبیاء و کشف مفضلات الالبیاء در و مشنوی خوان
 اولنشر مشنوی دان اولی اسرار بر سر بو کتاب بحیث البشادن تغافل التبر
 زیر حضرت مشنوی تفاسیر کلام ربانی و احادیث و اخبار و نبیین مافوز
 پس هر یک که دیده عقل و ادعای کمال انواع علوم و معارف و مکی و کردن
 جانی جواهر و زوایا احادیث و تفاسیر و کمال اولیه و مافوز منابع مشنوی
 غافل و نکات و اشارات و بدایع و صنایع مشنوی ذاهل اوله اکالالبه
 و لازم در که شب و روز بو کتاب موفت نصایب مشنوی و مشاغل اوله
 و انجمنی العباد و منه للبیرا و الیه المعاد و واهب الرشاد و الموفق للتد

والصلوة علی سید العباد محمد مصطفی النبی و علی اولاده الاجاد و اولاد
 واصحابه الاجواد نعم النعمان بعون الملک العلام فی
 عبد الضعیف محمد الامام و مدینه سکین غفر الله
 له و لوالدیه و لاساتیه و لجمیع المؤمنین
 و المؤمنات و احل لیبها و الیهام و الیه
 فی شهر ربيع الاول سنة ست
 و خمسين و اربع

ع
 ۵
 ۲۰
 ۱۰۰

النسب حتی الله عنه و ایت ایلدیکه حضرت رسول صلی الله علیه و سلم
 بی حضور اولدوغی و قیاس بود علی او قوروی یا حی
 یا قیوم استغیث به کمک یا ارحم الراحمین
 امام علی حضرت علی کرم الله وجهه و ایت ایلدیکه بر کون حضرت رسول صلی الله علیه و سلم
 بیوردیکه یا علی قیام بر طارلفه و ششک در که بسم الله الرحمن الرحیم
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حی تبارک و تعالی سندن انواع
 بلایی دفع ایدر

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وجماله
وآياته وبرهانه

حضرت غلب السعد که فلان
ایستنی ادیب اوزاتش
بسم

مجلس
ایستاد
عظیم خان نصیر علی
کامل اویس
ادع عالی جاه

اور یہی صحت کا جزا اور ہی براہ

فقر سید محمد بن یحییٰ بن علی بن ابی طالب
اور فیضی و شریف

دیدی ناریختن بون حسین حلیم
که جود و غایب دود یا هو صد و اه
۱۷۱۴

236

مفتخر غلام درگاه حضرت اسماعیل الانور

عبدالمجید بن عبدالمجید
عبدالمجید بن عبدالمجید

[illegible]

انتر عشق ما ریزه شود
اول طلب فراقی ایمن

و بعد از این که در این شهر بود
معه در آنجا که در آنجا بود
و در آنجا که در آنجا بود
و در آنجا که در آنجا بود

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items.

اول سرحد ہندوستان تا پنجاب
سولہ لکھ افغان و مغل
بیک اکبر نے دہلی اور
غالب احمد دہلی اور عازم

Süleyman	Hacı	1561
Yeni	Hacı	1561
Eski	Hacı	1561